
NIKAD

NEMOJ ODUSTATI!

Neumorna upornost
u svladavanju životnih izazova

JOYCE MEYER

Syloam

Naslov izvornika: Never Give up!
Autor: Joyce Meyer
Copyright © 2009 by Joyce Meyer
Copyright © 2012, Syloam

Izdaje: Syloam
Černyševského 11; 851 01 Bratislava

Za nakladnika: Miroslav Fic
Urednik: Miroslav Čobrda
Prijevod: Zdenka Grgić
Lektura: Vera Mitrović
Korektura: Zdenka Grgić i Vera Mitrović
Prijelom: Saša Pešić
Tisak: Elman
Naklada: 5000
ISBN 978-80-89414-26-0

Ako drugačije nije naznačeno, svi biblijski navodi uzeti su iz Biblije u izdanju „Kršćanske sadašnjosti”, Zagreb, 2006. Tamo gdje se prijevodi biblijskih stihova poklapaju s ovim standardnim prijevodom, neovisno o oznakama u originalnom tekstu, korišten je taj prijevod na hrvatskom jeziku. Međutim, tamo gdje se prijevodi na engleskom jeziku znatno razlikuju, a razlike su važne za smisao teksta knjige, prevoditeljica je te stihove slobodno prevela, a njihov standardni prijevod na hrvatskom jeziku uz pripadajuću oznaku, navela u bilješkama ispod teksta.

Zabranjen pretisak ove knjige (djelomično ili u cijelosti) bez pismenog dopuštenja izdavača.

SADRŽAJ

UVOD	v
NIKAD NE RECITE: „TO JE NEMOGUĆE”	1
NIKAD NEMOJTE ODUSTATI OD SEBE	15
ODBIJTE ŽIVJETI U STRAHU	28
OBRAČUNAJTE SE SA SVOJIM STRAHOVIMA.	43
TO ĆE VAS KOŠTATI!	57
DUH POBJEDNIKA.	74
NIKAD NEMOJTE ODUSTATI OD ONOGA ŠTO VAM JE VAŽNO .	88
KLJUČ USPJEHA	104
SVLADAVANJE PREPREKA DO USPJEHA	120
SVJEDOČANSTVO POČINJE S T-E-S-T-O-M	135
POKUŠAJTE NEŠTO NOVO	147
VAŠ NAJVEĆI NEPRIJATELJ	158
NIKAD SE NEMOJTE STIDJETI	170
VAŠE TAJNO ORUŽJE	181
SNAGA ZA LET U VISINAMA	194
NIKAD NEMOJTE ODUSTATI OD SVOJE BUDUĆNOSTI	204
MOĆ NADE	215
POPUT IZNENADNOG VJETRA	224
DODATAK	235
O AUTORICI	236

UVOD

Više od bilo čega drugog želim da znate kako je moguće imati dubok, blizak, osobni odnos s Bogom kroz Isusa Krista; najbolji život, kakav samo On može ponuditi. Bog nije pristran prema osobama (vidjeti Djela apostolska 10:34), a Njegova obećanja pripadaju svima jednako. Da, vi možete imati ono najbolje što Bog nudi, no morat ćete biti odlučni i nikad ne odustati, sve dok ne uspijete u svakom području vašeg života.

Vjerujem da Bog ima veliki plan za vas pa vas ohrabrujem nemojte se zadovoljiti ničim manjim od toga. On vas želi blagosloviti, dati vam život koji će vas uzbuđivati, ispunjavati i donijeti vam veliku radost i zadovoljstvo, ali koji će vam, isto tako, biti izazov, koji će od vas zahtijevati da se napregnute, da ponekad budete ne samo frustrirani, već i kušani odustati.

Razmišljajte o ovoj knjizi kao o priručniku, dok nastojite ostvariti ono najbolje u svakom području svog života. Ova će vam knjiga dati toliko potrebno nadahnuće kako biste nastavili koračati i onda kad ste se umorili na svome putovanju, te će vas ponovo i ponovo podsjećati, na mnogo različitih načina: „Vi to možete, samo NIKAD NEMOJTE ODUSTATI!” Dat će vam snagu da letite iznad životnih kušnji i testova poput veličanstvenog orla i postanete još odlučniji; naučit će vas kako od nevolja učiniti prilike. Ona će vas osnažiti da ustrajete i izgradite svoje pouzdanje u Božju sposobnost da vas provede kroz sve, kako biste ostvarili ciljeve koje je On postavio pred vas. Ova će knjiga ojačati vašu vjeru i vi ćete vjerovati da je Božja želja ostvarenje snova koje je On stavio u vaše srce.

Dok budete prolazili stranicama ove knjige, upoznat ćete divne ljude, ljude koji su odbili zadovoljiti se s manjim od najboljeg; njihove će vas

priče nadahnuti i zapanjiti. Ja ću vas, sa svakom riječi koju budete pročitali, poticati da nastavite, podsjećajući vas da je Bog na vašoj strani i da nikad ne odustanete.

Jedan od glavnih razloga zbog kojeg ljudi odustaju je taj da su probali stvari, nisu uspjeli te se smatraju „gubitnicima”. Međutim, istina je da nikad nismo gubitnici, osim ako odustanemo. Kad ne uspijemo u nečemu, mnogo nam puta nedostaje hrabrosti da pokušamo još jednom pa se zadovoljimo s manjim od onoga što smo mogli postići ili imati da smo jednostavno nastavili pokušavati. Stvar je u tome da svi imamo razdoblja kad nam stvari ne idu onako kako smo se nadali, premda smo činili sve što smo najbolje znali i umjeli. Možemo ne uspjeti u jednoj stvari, pa čak i u nekoliko stvari, ali nas to svakako ne čini gubitnicima u životu. Privremeni su neuspjesi, vjerujem, dio života, moramo ih iskusiti kako bismo uopće mogli uspjeti. Međutim, kad na našem putu do uspjeha doživimo neuspjeh, to nas čini poniznima i uči nas lekcije koje moramo svladati. Za ljude koji nikad ne odustaju, neuspjeh je tek gorivo za još veću odlučnost i uspjeh u budućnosti.

Neki od najuspješnijih ljudi u povijesti doživjeli su neuspjeh i, umjesto da su se obeshrabrili, oni su odbili odustati. Na primjer, razmislite o ovim ljudima:

- Henry Ford, izumitelj automobila, bankrotirao je pet puta prije nego li je uspio u poslu.
- Veliki plesač i filmska zvijezda Fred Astaire bio je na audiciji za film u studijima MGM-a 1933. godine. U izvještaju o njemu stoji da je proćelav, ne zna glumiti, ali pomalo pleše.
- Obitelj Louise May Alcott, velike književnice koja je napisala knjigu *Little Women*, smatrala je kako ona treba napustiti tu ideju da postane spisateljica, i umjesto toga postati švelja.
- Walta Disneya otpustili su iz novinske kuće zbog nedostatka ideja, a još je nekoliko puta bankrotirao prije nego li je izgradio Disneyland.
- Roditelji Enrica Carusa vjerovali su učitelju pjevanja kad je rekao da za njega nema budućnosti u glazbi – on uopće ne zna pjevati.

Međutim, Enrico nije vjerovao učitelju i postao je jedan od najslavnijih opernih pjevača na svijetu.

- Theodore Roosevelt pretrpio je smrt svoje majke i žene istoga dana 1884. godine prije negoli je postao ratni junak i vrlo učinkovit predsjednik SAD-a.
- Johnu Wesleyu, osnivaču metodizma, često su govorili da se ne vraća više u njihovu crkvu nakon što bi u njoj jednom propovijedao. Kad je propovijedao na ulicama, gradski su ga ljudi izbacivali iz gradova, a kad je propovijedao na livadama, ljudi su puštali bikove na njega. No kasnije, jer je odbio odustati, propovijedao je na livadi na kojoj ga je došlo slušati deset tisuća ljudi.

Isto me tako zadivljuje i priča o Abrahamu Lincolnu. Suočen s mnogim porazima, imao je razloga vjerovati kako nema načina da uspije u životu ili da bude predsjednik SAD-a. S dvadeset i dvije godine propao mu je posao. Godinu dana kasnije, kandidirao se za zakonodavno tijelo, ali je izgubio na izborima. Kad mu je bilo dvadeset i četiri godine, doživio je drugi neuspjeh u poslu. Kad mu je bilo dvadeset i šest, umrla je žena koju je volio, a sam je slijedeće godine pretrpio živčani slom. Kad mu je bilo dvadeset i devet godina, doživio je poraz u još jednoj političkoj utrci, a s trideset i četiri godine vodio je neuspjelu utakmicu za Kongres. S trideset i sedam konačno je bio izabran u Kongres, ali je samo dvije godine kasnije ponovo izgubio na izborima. Sa četrdeset i šest, izgubio je na izborima za Senat, a slijedeće mu godine nije uspjelo postati potpredsjednik. Kad mu je bilo četrdeset i devet, ponovo je doživio poraz na izborima za Senat. Imao je četiri sina, ali je samo jedan doživio zrele godine. No, sa pedeset i jednom godinom, Abraham Lincoln bio je izabran za predsjednika Sjedinjenih Američkih Država i uspješno vodio zemlju kroz jedno od njezinih najtežih razdoblja. Mnogi bi ljudi na njegovom mjestu rekli: „Nemoguće,” ali ne i Lincoln. On jednostavno nije odustajao.

Osim poznatih ljudi koji su ustrajali, postoje toliki drugi čija imena ne znamo, ali čiji su neuspjesi ili pogreške danas među najpoznatijim i najprodavanijim proizvodima na svijetu.

Na primjer, sapun *Ivory* nikad nije trebao plutati na vodi. On pluta zbog greške u proizvodnji, a njegova je sposobnost plutanja osobina koja ga izdvaja od bilo kojeg drugog sapuna na tržištu.

Isto tako, materijal koji se koristio za proizvodnju papirantih maramica 'Kleenex' u početku je bio namijenjen proizvodnji filtera u gas-maskama za vrijeme Prvog svjetskog rata, ali se pokazao neupotrebljivim. Jednako je završio i pokušaj da ga se koristi za odstranjivanje kreme za lice. No kad je netko odlučio da ga pakira i prodaje u obliku jednokratnih maramica ... pa, ostalo je povijest.

Vjerujem kako je vaša sudbina činiti velike stvari. Bog vas je stvorio za svrhu. On ima prilike koje vam želi dati i zadatke koje vam želi povjeriti. Sigurna sam da ste već shvatili, da ćete se, budete li slijedili Boga, suočiti s protivljenjem. Ljudi koji su pozvani biti veliki suočavaju se s velikim izazovima. Bog nam nikad nije obećao da će biti lako. Zapravo, On nam u Svojoj riječi jamči da ćemo imati nevolje. Ali nam jamči i to da će On biti s nama u svim teškoćama, da će se On boriti za nas, da će nas jačati kako bismo svladali prepreke ispred nas te nam dati sposobnosti da ih nadvladamo, pod jednim uvjetom – da nikad ne odustanemo.

Nije važno što vam se ispriječilo na putu, *odbijte odustati*. Prije negoli krenemo, želim vas podsjetiti na biblijsku istinu koju ćete ponijeti sa sobom dok budete prolazili stranicama ove knjige i još dugo nakon što je pročitate: „Bog koji vas je pozvao u ovu duhovnu avanturu, dijeli s nama život svoga Sina i našeg Gospodina Isusa. *On nikad neće odustati od vas*. Nemojte to zaboraviti”¹ (1 Korinćanima 1:9, *The Message*, označila autorica).

---

1 Vjeran je Bog koji vas je pozvao u zajednicu sa Sinom svojim, Isusom Kristom, Gospodinom našim. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

1. POGLAVLJE

NIKAD NE RECITE: „TO JE NEMOGUĆE”

*„Bez puta, nema putovanja; bez istine, nema znanja;
bez života, nema življenja.”*

THOMAS A KEMPIS

Jeste li se ikada suočili sa situacijom i pri tome rekli: „To je nemoguće!”? Možda su neke od ovih izjava bile sadržaj vaših misli:

- Ne mogu izdržati pritisak na poslu.
- Ne mogu platiti svoje račune na kraju mjeseca.
- Ne mogu spasiti svoj brak.
- Ne mogu svoju kuću održavati čistom i urednom.
- Ne mogu pokrenuti novi posao.
- Ne mogu se vratiti na fakultet u ovim godinama.
- Ne mogu smršavjeti onoliko koliko bih to trebao/trebala.

Međutim, želim da znate kako uvijek postoji način. Možda nije lagan; možda nije ugodan; možda nije brz. Možda ćete morati ići preko, ispod, oko ili kroz. No budete li jednostavno nastavili ići i odbili odustati, *naći ćete* način.

Želim da obećate nešto. Obećajte sebi da više nikad nećete reći: „To je nemoguće.” Istina je, čak i onda kad se čini nemogućim, s Bogom je uvijek moguće. Ako ste novorođeni kršćanin/kršćanka, onda Duh Božji živi u vama. Kreativnost cijeloga svijeta prebiva u Njemu, a stoga što On živi u vama, imate pristup svoj toj kreativnosti. Duh vam Sveti može dati ide-

je koje vam nikad nisu pale na um i pokazati vam način kako možete činiti stvari koje nikad niste mislili da biste mogli činiti.

Umjesto da dvojimo oko naših problema, usredotočimo se više na činjenicu da je Bog za nas i da Njegova sila radi u nama. Vrlo često, odustajemo tako lako, govoreći: „To je preteško” ili „To predugo traje.” Moramo prestati gledati na okolnosti naših života i misliti: „*Stvarno se ne mogu nositi s time; previše je to za mene. Toliko sam već puta pokušao/pokušala. Jednostavno moram prihvatiti činjenicu da se stvar nikad neće dogoditi!*” Bog je obećao da će On napraviti put u pustinji i rijeke u stepi (vidjeti Izaija 43:19).

Isus je u Ivanu 14:6 rekao: „Ja sam put, istina i život.” On je put, i On će nam pomoći da put pronađemo tamo gdje se činilo da ga nema. U Prvoj poslanici Korinćanima 10:13 stoji: „Nikakva kušnja veća od ljudske snage nije vas zadesila. Bog je vjeran i neće dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego će vam (uvijek) zajedno s kušnjom dati sretan ishod (sredstva za izlaz na sigurno mjesto), da je možete podnijeti.”² Drugim riječima, Bog uvijek ima put za nas, ako za Njim tragamo, na Njega čekamo te odbijemo odustati.

Pitam se samo koliko puta ljudi odustanu neposredno prije proboja, na samom rubu uspjeha.

Pitam se samo koliko puta ljudi odustanu neposredno prije proboja, na samom rubu uspjeha. Možete se jednako

osjećati svih deset godina, a onda odjednom, jednoga se dana probudite i sve se promijenilo. Ne osjećate se ništa drugačije od bilo kojeg drugog dana. Sve izgleda isto kao i prije; čini se kako se ništa ne događa, ali nešto se jest dogodilo. Kada uvečer toga dana odete u krevet na spavanje, vaš se san konačno ostvario, a vaše su se okolnosti, u kojima ste tako dugo živjeli, promijenile. Sada, vi ostvarujete ono za što ste se trudili tolike godine.

Poznajem mladu ženu koja je svojevremeno radila na ne baš atraktivnom poslu, bila je djevojka i željela se udati. U roku od jednog mjeseca, ona se zaručila i zaposlila na poslu koji je oduvijek željela. Dok

² Nikakva kušnja veća od ljudske snage nije vas zadesila. Bog je vjeran i neće dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego će vam zajedno s kušnjom dati sretan ishod, da je možete podnijeti. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

je čekala, činilo joj se poput vječnosti, no Bog je u pravo vrijeme učinio stvari mogućima. Božji putovi nisu naši putovi, ali je Njegov put uvijek najbolji!

Bog ima plan za vas. On je čuo vaše molitve; možda niste ni svjesni koliko ste blizu svojeg proboja. Pa čak i ako morate čekati tri, četiri ili pet godina, budete li uporni, *imat ćete* pobjedu koja vam je potrebna. Neovisno od toga što radite, ne odustajte na samom rubu proboja. Nastavite se nadati, vjerovati i truditi se. Umjesto da odustanete, recite: „Nikad neću odustati; nikad se neću predati; nikad neću reći: ‘To je nemoguće.’”

TRI KLJUČNE STVARI

Tijekom posljednjih trideset godina moje službe susrela sam tisuće i tisuće ljudi; primijetila sam da većina njih smatra kako na tri područja svojih života doživljava najveće izazove te da se za ta područja najviše vrijedi boriti: zdravlje, financije i obitelj. Tijekom godina i sama sam se bavila ovim područjima u svom osobnom životu te doživjela velika poboljšanja i pobjede. Ukoliko ste voljni ustrajati u borbama s kojima se suočavate na području svoga zdravlja, obitelji i financija, znam da ćete i vi u tome izaći kao pobjednik/pobjednica.

Nikad nemojte odustati od svoga zdravlja!

Začuduje me koliko se ljudi jednostavno ne osjeća snažno, životno i zdravo. Često ih čujem međusobno razgovarati: „Oh, tako sam umoran/umorna” ili „Volio bih/voljela bih raditi stvari u kojima bih uživao/uživala kad bih imao/imala energije za to.” Ovakav apatičan pristup životu nije ono najbolje što Bog ima za nas! Bog želi da se osjećamo dobro, da smo strastveni i puni energije koja nam je potrebna kako bismo uživali u svojim životima i činili sve što On traži od nas da činimo. Bog ne želi da budemo iscrpljeni i preumorni za stvari koje bi nam trebale pružati radost ili nas voditi u svrhe koje On ima za naše živote.

Premda mnogi ljudi pate od različitih stanja koja se moraju liječiti medicinski ili za koje je potrebna posebna terapija, ipak je stres razlog za

mnoge zdravstvene probleme s kojima se ljudi bore. Drugi se pak zdravstveni problemi javljaju jer ljudi jednostavno ne brinu o svojem zdravlju: ne hrane se zdravo, ne piju dovoljno vode, ne vježbaju redovno, ili se dovoljno ne odmaraju. Kad bi izvršili neke promjene u svom životnom stilu, njihovo bi se zdravlje i kvaliteta života dramatično promijenili.

U 8. poglavlju, detaljnije prikazujem razdoblje od deset godina tijekom kojeg sam se suočavala s različitim zdravstvenim problemima. Tada sam imala priliku upoznati mnoge liječnike koji bi mi svi odreda govorili kako su moji zdravstveni problemi povezani sa stresom. Nakon što sam naučila stvari o prehrani, vježbanju, življenju uravnoteženog života i smanjivanju stresa, moje se zdravlje silno popravilo. Danas se osjećam bolje nego prije trideset godina.

Moja kćer Sandra ima slično svjedočanstvo. Godinama se osjećala vrlo loše i patila od zdravstvenih tegoba. Mnogi od njezinih problema bili su posljedica stresa; stresa koji je potjecao od njezinog perfekcionizma naime, bila je kćer jedne perfekcionista. Nakon što je rodila svoje blizance, patila je od strašnih probavnih tegoba, bola u leđima i drugih fizičkih problema do te mjere da su je nekoliko puta morali voziti na Hitnu. Konačno, Sandra je dospjela do točke na kojoj je spoznala, u svom srcu, da može biti zdrava i dobro se osjećati. Stoga je odlučila pronaći uzroke svojih problema i otkloniti ih. I premda je morala biti marljiva i disciplinirana, odlučila je da neće odustati od dobrog zdravlja. Primjenjujući lekcije koje je naučila o prehrani i vježbanju, i o tome kako spriječiti da stres jedne perfekcionista (briga, strah, itd.) utječe na nju fizički, počela se osjećati bolje i snaga joj se počela vraćati. Sandra se danas osjeća fantastično i vrlo je dobrog zdravlja.

Zbilja vas potičem da učinite sve što možete kako biste poboljšali svoje zdravlje. Uvedite promjene u svoj životni stil, sve koje su potrebne, kako biste se osjećali bolje, snažnije i energičnije. Trebate li promijeniti svoje prehrambene navike i početi jesti više voća i povrća, a manje šećera i masnoće, onda ih promijenite. Trebate li piti više vode, a manje sokova, onda pijte više vode. Trebate li disciplinirati sebe i spavati određeni broj sati svake noći, onda prilagodite svoj raspored tako da možete spavati koliko treba. Trebate li više vježbati, onda počnite vježbati.

Osim toga, obračunajte se sa stresom i emocionalnim pitanjima koja na vas fizički utječu jer vaše mentalno i emocionalno stanje sigurno utječe na cijeli vaš organizam. Ako ste perfekcionista, to može utjecati na vas kao što je utjecalo na Sandru. Možda su brige te koje vam povisuju krvni tlak, više nego što bi trebao biti, ili možda strah, ili nervoza utječu na vaš pobravni sustav. Možda stres i napetosti uzrokuju vaše glavobolje ili čine vaše mišiće napetima, umjesto opuštenima. Nije važno što utječe na vas, potražite pomoć kako se zbog toga ne biste loše osjećali ili vam se organizam ne bi trajno oštetio.

Ako ste umorni, apatični ili se jednostavno ne osjećate dobro, podite liječniku. Otkrijte zbog čega se ne osjećate dobro i naučite što je potrebno učiniti u vezi s time. Nemojte se zadovoljiti lošim zdravljem kad je za dobro zdravlje potrebno promijeniti tek nekoliko stvari u životu. Učinite sve što možete kako biste se osjećali dobro i bili puni energije.

Nikad nemojte odustati od svojih financija!

Danas su toliki ljudi zarobljeni dugovima; na kraju se svakog mjeseca bore s plaćanjem računa, pitajući se kako početi štedjeti. Zabrinuti su kako će financirati svoje umirovljenje ili obrazovanje svoje djece.

Sjećam se kad smo Dave i ja morali kupovati odjeću za našu djecu na 'garažnim prodajama' i voziti automobile tako stare da nikad nisi znao hoće li krenuti ili neće. Na početku naše službe, nismo si mogli priuštiti smještaj u hotelu kad bih propovijedala na večernjim sastancima, pa smo se tako, neovisno o tome gdje smo se nalazili i koliko smo umorni bili, morali vraćati kući. Ponekad bismo bili toliko iscrpljeni da smo morali stati na putu i odspavati nekoliko sati u automobilu prije negoli nastavimo. Sjećam se kupovanja hrane u konzervama bez naljepnica, jer su bile na akciji. Nikad nisi znao hoćeš li u njima, kad ih otvoriš, naći breškve, grašak, juhu s tjesteninom ili hranu za mačke; no te su misteriozne konzerve bile tako jeftine da sam jednostavno morala pokušati.

Dijelim s vama ova sjećanja da bih vam pokazala kako razumijem nevolje s financijama. Ne samo iz osobnog iskustva, već jednako i iz iskustva drugih ljudi, znam da Bog okreće financijsku situaciju; stoga

nikad ne smijete odustati od svojih financija. Nikad ne dopustite sebi misliti kako ćete uvijek biti u dugovima i nikad ništa nećete uštedjeti.

Knjižare i knjižnice pune su knjiga koje vam mogu pomoći da izvršite proboj i oslobodite se zarobljenosti u dugovima te postanete mudri upravitelji svojim novcem. Pomoću discipline, riješenosti, dobrog savjeta i dovoljno vremena, možete riješiti svoje dugove, plaćati gotovinom kad kupujete, ulagati novac i štedjeti za budućnost. Nemojte misliti kako financijska sloboda nije moguća za vas, jer jest. Možda nije lagano, ali vi to možete postići.

Nikad nemojte odustati od onih koje volite!

Prije negoli smo se Dave i ja oženili, on je molio Boga da mu pošalje osobu kojoj će on moći pomagati. Kad mu je Bog poslao mene, dobio je daleko više od onoga što je mislio i molio! Zbog nasilja u mojoj prošlosti, imala sam vrlo ozbiljnih, stvarno ozbiljnih problema. Pokušaj da se sa mnom ostvari blizak odnos, bio je težak za svakoga; sigurna sam da bi mnogi muškarci davno odustali. Ali je Dave nastavio moliti i tražiti Boga da mu pokaže način na koji mi može pomoći, čak i onda kad sam se ponašala kao da ne želim pomoć. Ponekad bi plakao jer nije znao što da radi. Često je znao govoriti kako bi odlazio na vožnje automobilom da moli i plače, a vraćao se doma vjerujući Bogu da će me promijeniti. Nakon nekoliko dana, primijetio bi na meni iznenadnu promjenu. Naravno, nije to bila potpuna promjena, ali bi mu napredak koji je vidio govorio da Bog radi.

Danas zahvaljujem Bogu što je bio tako vjeran Daveu i meni. Morao me je voditi vrletnim putom iscjeljenja, oslobođenja i cjelovitosti; učiti me da razmišljam na drugačiji način; da vjerujem ljudima; da dopustim samoj sebi biti voljena; morao me je naučiti kako voljeti druge. I ne samo to, morao me je naučiti kako biti ljubazna jer sam odrasla štiteći samu sebe, često bila gruba i stalno u stavu obrane.

Naše putovanje nije bilo lako, no Dave je odbio odustati od mene, a mi smo oboje odbili odustati od Boga. Sad imamo više nego za svih proteklih četrdeset godina, a mogu vam iskreno reći da je naš odnos sada bolji nego ikada prije. Iako su naše prve zajedničke godine bile teške,

proživjeli smo mnoge godine zajedničke sreće i radujemo se svima koje će tek doći.

Poput Davea, i ja sam imala priliku odbiti da odustanem od nekoga koga sam voljela. Radilo se o mom najstarijem sinu, Davidu; mi smo vrlo slični pa je bilo dana kad se jednostavno nismo podnosili. Jedno je vrijeme radio s nama u službi, ali smo se nas dvoje stalno sukobljavali pa sam konačno odlučila reći mu neka nađe drugi posao. Nisam mu željela dati otkaz, ali nisam vjerovala da mogu izdržati sukobe koji su prožimali naš odnos. Planirala sam razgovarati s njim te mu reći kako njegovo prisustvo u službi jednostavno ne daje rezultate, ali je Bog progovorio mojem srcu: „*Nemoj odustati od Davida.*“

Trebalo je vremena, a David i ja naučili smo surađivati. On sada vodi naš odjel za svjetske misije, otvorio je osamnaest inozemnih ureda za nas te nadgleda brojne međunarodne evangelizacijske kampanje. Zahvalna sam Bogu za njegov dobar rad i sretna sam da mi je Bog rekao neka ne odustanem od njega.

Kad ste u kušnji odustati od onih koje volite, sjetite se Davida i mene. Dave je odbio odustati od mene, a ja sam odbila odustati od Davida. Nije važno radi li se o tome da vjerujete za nečije spasenje, ili za promjenu ponašanja, ili da će izići iz loše veze, ili se prestati drogirati, ili nastaviti školovanje, ili se vratiti kući, ili naći posao, nastavite vjerovati kako je promjena moguća. Nemojte odustati od onih koje volite; vaša strpljiva ljubav i vjernost mogu biti upravo ono što im je potrebno kako bi napravili zaokret.

Ljubav nikad ne prestaje. Drugim riječima, ljubav nikad ne odustaje od ljudi. Apostol je Pavao opisao u 1 Korinćanima 13 što ljubav jest, navodeći kako se ljubav uvijek nada najboljem; ona je pozitivna i ispunjena vjerom i nadom. Dok je Isus hodao zemljom, dao je novu zapovijed svojim sljedbenicima: da ljubimo jedan drugoga (vidjeti Ivan 13:34). Ja vjerujem kako hodanje u ljubavi treba biti osnovni cilj svakog kršćanina.

Bog je ljubav (vidjeti 1 Ivanova 4:8) i On nikad ne odustaje od nas. Stoga odaberimo živjeti s istim takvim stavom. Vjerujte u snagu ljubavi koja mijenja i preobražava sve i svakoga.

UNATOČ SVEMU

Kad razmišljam o ljudima koji nikad ne odustaju, onda mislim na svoju prijateljicu Pennie Shephard. Njezina je priča prekrasan izvještaj o ženi koja je iskusila izvanredno čudo Božje milosti i iscjeljenja u svom životu, jer je bila odlučna ostvariti svoj cilj.

Kad je Pennie Shephard bilo trinaest godina, pala je i slomila trtičnu kost. Godinama nakon te nezgode trpjela je nesnosne bolove. Svakog bi jutro ustajala iz kreveta s osjećajem kao da joj je netko zarinuo nož u donji dio leđa. Nakon što se udala, događalo se da joj je muž morao pomagati ustati iz kreveta. Nije mogla dugo sjediti niti stajati, nije se mogla nagnuti i oprati kosu nad umivaonikom. Spavala je s vrećicom leda ili termoformom, ili s mnogo jastuka, ali ništa nije pomagalo. Iscrpila je svaku mogućnost izlaska iz svoje agonije. Bilo je dana kad je bila potpuno svladana; bilo je dana kad je bila toliko depresivna da je mislila: „*Hoću li moći preživjeti još jedan dan?*”

Penniena liječnica, Caroline Rogers, dijagnosticirala joj je posttraumatski artritis i degenerativnu bolest diska. To je dovelo do neravnoteže mišića, što je nadalje prouzročilo probleme u onim dijelovima njezinog tijela gdje ih prije nije bilo. Bio je to zatvoreni krug boli i patnje koje su bile neizlječive – osim ako se, naravno, ne dogodi čudo.

I tako je jednog dana, Pennie, dok je molila, u svom srcu začula ove riječi: „*Trči prema svojem čudu.*” Ove riječi nisu imale nikakvog smisla za Pennie, jer uopće nije trčala. Nije voljela trčati, a i živjela je u takvoj boli da nikad nije čak ni pokušala. No kad je Bog progovorio njezinu srcu: „*Trči prema svojem čudu,*” odlučila je učiniti upravo to.

Udaljenost koju je planirala pretrčati bila je maratonska utrka od 42,195 km! Obitelj joj je pružila podršku, a njezina joj je liječnica dala dopuštenje i ponudu da joj bude trener pa je Pennie započela s iscrpljujućim fizičkim i mentalnim treninzima.

Slijedećih je četiri mjeseca, Pennie trpjela bolove dok je trenirala za trčanje maratona. Pridržavala se stroge dijete i još strožeg rasporeda sedam dana tjedno, ustajući u 3:00 sata ujutro kako bi istrčala stazu prije početka dana ispunjenog radnim i obiteljskim obvezama. I premda je trenirala već nekoliko mjeseci, Pennie je još uvijek imala bolove. Počela

je moliti za sudjelovanje u maratonu kako bi bila sigurna da bol ne znači prestanak treniranja. Bila je odlučna platiti cijenu napretka i ne odustati. Željela je stati na startnu liniju i znati da je učinila sve što je Bog tražio od nje.

Dan se utrke sve više približavao, ali dva tjedna prije same trke otkazalo joj je koljeno tako da je jedva mogla hodati po svojoj hotelskoj sobi. Još uvijek je vjerovala da joj je Bog govorio; osjećala je kako mora proći kroz tu agoniju. Bila je riješena da će stati na startnu crtu. Rekla je samoj sebi: „Stat ću na startnu crtu makar me netko morao tamo odnijeti.”

Njezin muž i kćeri, njezina najveća potpora, ispisali su stihove i nadahnute poruke po njezinim šakama i rukama. Prije izlaska sunca, Pennie je doslovno dohramala na startnu liniju, zajedno s dr. Rogers koja joj je pomagala, znajući da se nalazi upravo na onom mjestu na kojem se treba nalaziti. Bila je spremna trčati prema svojem čudu!

Dok je tako stajala na startu, jedva sposobna hodati, okrenula se dr. Rogers i povikala: „Leđa me ne bole! Leđa me ne bole!” Ove riječi nije izrekla već dvadeset i šest godina. Koljeno ju je ludački boljelo, ali leđa, leđa je nisu boljela!

Dr. Rogers joj je predložila da trku započne hodajući kako bi se zagrijala i vidjela kako će koljeno reagirati. Nakon nekih dva i pol kilometra, Pennie je rekla dr. Rogers: „Mislim da mogu trčati.”

Za vrijeme cijele trke, Pennie su ohrabrivali sa svih strana. Skupina prijatelja molila je za nju čitavih sedam sati koliko je trka trajala. Njezin muž i kćeri bili su uz nju na startu, na svim redovnim točkama prolaza uz stazu, kako bi je ohrabрили i podržali.

Na dvadeset i drugom kilometru, dr. Rogers i Pennie bile su trideset i tri sekunde iza vremena trke od sedam sati, što je značilo da će ih „čistač” pokupiti i dovesti ih do cilja, ako ne uspiju postići zadano vrijeme. Ali je Pennie dala sve od sebe.

Na 37. kilometru, toliko ju je jako boljelo da su njezine kćeri počele trčati s njom podupirući je svaka s jedne strane. Pennie je prošla kroz cilj za oko sedam sati.

Na našoj je emisiji *Enjoying Everyday Life*, Pennie rekla: „Prije trke, zamišljala sam da ću svoje čudo dobiti kad prođem kroz cilj. Međutim, istina je da sam bila iscijeljena na samom startu; nisam svoje čudo primi-

la na cilju, već na *startu*. Sve što sam trebala učiniti bilo je da se pojavim. Nije bilo potrebno trčati maraton za čudo. U mojem je slučaju za to trebala poslušnost i riješenost.”

Pennie Shephard je žena koja je mogla reći: „To je nemoguće.” Umjesto toga, s Božjom pomoći, podrškom obitelji i prijatelja, i sa stavom „nikad ne reci to je nemoguće”, ona nije odustala. Pennieno čudo dogodilo se u siječnju 2004., a ona je otada potpuno zdrava.

IMAJTE CILJ

Upravo bih sada željela da razmislite na kojem području svog života trebate odbiti odustati. Postavite si cilj – jedan koji će od vas zahtijevati da se disciplinirate i svladate prepreke, ali i takav koji pretpostavlja veliku nagradu. To mogu biti vrlo jednostavne stvari poput spremanja kreveta svakoga jutra, i jednako tako ambiciozne poput trčanja maratona ili penjanja na Mt. Everest. Može se raditi o tome da se nadvlada strah od letenja ili strah od govora pred publikom, ili se može raditi o tome da se nadvlada fizički hendikep ili poteškoće s učenjem. Može se raditi o pospremanju vašeg doma ili rješavanju dugova.

Ako drugi ljudi misle da je vaš cilj prelagan, to je njihova stvar. Međutim, ako je to vaš cilj, vama važan, onda prionite uz njega. Ako drugi ljudi budu mislili da je to nemoguće, nemojte im dopustiti da vas obeshrabre. Samo je važno da ste vi i Bog u jednom suglasju; krenite za svojim ciljem svom svojom snagom.

Vidjet ćete, kako budete čitali ovu knjigu, da one koji nadvladavaju čeka nagrada. Molim Boga da vam pomogne kako biste postali puni „svete odlučnosti” – ne neke vrste tjelesne odlučnosti ili snage volje – već istinske Bogom-nadahnete odlučnosti. Ohrabrujem vas da molite i odlučite biti disciplinirani i marljivi u svakom području svog života, jer je to način na koji ćete svladati sve prepreke i uživati u svome teško stečenom uspjehu. Živite dan po dan i pamтите da Bog ima nagradu za vas. Nemojte se usuditi propustiti je!

BUDITE MUDRI

Mnogi ljudi nikad ne ostvare svoje ciljeve jer ih, u prvom redu, ne znaju postaviti. Postoji poznati i lako pamtljiv akronim koji je bio uspješno pomagalo nebrojenim ljudima u ostvarivanju njihovih ciljeva, a glasi SMART (akronim engleskih riječi *Specific*, *Measurable*, *Attainable*, *Realistic*, *Timely*, u značenju 'MUDAR') (*teško prevodivo, op.prev.*):

Određen

Mjerljiv

Ostvarljiv

Stvaran

Pravovremen

Dopustite mi to razraditi:

Određen (Specific): Vaš cilj svakako mora biti određen i precizan koliko je to moguće. Na primjer, nemojte jednostavno reći: „Želim izgubiti na težini“; recite: „Želim smršavjeti 4,5 kg u slijedeća tri mjeseca.“ Svaki put kad čujete sami sebe kako o svojim ciljevima govorite ispraznim pojmovima, upitajte se: „Što to znači?“ Uskoro ćete sami sebe čuti kako govorite: „Prestat ću gledati televiziju u pola deset svake večeri i biti u krevetu u deset sati“ umjesto: „Moram manje gledati televiziju i više spavati.“

Mjerljiv (Measurable): Ciljevi koji se teško mogu mjeriti, teško se mogu ostvariti. Prije negoli se posvetite svome cilju, odlučite o načinu na koji ćete pratiti svoj napredak. Za ciljeve koji obuhvaćaju smanjivanje dugova, svoj napredak možete pratiti na mjesečnim bankovnim izvancima. Za ciljeve koji obuhvaćaju gubitak tjelesne težine, možete voditi evidenciju o tome koliko ste kilograma izgubili ili koliko ste kilometara pretrčali. Međutim, bez obzira o kakvim se ciljevima radilo, nađite način da ih mjerite, bilo vođenjem dnevnika, bilo popisom zadataka i križanjem izvršenog, grafikonom, kartom ili tablicom, ili na bilo koji drugi kreativan način na koji možete vidjeti kako vam ide.

Ostvarljiv (Attainable): Vaš cilj sam po sebi mora biti moguće ostvariti. Nemojte si postaviti cilj da izgubite dvanaest kilograma za tjedan dana ili rješavanje svih vaših dugova u jednoj godini – dok vaš dug iznosi više od vaših godišnjih prihoda. Odaberite ciljeve koji leže tek malo izvan vašeg domašaja – nisu tako lagani da ne bi bili izazov, ali ni toliko teški da vas napregnu preko točke izdržljivosti.

Stvarni (Realistic): Vjerujem u sanjanje velikih snova i visokih ciljeva, no nemojte se razočarati zato što ćete se truditi oko neostvarivih ciljeva. Procijenite sve čimbenike koji će utjecati na vašu sposobnost da ostvarite svoje ciljeve i radite u okviru tih parametara. Neka ti ciljevi budu realistični, s obzirom na vaše zdravlje i fizičko stanje, financije, rasporede, osobne sposobnosti i druge prioritete.

Pravovremeni (Timely): Ljudi koji postavljaju ciljeve, a da nisu utvrdili rokove, rijetko išta postižu. Odredite rokove do kojih trebate ostvariti svoje ciljeve. Ako nastojite na ostvarivanju svoga cilja tijekom dugog razdoblja, razmislite o postavljanju međuciljeva za svaki tjedan ili mjesec kako biste ostali na pravom putu.

On je skovao izreku...

Možda ste čuli za njega kao jednog od najutjecajnijih političara koji je ikad stupio na svjetsku političku scenu ili kao o najcjenjenijem državniku svih vremena, no znate li što je sve britanski premijer Winston Churchill pretrpio prije negoli je postao velik?

Winston Leonard Spencer Churchill prerano se rodio 30. studenog 1874., i to dva mjeseca prije termina. Rodio se u uglednoj engleskoj obitelji u kojoj roditelji nisu imali vremena za njega. Njegova ga majka nije hranila, već ga je prepustila njezi medicinske sestre dok je još bio beba, a kasnije dadiljama kako je rastao, dok se ona posvećivala društvenim aktivnostima. Njegov otac, vrlo zaposlen politički vođa, nikad nije pokazivao baš puno zanimanja za svoga sina.

Churchill je imao teško djetinjstvo, sigurno jedno djetinjstvo puno izazova, strke i promašaja. Roditelji su svoga zanemarenog sina još kao dijete poslali u internat. Nije se posebno iskazivao u učenju (osim u engleskom jeziku i povijesti), ali ni društveno. Imao je govornu manu (koju nikad nije do kraja svladao), nije sklapao prijateljstva niti se baš slagao s drugim ljudima. Kasnije u životu, pričao je priče o tome kako se, dok su igrali kriket, morao izmicati lopticama kojim su ga njegovi školski drugovi gađali. Nakon toga, kad mu je bilo devetnaest godina, gotovo se utopio na jezeru Lausanne, a mnogo kasnije, kad mu je bilo pedeset i sedam godina udario ga je automobil u New Yorku.

Završivši vojnu školu *Royal Military College*, taj nizak, zdepast, sramežljiv mladić, Churchill, služi u britanskoj vojsci. Tada je doživio borbu; sudjelovao u konjičkoj bici; putovao u Europu, Afriku, Kubu i Indiju; pisao novinske izvještaje i knjige.

U dobi od dvadeset i četiri godine, Churchill napušta vojnu službu i posvećuje se novinarstvu i politici. Nastojao je dobiti mjesto u Parlamentu, ali je izgubio na izborima. Zatim je putovao u Južnu Afriku kao novinar i izvještavao o Burskom ratu; tamo je zarobljen i utamničen. Međutim, uspio je pobjeći, što ga je svrstalo među vojne junake kad se vratio u Englesku 1900. Te se iste godine ponovo kandidirao za Parlament, i na izborima pobijedio tek za dlaku.

1940. godine, Churchill je postao premijer, a na tom je položaju pokazao briljantno, odvažno, strateško rukovođenje koje je spasilo Veliku Britaniju od gotovo sigurnog poraza i dovelo je do pobjede u II svjetskom ratu.

1941. godine, za posjeta školi koju je pohađao kao dijete, pogrešno su izvijestili o govoru od samo četiri riječi, koji je navodno održao tadašnji premijer Churchill: „Nikad se nemojte predati!” No Churchill je, zapravo, održao malo duži govor u kojem je između ostalog rekao: „Ovo je lekcija: nikad se nemojte predati, nikad se nemojte predati, nikad, nikad, nikad – u ničemu, bilo veliko ili malo, ogromno ili sitno – nikad se nemojte predati osim osvjedočenju o časti i zdravom razumu. Nikad nemojte popustiti sili; nikad uzmaknuti pred očigledno nadmoćnim neprijateljem.”

Ja vas ohrabrujem danas kao što je Churchill ohrabrivao dječake u toj školi 1941. godine: „Bez obzira što radili, nikad se nemojte predati – i nikad, nikad, nikad nemojte odustati.”

2. POGLAVLJE

NIKAD NEMOJTE ODUSTATI OD SEBE

„Upornošću je puž dospio na arku.”

CHARLES HADDON SPURGEON

Jednom je neki farmer uzeo jedno jaje iz orlova gnijezda. Odnio ga je kući i stavio pod jednu od svojih kvočki koja je ležala na jajima. Zatim se iz jajeta izlegao ptić. Farmer je uzgojio pticu s velikim strpljenjem, pokušavajući je pripitomiti. Međutim, činilo se da se orao nikako ne može uklopiti s pilićima. Uvijek je hodao sam; činilo se da ne može ostvariti odnos s drugim pilićima.

Kako je orao rastao, shvatio je da je negdje duboko u njemu nešto sasvim krivo. Premda nije poznao ništa drugo osim života u pilićnjaku, činilo mu se da to nije njegov pravi dom. Želio je otići iz tog dvorišta i vnuti se visoko na nebo. Čak je i pokušao to učiniti, ali mu je farmer podrezao krila da ne bi odletio.

Budući da orao nije mogao letjeti, samo je sjedio u tom dvorištu gledajući u nebo. Jednog je dana zapuhao olujni vjetar, nebo se zamračilo, a sve su se životinje u dvorištu stisnule zajedno radi zaštite; pilići su se strašno uplašili, već kako to pilići znaju. Orao je sjedio i promatrao čitavu tu scenu koja se odvijala pred njime, shvaćajući da se uopće ne boji oluje. Ni najmanje.

U tom trenutku, jednostavno si nije mogao pomoći, a da ne raširi svoja krila, i kad je to učinio, zapazio je da ih je farmer zaboravio podrezati.

Iznenada, ugledao je velikog orla kako jaše na vjetru iznad njega, s krilima raširenim u veličanstveni oblik.

Tada se orao podigao, gledao je frenetično komešanje pilića, pa opet orla koji je mirno kružio nad njim, zatim ponovo piliće i opet orla. Čuo je kako je orao ispustio zastrašujući, prodorni krik. Toga je trenutka znao da mora otići iz ovoga pilićnjaka. Snažni je mlaz vjetra prostrujao ispod njegovih raširenih krila i podigao ga u zrak. S prodornim je poklikom pobjede i slobode napustio dvorište zauvijek.

U VAMA KUCA SRCE ORLA

Željela sam s vama podijeliti ovu priču o orlu u pilićnjaku kako bih vas ispunila svježim ohrabrenjem da nikad ne odustanete od sebe. Nadam se da je to pokrenulo nešto duboko u vama, nešto što će vas potaknuti da želite svladati sve prepreke postavljene ispred vas, da budete tko vi jeste i da se odlučite za odvažne odabire koji će vas osloboditi svega što vas priječi u ostvarenju velikih stvari za koje ste stvoreni.

Osjećate li se nekada poput orla u kokošinjcu? Dobro znate da u vama ima daleko više od onoga što sada doživljavate i imate u životu.

Osjećate li se nekada poput orla u kokošinjcu? Dobro znate da u vama ima daleko više od onoga što sada doživljavate i imate u životu. Znae da Bog

ima veliki plan za vaš život – ne možete pobjeći niti ignorirati onaj unutarnji poticaj koji vam govori „idi i ostvari to”. No znate li i to da ćete morati puno raditi; preuzeti rizik; izdržati usamljenost; neke stvari ostaviti iza sebe; donijeti neke teške odluke; ili možda biti pogrešno shvaćeni, prosuđeni ili čak kritizirani kako biste postigli i uživali u puni sudbine koju Bog ima za vaš život?

Znajte ovo: nema orla kojem je udobno u pilićnjaku. Svaki orao čezne za jasnim, plavim, otvorenim nebom. Kad živite na mjestu koje vas zadržava da budete ono za što ste stvoreni i ne činite ono što biste trebali činiti, i vama će biti neudobno. Kada misao da trebate krenuti s toga mjesta na kojem ste sada počne puštati korijenje u vašem srcu i umu, kada sjeme veličine počne rasti, kada imate goruću želju iskoračiti iz stanja u kojem se nalazite, ili želite krenuti u pustolovinu, ili učiniti nešto sasvim novo i drugačije, obratite pozornost na to. Počnite djelovati u

skladu s time. No isto tako shvatite da ljudi oko vas možda neće razumjeti vašu želju da izidete iz kutije. Oni će možda htjeti podrezati vam krila. Možda će čak reći: „Hajde, smiri se i budi kao i svi drugi pilići. Gle kakvo krasno dvorište imaš, i sve te fine crviće i ličinke. Zašto bi uopće želio nešto drugo?”

Kad čujete takve komentare i pitanja, možda će nešto u vama postaviti slijedeća pitanja: „Što nije u redu sa mnom? Zašto mislim to što mislim? Zašto se osjećam ovako? Zašto se jednostavno ne mogu smiriti i živjeti normalno kao svi drugi?” Razlog zbog kojeg se jednostavno ne možete smiriti je u tome što vi niste pile, već orao! Nikad se nećete osjećati u pilićnjaku kao kod kuće jer ste stvoreni za nešto veće, nešto daleko ljepše, nešto što potpuno ispunjava.

Danas vas ohrabrujem raspirujte vatru koja je u vama. Raspirujte ju sve dok se ne rasplamsa. Nikad nemojte odustati od velikih stvari za koje ste stvoreni, nikad ne pokušavajte sakriti svoju jedinstvenost, i nikad nemojte misliti da ne možete učiniti ono za što vjerujete da ste stvoreni. Razumijte da vam je vaša glad dana od Boga; željeti isprobati nešto novo prekrasna je želja, kao i prigrliti život i težiti prema onome najvišem za što ste stvoreni. Vi ste orao!

POPUT ORLA

Orao je u prirodi jedan od najboljih primjera snage, ustrajnosti i odlučnosti. To je ptica koja ostvaruje svoju sudbinu, jedan koji nikad ne odustaje. A kako vi i ja budemo nastavljali s našim putovanjem kroz život i bili odlučni nikad ne odustati, ova nas moćna, veličanstvena ptica može poučiti neke vrlo važne lekcije.

Jedna je osobina zajednička pilićima i orlovima: i jedni i drugi su ptice. Osim toga, u svemu drugome su različiti koliko to samo mogu biti! Često sam govorila o tome kako me različite vrste ptica podsjećaju na različite tipove kršćana koje sam primijetila u Kristovom tijelu. Određene osobine ovih ptica odgovaraju osobinama nekih ljudi, a vjerujem da ćete, dok budete čitali, razumjeti što pod time mislim.

Pile

Prvo, mislim na piliće. Pilići su, općenito uzevši, plahi i boje se života; lijeni su i rijetko ostvare svoje mogućnosti. Pilići jednostavno čeprkaju uokolo i kvocaju. Ne vidimo piliće da lete, oni lepršaju; ne lete. Njima je potrebno da žive unutar ograđenog dvorišta i potpuno su s time zadovoljni. Ne mogu podnijeti slobodu; moraju ostati u pilićnjaku. Kao što ste mogli vidjeti na početku priče o orlu, kad je došla oluja, pilići su lepršali po dvorištu, dizali prašinu i trčali u kokošinjac puni straha, želeći se šćućuriti zajedno s drugim pilićima i pokušavajući zgrabiti pokojeg crvića usput.

Kršćani koji „lepršaju uokolo” i „trče u kokošinjac” kad nadodu nevolje i teškoće ne žive pobjedničkim životom za koji je Isus umro da bismo ga živjeli. Prestanimo bježati od stvari, osobito od oluja u životu. Mi smo više nego pobjednici (vidjeti Rimljanima 8:37). Mi se uvijek možemo pouzdati u Boga i ostati mirni usred oluja. Bog nas je pozvao i opremio da *nadvladamo*, a ne da budemo uplašeni i puni straha.

Svraka

Svrake su pretjerano agresivne napasnice koje zlostavljaju druge ptice. „Kršćani svrake” općenito tjeraju druge od Boga; oni su sebični, arogantni i egocentrični do točke grubosti. Ovi grubi, nasrtljivi kršćani odgovorni su za to što se mnogo nepoštovanja iskazuje kraljevstvu Božjem i njihovoj braći i sestrama.

Australski vodomar

Za australskog vodomara (kookaburra) život je jedna velika zabava, jedna velika šala. „Kookaburra kršćani” su oni koji ništa ne uzimaju ozbiljno i svemu se smiju (čak i onda kad je smijeh sasvim neprikladan). Nemaju osjećaja za ništa oko sebe te često povrijede i uvrijede druge ljude.

Biblija nam govori da trebamo biti trijezni (vidjeti 1 Petrova 1:13). To ne znači da se ne trebamo zabavljati, već to znači da trebamo obratiti

pozornost na ono što se zbiva oko nas; biti osjetljivi i razumjeti da postoji vrijeme kad su određene priče, šale ili vrsta ponašanja prikladni i, naravno, vrijeme kad nisu.

Sup

Znamo za supove, strvinare, kao za skupljače smeća u ptičjem kraljevstvu. Njih privlači smrt i nečistoća. Ove ptice uživaju u uništenju i prljavštinama života – svemu što je pokvareno, trulo i što zaudara.

„Kršćane strvinare” privlače ljudi koji imaju probleme. Oni vole gledati ljude kako pate i propadaju, a svoje riječi koriste kako bi upropastili ljudske živote. Oni su ti koji šire glasine i, čini se, potajno uživaju kad se dobar glas osobe ili službe ruši.

Papige i kakadui

Papige i kakadui su „brbljivci” u ptičjem kraljevstvu. „Kršćani papige” su oni koji „govore da bi govorili” ali ne „hodaju da bi hodali”. Čini se kao da znaju više od onoga što stvarno čine jer su naučili ponavljati ono što čuju i prikazati ono što su drugi rekli. Možda imaju nekakvo intelektualno znanje o Bogu, ali nemaju osobni odnos s Njime. Oni su sama buka i akcija, samo govorenje, a da nema dubine iskustva.

Kukavica

Kukavice ne vole raditi i sretne su kad žive na tuđi račun. Ove ptice ne grade čak ni vlastita gnijezda; one traže gnijezda drugih ptica, u njima snesu svoja jaja i prepuste svoje ptiće da ih odgoji druga ptica!

Nažalost, postoje kukavice i u crkvi. Takvi kršćani žive od svoje ispružene ruke; ne žele raditi. Ponekad čak i nisu nanovorodeni kršćani, već djeluju u religioznom duhu. Žele se ‘šlepati’ na repovima vjere drugih ljudi i uživati pogodnosti kršćanskog života, a da ništa u njega ne ulože.

Paun

Ako ste ikada vidjeli pauna, onda znate kako ta ptica hoda uokolo kao da posjeduje cijeli svijet. „Kršćani paunovi” su tjelesni, upadljivi, pretjerano ambiciozni, svjetovni, ponosni i uglavnom zaljubljeni i impresionirani sami sobom. Njihov je ego ogroman te se osjećaju superiornima svima drugima. Oni se vole „šepiriti sa svojim stvarima” – odjećom, automobilima, nakitom i drugim stvarima – no, zapravo su sebični i uglavnom nemaju osjećaja za ljude u potrebi.

Pelikan

Velika, divna ptica, pelikan ima velika usta i jedino što ga zanima je jelo. On traži sve što bi moglo ispuniti njegov trbuh.

„Kršćani pelikani” čine isto to. Imaju ogroman apetit i glad za riječju Božjom. Oni mogu postati duhovni divovi, ali se istovremeno zadovoljavaju time da sjede na kauču, jedu brzu hranu, gledaju televiziju i zanemaruju svoj duhovni život. Oni su uvijek sretni kad drugi zauzimaju položaje vodstva, čak i onda kad bi oni to mogli da samo ulože malo truda.

Kanarinac

Kanarinci i ostale ptice u krletkama obično su prekrasne ptice s izvanredno velikim mogućnostima, ali svoj život prožive zatvorene u krletkama. Čini se da te ptice uopće ne vide ropstvo u kojem žive; štoviše, one pjevaju usred njega!

„Kršćani kanarinci” su oni koji radosno kroče naprijed, bilo da su nesvjesni krletke u kojoj žive bilo da su njome zadovoljni. Možda su zarobljeni u religioznoj tradiciji, u mrtvoj crkvi, molitvenom životu u kojem nema snage, osjećaju inferiornosti ili nesigurnosti, ili u hrpi drugih problema koji ih sprečavaju uživati u slobodi i radosti koja im stoji na raspolaganju u Bogu. Oni odbijaju oslobođenje; stoga nikad ne prigrlje život u svoj njegovoj punini.

Vrana

Ako ste ikada bili na nekom seljačkom gospodarstvu ili ste čitali kakvu priču o tome, onda znate da se na nekim poljima nalaze strašila koja plaše vrane. Vrane se moraju tjerati s polja jer uništavaju ljetinu. Ove prljave, bučne ptice jedu ono što im ne pripada, oštećuju seljakova sredstva za život i kvare plodove njegova rada. Vrane uživaju uništavati mlade drugih vrsta. One su lukave, opasne ptice koje misle samo na sebe. Ništa im nije važno osim njihovih sebičnih želja čije ispunjenje požudno traže.

„Kršćani vrane” isto tako uživaju kad povređuju druge i uzrokuju uništenje. Oni ne misle na ništa drugo, nego kako će uništiti dobar glas pastora ili podijeliti crkvu. Oni spadaju u neke od najlukavijih i najopasnijih ljudi u crkvi.

Ima jedna zanimljiva činjenica u vezi s vranama, a to je da one puno vremena provode dodijavajući orlovima. Želite li biti „kršćanin orao”, o čemu ću pisati u slijedećem odjeljku, budite spremni na to da će vam u kraljevstvu dodijavati vrane.

Orao

Između svih drugih ptica, nalazimo orla. Odvažan, snažan, hrabar, vatreno posvećen, orao ima mnoge predivne osobine. Charles Prestwich Scott ispravno je primijetio: „Orlovi dolaze u svim oblicima i veličinama, ali ćete ih najbolje prepoznati po njihovim stavovima.” Između svih drugih osobina vrijednih divljenja, orao je lojalan i predan, pouzdan prijatelj i posvećen roditelj. Orao ima oštre, prodorne oči i zna kako učinkovito letjeti koristeći se toplim uzlaznim strujama. Ova ptica prebiva među stijenama na visokim mjestima te ima dovoljno pouzdanja da leti sama i ostane sama kad je to potrebno, da bude snažna kad je suočena s olujom, šireći svoja krila i kružeći iznad oblaka i oluja koje donose uništenje.

ORLOVI ILI PILIĆI?

Tijekom sam godina susrela mnogo ljudi koji su bili orlovi, ali su mislili da su pilići. To je pravi problem jer orlovi koji misle da su pilići ponašat će se kao pilići. Oni će čeprkati i lepršati po dvorištu, dizati graju umjesto da s pouzdanjem kruže iznad oluje koja bjesni ispod njih. Biblija nam govori o moćnoj istini koja se tiče naših misli: „...jer on je onakav kako u sebi misli” (Izreke 23:7). Drugim riječima, postavljamo ono što o sebi mislimo. Stvari o kojima mislimo, na koje usmjeravamo svoju pažnju i kojima se okružujemo, oblikovat će nas u ljude kakvi ćemo postati. Ako ptica misli da je pile, bit će bojažljiva i postat će histerična kad nahrupi oluja, ali ako misli da je orao, bit će snažna i odvažna.

Dopustite mi upitati vas jedno vrlo važno pitanje, i stvarno bih željela da razmislite i iskreno mi odgovorite: „Što mislite o sebi? Što osjećate za sebe? Kakav imate stav prema sebi? Poštujete li sebe? Smatrate li se vrijednim/vrijednom?”

Vi imate odnos sami sa sobom. Sa sobom provodite više vremena nego s bilo kim drugim; nikad ne možete otići od samih sebe. Jednostavno, ne možete otići bilo kamo na kugli zemaljskoj, a da ne povedete i sebe, ma kako se pri tome trudili da se ne povedete. Zbog toga je toliko važno smatrati sebe vrijednim/vrijednom, voljeti sebe, i biti zadovoljan/zadovoljna sobom.

Mnoge kulture u svijetu pate zbog krize samopouzdanja, a jedan je od razloga taj, po mome mišljenju, što ljudi ne brinu o sebi jer se ne smatraju dovoljno vrijednima. Štoviše, neki vjeruju da je staviti sebe na samo dno liste prioriteta sveta stvar! Oni misle kako Bog želi da zanemare vlastiti boljitak i da se samo žrtvuju ... žrtvuju ... žrtvuju i služe svima drugima.

Da, pozvani smo žrtvovati se, služiti drugima, davati i ne živjeti sebičan, pohlepan i egocentričan život. No jednako smo tako pozvani razumjeti i prigrliti istinu da smo mi ljudi u kojima Bog stanuje. Mi pripadamo Njemu. On nas želi upotrijebiti. On želi da budemo onakva vrsta ljudi zbog koje će Ga drugi željeti upoznati – a da bismo to mogli raditi moramo sebe držati vrijednima i brinuti o sebi.

Vi ste Božja kuća (vidjeti 1 Korinćanima 6:19). Vi ste Njegova građevina, Njegov hram, i On živi u vama! Time što ćete biti prezaposleni, previše predani, nezdravo jesti, piti premalo vode, premalo spavati i odmarati se te uopće ne vježbati, uništiti ćete taj hram. U tom stanju vi ne možete koristiti ni sebi, ni ljudima oko vas, a ni Bogu, jer nećete biti zdravi i nećete imati snage. Nećete moći ustrajati u teškim vremenima u životu ili uživati u punini dobrih vremena.

Danas vas potičem: počnite poštovati sami sebe i vodite brigu o svom duševnom, fizičkom, emocionalnom i duhovnom zdravlju. Disciplinirajte se i spavajte koliko treba, jedite zdravo, pijte vodu i vježbajte. Iznenadit će vas koliko se vaš um promijenio, vaši osjećaji smirili, a vaše tijelo postalo snažno i zdravo. Želite li usvojiti ovakav zdravi način života, dopustite mi preporučiti vam svoju knjigu *Look Great, Feel Great*.

Vjerujem kako ste stvoreni biti orao. Bog želi da budete „kršćanin orao”, onaj tko može visoko letjeti, biti odvažan, živjeti sa silom, promatrati okolnosti i odnose u pravoj perspektivi, živjeti u miru, ostati snažan, i kružiti iznad životnih oluja. Počnite se gledati na ovaj način, jer vas tako Bog gleda. Počnite se smatrati vrijednima, jer vas On smatra vrijednima. Napustite svaki „mentalitet pileta” koji možda imate, i živite kao orao. Jer ste orlom stvoreni!

NEMOJTE ODUSTATI KAD STE SAMI

Većina nas, kad razmišljamo o orlovom letu, zamišljamo usamljenu pticu koja veličanstveno leti na jasnom plavom nebu. Ne mislimo o orlovima kao pticama koje žive u paru ili u jatu. To je stoga jer orlovi lete sami. Oni ne lete u jatu kao što to divlje guske čine ili u malim skupinama poput prepelica. U Sjedinjenim Državama možete promatrati lastavice kad napuštaju San Juan Capistrano u Kaliforniji svakoga listopada, a njihov povratak svakog ožujka. Ove se ptice zajedno sele na jug prije zime i vraćaju se svakog proljeća. Možete naići na jato ševa koje zajedno cvrkuću ili pjevaju, no nikad nećete naletjeti na jato orlova. Oni jednostavno ne putuju u skupini. Nešto u vezi s karakterom, snagom i prirodom orla daje mu hrabrost da leti sam.

Prva lekcija koju trebamo naučiti želimo li biti „kršćani orlovi”, jest da s vremena na vrijeme moramo letjeti sami. To ne znači da ne možemo imati prijatelje ili odnose s ljudima. To samo znači da ćemo često morati ne samo donositi odluke, već i djelovati prema odlukama koje nas odvajaju od gomile i omogućavaju nam dosegnuti one visine na koje ljudi oko nas možda ne žele ići.

Jednom sam se žalila na to da sam usamljena: „Nemam prijatelja. Čini se da sam svo vrijeme sama. Svi misle da sam čudna i drugačija; zovu me fanatikom. Čak me neki u obitelji više ne vole ...” Duh Sveti progovorio je mom srcu: „*Upamti ovo: druge ptice lete u jatima, ali orlovi lete sami. Što ti želiš biti, Joyce?*”

Želite li biti „kršćanin orao” bit će usamljenih dana u vašem životu. Bit će dana kad ćete morati hodati sami – možda kao roditelj ili na poslu – i slijediti svoja uvjerenja usprkos pritiska prijatelja. Možda se radi o nečemu tako neznatnom poput male bijele laži koju treba reći šefu ili podleći pritisku da se „brojke malo uredi”. Kao roditelji, često moramo stajati sami radi boljitka naše djece. Možda su roditelji prijateljâ vašeg djeteta dopustili svojoj djeci igrati video igrice za koje vi mislite da su preagresivne ili ‘surfati’ internetom bez nadzora. Nije lako zauzeti stav oči u oči s opozicijom ili kolegama – a još je teže kad se radi o vašem ‘nesretnom’ djetetu!

Možda se jednostavno radi o tome da se ne preuzme funkcija ili ne čini nešto što svi rade. Na primjer, možda trebate ostati kod kuće i provesti večer s Bogom dok svi vaši prijatelji idu na zabavu.

Samo po sebi, odlaženje na zabavu ne mora biti loše, no želite li biti orao, možda trebate propustiti zabavu jer ste umorni i treba vam odmor. Možda ste pomalo zlovoljni i shvaćate kako vam je potrebno kvalitetno vrijeme s Bogom, tako da možete obnoviti svoje stavove.

U svim ovim slučajevima, morate zauzeti stav i ne biti pretjerano zabrinuti što će ljudi misliti ili reći. Postavljanje granica svojoj djeci ili svojim kolegama može biti vrlo teška odluka. Provesti večer s Bogom, moleći se i proučavajući Božju riječ možda se neće činiti uzbudljivim vašim osjećajima. No u oba ćete ova slučaja, vi i vaši bližnji žeti bogati urod mudrosti i stabilnosti. Štoviše, vi ćete imati mir znajući da ste poslušali Boga umjesto da ste provodili svoju volju.

Meni je potrebno da prva dva sata svakog dana provedem s Bogom, jer ako to ne učinim, mogu biti mrzovoljna i nestrpljiva s ljudima. No ja za Boga želim biti orao, stoga provodim vrijeme s Njime na početku svakog dana. To je značenje onoga što stoji u Izaiji 40:31 kad nas se potiče da čekamo na Boga.

Biti orao ne znači da nikad nećete biti umorni ili da nećete osjećati stres; to znači trčati k Bogu i dopustiti mu da obnovi vašu snagu kad se osjećate umorni ili pod pritiskom. Mnogi bi od nas mogli izbjeći ljutnju i ne izreći riječi koje kasnije žale, da smo samo proveli neko ekstra vrijeme s Bogom onda kad smo se osjetili iscrpljenima.

Morate znati tko ste zapravo, smatrati se vrijednima i ohrabriti sami sebe da budete i učinite sve što je Bog planirao za vas. Čak i onda kad se osjećate kao orao okružen pilićima, nemojte prestati vjerovati u Božju svrhu za vaš život, i nikad nemojte odustati od sebe. Možete vi biti sasvim svjesni svojih slabosti, ali neka vas one ne obeshrabre. Ne dopustite im da vas odvoje od Boga, već trčite noseći ih k Bogu. On je jedini koji vam može pomoći nadvladati ih. Svi mi imamo mane, a vi nemojte odustati radi svojih. Sjetite se, Bog nije iznenađen vašim manama. On je znao za njih prije vas – a On vas voli unatoč svemu!

Plemenita i nobelovac³

Marie Curie, poznata kao 'Madam Curie' bila je prva žena koja je dobila Nobelovu nagradu – i to ne samo jednu, već dvije; uistinu izvanredno postignuće.

Rođena kao Marija Skłodowska u Poljskoj 1867. godine u obitelji pijanistice i profesora matematike i fizike, Marija je pokazala veliko zanimanje za učenje još u vrlo ranoj dobi, osvajajući nagrade za svoja školska postignuća i pohvale za svoje izvanredno pamćenje. Nadala se da će nastaviti svoje školovanje nakon što je završila srednju školu u dobi od šesnaest godina, no njezin je otac izgubio mnogo novca zbog svojeg lošeg ulaganja. Marija se morala zaposliti kao učiteljica, ostavljajući po strani svoje nade u nastavak školovanja – barem privremeno. U dobi od osamnaest godina stupila je u službu kao guvernanta i tom prilikom proživjela tužnu ljubavnu priču.

Marija i njezina sestra Bronia, koje su obje trpjele zbog očeva bankrota, dogovorile su se da će Marija od svoje plaće, koju je zarađivala kao guvernanta, financirati sestrično školovanje, a kad Bronia završi svoje školovanje, financirat će nastavak Marijinih studija. Objе su sestre održale svoja uzajamna obećanja.

Marija je otputovala u Pariz da nastavi studije iz matematike, fizike i kemije na svjetski poznatom sveučilištu Sorboni. S nevjerojatnom predanošću, Marija je živjela u malom, studentima nakrcanom studentskom domu, u kojemu je preživljavala uglavnom na kruhu, maslacu i čaju.

Na Sorboni, Marija je srela profesora fizike Perrea Curiea, za kojeg se udala u Parizu 1895. godine. Marija i Pierre posvetili su svoje živote znanosti, posebno proučavanju radija i polonija, koje su uspjeli izolirati 1898. godine, a kojeg je Marija nazvala u čast svoje domovine. Premda su njihova istraživanja bila briljantna, oni su ih u prvim godinama provodili u vrlo skućenim laboratorijskim uvjetima i s oskudnim sredstvima koja nisu bila dovoljna za život. Stoga su Marija i Pierre morali provoditi sate i sate poučavajući druge kako bi zaradili za sebe i svoje dvije kćeri.

Marijina otkrića priskrbila su joj 1903. godine doktorat, iste godine kad su Pierre i Antoine Henri Becquerel primili Nobelovu nagradu za fiziku. Marija je

3 Neprevodiva igra riječi 'noble and Nobel', *op. prev.*

1904. godine mogla napustiti svoj položaj profesorice fizike u obližnjoj ženskoj školi i postati prva asistentica u Pierrovom laboratoriju. Par je vrijedno i intenzivno radio te su, između ostalih značajnih otkrića, otkrili radioaktivnost.

Ovo uspješno znanstveno partnerstvo tragično je prekinuto 1906. godine, kad je Pierre poginuo stradavši u automobilskoj nesreći. Premda je njegova smrt imala vrlo duboki utjecaj na Mariju, to ju je još više utvrdilo u tome da nastavi s radom koji su zajedno, kao par, započeli. Ubrzo su joj ponudili da stupi na mjesto profesora koje je obnašao njezin muž, i postane profesorica opće fizike kao prva žena profesor na Sorboni.

1911. Marie Curie dobila je drugu Nobelovu nagradu, ovaj put za kemiju, nastavljajući predano raditi, posebno na korištenju radija u medicinske svrhe kako bi se pomoglo liječenju i tako olakšalo ljudske patnje.

Marie Curie je mogla odustati od svoje želje da se školuje, odlučiti se da ne trpi toliko radeći u teškim laboratorijskim uvjetima, odlučiti odustati od svoga rada kad je ostala bez muža. No ona je nastavljala, boreći se sa svojim izazovima, odgodama i teškoćama – i ostvarila veliki doprinos znanstvenom napretku koji i danas utiče i spasava živote.

3. POGLAVLJE

ODBIJTE ŽIVJETI U STRAHU

„Jedina stvar koje se trebamo bojati sam je strah – onaj bezimeni, bezrazložni, neopravdani strah koji paralizira napore potrebne da bi se poraz pretvorio u pobjedu.”

FRANKLIN D. ROOSEVELT

Prva osoba Afroamerikanac koja je dobila pilotsku dozvolu bila je lijepa, živahna i hrabra mlada žena po imenu Bessie Coleman, koja je postala poznata kao „Kraljica Bess.” Ona je, isto tako, bila i prva Amerikanka koja je dobila međunarodnu pilotsku dozvolu. Prije negoli je ostvarila ovo izvanredno postignuće, Colemanova je sanjala o pustolovini u svom rodnom gradu Atlanti u državi Teksas. Kad joj je bilo dvadeset i tri godine, konačno se otisnula iz sigurnosti života u malom gradu i preselila se u veliki grad, Chicago, kako bi bila blizu svoje braće i kako bi potražila život koji je uvelike prevazilazio mogućnosti kakve je imala u Atlanti.

U Chicagu je Colemanova radila kao manikirka u brijačnici, gdje je slušala priče o pilotima iz I svjetskog rata i njihovim doživljajima u zraku. Sanjala je o tome da i sama postane pilot, ali si to nije mogla priuštiti. Radeći u toj brijačnici, Colemanova je upoznala dvojicu utjecajnih poslovnih ljudi spremnih financirati njezinu obuku. Jedan je bio novinar pa je mislio da bi njezina priča mogla biti dobra za posao. Međutim, pilotske škole u Americi nisu željele obučavati crne žene pa je Colemanova marljivo učila francuski jezik i 1920. godine preselila se u Pariz radi pohađanja pilotske škole. Po povratku u Ameriku, privukla je mnogo medijske pozornosti, a ljudi svih rasa prigrlili su je, čitajući o njoj u

novinama. Tijekom je svoje karijere sudjelovala u zračnim priredbama i bila pozivana na važne događaje.

Bessie Coleman poginula je u zrakoplovnoj nesreći, vjerojatno uzrokovanoj kvarom na jednom od pogonskih uređaja zrakoplova, 30. travnja 1926. godine. Više od deset tisuća ljudi prisustvovalo je sahrani ove hrabre mlade žene koja je odbila odustati.

Bessie Coleman suočavala se s mnogo obeshrabrenja i prepreka jer su je američke pilotske škole odbijale primiti pa je morala odgoditi ostvarenje svojeg sna i potruditi se da nauči strani jezik. Morala je sama krenuti u stranu zemlju, što je od odlučne mlade žene zahtijevalo veliku odvažnost. Iako njezin put do uspjeha nije bio tako jednostavan kao kod njezinih bijelih kolega, ona je našla načina da ostvari ono što je stvarno željela. To traži i dodatno vrijeme i dodatan napor, ali ona nije dopustila da je strah ili neizvjesnost odlaska u stranu zemlju spriječi u ostvarivanju njenog sna – jer je bila odlučna da neće odustati.

NEMA RAZLOGA ZA STRAH

Godinama je vrlo poznata kolumnistica Ann Landers primala prosječno deset tisuća pisama mjesečno, većinom u vezi s problemima i borbama koje su ljudi imali. Kad su je upitali što ona misli da je najveći problem u životima ljudi, odgovorila je samo jednom riječju: strah.

Uistinu, mnogi se od nas bore sa strahom. Dopustite mi da na početku izjavim kako se mi, koji vjerujemo u Isusa Krista, nemamo čega bojati. Gospodin je uvijek s nama. On nas ljubi savršenom ljubavlju, i kao što u I Ivanovoj 4:18 stoji: „U ljubavi nema straha [strah jednostavno ne postoji]; naprotiv, zrela (potpuna, savršena) ljubav zatvara strahu vrata i izgoni svaki trak strave!”⁴

Bog zna da onog trenutka kad nas pozove učiniti nešto, bilo to veliko ili malo, što će nas odvesti na novu razinu – npr. promjenimo karijeru, sklopimo brak, rode nam se djeca, ostavimo sve nama poznato iza sebe i odemo na misijsko polje, ponovo počnemo raditi nakon dvadeset

---

4 U ljubavi nema straha; naprotiv, savršena ljubav isključuje strah, jer strah pretpostavlja kaznu.” (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

godina obavljanja kućanskih poslova, donesemo ozbiljnu odluku glede promjene prehrane i vježbanja – prvo što ćemo osjetiti bit će strah. Bilo da se radi o običnoj nervozi ili osjećaju panike, većina od nas iskusi neki stupanj straha kad pomislimo na nešto novo. Naše umove ispuni uzbuđenje, ali ipak mislimo: „Što ako ovo? Što ako ono? Što ako...? Što ako...? Što ako...? Što ako...?”

NOVA RAZINA, NOVI ĐAVO

Svaki put kad stupimo u nešto novo, posebno nešto novo za Boga, mi ćemo se gotovo uvijek – i gotovo odmah – suočiti s negativnim okolnostima koje će nas nastojati obehrabriti ili nas uvjeriti kako ne možemo učiniti ono što Bog traži od nas. Nešto će se već pojaviti da nam kaže kako je to previše teško, kako to nema smisla, kako to neće funkcionirati, ili nismo dovoljno kvalificirani za to. Neprijatelj koristi takve riječi i misli da nas obehrabri, žestoko se nadajući kako nikad nećemo ostvariti ono što trebamo ostvariti.

Otkrivenje 12:4 pruža nam uvid u način na koji đavo pokušava posijati strah u nas prije negoli smo uopće i počeli. Tamo stoji: „Zmaj stade pred Ženu koja je imala roditi, da joj proždre Dijete čim ga rodi.” Žena, o kojoj govori ovaj stih, upravo se nalazi pred porodom, ali je zmaj (koji predstavlja sotonu) stao ispred nje kako bi mogao proždrijeti njezino dijete.

Ova scena predstavlja stvari koje se obično događaju dok živimo život vjernika. Svaki put kad Bog stavi svježju, novu ideju u naše srce ili nam dade san, viziju ili stavi novi izazov pred nas, neprijatelj će biti tamo kako bi nam se usprotivio. Ne mislim ovdje samo na vrijeme kad želimo činiti „velike” stvari za Boga; neprijatelj nije osjetljiv. Mi se često suočavamo s novim razinama. Kad primimo Isusa za Spasitelja, to je nova razina. Kad počnemo dublje hodati s Bogom, ili počnemo odvažnije moliti, to su nove razine. Kad počnemo davati svoje vrijeme, novac i energiju u Božje kraljevstvo, krećemo se na novu razinu. Bog nas neprestano zove na nove razine; neke se čine velike i važne, a druge nevažne i male. O čemu god da se radi, kad dospijemo na novu razinu suočavamo

se s novim protivljenjem od strane neprijatelja, davla. Biblija nam kaže da opozicija dolazi zajedno s prilikom (vidjeti 1 Korinćanima 16:9), no Bog je uvijek s nama pa nemamo nikakva razloga za strah. Neke se stvari mogu činiti prevelikima za nas, ali s Bogom ništa nije nemoguće. Njega ništa ne iznenađuje i On se ničega ne boji.

Želimo li učiniti išta veliko za Boga i odlučni smo da nećemo odustati od svojih snova, moramo riskirati, moramo biti hrabri. Kad se suočimo sa situacijom koja je za nas prijeteća ili nas plaši, ne moramo toliko puno moliti da strah ode od nas, već moliti za odvažan i hrabar duh. Mogu vam obećati, strah neće otići od vas. To nije nešto čega se možemo riješiti, stoga moramo naučiti kako ga svladati.

Duh straha će nas uvijek nastojati spriječiti od toga da idemo naprijed. Stoljećima je neprijatelj koristio strah i pokušavao zaustaviti ljude, a kažem vam, ni na kraj pameti mu nije da sada mijenja svoju taktiku. No mi možemo pobijediti strah; mi smo više nego pobjednici „...po onome koji nas je ljubio” (Rimljanima 8:37). Hrabrost nije odsutnost straha, već ići naprijed unatoč strahu.

PRAVA DIMENZIJA STRAHA

Vrlo često poučavam na temelju stiha iz Izaije 41:10 jer nas taj stih ohrabruje i pomaže nam da znamo što učiniti kad se bojimo. „Ne boj se [nemaš se čega plašiti], jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho i ne očajavaj, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti u nevolji, da, podupirem te pobjedničkom desnicom u istini i pravdi.”⁵

Što zapravo znači kad u stihu stoji: „Ne boj se, jer ja sam s tobom... Ja te krijepim i pomažem ti u nevolji”? To znači da nas Bog sve više i više osnažuje kako mi prolazimo kroz stvari. To isto tako znači da vremenom nevolje i izazovi sve manje utiču na nas. To je poput vježbanja. Nakon prvog vježbanja, sve nas boli, ali kako nadvladavamo tu bol i nastavljamo, izgradimo mišiće i zadobijemo snagu. Želimo li ostvariti pobjedu, moramo nadvladati bol.

5 „Ne boj se, jer ja sam s tobom ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti, podupirem te pobjedničkom desnicom.” (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

Samo razmislite o svom životu. Postoje li neke situacije u kojima se sada daleko bolje snalazite nego onda kad ste zbog njih bili uplašeni ili napeti? Naravno da postoje. Bog vas je, dok ste hodali s Njime, osnaživao i krijepio u nevoljama. Na isti vas način ovdje uvjeravam i ohrabrujem da stvari koje vam sada predstavljaju problem za pet godina neće više biti problem. Obično osjetim strah kad činim nešto po prvi put. No nakon što sam stekla određeno iskustvo, taj osjećaj straha nestane. Moramo nadvladati osjećaje i nikad im ne dopustiti da upravljaju nama.

Kad bi Bog uklonio svaki strah, nikad ne bismo rasli i svladavali prepreke.

Kad bi Bog uklonio svaki strah, nikad ne bismo rasli i svladavali prepreke. Bog često dopušta teškoće u našim živo-

tima jer nam pokušava otkriti nešto što treba ojačati ili promijeniti u nama. Naše se slabosti nikad ne otkrivaju za dobrih dana, no vrlo brzo isplivaju na površinu u danima nevolja i kušnji. Ponekad nam Bog pokazuje čega se bojimo jer nas želi osloboditi toga straha u budućnosti. U te dane trebamo reći: „Hvala Ti, Gospodine, što dopuštaš da vidim strah u svom životu. Ti mi otkrivaš područja moga života na kojima trebam raditi.” Jednom kad smo se obračunali sa strahom na određenom području, neprijatelju će biti vrlo teško da nas opet gnjavi – i uspije – na tom istom području. To je jedan način na koji nas Bog podupire u nevoljama i uči da se ne bojimo.

Neovisno o tome s čime se možemo suočiti u životu, uvijek moramo imati na umu kako Bog čini samo dobre stvari za nas dok god živimo (vidjeti Ponovljeni zakon 8:16). Možda neke stvari u početku ne izgledaju dobro, ali će one biti za naše dobro nastavimo li ići naprijed i vjerovati Bogu za svaki korak na tom putu.

BOG KAŽE: „JA ĆU BITI S TOBOM!”

Božja prisutnost u našem životu pomaže nam nadvladati strah. Znamo li po vjeri da je Bog s nama, onda smo spremni suočiti se sa svakim izazovom s pouzdanjem i hrabrošću. Možda Božju prisutnost ne osjećamo baš

uvijek, no možemo vjerovati Njegovoj riječi i sjetiti se kako je rekao da nas nikad neće ostaviti niti zapustiti (vidjeti Ponovljeni zakon 31:6).

U Jošui 1:1-3 Bog stavlja pred Jošuu veliki izazov da postane vođom – da uvede djecu Izraelovu u Obećanu zemlju: „Poslije smrti Mojsija, sluga Jahvina, reče Jahve Jošui, sinu Nunovu, pomoćniku Mojsijevu: ‘Moj je sluga Mojsije umro; zato sada ustani, prijeđi preko toga Jordana, ti i sav taj narod, u zemlju koju dajem sinovima Izraelovim. Svako mjesto na koje stupi vaša noga dajem vam, kao što obećah Mojsiju.’”

U ovom nam poglavlju o Mojsiju, Biblija jednostavno kaže da je Mojsije umro, a da Jošua treba zauzeti njegovo mjesto kao vođa Božjeg naroda. Odmah pošto je objavio tu vijest Jošui, Bog mu obećaje: „Nitko neće odoljeti pred tobom u sve dane tvog života; ja ću biti s tobom kao što sam bio s Mojsijem, i nikada te neću napustiti niti ću te ostaviti” (stihovi 5-6). Kasnije, u toj istoj sceni, Bog ponovo ohrabruje Jošuu govoreći: „Nisam li ti zapovijedio: odvaži se i budi hrabar? Ne boj se i ne strahuj, jer kuda god pođeš, s tobom je Jahve, Bog tvoj” (stih 9). Zapravo je Bog govorio Jošui: „Pred tobom je veliki zadatak koji moraš izvršiti, no ne daj se time zastrašiti. Ne boj se. Nemoj se bojati jer ću Ja biti s tobom.”

Biblija postavlja jednostavan temelj za odsutnost svakog straha, a taj je: Bog je s nama. A poznajemo li Božji karakter i narav, znamo da je On vjeran. Ne moramo mi znati što On namjerava učiniti; jednostavna spoznaja da je On s nama sasvim je dovoljna.

Strah je duh koji proizvodi osjećaje. Kad je Bog rekao Jošui da se ne boji, On mu nije zapovijedio da „ne osjeća” strah; On mu je zapovijedio da se ne preda strahu kad se bude s njime suočio. Možda ste čuli moje učenje: ”Učini to unatoč strahu.” To u osnovi znači, kad vas strah napadne, morate nastaviti ići naprijed i činiti sve što vam Bog kaže da činite. Možete to činiti klecavih koljena ili znojnih dlanova, ali svakako to činite. To je značenje zapovijedi „ne boj se”.

Kad se ja bojim, vrlo često razmišljam o ovom stihu jer me on ohrabruje da nastavim dalje, neovisno o tome kako se osjećam. Božja riječ ima sebi svojstvenu snagu i stvarno će vas ojačati iznutra. Vrlo me je često ohrabrio stih iz Postanka 28:15: „Dobro znaj: ja sam s tobom; čuvat ću te kamo god pođeš te ću te dovesti natrag u ovu zemlju; i neću te ostaviti dok ne izvršim što sam ti obećao.”

Svaki se muškarac i žena kojima je dana mogućnost da učine nešto veliko moraju suočiti sa strahom. Što ćete učiniti kad ste kušani uplašiti se? Hoćete li pobjeći ili ćete stajati čvrsti, znajući da je Bog s vama?

SUOČAVANJE SA STRAHOM

Jedno značenje riječi *strah* je „pobjeći”, pa kad koristimo izraz „ne boj se”, stvarno kažemo: „Nemojte pobjeći od onoga što vas plaši. Suočite se sa situacijom; ne bježite od toga. Ne pokušavajte se sakriti; samo se sretnite s time oči u oči, kad to najradije ne biste.”

Jedna od žena koja radi za *Joyce Meyer Ministries* ima izvanredno svjedočanstvo. Kad se suočila sa smrtonosnom bolešću, odlučila je da neće bježati od svoga straha. Jako se uplašila kad je saznala dijagnozu, ali se nije predala – nadvladala je to. Nadam se da ćete naći snage i suočiti se sa svojim strahovima, ma kakvi oni bili, s Božjom pomoći i silom dok ne budete imali pobjedu, baš poput Peggy. Evo njezinog svjedočanstva:

Nakon što sam četrdeset i pet godina živjela na „svoj način”, odjednom sam se našla na Hitnom odjelu naše lokalne bolnice. Moja me sestra tamo odvela jer ju je zabrinuo moj izgled; bila sam suviše blijeda, teško sam sjedila i disala jer je moj abdomen bio jako velik. 2. ožujka 1996. dijagnosticiran mi je rak jajnika.

Obavljena je operacija pri kojoj su mi odstranili jajnike i izvadili tumor težak oko 5 kilograma, iza čega je uslijedila kemoterapija u trajanju od šest mjeseci.

Kad sam prvi put saznala za svoju dijagnozu, prirodno, vrlo sam se uplašila; mislila sam umrijet ću. Rak je već bio u svojem kasnom III. stadiju pa mi se činilo da su mi uručili smrtnu presudu. Moji su liječnici bili vrlo brižni. Tako mi je jedan od njih rekao da su neke žene uspjele preživjeti pet do deset godina nakon kemoterapije. A to me uistinu nije ohrabrialo; tada sam odlučila početi moliti i cijeniti svoj život. Kao što je slučaj i s

mnogim drugim ljudima, bio je potreban taj vrlo ozbiljan poziv na buđenje kako bi se zadobila moja pažnja.

U crkvu sam išla kao djevojčica (uglavnom u Nedjeljnu školu), i vjerovala sam u Boga. Nedugo nakon što sam počela moliti, primijetila sam kako imam taj osjećaj mira te sam razvila dobar stav prema svojoj situaciji. Bilo je to teško objasniti mojim prijateljima i obitelji, ali znala sam da će sa mnom biti sve u redu ako se nastavim nadati.

Moje su kemoterapije završile u listopadu 1996. Stavili su me na bolovanje i rekli mi da neću moći raditi najmanje pet godina. Tijekom jedne od mojih redovnih kontrola kod liječnika, jedan me je liječnik upitao može li moliti zajedno sa mnom u ordinaciji; rekla sam mu 'da'. On mi je predložio i crkvu u koju bih trebala ići. Otišla sam tamo, i kad sam došla treći put primila sam Isusa kao svog Gospodina i Spasitelja! Bilo je to 2. ožujka 1997. godine. Točno godinu dana od dana kad sam dobila „smrtnu presudu“, primila sam vječni život! Od tada služim Bogu i potpuno sam zdrava. Raku nema ni traga!”

Peggy je naučila suočiti se sa strahom od smrti tako što je svoj život predala Isusu Kristu. Učinivši to bila je iscijeljena i naučila je dragocjenu lekciju: bježanje od straha se ne isplati, ali hrabro suočavanje zajedno s Božjom pomoći donosi nadu i pobjedu.

I sama sam imala borbu s rakom 1989. godine. Otišla sam liječniku na redovni pregled i dva dana kasnije javili su mi da imam rak dojke te da moram doći na hitnu operaciju jer je taj tumor vrlo agresivan oblik raka. Malo je reći da sam bila šokirana i prestravljena, no Bog me je vrlo brzo podsjetio na Svoju riječ i dao mi hrabrosti da nastavim dalje. Zapravo sam razmišljala o tome da sve to jednostavno zanemarim i nastavim sa svojim životom. (Ljudi to često rade, znate, jer to je način bijega od problema umjesto da se s njim suoče. Jednostavno ignoriraju stvari u nadi da će same nestati. No istina je ta da one ne nestaju.) Da mi je Bog rekao da ne idem na operaciju, ne bih išla. Međutim, u svojem sam srcu osjećala da trebam ići na operaciju, pa sam i otišla. Poput Peggy, i ja sam

čula sve negativne vijesti o tome da će se rak vratiti. No to je bilo prije devetnaest godina, a ja sam još uvijek zdrava.

Jedna druga mlada žena imala je drugačiji doticaj sa smrću, no poput Peggy, ni ona nije dopustila da je prepreke njezinu preživljavanju spriječe da nastavi dalje. Juliane Koepcke bila je, kao mnoge mlade djevojke koje su tek diplomirale, uzbuđena nakon diplome. Rođena Njemica, završila je svoje studije u Limi, Peru, gdje je njezin otac radio kao biolog. Juliane i njezina majka zajedno su sjedile na letu iz Lime u Pucallpu, gdje su se trebale sastati s njezinim ocem.

Kad je avion s devedeset i dva putnika uletio u neočekivanu oluju, Juliane je zapazila kroz prozorčić da lijevo krilo aviona gori. Njezina je majka rekla: „Ovo je kraj.” Slijedeće čega se Juliane sjeća je sebe kako leti zrakom privezana za svoje sjedište.

Nekoliko sati kasnije, Juliane se probudila negdje u amazonskoj prašumi, slijepa na jedno oko, sa slomljenom ključnom kosti i dubokom porezotinom na ruci. Oslobodivši se iz sjedišta, počela je tražiti svoju majku. Sve što je pronašla bilo je nekoliko praznih sjedišta i tijela tri mlade žene. Ubrzo je shvatila da je jedina preživjela zrakoplovnu nesreću.

Juliane je odlučila da neće umrijeti u toj amazonskoj prašumi, ali nije znala gdje je niti je bilo ikoga da joj pomogne. Premda prilično traumatizirana, nekako se sjetila da joj je otac rekao kako smjer nizbrdo u džungli uvijek vodi do vode, a voda uvijek vodi do civilizacije. I tako je krenula sama, idući cijelim putem nizbrdo, krčeći sebi put kroz prašumu. Čula je zrakoplove iznad glave, ali im nije mogla signalizirati zbog gustih krošanja amazonske šume.

Nakon deset iscrpljujućih dana, Juliane je konačno opazila malu kolibu u kojoj je našla sol i kerozin – upravo ono što joj je trebalo da skine crve sa svoje kože. Jedanaestog dana nakon nesreće, srela je skupinu lovaca iz Perua, a oni su je odveli do zračne luke gdje je sjela na zrakoplov da se sretne s ocem. Jedanaest strašnih dana, Juliane je odbijala predati se, ne znajući što je čeka u džungli. Nastavila je i postala zoologinja stacionirana u Njemačkoj.

STRAH OD NEUSPJEHA

Strah od smrti tek je jedan od mnogih strahova koje možete imati. Istina je da imamo mnogo različitih strahova – od straha od visine do straha od pauka, ili straha govorenja u javnosti. U nastavku bih željela govoriti o jednom strahu koji utječe na samu srž našeg bića – strahu od neuspjeha.

Postoje mnogi razlozi zbog kojih strah od neuspjeha stvori svoju utvrdu u nama. Korijen se toga straha može nalaziti u strahu od toga što drugi ljudi misle o nama. Svakako, mi ne želimo da drugi ljudi misle negativno o nama, ili možda ne želimo sami o sebi loše misliti pa zato ništa ne činimo, i tako štitimo sami sebe od osjećaja neuspjeha. Bilo kako bilo, strah od neuspjeha može biti tako snažan i spriječiti nas da iskoračimo i preuzmemo izazove i rizike.

Želite li biti hrabra osoba koja nikad ne odustaje, morate se pošteno suočiti s ovim strahom. Strah od neuspjeha spriječit će vas da dospijete na slijedeću razinu u svom životu, ili čak spriječiti da učinite prvi korak prema ostvarenju svoga cilja. On će vas vući unatrag, priječeći vas da učinite i budete ono što Bog ima za vas, ako se ne budete s njime obračunali i pobijedili ga. Međutim znajte ovo: kad poduzmete korake i suočite se sa strahom od neuspjeha i obračunate se s njime, Bog je s vama! Isto tako, imajte na umu da ljudi uvijek uspiju, ako nikad ne prestanu pokušavati. No, griješimo li putom, uvijek možemo učiti iz vlastitih grešaka i dopustiti im da dodaju mudrost u naše živote.

Što je to?

Strah od neuspjeha osakaćuje ljude jer ih priječi da djeluju u skladu sa svojim željama, i svakako će zaustaviti ostvarivanje vaše sudbine. Strah od neuspjeha nije ništa drugo nego strah da ne možemo učiniti ono što se treba učiniti u određenoj situaciji. Drugim riječima, da nećemo uspjeti u nečemu što pokušavamo učiniti. Ovaj je strah posebno u nama djelatna kad mislimo da moramo učiniti nešto što nikad prije nismo. Bojimo se neuspjeha, stoga uopće niti ne pokušamo. Kad promotrim vlastite sposobnosti odvojeno od Boga, ja se svega bojim, no ja držim svoj

pogled na Njemu i sigurna sam da kroz Njega mogu učiniti sve što On traži od mene (vidjeti Filipljanima 4:13).

STVORENI ZA PUSTOLOVINU

Istina je ta da nismo stvoreni čitavog života raditi jednu te istu stvar. Bog je stavio u nas žudnju za pustolovinom, pustolovinom koja znači pokušati nešto što nikad prije nismo činili. Pustolovina znači iskoračiti van, učiniti nešto drugačije, nešto pomalo opasno, a ne stalno živjeti u zoni koju držimo „sigurnom”.

Uvjeravam vas, Bog će vas učiniti sposobnim da učinite ono što trebate. Ne morate se osjećati *sposobnima*, i ne morate imati iskustva. Sve što vam je potrebno jest ispravan motiv i srce puno vjere. Bog ne traži sposobnost; on traži raspoloživost. On traži nekoga tko kaže: „Evo me, Bože, mene pošalji. Evo mene, upotrijebi me. Želim Ti služiti, Bože. Želim učiniti nešto za Tebe!”

Posebno se sjećam jedne nedjelje u mojoj crkvi, mnogo je godina od tada prošlo. Toga sam se dana trebala obračunati sa strahom od neuspjeha koji me je sprečavao da imam dublje zajedništvo s Bogom. U to sam vrijeme svog života iskreno ljubila Boga, ali je bilo toliko biblijskih istina i načela koje nisam poznavala. Znala sam ponešto o tome što osoba treba učiniti da bi se spasila, no nisam razumjela pobjedu, nadvladavanje prepreka, silu, autoritet ili kako biti upotrebljen od Boga. Nisam se nadala da moj život može biti imalo bolji nego što je tada bio.

U toj smo crkvi jednom godišnje imali nedjelju misijâ i tada bismo pjevali pjesmu „Evo me, mene pošalji.” Sjećam se tog posebnog dana, nešto je izviralo u meni iz najdubljeg dijela mog srca i ja sam pjevala tu pjesmu cijelim svojim bićem: „Bože evo me! Mene pošalji! Mene pošalji!” Ne znam jesam li mislila da će mene poslati jer sam imala muža i troje male djece; mene su zlostavljali u djetinjstvu pa sam život provodila jednostavno preživljavajući dan za danom. No u svom sam srcu osjetila kako želim da me Bog upotrijebi. Bila sam voljna reći: „Možda razbijem nos, Bože, ali ako me ti želiš upotrijebiti, voljna sam pokušati.”

Želite li da vas Bog upotrijebi, ne dopustite strahu od neuspjeha da vas zaustavi od toga da budete poslušni Bogu i Njegovom vodstvu. Bog ne samo da vidi gdje vi jeste, On vidi gdje vi možete biti. On ne samo da vidi što ste učinili, On vidi što ćete vi učiniti uz Njegovu pomoć.

Kad slijedimo Boga to je kao da hodamo po magli. Vidimo tek korak ili dva ispred sebe, no učinimo li jedan korak, drugi nam postaje sve jasniji. S Bogom ne vidimo stvari uvijek jasno u daleku budućnost, ali ako smo Mu voljni vjerovati, imat ćemo uzbudljivo putovanje koje će naš život učiniti pustolovnim i vrijednim življenja.

Neuspjeh ili stepenica?

Nitko ne želi doživjeti neuspjeh. No kao što sam napisala u uvodu ove knjige, vjerujem da „neuspjeh” može biti važna stepenica na putu do uspjeha. Neuspjeh nas pouzdano uči što *ne treba* činiti, a vrlo često to je jednako važno koliko i znati *što činiti*! Kod takozvanog se neuspjeha zapravo radi samo o tome kako na njega gledamo.

Ima mnogo priča o tome koliko je Thomas Edison imao neuspjelih pokušaja prije negoli je uspio izumiti električnu žarulju sa žarnom niti. Čula sam da je pokušavao sedam stotina puta, dvije tisuće puta, šest tisuća puta, i – deset tisuća puta. No koliko god da je puta pokušavao, brojka je zapanjujuća. On nikad nije odustao. Govori se da je Edison rekao kako nije doživio ni jedan jedini neuspjeh – nikad; ne, on je samo morao proći mnogo, mnogo koraka da bi napravio pravu stvar! Potrebna je takva vrsta odlučnosti ukoliko stvarno namjeravate učiniti išta vrijedno.

Čovjek koji je doveo IBM do takvog uglednog mjesta u svijetu, bivši predsjednik Thomas J. Watson, nije poznao strah od neuspjeha. Zapravo, on je o tome rekao slijedeće: „Želite li da vam otkrijem formulu uspjeha? To je vrlo jednostavno, stvarno. Povećajte svoju stopu neuspjeha. Mislite da je neuspjeh neprijatelj uspjeha? Ali uopće nije. Možete biti obeshrabreni neuspjehom – ili možete iz njega učiti. Stoga samo naprijed i činite greške. Učinite ih sve koje možete. Jer, upamtite, to je mjesto na kojem ćete naći uspjeh.”

Predate li se strahu od neuspjeha, to će vas svakako spriječiti da ostvarite svoje mogućnosti. Radosna je vijest ovo: vi nemate razloga bojati se neuspjeha. Prije svega, Bog je s vama. I drugo, ne postoji stvar kao što je neuspjeh ako jednostavno odbijete odustati.

Svaki put kad ste kušani bojati se, sjetite se da je Bog s vama. On vas neće ostaviti niti zapustiti. On je vaš Bog; On će vam pomoći i On će vas poduprijeti Svojom rukom. On vas osnažuje da se možete suočiti s teškoćama. On u vama gradi snagu, postojanost i karakter koji trebate kako biste išli naprijed prema dobrim stvarima koje On čuva za vas te u vama gradi odvažnost da nikad ne odustanete.

Često razmišljam o tome zašto neki ljudi rade velike stvari u svojim životima dok drugi učine malo ili ništa. Znam da rezultati naših života ne ovise samo o Bogu, nego i o nečemu duboko u nama. Svatko od nas mora odlučiti hoće li posegnuti duboko unutra i naći hrabrosti da nadvlada prošle strahove, pogreške, zlostavljanje od strane drugih ljudi, nepravdnosti i sve druge izazove koji dolaze u životu. To je nešto što nitko drugi ne može učiniti za nas; to moramo učiniti mi sami.

Želim vas ohrabriti da preuzmete odgovornost za svoj život i njegove plodove. Što ćete učiniti s onim što vam je Bog dao? Hoćete li uložiti svoj talent i vrijeme ili ćete se sakriti zbog straha? Iskreno vjerujem da Bog svima daje jednake prilike. On je rekao: „ ... pred vas stavljam: život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Život, dakle, biraj ...” (Ponovljeni zakon 30:19). *Strah spada u skupinu smrti, vjera i napredak ispunjavaju nas životom.* Odabir je na vama. Vjerujem da ćete ispravno odabrati!

Žicom do uspjeha

Alexander Graham Bell, izumitelj telefona i osnivač *Bell Telephone Company* bio je pametan, radoznao, marljiv i uporan. Ove su njegove osobine uvelike doprinijele njegovom uspjehu kao izumitelja; no stvarni je pokretač njegovih izvanrednih izuma bila jednostavna činjenica da je želio pomoći ljudima koji su u životu imali izazove i prepreke.

Bellova majka, Eliza Grace, bila je nagluha, a on je želio pronaći bolji način komuniciranja s njom od njezine cijevi, pomoću koje su drugi ljudi s njom komunicirali. Umjesto toga, Bell joj je govorio tako da bi svoje usne približio njenom čelu, vjerujući kako ona može osjetiti zvučne valove koje proizvodi njegov rezonantan glas. Tako je majčina gluhoća i rad njegova oca na patologiji govora i pomaganju gluhim i nagluhim osobama, proizvela u Bellu želju da pomogne drugim ljudima u komunikaciji.

Rođeni Škotlanđanin, Bell je otišao u London na studije. Dok je boravio u Engleskoj, njegova su se dva brata razboljela od tuberkuloze i umrla. Bell se isto tako zarazio tom strašnom bolešću pa su se njegovi roditelji, pokušavajući spasiti život svom jedinom preostalom sinu, zajedno s njim preselili u Kanadu. Tako se njegov studij u Londonu, gdje se počeo zanimati za rad njemačkog fizičara Hermana von Helmholtza, prekinuo. Bell nije znao njemački jezik, no nije dopustio da ga to spriječi i ne nađe načina da se upozna s Helmholtzovom teorijom. Jedna od Helmholtzovih rasprava, koja je privukla Bellovu pažnju, bila je da se električna tonska vilica i rezonatori mogu koristiti za stvaranje samoglasničkih zvukova. Budući da nije znao njemački jezik, Bell je pogrešno protumačio Helmholtzovu teoriju i pomislio kako fizičar vjeruje da se zvuk može prenositi žicom što je na kraju i ostvario. Govoreći o toj pogrešnoj interpretaciji, Bell je kasnije rekao: „To mi je dalo pouzdanje. Da sam znao čitati na njemačkom, možda nikad ne bih započeo svoje pokuse s elektricitetom.” Ovi su pokusi, naravno, doveli do izuma telefona.

Bell je najpoznatiji kao izumitelj telefona, no on je izumio i nekoliko drugih važnih uređaja uključujući i preteču umjetnih pluća kao pomoć bolesnicima od paralize 1950-tih. Ovaj je uređaj, isto tako, rezultat osobnog tragičnog iskustva. Naime, 1881. njegov tek rođeni sin Edward umro je zbog problema s disanjem. Kao odgovor na to, Bell je dizajnirao metalni prsluk pomoću kojeg

Ljudi s problemom disanja mogu lakše disati. Te je godine, predsjednik Sjedinjenih Država bio ustrijeljen, a Bell je koristeći svoje sposobnosti pokušavao spasiti život predsjedniku, konstruirajući uređaj za otkrivanje metala ne bi li se brzo pronašao metak u tijelu predsjednika. Premda je predsjednik umro uslijed ranjavanja, Bell je učinio sve što je mogao da ga spasi.

Dopustite mi ohrabriti vas da budete poput Alexandera Grahama Bella pa da vas teškoće koje ste iskusili i vidjeli nadahnu na kreativnost. Nikad nemojte odustati dok nastojite učiniti svijet boljim mjestom i poboljšati život ljudi oko vas.

4. POGLAVLJE

OBRAČUNAJTE SE SA SVOJIM STRAHOVIMA

„Stavite orla u kavez i on će pregristi
rešetke bile one od željeza ili zlata.”

IBSEN

Pilići obično ostanu u istom dvorištu cijeli svoj život, ali orlovi uče letjeti na novim visinama. I kako nastavljate sa svojim putovanjem prema tome da postanete kršćanin orao, željela bih da obratite svoju pažnju na sedam strahova s kojima se morate obračunati u svom životu. Ne obračunate li se s tim strahovima, oni vas mogu zadržati u pilićnjaku, no budete li se suočili s njima i nadvladali ih, tada ćete biti na dobrom putu da postanete orao. Nikad nemojte odustati; suočite se sa svojim strahovima uz Božju pomoć i napustite „mentalitet pileta”!

SEDAM STRAHOVA S KOJIMA SE MORATE OBRAČUNATI

1. *Strah od toga što misle ljudi*

Želite li se osloboditi mjesta na kojem se sada nalazite i otići na slijedeću razinu u svom životu, prvo se morate riješiti straha od toga što misle ljudi. Toliko odluka donosimo samo da bismo ugodili ljudima, a ne Bogu. Ne slijedimo svoja srca, već živimo udovoljavajući ljudima oko nas jer želimo biti prihvaćeni i zadobiti njihovo odobravanje. Želimo da

nas ljudi vole; želimo biti dio skupine; ne želimo da nas prosuđuju, kritiziraju ili govore negativne stvari o nama.

Apostol Pavao adresirao je to pitanje u Galaćanima 1:10: „Kad bih još nastojao svidjeti se ljudima, ne bih bio sluga Kristov.” Drugim riječima, da je odabrao brinuti se o tome što ljudi misle o njemu ili da je tražio svoju slavu, ne bi mogao služiti Gospodinu na način na koji Mu je služio. Isto vrijedi i za nas.

Želja da se ugodi ljudima zapravo je prilično prirodna želja, no prevršite li mjeru u tome i pretjerano želite odobravanje ljudi, davno to može upotrijebiti i ukrasti vašu sudbinu. Nikad nećete biti sve što Bog želi da budete ako vam je cilj ugoditi ljudima.

Otkrila sam da su ljudi u mom životu, koji se nisu željeli potpuno predati služenju Bogu, pokušavali mene spriječiti da to činim. Ljudi nas obično pokušavaju navesti da radimo ono što oni rade, umjesto da nam dopuste imati slobodu na vlastite odabire. Ne smijemo popustiti pod njihovim pritiskom, jer će na kraju svatko od nas sam stajati pred Bogom i davati račun za svoj život. Nećemo odgovarati ljudima; ne, odgovarat ćemo Bogu, stoga trebamo živjeti tako da ugađamo Njemu i samo Njemu.

Vjerujem kako iskreno želite hodati s Bogom; gladni ste dubljeg zajedništva s Njime; želite biti orao. No da biste to bili, morate preuzeti rizik da vas netko od vaših prijatelja ili kolega neće razumjeti. Budimo iskreni: čitanje Biblije tijekom pauze za ručak ili odlazak u šetnju radi molitve, umjesto ogovaranja, moguće je da neće biti baš najpopularnije ponašanje u okruženju u kojem živite i radite. Možda će vam se ljudi rugati, no razlog je tomu što ih vaše dobre odluke osvjedočuju o grijehu. Možda vas zovu „svetijim od pape” ili vam govore da ste postali vjerski fanatik koji misli da je bolji od svih drugih. Možda će vas odbaciti ili će govoriti neljubazne stvari o vama, ali ako vi znate da vaše srce jednostavno želi voljeti Boga i služiti Mu do kraja, onda samo nastavite dalje i ne dopustite bilo kome da vas zaustavi.

Već sam prije napomenula, ljudi koji su uznemireni zbog vas i vaše želje da hodate s Bogom uglavnom su oni koji ne žele hodati s Njime. Čim sretnete drugog kršćanina koji dijeli iste vrijednosti s vama te želi sudjelovati u istim stvarima u kojima i vi, stekli ste novog prijatelja. Bog

je vjeran. Kad vi želite nastaviti hodati s Njime, On će vam dati nove prijatelje i okružiti vas ljudima koji misle kao i vi. Sigurno, ne mogu vam obećati da neće biti razdoblja usamljenosti u početku, ali sigurno znam da će vam Bog dati prijatelje i suputnike na putu, koji su vam potrebni. Vjerujte mi, imala sam usamljena razdoblja u svom životu; osjećate li se usamljeno nemojte se obeshrabriti jer će se stvari na kraju promijeniti.

U Ivanu 12:42-43 prikazana je vrlo tužna situacija, jedna kakvu nalazimo u mnogim ljudskim životima.

Ipak [usprkos svega toga] su mnogi i od članova Velikog vijeća (onih koji su imali vlast i bili plemeniti) vjerovali u njega. Ali zbog farizeja nisu to javno priznavali, da ne budu [ako bi ga priznali] izopćeni iz sinagoge. Jer više im bijaše na srcu slava ljudska nego slava Božja. [Više su cijenili pohvale od ljudi nego pohvale od Boga.]⁶

Ljudi iz ovog odlomka propustili su imati blizak odnos s Bogom jer su se više brinuli o tome što ljudi misle nego o tome što Bog misli. Molim vas, ne budite takvi! Ako se borite s potrebom da budete prihvaćeni i dobijete odobravanje, potičem vas da pročitate moju knjigu *Approval Addiction*. Učinite sve što morate učiniti kako biste došli na onu točku na kojoj ćete više misliti o tome što Bog misli nego što misli vaša obitelj, prijatelji, susjedi ili kolege na poslu. Idite za time da ugodite Bogu, a onda ćete ploviti nebom poput orlova umjesto da čeprkate po dvorištu s ostalim pilićima.

2. Strah od kritike

Bliski drug straha od toga što misle ljudi je strah od kritike. Želimo da ljudi oko nas misle kako smo pametni, krasni i kako uvijek činimo ispravne stvari. Ne želimo nikakvu kritiku ili sud niti uživamo u tome

---

6 Ipak su mnogi i od članova Velikog vijeća vjerovali u njega. Ali zbog farizeja nisu to javno priznavali, da ne budu izopćeni iz sinagoge. Jer više im bijaše na srcu slava ljudska nego slava Božja. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006*).

kad netko govori negativno o nama. Naravno, ne moramo mi voljeti te stvari, ali ne smijemo si dopustiti da ih se bojimo.

Kad nemamo samopouzdanja, onda se oslanjamo na odobravanje drugih ljudi jer nam to omogućava da osjećamo kako radimo pravu stvar. Nesigurnost i strah od pogrešaka čini da većina ljudi, ako ne i svi, donose svoje odluke na temelju onoga što misle drugi ljudi. No zašto mislimo da oni imaju odgovore, a mi ne? Kad imamo stvarno pouzdanje i sigurnost, tada mišljenja drugih ljudi ne mogu nama upravljati.

Kad imamo stvarno pouzdanje i sigurnost, tada mišljenja drugih ljudi ne mogu nama upravljati.

Moja kćer Sandra godinama je trpjela zbog nesigurnosti i perfekcionizma. Sjećam se kako je pretjerano tražila mišljenje drugih ljudi i postajala vrlo zbunjenom kad bi joj rekli da se ne slažu s njenim idejama o tome što joj je činiti u određenim situacijama. Često bih je vidala kako mijenja svoje odluke i usklađuje s mišljenjima drugih ljudi premda bi u svom srcu i dalje osjećala da je njezina prva odluka bila ona prava.

Hvala Bogu, Bog ju je iscijelio u tom području. Premda još uvijek rado zatraži savjet, dovoljno je sigurna da učini ono što misli da je ispravno. Sada je mnogo sretnija te ima mir znajući da slijedi Boga što najbolje može.

Mnogi ljudi pate od nesigurnosti poput Sandrine, ali i ostalih vrsta nesigurnosti. Ako ste i vi takva osoba, imam radosnu vijest za vas: Bog će vas toga osloboditi. Ohrabrujem vas da se suočite sa strahom od toga da ćete pogriješiti i vjerujte Duhu Božjemu koji živi u vama da će vam dati mudrost i voditi vas u svakoj situaciji.

Kad mislim na ljude koji su nadvladali strah od kritike, sjetim se dr. Martina Luthera Kinga Jr. Kad je počeo govoriti protiv rasne segregacije i nepravednog postupanja s Afroamerikancima koji su živjeli u Sjedinjenim Državama, kritike su dolazile sa svih strana, od kojih su neke bile uistinu vrlo zlobne. Oči u oči s kritikama, grubostima, prijeljama, zastrašivanjima i utamničenju, King je ostao vjeran svome poslanju. Kad je 4. travnja 1968. godine atentator ispalio ubojiti metak, pogodio je čovjeka koji je bio odlučan da nikad ne odustane. Zato što se King obračunao i nadvladao strah od kritike, društvene su promjene, na

kojima je toliko radio, konačno postale stvarnost i dovele do ogromnih promjena u američkom društvu.

Vjerujem da svaka osoba koja želi učiniti nešto značajno, prvo mora nadvladati strah od kritike. Jednostavno ne možemo slijediti Boga, a istovremeno ugoditi svim ljudima. Činiti velike stvari znači prihvatiti činjenicu kako se određeni postotak ljudi neće slagati s nama – ali to nas ne smije zaustaviti.

3. Strah od toga da nismo ugodili Bogu

Želite li ići dublje i bliže s Bogom, morate se, isto tako, obračunati sa strahom da zbog vaših nesavršenosti nećete ugoditi Bogu. S time se bori mnogo ljudi; oni vrlo trpe zbog skrivenih briga da nisu ugodni Bogu, da ne čine dovoljno, ili jednostavno ne čine stvari na ispravan način. Boje se da Bog nije zadovoljan s njima jer ne čitaju Bibliju dovoljno, ne mole kako treba, ili nemaju dovoljno vjere. *To je laž!* Đavo želi da vjerujemo kako „dovoljno nije nikad dovoljno.“ Đavo bi htio da mislimo kako Bog, ma što mi radili, uvijek želi nešto više ili nešto drugo.

To je vrlo tužno, jer je istina upravo suprotna. Boga nije ni izdaleka tako teško zadovoljiti kao što mi mislimo da jest! Da, On ima visoke standarde i želi izvrsnost u svakom području, no istina je ta da Njega ništa u vezi s nama ne iznenađuje. On je znao što će dobiti kad nas je pozvao da imamo odnos s Njim. Kad činimo greške, On ne sjedi na nebesima kršćeci ruke i govoreći: „Tvoje me ponašanje šokira. Nikad to nisam očekivao!” U Psalmu 139. jasno stoji da On zna što ćemo učiniti čak i prije negoli to učinimo, stoga nastojte imati na umu da Bog zna sve o vama i još vas uvijek voli!

Pažljivo pročitajte slijedeću izjavu: *Kad biste bili savršeni, ne bi vam trebao Isus.* Sve što Bog traži od vas, vaša je voljnost da nastojite na savršenstvu. Ako uistinu ljubite Isusa, vaša će vas ljubav za Njega poticati da idete prema savršenstvu svakog dana. No isto vam tako jamčim da ćete svakog dana na neki način biti nesavršeni. Ako ste stvarno ozbiljan kršćanin/kršćanka, onda to ne možete olako shvatiti, odnosno prema svojim manama zauzeti „baš me briga” stav. Vaša ljubav za Isusa tjerat će vas da budete svakog dana sve bolji. Ustat ćete slijedećeg dana i opet

pokušati biti bolji; možda ćete ovoga puta biti bolji na nekim područjima, a opet na nekom drugom području biti manje savršeni. Poruka koju vam Bog u svim tim situacijama šalje je ova: „Još uvijek Me trebaš.”

*Kad biste bili savršeni,
ne bi vam trebao Isus.*

Isus je u Mateju 5:48 rekao: „Dakle: budite savršeni [rastite do potpune zrelosti u pobožnosti, u svom umu i karakteru, tako da dosegnete pravu razinu i integritet] kao što je savršen Otac vaš nebeski.”⁷ Kad razmišljamo o biti „savršen”, možemo osjetiti bojazan, no potrebno je da razumijemo značenje ove riječi na originalnom jeziku Novog zavjeta. U *Amplified Bible* stoji sasvim jasno. *Biti savršen* znači jednostavno „rasti do zrelosti”. Trebali bismo se radovati i biti sretni kad rastemo do zrelosti i prestati sami sebe kritizirati kad nismo savršeni u skladu s ljudskim standardima.

Želim vas ohrabriti da uživate na svom putovanju. Naposljetku, srž života nije u tome da stignemo na cilj putovanja, već više način na koji putujemo. Ljudi koji se bore i jadni su cijelog svog života, ali ipak stignu na svoje odredište, nisu postigli ni blizu onoga što su postigli oni koji nisu stigli na svoja odredišta, ali su uživali u putovanju.

Možda ste me čuli govoriti: „Nisam tamo gdje bih trebala biti, ali hvala Bogu, nisam ni tamo gdje sam nekad bila. Još nisam stigla, ali sam na putu!” Ova vrsta stava dovodi davla do ludila. Dopustite mi ohrabriti vas da sebi ne postavljate svjetovne standarde savršenosti. Umjesto toga, radujte se svim srcem zbog svakog koraka kojeg ste poduzeli prema napretku. Kad ustanovite da niste tamo gdje biste željeli biti, podsjetite se tada da niste ni tamo gdje ste nekad bili! Umjesto da pažnju usmjerite na svoje mane, usmjerite je na svoj napredak. Već sama činjenica da čitate ovu knjigu, govori o tome koliko ste napredovali.

Morat ćete ostati fokusirani dok se budete suočavali i nadvladavali strah od toga da niste ugodili Bogu. Ne smijete dopustiti svojim nedostacima da vas skrenu od hoda s Bogom. On je jedini koji vam može pomoći da nadvladate svoje nedostatke i slabosti, tako da svoj pogled stavite na Njega, a ne na njih. U Hebrejima 12:2 sadržana je snažna pouka o tome kako biti usredotočen: „Uprimo [ne gledajmo u ono što nas odvraća] po-

⁷ Dakle: budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski! (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006*).

gled u začetnika i završitelja vjere, u Isusa,...!" Đavo je autor odvratanja, a njegova je namjera da vas skrene s puta

Kad ustanovite da niste tamo gdje biste željeli biti, podsjetite se tada da niste ni tamo gdje ste nekad bili!

kako bi vas uništio. Zna on, ostanete li fokusirani na Isusa, onda će Isus postati ne samo autor i izvor, nego i završitelj vašeg sna, vaše vizije i vaše vjere, zato vas i želi omesti.

Sjetite se, Bog nije vama iznenađen. Vaši Ga nedostaci i slabosti ne mogu zateći na spavanju. On nikad ne gleda na mene i kaže: „Oh, Joyce! Nisam znao da ćeš biti *takva!* Da sam znao da ćeš *to* raditi ne bih ti dopustio da budeš biblijski učitelj!" Pročitajte Psalam 139. Svaki je dan vašeg života upisan u Njegovu knjigu čak prije negoli ste se uopće pojavili na planetu zemlji. Bog zna svaku riječ u vašim ustima, čak i one koje još niste ni izustili. Vaši ga nedostaci ne šokiraju. On ih je pokrio krvlju svoga Sina na križu.

Ako zbilja ljubite Boga, ako ste *zaljubljeni* u Isusa, onda nećete željeti grijehiti ili činiti što Bogu nije ugodno. Činit ćete sve što možete kako biste stajali podalje od grijeha. No grijehit ćete, ali vas to ne smije omesti ili spriječiti da nastavite hodati s Bogom, jer *kada* grijehite, imate odvjetnika koji vas zastupa kod Oca. Isus Krist, Onaj koji je pravedan (vidjeti 1 Ivanova 2:1), vjeran je i pravedan te će vam oprostiti sve vaše grijeha i očistiti vas od vaše nepravednosti (vidjeti 1 Ivanova 1:9). Ne dopustite svojim grijesima, svojim nedostacima ili vašim neuspjesima da vas skrenu ili vas natjeraju da vjerujete kako Bog nije zadovoljan s vama. Ako ste u Kristu, ugađate Bogu Ocu i to potpuno jer vas On vidi u Isusu, a ne onakvima kakvima se vi vidite spram vaših zasluga. Sjetite se, spašeni smo po milosti, a ne po djelima. Spasenje nije posljedica bilo čega što smo mi mogli učiniti; to je dar Božji koji trebamo primiti vjerom (vidjeti Efežanima 2:8-9).

4. Strah od pogrešnih odluka

Kako biste se kretali dalje kao kršćanin orao, bit će potrebno da nadvladate četvrti strah, a to je strah od pogrešnih odluka, odnosno

sumnja u samoga sebe. Ne vjerujem da je Božja volja za nas da sumnjamo u sebe; On želi da imamo sigurnost i pouzdanje.

Jednom sam donijela odluku koju dio ljudi nije odobravalo; mislili su kako nisam dobro odlučila. No bilo je i onih kojima se moja odluka sviđala i koji su vjerovali da je ispravna. No ja nisam mogla prestati misliti na one koji su bili protiv pa sam se počela pitati: „*Jesam li postupila kako treba? Možda nisam postupila kako treba?*” Onda sam se u vezi toga obratila Bogu: „Gospodine, jesam li postupila kako treba?” On mi je odgovorio potvrdno, govoreći mi da sam pravilno odlučila.

Kao i vi, i ja sam trebala naučiti ne sumnjati u samu sebe. Bog me ipak s vremena na vrijeme upozori da budem oprezna na ovom području jer nas sotona uvijek napada sa svim mogućim vrstama strahova i sumnji. Naučila sam da ne vjerujem samo svojim osjećajima, nego da ispitam svoje srce i saznam što stvarno vjerujem da Bog govori. Nevjerojatno je što sve možemo naći u svojim srcima naučimo li slušati.

Ispitujemo li sebe pretjerano ili imamo unutarne rasprave o tome jesmo li ili nismo dobro odlučili, možemo se izgubiti u sumnji u same sebe i vrlo brzo postati razdijeljene duše. U Jakovu 1:7-8 poučeni smo da je čovjek s razdijeljenom dušom nestabilan na svim svojim putovima i neka ne očekuje da će išta primiti od Gospodina. Isto tako, kad smo postali pretjerano razdijeljeni, postajemo zbunjeni. A kad smo stvarno zbunjeni, onda postajemo obeshrabreni i depresivni. Vrlo skoro, vratimo se natrag u dvorište i čeprkamo zajedno s drugim pilićima, umjesto da letimo zajedno s orlovima.

Ne dopustite si valjati se u sumnji u sebe i postati razdijeljena duša. Ako mislite da ste zgriješili, idite k Bogu i recite Mu sve o tome. Recite: „Bože, ako sam pogriješio/pogriješila, molim te pokaži mi. Želio bih/željela bih znati jesam li pogrešno odlučila. Molim te pokaži jesam li u krivu.” Tada se smirite i čekajte, saznajte što osjećate u svom srcu. Upamtite, nećete dobiti mudar savjet budete li slušali svoj vlastiti um, svoje osjećaje ili druge ljude. *Slušajte svoje srce!* Ako ste kršćanin/kršćanka, Duh Božji živi u vama – u vašem srcu – On će vas voditi i usmjeravati.

Nemojte misliti da ste u krivu samo zato jer se neki ljudi ne slažu s vašom odlukom. Ako je sve što đavlu treba da vas skrene s puta to da

nađe nekoga tko se neće složiti s vama, onda on definitivno sjedi na vozačevom mjestu kad je vaš život u pitanju. Ostanite usredotočeni i odlučni, nemojte sumnjati u sebe dok i dalje nastojite postati kršćanin orao.

Otkrila sam da me sumnja često nastoji posjetiti kad molim. Zbog tog se maglovitog osjećaja pitam čuje li me Bog i hoće li mi odgovoriti, dok bih, zapravo, trebala vjerovati da me sluša i da će odgovoriti. Molitva je naša najveća privilegija, nužna da bi Bog mogao djelovati na zemlji. Biblija nam kaže da nemamo jer ne molimo (vidjeti Jakovljeva 4:2), ali isto tako kaže da moramo moliti u vjeri bez oklijevanja, ili sumnjanja (vidjeti Jakovljeva 1:6). Bog radi kroz našu vjeru, a ne kroz naš strah. Održavati stav vjere zahtijeva od nas svjesni napor. Mi odlučujemo hoćemo li vjerovati ili sumnjati; odabir je na nama.

5. Strah da smo promašili Boga

Slijedeći strah s kojim se moramo suočiti želimo li ostati odlučni da nikad ne odustanemo, je strah da smo „promašili” Boga, da radimo nešto „pogrešno” dok Ga slijedmo. Sve što imam za reći je ovo: ako i promašite Boga, ne brinite: On će vas naći.

Dio straha da smo promašili Boga (donijeli krivu odluku) uključuje i strah od oskudice. Često, kad Bog stavi san u naša srca i pozove nas da učinimo nešto, jedno od prvih pitanja koje postavimo je: „Što će se dogoditi ako skrenem i učinim ovo, a to nije bila Božja volja? Što ako se On ne pobrine za mene?”

Ako se bojite da ćete promašiti Boga, samo se sjetite da vas Bog voli i upoznajte se sa svjedočanstvima ljudi koji su koračali prije vas. Biblija je puna čudesnih priča o Božjem vodstvu i opskrbi. On je Bog koji je davao mǎnu s neba svakoga dana punih četrdeset godina, tako da su djeca Izraelova imala što jesti! Želite li pročitati više izvanrednih priča, u knjižnici kao i u knjižarama postoje sve vrste knjiga koje govore o tome kako je Bog vodio i opskrbljivao ljude kroz povijest.

Postoji jedno pogrešno shvaćanje, koje kršćani često imaju u ovom području, da moramo na sebe preuzeti svu odgovornost i nikad ne pogriješiti. U stvarnosti, cijela suština Božje ljubavi i milosti je slijedeća:

ako su nam srca ispravna pred Bogom i činimo najbolje što možemo, te nakon što smo poduzeli korak istinske vjere i nakon što smo u molitvi tražili Boga, ipak pogriješimo, Bog će nam pomoći da se vratimo na stazu kojom nam je ići. Bog nas nikad ne ostavlja te može učiniti da takozvane pogreške nekako izađu na dobro. Ne smijemo se bojati da ćemo promašiti Boga, jer tako nikad nećemo biti spremni poduzeti taj prvi korak i slijediti Ga.

Istina je, svi griješe dok pokušavaju naučiti kako slijediti Boga, ali nije to kraj svijeta! Ne bojte se toliko da nećete uspjeti pa da zbog toga nikad i ne pokušate. Ja bih radije pokušavala i činila greške nego da svoj život proživim, a da ništa nisam pokušala. Bog voli silovit stav. Strah da smo promašili Boga je zapravo strah od neuspjeha; ne dopustite tom strahu da utječe na vaše odluke. „Iskorači i ustanovi” moj je moto. Ne možete se voziti u parkiranom automobilu! Krenite u nekom smjeru; skrenete li na pogrešnu stranu, uvijek se možete provesti oko bloka i ponovo krenuti u pravom smjeru.

6. Strah od promjene

Bivši predsjednik SAD-a, Woodrow Wilson, rekao je: „Želite li stvoriti neprijatelje, pokušajte promijeniti nešto.” Iz nekog razloga, mnogi ljudi ne vole promjenu, a ja mislim da je to često zato jer je se boje.

Mnogo puta, kad smo umorni ili jednostavno svega nam je dosta, postanemo nemirni i počnemo moliti: „O, Bože! Nešto se mora promijeniti!” A onda kad Bog pokuša donijeti promjenu u naše živote, kažemo: „Gospodine, što to radiš? Mislim da ne mogu podnijeti promjenu!” Često se nademo uhvaćeni napetošću između čekanja na promjenu i straha od promjene.

Hvala Bogu, On se nikad ne mijenja. I upravo zato što je On uvijek isti, mi se možemo pouzdati u Njega kad prolazimo kroz promijenjene okolnosti ili situacije. U Hebrejima 13:8 stoji: „Isus Krist isti je jučer i danas i zauvijek će biti isti.” A u Malahiji 3:6 Bog kaže o sebi: „Jer ja, Jahve, ne mijenjam se ...!” To bi nam trebalo dati veliku hrabrost i utjehu kad se suočavamo s promjenom u našim životima. Ne trebamo se bojati promjene; mi se možemo s njome nositi, jer Bog ostaje isti.

Što bi bilo da se Abraham Lincoln bojao promjene? Tada ne bi potpisao Objavu o ukidanju ropstva, a užas ropstva nastavio bi se u Americi. Što bi bilo da su se Orville i Wilbur Wright bojali promjene? Zaglavili bismo i putovali samo po kopnu ili plovili po moru, a ne bismo letjeli nebom. Što bi se dogodilo da se Thomas Edison, kojeg sam već spomenula, bojao promjene? Još bismo uvijek čitali uz svijeće nakon zalaska sunca.

Ove male 'vinjete' dijelim s vama kako bih vas nadahnula da mislite o mnogo tih dobrih promjena koje su ljudima učinile život boljim i lakšim. Sigurna sam da možete napraviti vlastiti popis promjena koje su se dogodile u vašem životu. Imajte na umu kako strah od promjene može spriječiti da vam se dogodi nešto predivno. Potičem vas da to ne dopustite, već da odvažno prigrbite promjene koje dođu na put kojim kročite.

Bez promjene nema rasta, a sve što ne raste – umire. Promjena je činjenica života i što je se više bojimo i opiremo joj se, to se više i više opiremo Bogu. Kao što sam već rekla, Bog se ne mijenja, ali On sigurno mijenja ljude, okolnosti i stvari.

Prije nekoliko godina počela sam uočavati kako su ljudi koji dolaze na naše konferencije moje dobi ili stariji.

Promjena je činjenica života i što je se više bojimo i opiremo joj se, to se više i više opiremo Bogu

Počela sam se pitati gdje su mladi naraštaji i konačno sam morala shvatiti da njima ne nudim ništa s čime bi se mogli povezati. Odlučila sam da ću promijeniti sve što treba promijeniti kako bih privukla mlađe naraštaje, jer oni su budućnost. Naravno, mi ne možemo promijeniti Božju riječ jer ona uvijek ostaje ista, no možemo promijeniti način na koji je dajemo, a upravo smo to učinili. Promijenila sam način oblačenja kako bih bila u skladu s današnjom modom. Promijenili smo izgled naših konferencija, glazbu koju puštamo, ažurirali medijsko predstavljanje i osvjetljenje. Premda ove stvari ne mijenjaju Božju riječ, što je osnovna stvar koju želimo predstaviti, one privlače ljude. Time što smo jednostavno bili voljni promijeniti ove vanjske stvari, sad imamo zajednicu sastavljenu od svih dobnih skupina te smo oduševljeni time što „generacijski jaz” ne mora postojati ako smo spremni promijeniti neke od naših starih načina.

Svi imamo tendenciju misliti u skladu sa svojim naraštajem, ali moramo razumjeti da se stvari stalno mijenjaju. Ako se nismo spremni mijenjati, Bog neće stati i čekati na nas, a mi ćemo se pitati zbog čega smo promašili stvari koje On danas radi.

7. Strah od odricanja

Kad god Bog traži od nas da nešto učinimo, prvo se pitamo: *Čega ću se morati odreći ako to budem činio/činila? Kakvu ću cijenu morati platiti? Hoće li mi i koliko biti neudobno?*

Istina je da sve što činimo za Boga traži ulaganje. Dio naše ljubavi za Njega uključuje i polaganje svojih života pred Njega. Naša voljnost da se žrtvujemo dio je testa kroz koji nas Bog često provede, ne zato da bi On znao koliko Ga stvarno volimo i koliko Ga ozbiljno želimo slijediti, nego da pokaže koliko nas ljubi i koliko nam je predan te da to utvrdi u našim srcima.

Kad me je prije više od trideset godina, Bog ispunio Duhom Svetim i pozvao u službu, izgubila sam gotovo sve svoje prijatelje, zamolili su me da napustim crkvu, a da i ne govorim da su mi mnogi članovi moje obitelji prestali biti skloni. Bila sam osramoćena; bila sam odbačena; bilo je teško nastaviti usprkos tim iskustvima i ne odustati. No sve je to bio dio cijene koju sam trebala platiti da nastavim hodati s Bogom.

Ne bojte se odricanja kad vas Bog pozove ili stavi san u vaše srce. Odlučite se da ćete platiti cijenu i položiti ispit. Uvjeravam vas, vrijedi.

Strah od neuspjeha, strah od toga što ljudi misle, strah od kritike, strah od toga da nismo ugodni Bogu, strah od pogrešnih odluka, strah da smo promašili Boga, strah od promjene, strah od odricanja. Ostavite ove strahove tamo u dvorištu s pilićima; oni nemaju mjesta na nebu uz orla. Možda se bojite otići iz svoga pilićnjaka jer to znači napustiti sigurnost onoga što dobro poznajete. Potičem vas da nikad ne odustanete suočavati se sa svojim stahovima; raširite svoja krila i letite hrabro i odvažno.

Apsolutna pobjednica

Jedna od najpoznatijih pobjednica u povijesti Amerike sigurno je Helen Keller, koja je odbila dopustiti svojoj sljepoći i gluhoći da je spriječe uživati u punini života, ostvariti izvanredne stvari i značajno doprinijeti društvu u kojem je živjela.

Život Helen Keller bio je prilično normalan tijekom njenih prvih devetnaest mjeseci. No sve se promijenilo kad se razboljela od vrlo teške bolesti koju su u to vrijeme nazivali „moždanom groznicom.“ Danas mnogi vjeruju da je bolovala od šarlaha, no neovisno o dijagnozi, bolest je prouzročila teški hendikep potpuno uništavajući njezin vid i sluh.

Nastojeći joj pomoći, njezini su je roditelji odveli k Alexanderu Grahamu Bellu koji je bio poznat ne samo kao izumitelj telefona, nego i učitelj gluhih i nagluhih osoba. Bell je Kellerovima preporučio Perkinsovu školu za slijepu u Bostonu.

Perkinsova škola za slijepu poslala je k Helen učiteljicu imenom Ann Sullivan koju je Helen s ljubavlju zvala „Učiteljicom“ sve do smrti Ann Sullivan. Helen je kao dijete bila izrazito frustrirana zbog svoje hendikepiranosti i često bi bila divljački bijesna. No Sullivanova je ostajala mirna i uporna pa je s vremenom naučila Helen čitati Brailevo pismo, pisati i učinkovito komunicirati usprkos sljepoći i gluhoći. Želite li o tome više saznati, pročitajte dramu Williama Gibsona *The Miracle Worker* ili pogledajte film pod istim nazivom.

Helen je kao vrlo mlada znala da želi studirati na fakultetu. Bila je odlučna da ne dopusti svojim hendikepima spriječiti je u tom naumu. Nakon marljivih i teških priprema primljena je 1900. na *Radcliffe College*, žensku školu povezanu sa Sveučilištem *Harvard* gdje je počela studirati uz pomoć Ann Sullivan. Četiri godine kasnije svladala je nekoliko jezika i uspješno diplomirala.

Na fakultetu, Helen je započela s karijerom spisateljice, karijerom koja će trajati pola stoljeća. Njezina prva knjiga *Priča o mom životu*, objavljena je 1903., a do sada je prevedena na više od pedeset jezika.

Pri koncu svoga života, Helen je primila brojne počasne doktorate i nagrade za svoj humanitarni rad i nadahnuće koje je pružala slijepima i gluhim, uključujući i prestižnu *Presidential Medal of Freedom*. A, što je još uzbudljivije, uživala je i u mnogim susretima s dostojanstvenicima poput Olivera Wendalla

Holmesa i svih predsjednika SAD-a od Grovera Clevelanda do Lyndona Johnsona.

Jedan od osnovnih razloga zašto Helen Keller nikad nije odustala od sebe, bila je činjenica da Ann Sullivan nikad nije odustala od nje. Kroz cijelu vas ovu knjigu potičem da ne odustanete od sebe, i činim to ponovo sada. No isto bih tako željela da i vi učinite sve što možete kako biste nadahnuli druge da ustraju i nadvladaju teškoće i izazove, baš poput vas.

5. POGLAVLJE

TO ĆE VAS KOŠTATI!

*„Granitni blok koji na putu slaboga predstavlja prepreku,
na putu jakoga predstavlja stepenicu.”*

THOMAS CARLYLE

Možda ste čuli za Wilmu Rudolph. Možda vam je poznata kao izvanredna atletičarka čija je životna priča ispričana u filmu *Wilma* i čiji je lik prikazan na poštanskoj marci SAD-a. Uistinu, ova izvanredna trkačica i sportska komentatorica zaslužila je priznanje i hvalu, no imate li zapravo pojma o tome koliko ju je koštalo ostvarivanje njezinih ciljeva i snova?

Bila je prerano rođena kao dvadeseto dijete od dvadeset i dvoje djece u siromašnoj obitelji koja je posrtala od Velike krize. Osim toga, kao dijete oboljela je od šarlaha, upale oba plućna krila, a od samoga je rođenja patila od dječje paralize; dva put tjedno morali su je voziti 80 kilometara na liječenje u bolnicu za obojene. Pored toga, njezina joj je majka morala četiri put dnevno masirati noge. U jednom su trenutku liječnici rekli da neće moći hodati, no ona je pomoću remenja uspjela prohodati kad joj je bilo devet godina i tako im pokazala kako imaju krivo. Kad joj je bilo dvanaest godina mogla je konačno normalno hodati. U roku od četiri kratke godine, u dobi od šesnaest godina, Wilma je osvojila svoju prvu olimpijsku medalju. Četiri godine kasnije, na Olimpijskim igrama u Rimu 1960. osvojila je zlatne medalje u tri discipline i postala svjetska zvijezda.

Malena djevojčica kojoj su rekli da nikad neće hodati završila je tako što je naučila trčati – trčati bolje od bilo koje žene na svijetu. No nije to

postigla bez boli, bez žrtve, bez discipline; morala je platiti cijenu. Željela je ostvariti svoju sudbinu – i ostvarila ju je jer nikad nije odustala.

Da bismo bili ljudi koji nikad ne odustaju, moramo naučiti ići naprijed kroz prirodne prepreke, kao što je to činila Wilma Rudolph, i protiv skrivenih sila poput ljutnje, neopraštanja, krivnje, srama i straha. U slijedećih ću nekoliko poglavlja pisati o tome kako nadvladati ove stvari tako da možete nastaviti usprkos svega što vas zadržava i postati sve što Bog želi da postanete. Nastavite, gurajte, nadvladajte i platite cijenu sada kako biste ostvarili svoje ciljeve i svoje mogućnosti.

PROĆI KROZ

Svi ćemo mi prolaziti kroz situacije u životu. Mnogo puta mislimo kako je rečenica „Prolazim kroz nešto” loša vijest, no promotrimo li stvar поближе, vidjet ćemo da je *‘prolaziti kroz’* jako dobra stvar; to znači da nismo zaglavili! Možda imamo teškoće, ali se barem krećemo prema naprijed.

U Izaiji 43:2 stoji: „Kad preko vode prelaziš, s tobom sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće.” Božja je riječ ovdje jasna: prolaziti ćemo kroz stvari. Imat ćemo nevolje u životu. To nije loša vijest; to je stvarnost.

Dopustite mi ponoviti; prolaziti ćemo kroz stvari u životu, međutim to su samo okolnosti, izazovi i situacije, a one nas čine ljudima koji znaju nadvladati nevolje. Ne rastemo i ne postajemo jaki dok su vremena dobra; rastemo kad se borimo s nevoljama i ne odustajemo.

Možda se sjećate onog dana u travnju 2007. godine kad je ubojica pucao u školi *Virginia Tech*, i okrutno ubio trideset i troje sjajnih, mladih i obećavajućih studenata i na kraju samoga sebe. Jedna od studentica ubijenih toga dana bila je Caitlin Hammaren, živahna studentica druge godine, i jedino dijete u svojih brižnih roditelja. Caitlininoj majci, Marian, trebalo je smoci snage i volje da nastavi ići dalje nakon takvog nezamislivog gubitka.

Nakon Caitlinine smrti, vlasti su ocu i majci, Chrisu i Marian, predale Caitlinino prijenosno računalo. Kad su ga upalili našli su na ekranu slijedeću poruku: „Bože, znam da se danas ne može dogoditi ništa što mi

ne bismo mogli zajedno riješiti.” Marian je znala da je Caitlin vjerovala u te riječi cijelim svojim srcem, ali sama nije mogla vjerovati – ne usred te najveće tragedije svoga života.

Tjednima i mjesecima nakon Caitlinine smrti, Marian se borila da se pomiri sa svojim gubitkom i nađe snage nastaviti život bez svoje kćeri koja je bila središte njenog života. Gutala je knjige o duhovnosti i počela čitati Božju riječ koju godinama nije čitala. Kako je vrijeme prolazilo, Marian je počela misliti o riječima s Caitlininog računala. No, četiri mjeseca nakon masakra u školi *Virginia Tech*, one su postale vrlo osobne za nju. Čula ih je kao da ih je netko glasno izgovorio upravo njoj i bila je spremna vjerovati im.

Marian je napisala u magazinu *Guideposts*: „Caitlinina smrt me izvela iz starog života i uvela u novi. U svijet u kojem stvari mogu loše krenuti – tako loše kako nikad nisam mogla ni zamisliti. No s Božjom pomoći, nema ničeg – apsolutno ničeg – što bi mi se moglo dogoditi i što ne bih mogla preživjeti.”

Danas se Marian i Chris još uvijek bore s gubitkom svog jedinog djeteta. Prvi Dan zahvalnosti i Božić nakon Caitlinine smrti bili su izvanredno bolni, jer su žalili zbog svih onih budućih Dana zahvalnosti i Božića bez Caitlin. No isto tako, svakog su dana sve jači, a njihov odnos s Bogom postaje sve bliskiji i dublji. Chris ozbiljno razmišlja o tome da postane kapelan u vojsci, a Marian koristi vlastitu bol kako bi drugima pružila potporu i ljubav u njihovim bolnim trenucima.

Patnja i tragedija dio su života. Biblija nam čak govori da ćemo patiti i prolaziti kušnje, stoga moramo naučiti kako se nositi s njima i kako ih nadvladati umjesto da one nadvladaju nas. Sviđa mi se poruka s Caitlininog računala i ohrabrujem vas da je primite osobno: „Bože, znam da se danas ne može dogoditi ništa što mi ne bismo mogli zajedno riješiti.”

Nama je u našem pristupu rastu i nevoljama potrebna ravnoteža, jer rast nije automatska posljedica teškoća. Nevolje nužno ne dovode do rasta ili nas nužno ne čine jakim; nije to tako jednostavno. Neki se ljudi povuku ili raspadnu kad nastupe teškoće. Kao što je i Marian Hammeran naučila, rastemo kad odlučimo usred nevolje misliti i ponašati se na božanski način. Kad činimo ono za što znamo da je ispravno i kad je teško, neugodno ili neudobno, tada duhovno rastemo i postajemo jači.

Možda ćemo morati činiti ono što je ispravno kroz duže vremensko razdoblje prije negoli osjetimo kako se „isplatilo”, no ostanemo li vjerni i odbijemo odustati, dobre će se stvari dogoditi. Jednom kad smo prošli kroz nevolju i izazov s kojima smo bili suočeni, postanemo bolji ljudi, bolji nego što smo prije bili.

Odlučite da ćete proći kroz sve nevolje koje bi vas mogle zadesiti u životu. Odlučite već sada da ćete nastaviti ići naprijed bez obzira kako teško bilo. Jamčim vam da će vam biti drago što ste tako odlučili.

Slijedeći mi je stih davao odvažnosti i utjehe dok sam vodila mnoge od svojih osobnih bitaka u životu pa mislim da će isto tako ohrabriti i vas: „Jahve, moj Gospod, moja je snaga, moja hrabrost, moja nepobjediva vojska; on mi daje noge poput košutinih, i vodi me [ne ostajem stajati u strahu, već kročim] na visine [iznad nevolja, patnje ili odgovornosti]”⁸ (Habakuk 3:19).

U SVAKOM SLUČAJU ODABERITE ISPRAVNO

Važan dio stava ‘nikad ne odustati’ ispravni su odabiri kad vas boli, kad ste obesrabreni, frustrirani, zbunjeni ili pod pritiskom. Ispravan je odabir vrlo često najteži odabir. A kad se nalazimo usred strašnoga stresa, prirodno je da želimo kročiti putem najlakšeg otpora. No to su upravo oni trenuci kad se trebate disciplinirati i odabrati ono teže. Namjeravate li žeti „prave” rezultate u životu, morate činiti ono što je ispravno kad se tako baš i ne osjećate. Ja to nazivam: „pritisnuti u i pritisnuti na”, a znati kako to činiti jedan je od najvažnijih elemenata u nastanku osobe koja nikad ne odustaje.

Vidite, napredak ima cijenu; a želite li postati osoba koja nikad ne odustaje morat ćete je platiti.

Vidite, napredak ima cijenu; a želite li postati osoba koja nikad ne odustaje morat ćete je platiti. Nikad nećete

dospjeti tamo gdje želite biti u životu bez voljnosti da se odričete i

⁸ Jahve, moj Gospod, moja je snaga, on mi daje noge poput košutinih, i vodi me na visine. (Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.)

prođete kroz prepreke i nevolje koje vam stoje na putu. Vaša prepreka može biti vaš stav, okolnosti, odnos, neko pitanje iz vaše prošlosti, misao ili svjetonazor, osjećaj ili loša navika. Ma što to bilo, vi ste jedini tko to može nadvladati; nitko to drugi ne može učiniti umjesto vas. Možda ste u prošlosti pokušali prevladati svoje izazove. Možda ste pokušavali sve do točke potpune iscrpljenosti, teškog umora ili obeshrabrenja. Međutim, upravo na toj točki morate dobiti svježu snagu od Boga i još jednom snažno pritisnuti.

Uvijek bivamo iscrpljeni i čak možemo posrnuti u svojoj odlučnosti, ako se stalno ne oslanjamo na Boga. Biblija kaže da nam se dok čekamo na Boga snaga obnavlja kao orlovima (vidjeti Izaija 40:31). Čekati na Boga znači očekivati od Njega da učini ono što treba učiniti, osloniti se i pouzdati se u Njega. Sami moramo donijeti osobnu odluku da ćemo nastaviti ići naprijed, ali nikad nećemo iskusiti uspjeh u bilo čemu ako se ne pouzdajemo u Božju pomoć.

Naročito mi se sviđa jedna od definicija riječi *pritisnuti*: „vršiti kontinuiranu silu ili pritisak na nešto.” Često kažem: „Morate pritisnuti protiv pritiska koji pritišće vas!” Kad vas nešto pritišće, morate biti odlučni da uzvratite pritisak i to većom silom, jer se uistinu malo toga vrijednog dogodi bez takvog napora.

Ponekad morate pritiskati protiv naravnih okolnosti. Na primjer, recimo da je vaš san otvoriti posao u određenom dijelu grada u kojem živite, a mjesna uprava uporno odbija vaš zahtjev za izgradnju prostora koji vam treba. Ili možda sanjate o tome da studirate, no uporno odbijaju vašu molbu za stipendiju.

Osobno sam pretrpjela seksualno, mentalno i emocionalno zlostavljanje kao dijete. Zbog toga sam morala otići od kuće i sama zarađivati za život odmah nakon mature te nisam otišla studirati. U srednjoj su školi učitelji prepoznali moj dar za pisanje te me ozbiljno poticali neka upišem fakultet, ali nisam to mogla.

Međutim, to nije zaustavilo Boga! Napisala sam gotovo osamdeset knjiga, a nikad se za to nisam školovala. Isto sam tako primila nekoliko počasnih doktorata i dva stečena zbog svojih knjiga. Nisam mogla studirati na „normalan” način, no Bog je imao drugi način na koji će mi pomoći da radim ono što je On želio da radim. Zadržuje me pomisao što

sve On može učiniti ako mi jednostavno odbijemo odustati. S Bogom je sve moguće!

Situacije i izazovi koje sam opisala u ovom poglavlju su stvarni; njih treba rješavati. No mene više zabrinjavaju vaši odgovori na ove prepreke nego prepreke kao takve, jer ako možete zadržati svoje misli i stavove ispravnima – i uz to odbijete odustati – na koncu ćete ostvariti toliko potrebni proboj. Ne mogu vam obećati da ćete dobiti točno ono što želite, ali ako vam Bog ne dâ ono što Ga tražite, dat će vam nešto puno bolje. Njegovi su puti iznad naših putova, a Njegove su misli iznad naših misli. I tako, dok razmišljate o svom životu i donosite svježiju odluku da ćete platiti cijenu napretka, imajte na umu neke od stvari kroz koje ćete se možda morati probiti:

- neuspjeh
- strah
- razočaranje
- odbacivanje
- izdaju
- ljubomoru
- frustraciju
- odgodu
- uvredu
- samosažaljenje
- teškoće
- mišljenje ljudi
- obeshrabrenje
- iscrpljenost i umor
- depresiju
- ljutnju
- krivnju
- sram
- zlostavljanje

Naravno, postoje i druge stvari i osjećaji kroz koje ćete se morati probiti, no ovaj će vam popis pomoći da ih prepoznate kao prepreke koje treba svladati kad vam stanu na put. Dakle kad se suočite s njima u svom životu, upamtite: pritisnite „u” i pritisnite „na”!

UBERITE PLOD

U Hebrejima 12:11 stoji tvrdnja s kojom će se mnogi od nas složiti: „Dođuše, svako karanje za sada ne pričinja se nečim što donosi radost, nego žalost. Ali kasnije onima koji su njime uzgajani donosi plod pun mira – pravednost.” Ne poznajem mnogo ljudi koji su uzbuđeni kad ih se disciplinira. Discipliniramo sami sebe jer znamo da je to dobro za nas i znamo da je to potrebno činiti, ali nije nešto što bismo radikalno nazvali „radošću”. Premda teška, postoji nagrada za disciplinu. Kad se discipliniramo da jedemo zdravo i vježbamo, dobijemo energiju i postanemo sposobni održavati normalnu težinu. Kad se discipliniramo da manje trošimo novac koji zarađujemo, tada se na našem računu nađe lijepa uštedena svota, a dugovi nad nama više nemaju vlasti. Kad se discipliniramo i imamo redovno zajedništvo s Bogom, molimo i proučavamo Riječ, tada žanjemo nagradu Njegove prisutnosti u našem životu.

Ovom prilikom mislim na ženu koja mi je nekoliko godina vjerno pomagala oko kućanskih poslova. Običavala mi je reći: „Željela bih da sam dovoljno vitka i da mogu nositi vašu odjeću!” Znala je da često dajem svoju odjeću, no u to sam vrijeme nosila daleko manje brojeve od nje. Ponovo i ponovo sam je čula kako kaže: „Uh, baš bih voljela nositi vašu odjeću!”

Pa, došao je konačno i taj dan kad je ona odlučila i rekla mi: „Ja ću nositi vašu odjeću. Kad budete davali svoju odjeću, ja ću biti prva u redu, jer sam ja na licu mjesta, u vašoj kući.”

Ova žena nije samo sjedila i željela biti vitkija, niti je počela s ‘opakom’ dijetom. Počela je mijenjati svoje prehrambene navike, razvijati zdraviji način života, i nastavila se boriti protiv želje za hranom koja nije bila dobra za nju. Uskoro sam primijetila kako je sve tanja i tanja, tanja i tanja. Tijekom jedne godine smršavjela je dvadeset i dva kilograma. Sada je

mogla nositi moju odjeću i, naravno, dobila ju je. Jer, znate, bila je u pravu – lakše je bilo dati stvari njoj, tu na licu mjesta, u mojoj kući, nego ih pakirati i nositi nekamo drugamo.

Smršavjeti 22 kilograma za godinu dana traži disciplinu, a to nije ni lako ni zabavno. No, njezina joj se disciplina isplatila i donijela joj radost ispunjene želje.

Dopustite mi ponovo vam skrenuti pažnju na Hebrejima 12:11: „Doduše, svako karanje za sada ne pričinja se nečim što donosi radost, nego žalost. *Ali kasnije...*” (označila autorica). Ne smijemo vjerovati kako trebamo živjeti samo ovoga trenutka ili da je sadašnjost sve što imamo. Isto tako trebamo misliti i na budućnost te je potrebno da živimo s pogledom na ono „kasnije”, na ono što tek dolazi. Trebamo početi misliti makar jednako, pa čak i više, na ono kasnije, nego na ovo danas.

Želite li biti vitkiji kad je vrijeme kupaćih kostima, morate početi zdravije jesti i više vježbati mnogo prije ljeta. Želite li slijedeće godine kupiti novi automobil, onda se već sada morate riješiti dugova. Sanjate li o tome da vam dom bude ljepši, čišći i udobniji, onda morate očistiti i pospremiti sav taj nered!

Disciplina možda nije ugodna vašoj tjelesnoj naravi, dok je upražnjavate, no donijet će fantastičan osjećaj zadovoljstva vašoj duši – zadovoljstva koje dolazi od toga što znate da ste ispravno odlučili. Budete li spremno platili cijenu discipline sada, uživat ćete u nagradi kasnije. No, propustite li platiti cijenu discipline sada, morat ćete podnositi posljedice nediscipliniranog života kasnije. Možete platiti sada ili kasnije, ali ćete u istom trenutku žeti plodove svojih odabira. Ne možemo jednostavno željeti da naši životi budu drukčiji, moramo svladati lijenost, tjelesne želje i loše stavove te odbiti da odustanemo od discipline koja će kasnije roditi dobar plod.

BUDITE DOSLJEDNI

Sjećam se vremena kad sam dobila oko četiri i pol kilograma i pokušala sve da nekako smršavim. Odjeća mi je postajala tijesnom, osjećala sam se vrlo neugodno i željela sam brzo izgubiti taj suvišak kilograma. Neko-

liko dana nisam jela ništa što sadržava masnoće. Kad to nije dalo rezultata, jela sam samo bjelančevine. Kad ni to nije polučilo uspjeh nakon nekoliko dana, odlučila sam jesti samo devet stotina kalorija dnevno. Na kraju ništa nije uspjevalo i ja se nisam riješila suvišnih kilograma pa sam zaključila da je moj metabolizam podivljao i da su moji hormoni izvan sebe. Možete samo zamisliti koliko sam bila frustrirana.

Jednog dana, Bog mi je progovorio i rekao mi nešto vrlo jednostavno, ali nešto što nikad neću zaboraviti: *Dosljednost je ključ*. Od toga dana, utvrdila sam da su te riječi istinite. Želimo li napredovati u bilo kojem području naših života, moramo nastaviti činiti pravu stvar tijekom određenog vremenskog razdoblja. To je značenje dosljednosti.

Kad se radilo o mojih suvišnih četiri i pol kilograma, nije bila potrebna nekakva moderna dijeta; samo sam se trebala zdravo hraniti te redovno jesti razumnu količinu hrane; to je trebao biti moj *način života*. Znala sam to, ali sam se borila sve dok se nisam sjetila riječi iz Biblije „nužne mi hrane” (Job 23:12)⁹. Bog mi je progovorio kroz taj stih: „*Ako nije potrebno, nemoj jesti.*” To je bilo za mene. Za nekoliko slijedećih mjeseci, izgubila sam tih četiri i pol kilograma i više ih nikad nisam vratila natrag.

U suštini priče o ženi koja je radila u mojem domu i o mojoj borbi s kilogramima jasna je poruka: nitko od nas ne može imati sve što poželi i odmah sada i kasnije. Upamtite: „Doduše, svako karanje za sada ne pričinja se nečim što donosi radost...”

Dopustite mi upitati vas: „Ako niste zadovoljni sa situacijom u kojoj se sada nalazite, hoćete li uložiti napor da je promijenite? Želite li u ovoj istoj situaciji biti i slijedeće godine? Ili želite da se nešto promijeni? Dakle, želite li da se nešto promijeni, onda ćete morati platiti cijenu na početku kako biste imali ono što želite na kraju. Morat ćete dio ove godine provesti tako što ćete se kretati prema svojim ciljevima koje imate u slijedećoj godini. Kako se budete kretali prema naprijed, morat ćete donositi teške odluke i odabire i prijeći neka bolna raskrižja. Kad dođete na ta mjesta, ili ćete pobjeći natrag na mjesto na kojem ste bili ili ćete

9 U našem prijevodu (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006*) „...pohranih mu riječ u grudima...”, a u engleskom prijevodu „...cijenih mu riječ... više od nužne mi hrane. (Op. prev.)

nastaviti i ići dalje. Budete li nastavili i išli dalje, bez odustajanja, na kraju ćete imati pobjedu za kojom čeznete.

Moj je muž izvanredno zdrav čovjek pa se ponekad fizički osjeća daleko bolje nego ja, jer ima više snage i energije. Dave vježba svaki dan od svoje šesnaeste godine i to je razlog što je tako zdrav. Poput urice, on je svakog dana svih tih godina svjesno ulagao u svoje fizičko zdravlje. Njegova koža izgleda poput kože čovjeka mlađeg trideset godina.

Sjećam se kako sam ga gledala želeći da nemam sav taj celulit, sva ta mjesta koja su se opustila i vise, ali mi puste želje nisu uopće pomogle. A nije mi pomoglo ni to što sam bila ljubomorna na Davea. Trebala sam početi vježbati! Sada, nakon što sam bila marljiva i dosljedna, nemam više toliko puno nabora i ispupčenja. Platila sam cijenu i dobila ono što sam htjela!

Prije sam se, dok bih vježbala, stalno povrijeđivala pa je to bio moj izgovor zašto ne vježbam. Tako sam npr. dizala utege pa sam povrijedila lakat. Počela sam raditi 'trbušnjake', povrijedila sam leđa. Sad imam svoga trenera koji me je naučio pravilnom vježbanju. Vježbam tri put tjedno i više se ne ozljeđujem.

Dave je plaćao cijenu za to što se tako dobro osjeća. On je počeo davno, davno prije pa nije imao problema s ozljedama kao ja. Ja sada plaćam cijenu, premda za Daveom zaostajem godinama, znam da to vrijedi. Već se danas osjećam daleko bolje nego što sam se osjećala prije trideset godina, a očekujem i to da ću se osjećati sve bolje i bolje kako budem nastavljala s vježbanjem i brigom o sebi.

Postojao je još jedan izgovor koji sam koristila: imam previše posla. Konačno sam shvatila, ukoliko nešto iskreno želimo učiniti, naći ćemo vremena i načina da to učinimo. Ako smo previše zauzeti da bismo bili zdravi, onda u našem životu nema ravnoteže i nužno je u njega unijeti neke promjene. Kao službenik, bila sam vrlo zaposlena pomažući ljudima i osjećala sam kako se za to trebam žrtvovati. Međutim, naučila sam da ako ne uzmem vrijeme i ne pobrinem se za sebe, s vremenom neću biti sposobna pomoći bilo kome. Staviti sebe na kraj popisa ljudi o kojima se treba brinuti nije uopće duhovno; zapravo to je vrlo glupo.

Trebate li ulagati u neki odnos kojemu očajno treba poboljšanje? Budete li jednostavno čekali da se druga osoba promijeni, ta se promjena

možda nikad neće dogoditi. Vi ste onaj tko mora povući prvi potez prema iscjeljenju. Sjećam se dana kad sam mislila da moj bračni odnos ne ispunjava moje potrebe. Mislila sam o svim onim stvarima koje bi Dave trebao učiniti da ja budem sretnija, no ništa se nije promijenilo. Čak sam i molila oko toga, ali opet ništa. No tada je jednog dana Gospodin progovorio mom srcu i rekao mi da ću vidjeti promjenu budem li počela često hvaliti Davea. U početku mi je bilo teško jer sam mislila kako bi on trebao činiti stvari za mene, ali sam bila poslušna Bogu i vidjela sam prekrasne promjene. Nije prošlo puno vremena, a Dave je činio stvari koje sam ja željela. Ja sam se trebala prva pokrenuti, i rezultati su došli.

Nije važno u čemu vam je potrebna promjena, ili ćete sada proći kroz bol i učiniti što je pravo ili ćete za trideset godina biti upravo na istom mjestu na kojem ste sada – ili čak možda na još gore. Bog je dobar Bog; On ima veličanstvene planove za vaš život, ali morate platiti cijenu poslušnosti Njegovoj riječi. Ohrabrujem vas da je počnete plaćati već danas, zadržavajući svoj pogled na dugoročnim blagodatima koje ćete sutra žeti.

NEMOJTE SE USUDITI NASTANITI SE

Željela bih s vama podijeliti stih koji nam često promakne kad čitamo Bibliju. To je Postanak 11:31: „Terah povede svoga sina Abrama, svog unuka Lota, sina Haranova, svoju snahu Saraju, ženu svoga sina Abrama, pa se zaputi s njima iz Ura Kaldejskoga u zemlju kanaansku. *Kad stignu do Harana, ondje se nastane*” (označila autorica). Možda znate priču o Abram i Sari i Lotu, no možda niste baš mnogo čuli u ovom čovjeku, Terahu.

Vjerujem da je Terah, Abramov otac, propustio priliku koju je Bog za njega imao. Vjerujem kako je Bog želio da Terah prođe cijelim putem do Kanaana, Obećane zemlje, no pogledajte stihove koje sam označila: „Kad stignu do Harana, ondje se nastane.” Drugim riječima, Terah nije išao do kraja. Trebao je putovati od Ura sve do Kanaana, *ali* se zaustavio kad je došao u Haran. Sa svojom je obitelji započeo putovanje s jednoga mjesta, išao prema drugom mjestu, i stao prije negoli je stigao na odredište; njihovo im je putovanje postalo tako teško da su stali i nast-

nili se. Nastanili su se na mnogo lošijem mjestu, jednostavno stoga što nisu željeli nastaviti kroz bol i ići dalje.

Vjerujem da je Abramov otac bio osoba s kojom je Bog mogao sklopiti savez. Bog je njemu rekao neka ide, ali on se zaustavio; nastanio se. Abram je postao onaj koji je primio izvanredni blagoslov, ali vjerujem da je to Bog prvo ponudio njegovu ocu. Njegov je otac jednostavno odustao prije negoli je došao na mjesto na kojem ga je mogao primiti.

Potičem vas danas da ne pristanete na manje od najboljeg što Bog ima za vas. Ne dopustite sebi da dospijete na položaj na kojem ćete se pitati zbog čega je netko dobio i ostvario nešto za što ste vi imali jednaku priliku i propustili je.

Nastavimo li čitati Postanak 11, saznajemo da „dob Terahova dosegnu dvjesta i pet godina; a onda Terah umrije u Haranu” (stih 32). Umro je tamo gdje se nastanio. Mislim kako se mnogi ljudi nastane na nekom mjestu i umru na njemu. Možda ne umru fizički, ali umru njihovi snovi; umre njihova vizija; umre njihova strast; njihov se žar ugasi. Njihov entuzijazam za život umre. Zašto? Zato jer su odustali i nisu pritiskali da osvoje ono najbolje što Bog ima za njih. Nisu željeli bol s kojom se trebalo suočiti, no završili su s nečim još gorim – s boli razočaranja i neostvarene sudbine.

Suočit ćete se s različitim vrstama boli i imati teškoće na svom putovanju kroz život. Na vama je da jednostavno odaberete koju vrstu boli vi želite – boli od pritiska prema naprijed ili boli zbog odustajanja. Uvjeren sam da nema gore boli od neispunjenog, nezadovoljnog života kada duboko u sebi znate da ste promašili Boga, jer niste imali hrabrosti nastaviti. Ne budite takvi. Obećajte, upravo sada, da ćete slijediti Boga do kraja i nastaviti ići kroz vremena izazova.

U Postanku 12, čitamo ovu pripovijest: „Jahve reče (u Haranu) Abram: ‘Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati’” (stih 1). Sada Bog traži od Abrama nešto izvanredno teško, ali mu istodobno obećaje nagradu.

Mislim, na današnjem jeziku, Bog je Abram u rekao nešto poput ovoga: „Znam da je ono što tražim od tebe teško. Znam da si privržen svojoj obitelji. Znam da ćeš biti usamljen. Znam da će pakiranje stvari i odlazak od svega što ti je blisko biti teško. Znam da ćeš imati usamljene noći.

Znam da ljudi neće razumjeti. Znam da će govoriti o tebi, osuđivati te i kritizirati. Zato mi dopusti da ti kažem što ću učiniti za tebe: ‘Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit ću te [s obiljem naklonosti], ime ću ti uzveličat, i sam ćeš biti blagoslov [donosit ćeš dobro drugima]’ (stih 2)¹⁰. Bog je išao još dalje, obećavši Abram u takav blagoslov da će ljudi koji ga budu blagoslovljali biti blagoslovljeni, samo zato jer su njega blagoslovljali.

Kroz cijelu Bibliju možemo vidjeti Boga kako daje ljudima teške zapovijedi, ali to uvijek dolazi s obećanjem nagrade. Bog nije onaj koji uzima; On je onaj koji daje. On nam nikad ne kaže da činimo bilo što ako to na kraju nije dobro za nas. Uvjeravam vas: sve što Bog od vas bude ikada tražio, čak i ako je teško, On traži jer ima nešto veliko na umu za vas – no ne možete to imati sve dok ne prodete kroz teška mjesta. Platite cijenu i nikad nemojte odustati! Pobjeda je vrijedna i posljednjeg novčića.

...sve što Bog od vas bude ikada tražio, čak i ako je teško, On traži jer ima nešto veliko na umu za vas

Često se osjetim smjernom kad pomislim na izvanredne žrtve na koje su ljudi bili pozvani kako bi jednostavno preživjeli. Posebno mislim na priču o jednom mladom čovjeku. U veljači 2003., Aron Ralston, iskusan planinar pun entuzijazma, zamalo je izbjegao smrti kad ga je zahvatila silovita lavina. U kratkom je trenutku lavina zatrpala Ralstona sve do brade te potpuno zatrpala njegovog prijatelja. Zahvaljujući svojoj velikoj sposobnosti i snazi, Ralston je uspio osloboditi sebe i svog prijatelja te tako spasiti obojicu.

No Ralstonovo spašavanje u planinama nije bilo njegovo jedino junačko djelo te godine. Tri mjeseca kasnije, dok se penjao na stijene u kanjonu Nacionalnog parka u državi Utah, Ralston se našao u drugoj pogibeljnoj situaciji, takvoj koja je od njega tražila potez očajnika, drastične mjere kako bi spasio svoj život.

U jednom se trenutku Ralston našao na dnu jame, na dubini od 30 metara od površine pustinjačkog krajolika, kilometrima daleko od bilo kakve ceste, a na ruku mu se navalila 360 kilograma teška odlomljena

¹⁰ Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit ću te, ime ću ti uzveličat, i sam ćeš biti blagoslov. (Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006).

gromada stijene. Ma koliko pokušavao, gromada se nije dala pomaknuti. Uskoro je strašna bol u šaci i ruci prestala, a umjesto nje nastupila je potpuna umrtvljenost – to nikako nije bio dobar znak.

Dok je Ralston razmišljao što mu je činiti, shvatio je da je prekršio važno planinarsko pravilo: uvijek reci nekome kamo ideš. Nitko nije znao gdje je; njegov se povratak s planinarenja očekivao tek za nekoliko dana. No i tada, kad već ljudi budu primijetili da ga nema, neće znati gdje da ga traže. A vjerojatno je i to da kad ga nađu, on će već biti mrtav. Nalazio se na tako skrovitu mjestu daleko u pustinji, da postoji velika vjerojatnost da nikad ne pronađu ni njegovo tijelo.

Pet dana nakon nesreće, razmišljajući o tome kako je smrt blizu, Ralston je uspio snimiti poruku na svojoj video kameri, nadajući se da će je netko pronaći ako ne preživi. Svojim je džepnim nožem urezao svoje ime, datum i godinu rođenja, listopad '75, travanj '03, mjesec svog planinarskog izleta, i „RIP”¹¹ na stijeni kojom je bio zarobljen, kako bi olakšao svoju identifikaciju.

Zatim je Ralston učinio jedinu stvar koju je znao da spasi svoj život. Uzeo je svoj džepni nož i počeo amputirati svoju ruku kako bi se oslobodio te gromade. Zadivljujuće je to da je podvezao žile i pružio sebi osnovnu prvu pomoć prije negoli se uspio spustiti devetnaest metara i planinariti još jedanaest kilometara kako bi izašao iz kanjona. Došao je blizu mjesta na kojem je parkirao svoje vozilo, ali se morao popeti još dvadeset i četiri metra ravno u visinu do njega. Krvareći, dehidriran i gotovo u stanju šoka, Ralston se prisilio da dođe do svog vozila. Dolazeći sve bliže i bliže, vidio je spašavatelje kako se okupljaju s namjerom da ga traže.

Pružili su mu liječničku pomoć u najbližoj bolnici, a onda su ga prebacili u drugu bolnicu radi operacije na preostalom dijelu ruke.

Nadam se da se nikad nećete naći u tako drastičnoj situaciji kao što je bila Aronova, ali se nadam i to da ćete biti hrabri, puni ideja i odlučni da se borite za život poput njega u naizgled bezizlaznoj situaciji.

Nemojte misliti ili reći: „To je preteško” kad znate da morate nešto učiniti. Bog nikad ne traži od nas da nosimo više nego što možemo pretrpjeti, već nam sa svakom teškoćom daje i način da je nadvladamo.

---

11 RIP – rest in peace, odnosno *počivao u miru*, op. prev.

Nikad ne recite: „To je nemoguće,” jer On je put (vidjeti Ivan 14:6), i On ima rješenje za nas. Možete učiniti sve što trebate učiniti u životu! Imate sve što je za to potrebno!

Kralj traperica

Jeste li ikad odjenuli svoje najdraže traperice i pitali se tko ih je izumio? Možda niste, ali vjerujem kako je ova priča vrijedna da ju se ispriča.

Godinama je ime Levija Straussa najpoznatije ime za traperice, ali Strauss nije namjeravao patentirati popularne hlače ili obogatiti se njihovom prodajom. On je jednostavno bio pametan, vrijedan bavarski imigrant odlučan da uspije i izgradi uspješan život u Americi nakon što je napustio zemlju, sadašnju Njemačku, i otišao u New York zajedno sa svojom majkom, poslije očeve smrti uslijed tuberkuloze 1845. godine. Dvojica Levijeve braće, Jonas i Louis, nastanili su se i osnovali vlastito poduzeće za prodaju tekstila na veliko u New Yorku prije njihovog dolaska. Idući za svojom braćom, Levi je počeo učiti o trgovini tekstilom.

Kad je Levi čuo za zlatnu groznicu u Kaliforniji, odlučio je krenuti na zapad. Nastanio se u San Francisku, gdje je započeo s vlastitom trgovinom tekstilom, a ujedno bio i predstavnik poduzeća svoje braće. Uvezio je tekstil i prodavao ga malim dućanima u Kaliforniji kao i gradovima koji su se razvijali u zapadnom dijelu SAD-a.

1872. godine, prilika je pokucala na Levijeva vrata, kad je primio pismo od kupca iz Nevade. Taj čovjek, krojač po imenu Jacob Davis, objasnio je Leviju u svom pismu da je započeo šivati radne hlače za radnike – s metalnim zakovicama na mjestima koja se mogu lako poderati, kao što su uglavi džepova i osnova rasporka. Budući da si nije mogao priuštiti troškove za patentiranje hlača, tražio je Levijevu pomoć u plaćanju za potrebnu dokumentaciju, te mu je predložio da zajednički patentiraju hlače. 20. svibnja 1873. godine, ova su dvojica dobila patent za hlače koje su nazvali „kombinezonom”, sada poznatim kao „traperice.”

Uskoro je Levi pozvao Jacobsa da mu se pridruži u tvornici u San Francisku, kako bi nadgledao masovnu proizvodnju njihovih kombinezona sa zakovicama. Isprva su krojačice šivale hlače kod kuće, ali je potražnja do 1880-tih rasla toliko da je Levi iznajmio tvornički prostor za proizvodnju popularnih hlača. Prve traperice br. 501®, koje se i danas mogu kupiti, proizvedene su negdje u to doba.

Tijekom narednih godina, Levijev je posao rastao, a on je postao piznat ne samo kao pametan i vrijedan poslovni čovjek, nego i kao ljubazan, dobrohotan i pravedan poslodavac. Isto tako, bio je darežljivi filantrop koji je davao velike sume novca lokalnim dobrotvornim društvima, a 1897. godine ustanovio je dvadeset i osam stipendija za studiranje na Berkeleyu, Sveučilištu u Kaliforniji.

Morate razumjeti, ustrajete li ostvarit ćete ciljeve za koje niste mislili da su mogući. Kad ih ostvarite, budite ljubazni i darežljivi poput Levi Straussa, pamteći da uspjeh i nagrade za svoj mukotrpan rad trebate podijeliti s drugima.

6. POGLAVLJE

DUH POBJEDNIKA

„Teškoće pokazuju tko ljudi stvarno jesu. U slučaju bilo kakve nevolje sjetite se da vas je Bog stavio da se borite protiv oštrog protivnika kako biste postali pobjednik, a to ne može biti bez muke.”

EPICLETUS

Godine 1867. jedan je kreativni inženjer po imenu John Roebling dobio ideju o izgradnji spektakularnog mosta koji bi povezivao New York s Brooklynom. Međutim, stručnjaci za gradnju mostova diljem svijeta smatrali su to nemogućim poduhvatom i rekli Roeblingu da zaboravi tu ideju. Jednostavno, stvar nije izvediva. Nije praktična. Nikad nitko nije napravio nešto tome slično.

Roebling, s druge pak strane, nije mogao zaboraviti viziju toga mosta koju je imao u glavi. Nепrestano je mislio na taj most, znajući duboko u svom srcu da se može izgraditi. Osjećao je kako bi trebao s nekim podijeliti svoj san. Nakon mnogo rasprava i uvjeravanja uspio je uvjeriti svoga sina Washingtona, mladog inženjera, da se most stvarno može izgraditi.

Radeći zajedno po prvi put, otac i sin su razvili koncept o tome kako se vizija može ostvariti i kako se prepreke mogu svladati. S ogromnim uzbuđenjem i inspiracijom zajedno s nevjerojatnim izazovom pred njima, zaposlili su svoj tim i počeli graditi most iz svojih snova.

Projekt je sasvim dobro počeo, no nakon tek nekoliko mjeseci dogodila se tragična nesreća na gradilištu u kojoj je John Roebling izgubio život. Tri godine kasnije Washington je bio ozlijeđen, preživio ozljedu mozga zbog koje je ostao trajno nepokretan, nesposoban da hoda, govori ili čak da se pokrene.

„Rekli smo im.”

„Ludi ljudi i još luđi njihovi snovi.”

„Glupo je natjeravati vjetrenjače.”

Svi su imali pokoju negativnu opasku i smatrali da od projekta treba odustati jer su otac i sin Roebling bili jedini koji su znali kako bi se taj most trebao graditi. Nevjerojatno, ali usprkos svom hendikepu, Washington se nikad nije obeshrabrio i još uvijek je gorljivo želio dovesti taj most. Unatoč ozbiljne hendikepiranosti, njegov je mozak zadržao oštrinu.

Pokušao je nadahnuti i prenijeti svoj entuzijazam na neke od svojih prijatelja, no njima je projekt ulijevao previše straha. I tako dok je ležao u krevetu u svojoj bolničkoj sobi, sunčane su zrake prodirale kroz prozor, a blagi lahor nježno njihao obične bijele zavjese tako da je na trenutak mogao vidjeti nebo i vrhove drveća vani.

Činilo se kao da mu sve poručuje neka ne odustane. Odjednom ga je pogodila ideja. Sve što je mogao bilo je pomicati jedan prst i on je odlučio to iskoristiti do kraja. Pokrećući taj jedini prst, polako je razvio šifru pomoću koje će komunicirati sa svojom ženom.

Prstom bi dotaknuo ruku svoje žene, govoreći joj tako da želi ponovo pozvati inženjere. Zatim joj je istom tom metodom dodirivanja njene ruke govorio što inženjeri trebaju raditi. Činilo se ludim, ali projekt se ponovo pokrenuo.

Jedanaest je godina Washington lupkao upute po ruci svoje žene sve dok most konačno nije bio završen. Danas spektakularan Brooklynski most stoji u svoj svojoj ljepoti kao spomenik pobjede neukrotivog duha jednog čovjeka i njegove odlučnosti da ga ne pobjede okolnosti. To je isto tako spomenik inženjerima i njihovom timskom radu, i njihovom povjerenju u čovjeka kojeg je pola svijeta smatralo ludim. Taj most, isto tako, stoji kao vidljivi spomenik ljubavi i predanosti jedne žene koja je jedanaest godina strpljivo dešifrirala upute svojeg muža i govorila inženjerima što da čine.

— Nepoznati autor

http://www.dizzybocom/stories/inspirational-stories/inspirational_story_three.html

DUH POBJEDNIKA

Washington Roebling imao je ono što ja nazivam „duh pobjednika,” a ja vas ohrabrujem da dođete do te točke na kojoj ćete imati duh pobjednika. Želim vam pomoći i nadahnuti vas da se doživite na drugačiji način nego što je sada slučaj, da vidite sebe kao osobu koja svladava nevolje, a ne nekoga tko se povlači natrag u strahu ili ga prevladavaju osjećaji svaki put kad dođe kušnja. Želim da sebe ne samo vidite, nego i da budete osoba koja nevolje hrabro gleda oči u oči, do kraja spremna uhvatiti se u koštac s teškoćama, odvažna osoba puna pouzdanja, mudrosti i vjere.

Vidite, nevolje nisu stvar o kojoj se može pregovarati, za njih je potreban pobjednik kako bi ih se svladalo. Sam je Isus rekao: „Ovo vam rekoh, da u meni imate mir. U svijetu ćete imati patnju. Ali, ohrabrite se: ja sam pobijedio svijet!” (Ivan 16:33).

Pavao je razumio ovo kad je pisao Rimljanima 8:35-37: „Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač? ‘Zbog tebe - stoji pisano – ubijaju nas cijeli dan; drže nas kao ovce određene za klanje.’ Ali u svemu ovom sjajno pobjeđujemo po onome koji nas je ljubio.” Što to znači biti više od pobjednika? Vjerujem da to znači da prije negoli ste se suočili s nevoljom, prije negoli je bitka protiv vas uopće počela, vi već znate da ćete na kraju pobijediti, ako jednostavno odbijete odustati.

Pogledajte još Rimljanima 8:31: „Što ćemo [svemu] ovomu nadodati? Ako je Bog za nas, tko će biti [tko može biti] protiv nas? [Tko može biti naš neprijatelj, ako je Bog na našoj strani]”¹² Obećavam vam, ako je Bog za vas, onda nema baš nikakvog razloga da imate bilo kakav drugi stav osim stava pobjednika. Bog je na vašoj strani, i On vam daje duh pobjednika.

Ako osjećate kako nemate odnos s Bogom, onda možete misliti da Bog nije na vašoj strani. Ali On jest; no vi to morate vjerovati, kao što morate vjerovati da vam je Bog oprostio grijeha i da vam pomaže cijeloga života. Molim vas pogledajte molitvu na kraju ove knjige. Kad ste primili Isusa Krista u svoje srce, primili ste i duh pobjednika.

---

12 Što ćemo ovomu nadodati? Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas? (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

Nije važno što prolazite u životu, ako imate duh pobjednika i stvarno znate tko ste u Kristu te vjerujete da je Bog na vašoj strani, nikakva vas teškoća ne može zastrašiti niti svladati. Bilo da pokušavate otplatiti veliki dug, završiti svoje školovanje, pobijediti bolest, otići iz nasilnog odnosa koji vas plaši, započeti posao, službu ili jednostavno počistiti svoju kuću, *sve to možete učiniti s Bogom na vašoj strani*. Samo je potrebno razviti taj duh pobjednika.

Sjetite se stiha koji sam već prije navela: „Doduše, svako karanje za sada ne pričinja se nečim što donosi radost, nego žalost. Ali kasnije onima koji su njime uzgajani donosi plod pun mira – pravednost” (Hebrejima 12:11). Suočeni s nevoljom, nemojte nikad reći: „Ne mogu to više podnijeti.” Umjesto toga, imajte duh pobjednika i recite: „Bog je za mene. On je na mojoj strani i ja mogu sve u Kristu koji mi daje snagu.”

ODUPRITE SE ĐAVLU

Čini se kako mnogi kršćani vjeruju da ih njihova vjera treba učiniti imunima na napade i dodijavanje neprijatelja pa budu iznenađeni što im đavo dosaduje. To jednostavno nije istina; u ovom smo poglavlju naučili da *ćemo imati nevolje*. Ponekad, naravno ne uvijek, naše su nevolje posljedica djelovanja neprijatelja. Ono što nazivamo „lošom srećom”, „teškom situacijom”, ili „teškim danom” može zapravo biti đavlovo djelovanje. Što nam je činiti kad se s time suočimo?

Prvo što moramo imati na umu jest to da mi *stvarno imamo* autoritet nad đavlom, a Biblija nam kaže da mu se moramo *čvrsto* oduprijeti. U Jakovljevoj poslanici 4:7 stoji uputa: „Prema tome, pokorite se Bogu! Oduprite se đavlu [stojte čvrsto protiv njega], pa će pobjeći od vas!”¹³ Moramo razumjeti kako sami nemamo nikakve snage da bi se oduprli đavlu, ako se prije nismo podredili Bogu. To je tako važno da to želim ponoviti: ako se prije nismo podredili Bogu, nećemo imati nikakve snage nadvladati đavla – što jednostavno znači da moramo biti poslušni

---

13 Prema tome, pokorite se Bogu! Oduprite se đavlu, pa će pobjeći od vas! (Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.)

Bogu. Kad smo cijelim svojim srcem poslušni i podložni Gospodinu, to nam daje autoritet i sposobnost da se odupremo đavlu.

Oduprijeti se đavlu ne znači kako želimo da naše kušnje ili teškoće jednostavno nestanu, već to znači da smo odlučni ostati postojani i ponašati se na Bogu ugodan način cijelo vrijeme. „... jer je veći onaj koji je u vama nego onaj koji je u svijetu” (1 Ivanova 4:4); a s Božjom silom koja radi u vama, ne samo da možete pobijediti neprijatelja, već možete služiti Bogu dok je bitka u punom jeku.

Sjetite se, u Jakovljevoj poslanici 4:7 stoji da moramo „čvrsto stajati” protiv neprijatelja. On neće otići samo zato što smo izašli na poziv za molitvu ili nosimo nakit s kršćanskim simbolima. On neće otići samo zato jer svake nedjelje idemo u crkvu ili na policama imamo puno kršćanskih knjiga i CD-a. Ne možemo pobijediti đavla sve dok nismo čvrsti u svojim odlukama i odlučni da nikad ne odustanemo.

ZAVRŠITE ŠTO STE ZAPOČELI

Sve što poduzmemo u životu ima svoj početak i svoj kraj. Obično smo vrlo uzbuđeni na početku zbog prilike, odnosa ili poduhvata; isto smo tako sretni kad možemo proslaviti svoje postignuće i imamo zadovoljstvo ispunjenja želje. No između početka i kraja, svaka situacija ili nastojanje imaju svoju sredinu – a sredina je obično mjesto na kojem se događaju najveći izazovi, zapreke, blokade, prepreke, skretanja i testovi. Ljudi kojima lako upravljaju njihove emocije rijetko završe ono što su započeli. Oni odustanu jer projekt više nije uzbudljiv, a sve što vide ispred sebe je teški rad. Bog želi da budemo ljudi koji završe ono što su počeli, a On će nam, dopustimo li, pomoći u tome.

Možda ste upravo sada usred mnogo stvari. Možda ste usred toga da izidete iz dugova. Otplatili ste sve osim jednog kredita i počinjete misliti: „*Sad sam već dosta toga napravio/napravila. Mislim da ću danas otići u šoping jer je velika rasprodaja u trgovačkom centru.*” Međutim, ono „dosta toga” nije dovoljno, jer to nije bio vaš prvotni plan. Disciplinirajte se još malo; bit će vam tako drago kad otplatite taj zadnji kredit i ne budete više bili dužni. No trebate li učiniti nešto kako biste se zabavili ili se malo

opustili, nadite nešto što ne traži zaduživanje na vašem tekućem računu. Ma u čemu da ste upravo na sredini, odlučite da ćete ustrajati do samoga kraja.

Između naših početaka i završetaka moramo razviti odvažnost i odlučnost nužnu za svladavanje okolnosti koje su prevelike za nas upravo na sredini. Neprijatelj želi da se mi zadovoljimo manjim od onog najboljeg što Bog ima za naše živote te da stanemo prije negoli smo primili i počeli uživati u svemu što Bog ima za nas. Đavo mrzi napredak i vrši na nas pritisak da odustanemo. Bog, s druge strane, želi za nas samo najbolje; On želi da završimo svoje trke i to da ih završimo s radošću (vidjeti Hebrejima 12:1). Upitajte se jeste li voljni platiti cijenu za to.

Ljudi koji završavaju ono što su započeli, ljudi su koji imaju karakter. Oni ostaju kad je najteže. Isus nije odustao kad je postalo teško, a On je naš primjer. Biblija nam zapravo govori da ne gledamo u ono što nas ometa, već u Isusa začetnika i završitelja naše vjere (vidjeti Hebrejima 12:2).

Naravno, Washington Roebling bio je čovjek koji završava ono što je započeo. Takav je čovjek bio i apostol Pavao. U skladu s Djelima 20:24, ni jedna jedina prepreka s kojom se suočio nije ga spriječila ili imala bilo kakav negativan utjecaj na njega. U ovom stihu, Pavao isto tako veli da svoju trku želi završiti s radošću (u engleskom prijevodu, op.prev.). To ne znači da ono što je morao pretrpjeti nije bilo teško; ne, to samo znači da ga to nije zaustavilo.

Mislim kako većina nas želi biti i učiniti sve što je Bog namislio za nas, i pri tome uživati. Velika radost dolazi sa završetkom trke u koju nas je Bog bio pozvao. Uživajte u putovanju i držite svoj pogled na nagradi. Isus je pretrpio križ kako bi ostvario nagradu koja je bila pripravljena za Njega.

Pavao je imao izvanrednu službu i ostvario mnoge stvari u svom životu. Pri kraju je svoga putovanja na zemlji napisao: „Plemenitu (vrijednu truda, časnu i dobru) sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru sačuvao (čvrsto je držao)”¹⁴ (2 Timoteju 4:7). On ovdje zapravo kaže: „Prošao

---

14 Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru sačuvao. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

sam mnogo toga. No još sam uvijek ovdje. Neprijatelj me je pokušao izbaciti iz igre, ali nije uspio!”

Vjerujem kako se jedno od najvećih svjedočanstava može sažeti u ovih nekoliko riječi: „Još sam uvijek ovdje.” Izgovarajući te riječi, mi zapravo kažemo: „Nisam odustao/odustala. Nisam se predao/predala. Još sam uvijek ovdje.”

Ako osjetite da se nalazite na „sredini” putovanja prema svome cilju, ponovo pročitajte neke od priča u ovoj knjizi. One će vas nadahnuti, nadahnut će vas životi ljudi koji su učinili predivne stvari jer su nastavljali ići i prolaziti kroz sredinu i konačno dospjeli na cilj.

NE DOPUSTITE TEŠKOĆAMA DA VAS SKRENU S PUTA

U 1 Solunjanima 3:3-5, Pavao je napisao:

„...da se nitko [od vas] ne pokoleba u ovim nevoljama i teškoćama [o kojima sam vam govorio]. Sami, naime, znate da su one naša sudbina [svojestvene našem položaju i takvima se moraju smatrati], jer kad smo bili kod vas, [znate da smo] vas više puta unaprijed upozorili da će nam trebati proći kroz teškoće i podnositi nevolje, baš kao što se dogodilo [od tada] i kao što znate. Zato sam ja, ne mogavši više izdržati [neizvjesnost], poslao Timoteja da dozna [kako izdržavate i podnosite pritisak] i kako je s vašom vjerom, [jer sam se brinuo] da možda napasnik nije nekako iskušao vas i da se naš trud [koji se među vama mora pokazati] ne bi pokazao bez roda i bez svrhe.”¹⁵

---

15 „...da se nitko ne pokoleba u ovim nevoljama. Sami, naime, znate da su one naša sudbina, jer kad smo bili kod vas, više smo vam puta unaprijed govorili da će nam trebati podnositi nevolje, baš kao što se dogodilo i kao što znate. Zato ja, ne mogavši više izdržati, i poslao Timoteja da dozna kako je s vašom vjerom, da vidi nije li vas možda iskušao napasnik i da tim ne postane uzaludan naš trud.” (Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.)

U ovom odlomku Pavao govori: „Brinuo sam se da ćete odustati i predati se zbog svih tih kušnji, nevolja i teškoća koje su dolazile protiv vas.” On ohrabruje Solunjane govoreći im: „Kad vas sustignu teškoće, ne dopustite im da vas impresioniraju; ne dopustite im da vas skreću s puta. Neka vas one ne uznemiruju. Samo recite: ‘I to će proći.’ To je dio života, stoga ne popustite pod pritiskom.”

Kad se Dave i ja suočavamo s problemima, jedna od prvih stvari koju Dave kaže jest: „Nisam baš nešto impresioniran!” On kaže, odbijemo li dopustiti teškoćama da ostave utisak na nas, onda nas one neće niti *pritisnuti* niti *deprimirati*. Moramo naučiti stajati nepokolebljivi u oluji pa ćemo sigurno dospjeti na svoja odredišta.

Svaki put kad pokušamo iskoračiti i učiniti nešto za Boga, neprijatelj će nam se suprotstaviti. Uvijek je tako, i ne može se izbjeći. Pavao je to sigurno iskusio i napisao u 1 Korinćanima 16:9: „... jer su mi se otvorila velika vrata za rad, a protivnika je mnogo.”

Svaki put kad pokušamo iskoračiti i učiniti nešto za Boga, neprijatelj će nam se suprotstaviti.

Tijekom godina mnogo je ljudi došlo raditi za *Joyce Meyer Ministries*. Neki od njih su se preselili u St. Louis iz drugih država; morali su se suočiti s problemima nalaženja stana, preseljenjem, pronalaženjem škole za svoju djecu i, općenito, prilagoditi se životu u novom gradu. Neki su se od tih ljudi pokazali izvanrednima u mnogim „nevoljama” koje su imali tijekom prvih tjedana rada. Ponovo i ponovo, gledala sam neprijatelja kako se koristi tim problemima da ih navede misliti: „*Pa, možda odluka da dođem ovamo i nije bila baš ispravna. Mislio/mislila sam da je preseljenje ovamo bila Božja volja, no možda sam pogriješio/pogriješila. Možda bismo se trebali, obitelj i ja, vratiti natrag. Tamo je sve bilo lakše.*”

Mnogo smo puta, Dave i ja, morali razgovarati s ljudima i reći im: „Činjenica da vam je teško prilagoditi se i da imate probleme ne znači da niste čuli od Boga. Samo izdržite. Vratite se na ono što je tako drago vašem srcu. Nemojte gledati na okolnosti. Gledajte na ono što je u vašem srcu.”

Kažu li nam tom prilikom kako vjeruju da je ovo Božja volja za njihove živote, onda ih Dave i ja ohrabrimo: „U tom slučaju odlučite da ćete ostati. Nemojte biti razdijeljene duše, sumnjati u svoju odluku. Odlučite

nastaviti prolaziti kroz ovo doba teškoća i ne mislite na povratak kući. Budući da vjerujete kako vas je Bog doveo ovamo, odlučite ostati – unatoč svemu.”

Kad mi kažemo neprijatelju: „Slušaj, đavle, ja znam što mi je na srcu; znam što mi je Bog rekao da učinim; ja ću ostati ovdje i vidjeti što Bog ima za mene, ma kako bilo teško ili kako dugo trajalo,” onda on shvaća da ne može upravljati nama pomoću svih tih kušnji i nevolja. Ovime se izgrađuje nova razina naše vjere, postajemo jači i pokazujemo kako imamo duh pobjednika.

Pavao je rekao da se teškoće ne mogu izbjeći. Svakako ćete se suočavati s njima kako budete rasli u Bogu i slijedili Ga. Ne dopustite im da vas skrenu s puta, nego budite odlučni i pobijedite ih. Znam da to možete. Morat ćete učiniti ono što je do vas, a to će biti rad, no vi to možete!

RJEŠAVAJTE SVOJE PROBLEME

Osoba s duhom pobjednika mora se suočiti i rješavati probleme usred nevolja koje su je zadesile, a ne bježati od njih. Jednostavno ne smijemo bježati ili izbjegavati situacije koje su teške. Svaki put kad pobjegnemo od situacije, gotovo je sigurno da će se ona kasnije vratiti, a mi ćemo se morati suočiti s njom, ili nečim vrlo sličnim.

Pomislite na Mojsija. Pobjegao je iz Egipta i proveo četrdeset godina u pustinji, gdje ga je Bog pripremao za velikog vođu. Kad mu se Bog ukazao u grmu koji gori a ne izgara, Bog mu je zapravo rekao: „Dobro, sad želim da se vratiš u Egipat” (vidjeti Izlazak 3:2-10). Da, Bog je poslao Mojsija natrag na mjesto s kojeg je pokušao pobjeći.

Biblija je puna sličnih priča – dovoljno da me uvjere kako bježanje od nevolje ne donosi ništa dobra. Budete li bježali od jedne teške situacije, uvijek će biti neka druga koja čeka na vas. Vidite, Bog zna da su vam potrebne vještine, snaga i trening koji ćete dobiti prolaženjem kroz nevolju, a uspijete li pobjeći od jedne, On će dopustiti neku drugu.

Na primjer, recimo da su vam susjedi ljudi koji vam se stvarno, ali stvarno ne sviđaju. Toliko vam se ne sviđaju da se odlučite preseliti. Sad, recimo da ste se preselili, a vaši susjedi s obje strane imaju osobnost

upravo poput vaših susjeda od kojih ste željeli pobjeći. Znam da vam je to teško pojmiti, ali moguće je da ih je upravo Bog stavio tik do vas. Zašto bi On to učinio? Možda zato što u vama ima nešto s čime se treba pozabaviti i što izlazi na površinu samo onda kad su oko vas osobe tog tipa.

Nekad mi je bilo jako teško boraviti s ljudima koji su imali osobnosti poput mog oca. Zbog toga što me je zlostavljao, nisam željela biti u blizini ljudi koji govore na način na koji je on govorio, ponašaju se kako se on ponašao ili me podsjećaju na njega na bilo koji drugi način. No tijekom vremena, uočila sam da me Bog okružuje upravo takvim ljudima koji me podsjećaju na mog tatu. Svaki bih se put susrevši nekoga tko bi me podsjetio na njega, osjetila nesigurnom i uplašenom te bih se počela ponašati na stari način.

Nisu mi se sviđale moje reakcije, ali dugo vremena nisam razumjela otkuda dolaze. Vapila sam Bogu da me promijeni i pokaže mi istinu. Sada razumijem da me je On stavljao u situacije u kojima će se moja slabost očitovati tako da mogu reći: „Dobro, Bože, vidim da me želiš toga osloboditi!” Bog je želio da ja odrastem i postanem snažnija, zrelija kršćanka. Često molimo Boga da nas oslobodi od pogrešnih stvari. Želimo se osloboditi svojih kušnji, no moramo Ga moliti da nas oslobodi od stvari u našim srcima koje priječe ostvarivanje Njegovih svrha u našim životima.

Bog koristi teškoće kako bi od nas stvorio ljude kojima On može vjerovati i ljude koje On može upotrijebiti. Kad se suočimo s nevoljom moramo

Bog koristi teškoće kako bi od nas stvorio ljude kojima On može vjerovati i ljude koje On može upotrijebiti.

imati duh pobjednika. David se morao suočiti s Golijatom prije negoli je mogao postati kraljem. Ne smijemo nastojati pobjeći ili izbjeći teške situacije, dok prolazimo kroz njih. Umjesto toga, trebamo reći: „Bože, ako je to nešto kroz što moram proći, onda ću kroz to proći na pobjedonosan način. Želim kroz to prolaziti sa stavom pobjednika. Štogod da želiš učiniti u mom životu kroz ovu situaciju, želim da to i učiniš. No jedno Te molim, Bože, – pomози mi da potisnem svoje osjećaje i ponašam se na božanski način dok to prolazim.” Bježanje od problema nikad ne smije

biti naš cilj; naš cilj treba biti pobjeda s kristolikim stavovima i ponašanjem. Bog nas uči da blagoslivljamo svoje neprijatelje i da molimo za njih (vidjeti Matej 5:44), a ne da bježimo od njih. On nam govori neka zlo nadvladamo dobrim (vidjeti Rimljanima 12:21). Nije važno što se događa u našim okolnostima, samo nastavite činiti što je ispravno i pobijedit ćete!

UČINITE TO ZA BOGA

Željela bih da vaš cilj nakon što pročitate ovo poglavlje bude ovo: slijedeći put kad se suočite s izazovom, vi ćete svoj stav, svoje emocije, svoja usta i svoj um disciplinirati tako da se ponašaju na božanski način cijelo vrijeme kako budete prolazili kroz to. To će biti teško. Vi osjećate kako se vaše tijelo buni protiv toga. No nastavite govoriti: „Bože, ovo činim za Tebe. Ja to ne mogu u svojoj snazi i ja to ne želim učiniti za sebe. Želim to učiniti za Tebe kao čin poslušnosti.” Isus nije odustao. On je prošao čitav put za nas, i mi možemo isto učiniti za Njega!

Sjećam se jedne nedjelje prije puno godina, kad je moj pastor ohrabrio zajednicu da stane na trenutak te da svatko pozdravi nekoga, zagrlji i kaže kako voli tu osobu. Pogledala sam niz red i vidjela ženu koja me je jako uvrijedila. Silno sam osjetila poticanje Duha Svetog da odem do nje, zagrlim ju te joj iskažem ljubav. To je od mene tražilo veliku podložnost jer sam mislila kako se ona treba ispričati meni i od mene tražiti oprost. Međutim, ona nije ni znala da me je povrijedila! Dakle, otići do nje i kazati joj: „Volim te,” zahtijevalo je od mene svu moju snagu! Zapravo, ne jamčim da sam bila stopostotno iskrena, no znam da sam bila poslušna Bogu.

Nekoliko mjeseci kasnije, Bog me je potakao da toj ženi poklonim nešto što mi je bilo vrlo drago. „E pa Bože,” odgovorila sam, „stvarno ne želim to dati. Mislim, rado bih to zadržala, no ako Ti želiš da ja to poklonim, onda bar daj da poklonim nekome tko mi se sviđa i da se radujem kad to vidim na toj osobi!”

Bog mi je odgovorio: „Joyce, ako joj to možeš dati, ako možeš pokloniti nešto što ti je toliko drago nekome tko te je zbilja povrijedio i najmanje to zaslužuje, slomit ćeš silu neprijatelja. Osujetit ćeš njegov plan da te uništi.”

Ne postupamo u poslušnosti i ne prolazimo kroz teške dane zato što nam se to sviđa ili mislimo da je poslušnost dobra ideja. Ne, mi to činimo jer ljubimo Boga, jer znamo da On ljubi nas i, konačno, jer znamo da su Njegovi putovi najbolji za nas.

Ma kakve vas nevolje sada snalazile ili će vas tek snaći, ozbiljno vas potičem da im pogledate ravno u oči, prigrlite ih i riješite. Suočite se s njima poput pobjednika. Imajte na umu, one rade na vašem dobru, Bog će ih upotrijebiti da vas ojača. Prigrlite ih sa stavom pobjednika i dospjet ćete na mjesto veće zrelosti, mudrosti i sposobnosti kakve prije niste imali.

Problem, bol, trpljenje i progonstvo nisu dobri sami po sebi i za sebe. Oni dolaze od neprijatelja, no Božja je namjera sve okrenuti na dobro, sve što je sotona mislio na zlo. Možda situacija sama po sebi i nije dobra, no Bog jest dobar; a kako Ga mi ustrajno ljubimo i vjerujemo Mu, On će sve izvesti na dobro (vidjeti Rimljanima 8:28). Vjerujući ovo, dobit ćemo snagu i odvažnost da ustrajemo u teškim danima. Moramo imati nadu. Moramo vjerovati da ćemo vidjeti dobrotu našeg Gospodina u našim životima (vidjeti Psalam 27:13).

OSTVARITE SVE SVOJE MOGUĆNOSTI

Vjerujem kako je ostvarivanje mogućnosti povezano s načinom na koji reagiramo na nevolje. Winston Churchill je rekao: „Svladane teškoće su osvojene prilike,” a ja se s tim slažem cijelim svojim srcem. Dopustite li teškoćama i izazovima da vas osujete, straše ili obeshrabruju, nikad ih nećete svladati. No suočite li se s njima oči u oči i navalite li svom snagom, odbijajući odustati kad ste usred njih te nastavite ići dalje s pobjedničkim duhom, razvit ćete sposobnosti i odlučnost koja je potrebna kako biste postali sve za što ste stvoreni i iskusili sve što Bog ima za vas.

Od polja pamuka do korporacije

Žena poznata kao Madam C. J. Walker, prva Afroamerikanka u SAD, koja je postala milijunašica, rodila se kao Sarah Breedlove na plantaži u Louisiani 1867. godine, u obitelji bivših robova. Oba roditelja su umrla pa je ostala siročice u dobi od sedam godina. Ona i njezina sestra preživjele su jer su bile voljne obavljati naporan, prijav posao berbe pamuka na poljima Louisiane i Mississippia.

Kad joj je bilo četrnaest godina, udala se za čovjeka koji je šest godina kasnije umro, ostavivši je samu s malenom kćerkom. Sarah i njezina kćer preselile su se u St. Louis, Missouri, gdje su njezina četiri brata uspješno radila kao brijači, a ona se zaposlila kao peračica zarađujući 1,50 dolara dnevno.

Tijekom 1890-tih, Sarah je oboljela od čudne bolesti zbog koje je izgubila svu svoju kosu. Isprobala je sve moguće lijekove za rast kose, ali ništa nije pomagalo.

Sarah se zaposlila kao trgovački putnik poduzeća koje se bavilo proizvodima za njegu kose i preselila se u Denver, Colorado, gdje je upoznala i udala se za Charlesa Josepha Walkera i postala poznata kao 'Madam C.J. Walker'.

Još je uvijek imala probleme zbog opadanja kose za koje je Sarah konačno našla rješenje – na vrlo neobičan način. Sanjala je nekog starca kako joj govori neka izmiješa određene sastojke, s time maže glavu i narast će joj kosa. Slijedećeg je dana izmiješala sve te sastojke i primijenila lijek koji se pokazao uspješnim!

Vrlo je brzo Madam C.J. Walker shvatila kako u rukama ima proizvod s kojim se može lijepo trgovati pa je započela vlastiti posao proizvodnje i prodaje „Čudesnog sredstva za rast kose Madam C.J. Walker“.

Razvijajući posao, Madam Walker je putovala Sjedinjenim Američkim Državama gotovo godinu dana i propješačila kilometre i kilometre idući od vrata do vrata nudeći svoj proizvod i objašnjavajući njegovo djelovanje. Svojom upornošću i odlučnošću, ona je nastavljala razvijati i usavršavati svoje strategije za što učinkovitiju i probitačniju prodaju i marketing svojih proizvoda.

1908. godine Madam Walker otišla je u Pittsburg, Pennsylvania, i tamo otvorila školu kako bi obučila tim „Walkerovi stručnjaci za kosu“ koji će joj

pomoći u razvijanju njenog posla. Dvije godina kasnije, izgradila je kuću i tvornicu za proizvodnju svojih proizvoda u Indianapolisu – u tadašnje vrijeme industrijskom središtu. Madam Walker donirala je tisuću dolara za gradnju lokalne organizacije YMCA¹⁶ za Afroamerikance – izvanredno postignuće za ženu koja se nekoć uzdržavala branjem pamuka, no koje je sada postalo moguće jer je ona puno radila i odbila odustati.

Madam Walker preselila se 1916. iz Indianapolisu u New York, premda je njezina tvornica nastavila proizvodnju. Zbog toga što je odbila odustati kad je bila suočena s osobnim problemom ispadanja kose, Madam C.J. Walker uspjela je od beračice pamuka postati pionirka u kozmetičkoj industriji i prva Afroamerikanka u Sjedinjenim Američkim Državama, koja je postala milijunašica. Neka vas njezina pripovijest nadahne da nikad ne odustanete kad se suočite s izazovima; da budete kreativni; da vrijedno radite i ustrajete sve dok ne ostvarite sve svoje mogućnosti.

---

16 YMCA – Young Men's Christian Organisation – Organizacija mladih kršćana

7. POGLAVLJE

NIKAD NEMOJTE ODUSTATI OD ONOGA ŠTO VAM JE VAŽNO

*„Ribari znaju da je more opasno i oluja strašna,
ali im nikad te opasnosti nisu bile dovoljan razlog
da ostanu na obali.”*

VINCENT VAN GOGH

Što je vama važno? Zastanite i razmislite što je vama stvarno važno? Je li to vaš posao, vaš dobar glas, vaše zdravlje, vaša obitelj, vaš odnos s Bogom, stvari koje posjedujete, projekt ili svrha?

Različitim su ljudima važne različite stvari. U vrijeme Starog zavjeta, izgradnja porušenih zidova rodnog grada Jeruzalema bila je od najveće važnosti za čovjeka po imenu Nehemija. Njemu je to bilo toliko važno da je molio svog poslodavca, kralja Perzije, neka mu dopusti vratiti se u Jeruzalem da nadgleda projekt; kralj mu je to dopustio.

Nehemija je apsolutno imao duh pobjednika, što možete vidjeti čitajući pripovijest o njemu. On je doživio oluju protivljenja, ismijavanja i zastrašivanja dok je pokušavao završiti njemu tako važan zadatak, projekt koji mu je Bog dao da završi. Jednako ćete i vi doživjeti različite vrste oluja dok se trudite učiniti ono što je vama važno. Nehemijina će vas pripovijest naučiti kako da se s njima, olujama, nosite i izađete kao pobjednik.

NAĐITE SKLONIŠTE

Najbolji način da se pregrmi prirodna oluja je da se nađe sklonište. Ne potražite li sklonište, vjetar će vas otpuhati na sve strane, a kiša vam može priječiti da jasno vidite. Osim toga, može vas pogoditi munja. Ne nadete li sklonište, oluja će upravljati vama. No budete li u skloništu dok ona vani bjesni, bit ćete, kad ona prođe, sposobni izići čili i spremni učiniti ono što morate.

U Psalmu 91:1 stoji uputa u vezi s duhovnim olujama u životu: „Ti što prebivaš pod zaštitom Višnjega, što počivaš u sjeni Svemogućega, reci Jahvi: ‘Zaklone moj! Utvrdo moja! Bože moj u koga se uzdam!’” Prvo mjesto na koje trebate trčati kad se spusti oluja u vaš život je tajno mjesto Višnjega, Božja prisutnost. Čitajte Njegovu riječ; molite; obožavajte Ga; govorite Bogu koliko Mu vjerujete, dok vjetrovi nevolje pušu. Ovo su duhovne discipline koje nikakav neprijatelj ne može izdržati. Kad usvojite ove navike, vi zapravo gradite duhovne zidove zaštite oko vas. Ovi zidovi neće spriječiti oluje da dođu u vaš život, nego će stvoriti zaštitu oko vašeg života.

Neke od životnih oluja dolaze ravno od neprijatelja. On je pravi majstor u orkestriranju okolnosti koje će poharati vaš život, san, brak, obitelj, posao, školu, i željeno zemljopisno područje. Neprijatelj ne želi da vi izgradite te zidove zaštite oko svog života. On ih želi srušiti kako bi vas mogao i dalje uspješno napadati.

ZIDOVI PRIJEČE ULAZAK NEPRIJATELJA

Stigavši u Jeruzalem, Nehemija je vidio da su neprijatelji Božjeg naroda nadvladali i zauzeli grad jer su obrambeni zidovi bili porušeni. Susrevši se prvi put sa žiteljima Jeruzalema, Nehemija je rekao: „Vidite u kakvoj smo nevolji: Jeruzalem je u ruševinama, a vrata mu spaljena. Hajte, sagradimo jeruzalemski zid, da više ne budemo izloženi ruglu.’ I objasnih im kako je dobrotiva ruka Boga moga bila nada mnogom, a saopćih im i riječi koje mi kralj bijaše rekao. ‘Ustanimo – povikaše oni – i gradimo!’ I ukrijepiše im se ruke na dobro djelo” (Nehemija 2:17-18).

Isto se načelo, kao i u ovoj pripovijesti, primjenjuje i na vas kad spoznate da vam je život u kaosu i da vas neprijatelj napada zbog načina na koji živite. Niste održavali svoje zidove u dobrom stanju; nemate zaštitu. No uz Božju pomoć, vi možete ponovo početi graditi pravu vrstu života; možete početi graditi zidove zaštite oko sebe tako da budete zaštićeni od neprijatelja. On vas može napasti, ali mu planovi neće uspjeti.

Osjećate li kako su oluje vašeg života iza sebe ostavile krš i lom i kako to predugo traje te mislite da ste spremni izgraditi zidove zaštite, to me uistinu raduje. Jednostavno, to je stvarnost života. Svaki put kad se pokrenete i krenete naprijed i činite što je ispravno, neprijatelj neće biti sretan zbog toga. No vi se ne trebate brinuti zbog protivljenja, jer vi već imate ono što je potrebno da bi se pobijedilo u svakoj bici. Bog je za vas, u vama, s vama i oko vas. I ne samo to, On radi kroz vas; ne samo da ćete vi pobijediti u svojim bitkama, nego ćete pomoći i drugima da pobjede u svojim.

OLUJA SE SPREMA

Čim su se Izraelcima 'ukrijepile ruke na dobro djelo', protivljenje se podiglo. Kad su ljudi čuli o gradnji zida, počeli su se rugati Nehemiji i Židovima. Posebno su se trojica ljudi – Sanbalat, Tobija i Gešem – počela rugati i ismijavati ih. „Prezirno su nam govorili: ‘Što radite ovdje?’” (Nehemija 2:19).

Sjećam se sličnog iskustva. Već sam opisala kako su ljudi reagirali kad sam primila Božji poziv za svoj život. Mnogi su mi se smijali i govorili: „Što si to umišljaš?” U to mi je vrijeme bilo vrlo teško, no činila sam najbolje kako sam znala i umjela da budem blizu Boga: pručavala sam Njegovu riječ, molila i provodila vrijeme u Njegovoj prisutnosti. Radila sam na tome da promijenim svoje stavove i ponašanje, svoj brak i odnose se sa svojom djecom. Usred svega toga nerazumijevanja i ismijavanja, nastavila sam raditi zajedno s Bogom na rješavanju mojih problema i izgradnji zdravog mišljenja o samoj sebi kroz učenje o Njegovoj ljubavi i milosti. Radeći tako, izgrađivala sam zidove zaštite. Marljivo, koliko god sam mogla, stavljala sam opeku po opeku na moj zid zaštite, ali se

neprijatelj sveudilj nastavlja boriti protiv mene. Jeste li ikada pokušavali svom svojom snagom činiti što je ispravno, dok ste istodobno osjećali oluju kako još žešće bjesni? Sjećam se jedne posebne situacije koja je za mene bila izvanredno teška. Jednog je dana osoba, koju sam smatrala svojom prijateljicom, došla k meni i kazala: „Joyce, čula sam kako ti vjeruješ da ti je Bog govorio o tome da ćeš imati jednu od najvećih službi koju vodi žena, u cijeloj zemlji. Je li to točno?”

Odgovorila sam: „Da, stvarno vjerujem da mi je Bog govorio.”

Žena se nasmiješila: „Iskreno, nas nekoliko razgovaralo je o tome, i mislimo kako je to s tvojom osobnošću sasvim nemoguće.”

Čuti ovakav komentar je kao naći se usred žestoke oluje bez ikakve zaštite. Osjećala sam se onako kako se vjerojatno osjećao i Nehemija kad su mu Sanbalat, Tobija i Gešem kazali usred smjeha i poruge: „Što ti umišljaš da ćeš učiniti? Ti to ne možeš.”

Međutim, Nehemija je ostao čvrst i pokazao da ima duh pobjednika kad je rekao: „Nebeski će nam Bog dati da uspijemo. Mi, sluge njegove, ustasmo da gradimo. A vi nemate ni dijela, ni prava, ni spomena u Jeruzalemu” (Nehemija 2:20)

Kad neprijatelj dođe protiv vas, i vi morate reći: „Nemaš prava biti ovdje. Nemaš dijela u meni, niti možeš spriječiti

Nikad nemojte odustati samo zato jer je netko rekao da nećete uspjeti.

Božju riječ za moj život!” Ako ste svoj život predali Isusu Kristu, onda pripadate Njemu, a ne đavlu. Jednostavno podsjetite đavla na tu činjenicu i oduprite mu se. Ne morate tom prilikom početi vikati ili biti dramatični, ali morate koristiti svoj autoritet u Kristu i reći: „Nema šanse, đavle. Nećeš me zaustaviti. Ja neću odustati od ovoga. Ma što ti radio protiv mene, ja neću odustati!”

Ja sam odbila odustati i na kraju ta žena, koja mi je rekla što su govorili i mislili ona i njezini prijatelji o tome što je meni nemoguće ostvariti, radi za mene. Bog nas uvijek obrani ako mi samo nastavimo raditi ono što nam je On rekao da radimo. Nikad nemojte odustati samo zato jer je netko rekao da nećete uspjeti.

Da bismo se mogli oduprijeti neprijatelju usred oluja u našem životu, stvarno moramo biti odlučni. Ponekad se prelako predamo. Malo se

obeshrabrimo, ili nas raznorazni „Sanbalati” povrijede, i počnemo popuštati pod pritiskom. Ne zaboravite da ste, prema Božjim riječima, više *nego pobjednik* (vidjeti Rimljanima 8:37).

NE VOLE SVI NAPREDAK

Sanbalat je bio izvanredan neprijatelj; on se nije dao lako smesti. Kad je čuo da izgradnja gradskih zidova dobro napreduje usprkos njegovim prigovorima, „veoma se ražestio...” (vidjeti Nehemija 4:1). Što su više gradili to je on bio sve ljuci.

Možda i vi poznajete ljude koji postanu ljuti kad netko pokuša ostvariti nekakav napredak, promijeniti se ili učiniti nešto novo i drugačije. Zašto bi ljudi bili ljuti radi vašeg napretka? Zato što ljudi koji sami ne žele napredovati, ne žele ni da vi napredujete. Radije će vas kritizirati nego se suočiti s činjenicom da sami stvarno ne žele uložiti nikakav napor kako bi poboljšali svoje živote ili slijedili svoje snove. Umjesto da ulažu u svoju budućnost i idu za svojom sudbinom, odluče postati ljuti i ponašaju se kao da je nešto pogrešno s vama. Na taj se način ne moraju pozabaviti mogućnošću da je nešto zapravo pogrešno s njima. To se, inače, naziva „prebacivanje krivice”, a ljudi koji to čine ne žele preuzeti odgovornost što nisu napravili ispravne odabire kako bi pomogli ljudima ili svojim zajednicama. Stoga, dok vi ulažete napore kako biste pomogli sebi i drugima, neka vas ne čudi ako sretnete nekoga tko je ljut i kritičan u vezi toga. Samo izdržite tu oluju, imajte mir i nastavite raditi ono što u svom srcu vjerujete da je ispravno.

KAKVA RUŠEVINA!

Sanbalat je nastavio svoj ljutiti pohod; u Nehemiji 3:34 stoji: „On reče pred svom svojom braćom i vojskom Samarije: ‘Što to rade ovi bijedni Židovi? Hoće li obnoviti stvari (svojom snagom i sami)? Hoće li svojom žrtvom (pokušati podmititi Boga)? Hoće li završiti posao za dan? Hoće li oživiti kamenje s hrpe otpada, sa zgarišta?’”¹⁷

Sanbalat je zapravo govorio: „Ova je ruševina prevelika da bi se mogla ponovo izgraditi!” Da, uništeni zidovi bili su tek hrpa spaljenog kamenja. Nije to bio materijal pogodan za građenje zida – barem ne bez velikog truda. Za Sanbalata je izgradnja zida bila loša ideja. Jednostavno su pretjerali.

Neprijatelj vas može obasipati istim optužbama: „Zar misliš da možeš početi iznova? Pogledaj samo kolika je ta ruševina od tvog života!” „Zar misliš da možeš studirati i doći do diplome s takvim upropaštenim mozgom kakav je tvoj?” „Misliš da možeš uštedjeti dovoljno novca da pošalješ djecu na fakultet? Tvoje su financije u očajnom stanju, čak ih ni banka ne može riješiti!” Ma što vam neprijatelj govorio, želim da znate kako nema te ruševine koju Bog ne bi mogao otkupiti i obnoviti.

Ako je ičiji život bio ruševina, moj svakako jest. Ako je itko ikada imao razloga vjerovati kako nije vrijedno uložiti truda u bilo kakvo poboljšanje, to sam bila ja. A neprijatelj je to, također, znao. Puno me je puta nastojao uvjeriti da nikada neću imati normalan život. Rekao mi je da nikad neću biti „do kraja normalna”, da nikada neću biti sposobna imati zdravo mišljenje o sebi jer sam žrtva incesta. Govorio mi je kako nikada neću biti sposobna vjerovati muškarcima jer se taj jedan muškarac tako ponašao prema meni, te da nikada neću ostvariti odnos u kojem ću se na božanski način podrediti svom mužu; da nikada neću prestati kontrolirati sve oko sebe i da neću moći kontrolirati svoj temperament zbog ljutnje koju sam potisnula u sebi. Rekao mi je da nikad neću biti slatka i ljubazna, da ću uvijek biti gruba, otresita, teška, drska i rigidna zbog

---

17 ...i vikao je pred svojom braćom i samarijanskom vojskom: „Što poduzimaju ovi jadni Židovi? Kane li možda popraviti, žrtvovati i završiti sve u jedan dan? Zar će iz hrpe praha dozvati u život spaljeno kamenje. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

načina na koji sam odgajana. Očajnički sam se željela promijeniti i biti onakva žena kakvu je Bog stvorio, no ja sam čvrsto stajala i prolazila kroz bitku koja je bjesnjela u mom umu i emocijama.

Đavo je lažac; to je tako jednostavno (vidjeti Ivan 8:44). On vam ne govori istinu; on vam govori sve što mu padne na pamet kako bi vas uništio. On neumorno napada vaše misli i vaše emocije. Kad ste kušani odustati jer mislite da je vaš problem prevelik, samo se sjetite – đavo je lažac, a s Bogom je sve moguće!

Đavo mrzi svaki napredak. Čak kad uspijete smršavjeti nekoliko kilograma i provodite svoju tjednu dijetu, desi se da jedan dan popustite i pojedete jedan sladoledni kup, neprijatelj je odmah tu da vam kaže: „Vidiš? Stvarno je jako teško. Ne možeš ti to. Uvijek si bio/bila pretežak/preteška, a tvoje su prehrambene navike toliko tvrdokorne i dio tebe da ih ne možeš mijenjati!”

Kad vam pošalje tu oluju optužbi protiv vas, ustanite i recite mu: „Slušaj, lažljivče! U redu, to je mali korak natrag, ali još ništa nije gotovo! Ja ću ostvariti svoje ciljeve. Ja ću učiniti ono za što me je Bog pozvao. To je vrijedno truda i ti me nećeš zaustaviti!” Bijte dobru bitku vjere. Vi ste vojnik u Božjoj vojsci, a Bog je na vašoj strani.

Svi mi doživimo taj korak unatrag, dok učimo kako činiti stvari na ispravan način, ali svakog dana možemo imati novi početak. Sve bebe padaju dok uče hodati. Kad padnu, one ne ostanu ležati tamo na podu i plakati cijelog života. One ustanu, otresu prašinu sa sebe i pokušaju ponovo! Ma koliko puta padale, bebe nikad ne odustanu.

MOLITE!

U Nehemiji 3:36 vidimo nešto što je od životnog značenja i što treba činiti kad stojimo usred oluje: Nehemija se molio.¹⁸ Kakav je bio njegov odgovor na sve te napade protiv njega – na svo to izrugivanje, ljutnju, bijes, osudu, kritiku, na to da mu se govori kako je njegov cilj nemoguće ostvariti? On je molio!

---

18 „Čuj o Bože naš...” (Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.)

Dopustite mi upitati vas: Što bi se dogodilo da ste molili svaki put kad ste se bojali ili bili uplašeni? Što bi se dogodilo da ste molili svaki put kad ste bili uvrijeđeni, ili svaki put kad je netko povrijedio vaše osjećaje? A što da ste molili svaki put odmah nakon što vas je netko na neki način osudio ili vas kritizirao? Bi li vaš život bio drugačiji? Da li biste tim olujama uspješnije odoljeli? Naravno da bi.

Možemo naučiti vrijednu lekciju iz toga što je Nehemija molio: „Čuj, o Bože naš, kako nas preziru! Navrni njihove poruge na njihovu glavu. Predaj ih kao plijen u zemlji ropstva” (Nehemija 3:36). Zapazite da Nehemija nije na svoje neprijatelje išao u svojoj snazi; on je molio Boga da se s njima obračuna. Njegov je stav bio: „Ja činim Tvoju volju! Ti si mi rekao da izgradim zid i upravo to radim. Stoga ćeš se Ti morati pobrinuti za moje neprijatelje!”

Mnogo nam puta Bog kaže da učinimo nešto ili nam dade zadatak, a mi ga počnemo izvršavati. No onda nas neprijatelj napadne, a kad se mi okrenemo boriti s njim, okrenemo se od Boga. Odjednom je neprijatelj zaokupio svu našu pažnju. Trošimo svoje vrijeme boreći se s neprijateljem umjesto da molimo i tražimo Boga i Njegovu intervenciju.

Nehemija je, stoga, znao bolje; nije dopustio svojim neprijateljima da zaodobiju njegovu pažnju. Bio ih je svjestan, ali je svoj pogled zadržao na Bogu i na poslu u koji ga je Bog pozvao. On je jednostavno molio i tražio Boga da se obračuna s onima koji su ga napadali.

Mnogi od nas neće nikad zaboraviti 11. rujna 2001. Nedavno sam pročitala jednu pripovijest koja nadahnjuje, o Stanleyu Praitnathu, bankaru koji je radio u drugom tornju Svjetskog trgovačkog centra i koji je čudesno preživio terorističke napade. Stanley se sjeća: „Iz nekog sam razloga toga jutra proveo nešto više vremena s Gospodinom [u molitvi]. Rekao sam Mu: ‘Gospodine, zaštitite mene i moje najmilije svojom dragocjenom krvi.’ I premda sam tako rekao i vjerovao, ponavljao sam to ne znam koliko puta.”

Netom što je stigao u svoj ured na osamdeset i prvom katu, Stanley je pogledao kroz prozor i vidio prvi toranj u plamenu. On i njegov kolega odlučili su evakuirati svoju zgradu, ali su se vratili u ured kad ih je zaštitar uvjerio da je drugi toranj siguran.

Stanley je taman stigao u ured da odgovori na telefonski poziv. Netko ga je upitao gleda li vijesti. Odgovorio je da je sve u redu. Zatim je podigao pogled i ugledao zrakoplov American Airlines-a kako ide ravno prema njemu. Jedino čega se mogao sjetiti jest da se baci pod svoj radni stol, sklupča se i moli dok se zrakoplov zabijao u zgradu nekih šest metara od njega, i eksplodirao. Tamo, pod stolom, kao što je sam rekao, znao je „bez trunke ikakve sumnje da će se Gospodin pobrinuti za njega.”

Stanley je vidio krilo zrakoplova u plamenu na ulazu u njegov odjel. Čudesno neozlijeđen, znao je da treba izići iz zgrade, ali je bio zarobljen ruševinama i nije se mogao pomaknuti.

Žarko je molio; molio je Boga da mu poštedi život, govoreći: „Gospodine, Ti preuzmi kontrolu. Ovo je sada Tvoj problem.” Sjeća se kako se iznenada osjetio kao „najjači čovjek na svijetu” dok je snaga poput bujice nahrupila kroz njegovo tijelo, on je otresao krš sa sebe i oslobodio se. Penjao se preko ruševina, izbjegavajući vatrene jezike oko sebe, govoreći: „Gospodine, moram se vratiti kući, svojoj obitelji. Moram uspjeti. Moraš mi pomoći.”

Sav izubijan i s posjekotinama, Stanley je posrtao preko opasnih ruševina svog ureda, samo da bi uvidio kako su svi izlazi zatrpani. Zaglavio je stiješnjen uza zid. Pao je na koljena i ponovo počeo moliti, zatim je upitao nekoga s druge strane zida: „Poznajete li Isusa?” Kad je čovjek odgovorio potvrdno, zajedno su molili i tražili Boga da im pomogne probiti zid. Uspjeli su, i Stanley se provukao kroz malu rupu tako da je sada dospio do stepenica zgrade koja se urušavala.

On i njegov novi prijatelj počeli su se spuštati stepenicama, zastajali su na svakom katu provjeravajući da nema nekoga kome je potrebna njihova pomoć. Kad su došli do prizemlja, jedini ljudi koje su vidjeli bili su vatrogasci koji su im vikali: „Trčite! Trčite!”

Muškarci su željeli trčati, ali je svuda oko njih gorjelo. Namočili su se vodom iz protupožarnih uređaja zgrade i konačno se probili kroz vatru na sigurno. Da nisu trčali kroz vatru, bili bi izgorjeli i poginuli.

Stanley je bio odlučan preživjeti u vrlo opasnoj situaciji, no to nije mogao učiniti bez Božje pomoći. Naravno, od vitalnog je značaja da je čovjek odlučan i ne odustane, ali nikad ne smijemo zaboraviti osloniti se

na Boga u svakoj situaciji; ne pokušavajmo „pogurati stvari” u svojoj snazi, već ustrajmo, računajući na Boga da će nam donijeti toliko nam potreban proboj.

Željela bih da znate ovo: neprijatelj uistinu nije vaš problem; on je Božji problem. Rasipat ćete svoje tako dragocjeno vrijeme ako svoju pažnju s Boga i njegovih zadataka i prilika usmjerite na neprijatelja. Sotona dobro zna da ako vas može skrenuti s puta, može vas konačno i pobijediti. Bog je vaš branitelj; On obećaje da će On voditi vaše bitke za vas. Pa kad neprijatelj sprema oluju u vašem životu, budite poput Nehemije: molite.

RADITI SVIM SRCEM I UMOM

U Nehemiji 3:38 stoji dobar izvještaj: „Tako smo gradili zid, koji je uskoro bio završen do pola visine. Narod je imao oduševljenja za rad.” Jasno, Nehemijini su ljudi odlučili raditi, unatoč upornim napadima neprijatelja. Premda su njihovi neprijatelji bili tvrdoglavi, nisu htjeli odustati od građenja!

Neprijatelj vas ne može zadržati, ako ste odlučni! Morat ćete biti odlučniji od njega, no vi to možete jer je Bog na vašoj strani. Neprijatelj vam se može žestoko protiviti, no vi možete graditi svoje zidove zaštitite i ostvarivati svoje ciljeve u životu, ako jednostavno odbijete odustati.

Ne samo da je zid počeo rasti, već su i pukotine u zidu bile popravljene, rupe zatvorene. Ovo je Nehemijene neprijatelje stvarno razbjesnilo.

Vjerujem kako je jedna od blagodati vašeg čitanja ove knjige u tome što će se „pukotine” u vašem životu zatvoriti! Svako mjesto koje je možda slabo u vama, ojačat će kako budete učili biti osoba koja ne odustaje. To ljuti neprijatelja, o da, vrlo ga ljuti, jer on ne želi da napredujete u Božjim svrhama za vaš život.

Neki se ljudi uplaše pomisli da se neprijatelj naljutio, no nema razloga za strah. Bog je na vašoj strani, i On vas uvijek vodi u pobjedu (vidjeti 2 Korinćanima 2:14). Da biste porazili razljućenog neprijatelja, tražite Boga, čitajte Njegovu riječ, obožavajte Ga, i molite, baš poput Nehemije. Nemojte ni pomisliti kako biste mogli pokušati pobijediti đavla u svojoj

snazi! Molite – i nastavite raditi ono što vam je Bog rekao da radite! Molite – i nastavite raditi ono za što znate da đavo ne želi da radite!

Nehemija nije prestao moliti. O toj sam molitvi već govorila, no ponovo u Nehemiji 4:3, vidimo molitvu na djelu: „ Mi smo tada zazvali Boga našega i postavljali smo dnevnu i noćnu stražu da bismo zaštili grad.” Drugim riječima, bili su dosljedni u molitvi.

Ohrabrujem vas, molite uvijek, ne samo kad ste suočeni s krizom. Ne treba vam Bog samo kad se nalazite usred nevolja; trebate Boga uvijek i u svako doba. Njeguajte životni stil molitve, jer to je jedan od načina na koji gradite zid zaštite oko sebe i onih koje volite. Kako biste više naučili o molitvi, predlažem vam moju knjigu *The Power of Simple Prayer*.

BORITE SE, NE BOJTE SE!

Do sada već možete potvrditi kako je Nehemija bio mudar i snažan vođa. Ne samo da je tražio Boga i oslanjao se na Njega, On je isto tako donosio mudre odluke i znao kako treba ohrabriti ljude. U Nehemiji 4:7-8 stoji:

Postavili smo se u nizinama, iza zida [tamo gdje je bio najslabije branjen] i na goletima; rasporedio sam narod po rodovima, s mačevima, kopljima i lukovima. Kad sam vidio [sve njih] kako se boje, ustao sam i objavio velikašima, odličnicima i ostalom narodu ovo: „Ne bojte se neprijatelja! Mislite [iskreno] na Gospoda, velikoga i strašnoga, [uzmite od njega odvažnosti] i borite se za svoju braću, za sinove i kćeri svoje, za žene i kuće svoje”¹⁹ (posebno označila autorica).

Željela bih da i danas odzvanjaju Nehemijine riječi: Borite se za svoj dom! Za svoju djecu! Borite se za svoje pravo da živite slobodni od krivnje i osude! Borite se za svoje pravo da živite u Božjoj milosti, a ne sveza-

¹⁹ Postavili smo se u nizinama, iza zida i na goletima; rasporedio sam narod po rodovima, s mačevima, kopljima i lukovima. Kad sam vidio kako se boje, ustao sam i objavio velikašima, odličnicima i ostalom narodu ovo: „Ne bojte se ovih ljudi! Mislite na Gospoda, velikoga i strašnoga, i borite se za svoju braću, za sinove i kćeri svoje, za žene i kuće svoje! (Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.)

ni zakonom! Borite se za svoje pravo da budete sretni! Borite se za snove koje je Bog stavio u vaše srce! Borite se za ono što vam je važno! Odbijte se zadovoljiti s manje od onoga svega što Bog ima za vas. Neprijatelj će se dići protiv vas, no nemojte ga se bojati. Umjesto toga, mislite na Gospodina i svoju hrabrost crpite iz Njega.

Nehemija je na ovoj točki ostvario određenu mjeru pobjede: „Kad su naši neprijatelji

Odbijte se zadovoljiti s manje od onoga svega što Bog ima za vas.

čuli da smo obaviješteni i da je Bog osujetio njihovu osnovu, mogli smo se vratiti k zidu, svaki svome poslu. Ali je od toga dana samo polovica mojih momaka obavljala posao, a ostali su držali koplja, štitove, lukove i oklope, a glavari stajali iza doma Judina ...” (stihovi 9-10).

Ovdje smo naučili važnu lekciju: ne smijemo prestati biti budni nakon što smo doživjeli olakšanje ili određenu razinu pobjede. Mi želimo biti potpuno slobodni, a ne imati tek trenutno olakšanje. Nehemija je mogao reći: „Slušajte me svi! Naš neprijatelj zna da smo otkrili njegovu zavjeru protiv nas. Oni znaju da je Bog osujetio njihove nakane! Sada se svi možem opustiti!” Umjesto toga, Nehemija je mudro uspostavio vojsku protiv neprijatelja, premda je znao da se neprijatelj na neki način povukao. Zadržao je isti stav koji je imao cijelo vrijeme: „Mi ćemo se boriti da učinimo ono što Bog želi da mi učinimo. Stoga sada ne možemo popustiti; ne možemo stvari ispustiti iz ruke; moramo nastaviti razmišljati kao ratnici, premda naš neprijatelj trenutačno miruje.”

DRŽITE SVOJE ORUŽJE I RADITE

Nehemija je znao kako se posao treba obavljati. Možemo o njegovoj strategiji čitati u Nehemiji 4:11-12: „...I nosači tereta držali su oružje: je-dnom je rukom svaki radio svoj posao, a u drugoj mu bilo oružje. Svaki je od graditelja, dok je radio, nosio mač pripasan uz bok. Trubač je stajao kraj mene.”

Slavljenje je jedan od načina na koji možemo raditi jednom rukom, a u drugoj držati oružje dok radimo. Nije važno što je to što pokušavate izgraditi – svoj dom, svoj brak, svoj posao, financijsku sigurnost, kreira-

ti plan ili blizak odnos s Bogom – ne zaboravite obožavati dok raditi. Sjetite se slaviti Boga i zahvaliti Mu i za najmanji korak napretka. Ne morate od svoga slavljenja raditi reviju; samo zadržite zahvalno srce i stav koji kaže: „Volim Te, Gospodine. Obožavam Te. Ne mogu ovo raditi bez Tebe. Danas mi treba Tvoja pomoć. Hvala Ti što si mi dao cilj i svrhu i hvala Ti što mi pomažeš da ih ostvarim.”

Vjerujem kako mač koji su Nehemijini graditelji držali pripasan uz bok predstavlja našu potrebu da Božju riječ stalno imamo u mislima. Božja je riječ mač za nas, i njime trebamo zamahnuti na neprijatelja. Naši mačevi neće imati nikakve svrhe budemo li ih držali u koricama, kao što nam ni Biblija neće pomoći bude li stajala na polici i skupljala prašinu. Oni neće biti učinkoviti protiv neprijatelja, ako ih mi ne bude-mo koristili. Da bismo upotrijebili naše mačeve moramo poznavati, vje-rovati i govoriti Božju riječ.

Ako se probudite jednog jutra i pomislite kako želite odustati, upotri-jebite svoj mač, govoreći: „Ja neću odustati! Bog ima sa mnom naume mira, a ne nesreće: da mi dadne budućnost i nadu. Stoga ću ja nastaviti raditi tako da ih mogu iskusiti!” (vidjeti Jeremija 29:11). Bog nam daje oružje za duhovno ratovanje, tako da ga koristimo. Želite li pobijediti, morat ćete biti aktivni. Pasivnost i puke želje nikad ne pobjeđuju u bici.

OSTATAK PRIČE

Sigurno želite znati što je bilo s Nehemijom i zidom. Naravno, možete pročitati cijelu priču o Nehemiji, no samo da vam kažem: projekt je uspio do kraja. Nehemija i narod, morali su se boriti protiv neprijatelja sve dok nisu završili zid. Nehemija se morao sukobiti s dužnosnicima koji su loše postupali s narodom, a Sanbalat je nastavio dodijavati mu i čak je poduzeo zadnji napor kako bi ga zastrašio i tako zaustavio.

Kad je zid bio završen, što mislite kako su neprijatelji Božjeg naroda reagirali? „A kad su čuli svi naši neprijatelji i vidjeli svi pogani oko nas, bilo je to čudo u očima njihovim, jer su shvatili da je Bog naš učinio to djelo” (Nehemija 6:16).

Međutim, čak i nakon završetka gradnje zida, Tobija je nastavio Nehemiji slati prijeteća pisma. Neprijatelj nije otišao, ali to nije zaustavilo Nehemiju da izvrši svoj zadatak. Nehemija je naučio kako stajati usred oluje neprijateljskih uvreda, kako se boriti za ono što mu je bilo važno, i kako iz svega toga izići kao pobjednik. To je upravo ono što Bog želi za vas.

Penneyevo poštenje

Sin siromašnog službenika iz Missourija, James Cash Penney, osnovao je jedno od najuspješnijih poduzeća za maloprodaju na jednostavnim, vječnim vrijednostima poštenja, čestitosti, poštovanja i marljivog rada.

Osim što je radio kao Božji službenik, Penneyev je otac bio farmer pa je Penney naučio raditi na obiteljskoj farmi u blizini Hamiltona, država Missouri. Njegov je otac želio da njegova djeca razumiju vrijednost novca pa je James morao raditi kako bi zaradio za odjeću, počevši od svoje osme godine života.

1893. godine, Penney je završio srednju školu, nadajući se da će postati odvjetnik. Umjesto toga, postao je prodavač u lokalnoj trgovini tekstilom, „J.M. Hale i braća”. Penney je vrlo brzo otkrio kako ne žive svi po istim vrijednostima, njemu tako dragocjenima. Ostali su mu prodavači otimali mušterije te je morao naučiti kako biti samopouzdaniji, morao je steći znanje i vještine u prodaji te obraniti prilike za prodaju, koje su mu s pravom pripadale.

Usred tog osobnog i profesionalnog rasta, Penney se razbolio. Postojala je opasnost da će dobiti tuberkulozu, pa mu je liječnik savjetovao da hitno napusti Missouri i preseli se negdje gdje je sušna klima. Otišao je u Denver, država Colorado, gdje se zaposlio u trgovini tekstilom, što je bio naučio kod gospodina Halea.

Vrlo marljiv i ambiciozan, Penney je uskoro imao dovoljno novca da započne vlastiti posao te je otvorio mesnicu. Posao je propao, mada ne zbog toga što je Penney bio loš poduzetnik; propao je zbog njegovog poštenja. Penney je vjerovao u to da se s mušterijama treba ponašati ljubazno i s poštovanjem pa kad je odbio posebno se odnositi prema jednoj vrlo utjecajnoj mušteriji, ta je osoba iskoristila svoju moć i izgurala Penneya iz posla.

Nakon zatvaranja mesnice, Penney je otišao raditi za lanac trgovina tekstilom *Golden Rule*. Tamo je imao uspjeha te je s vremenom postao partner u poduzeću. Dok je radio za *Golden Rule* i živio u Wyomingu, Penney se zaljubio u Bertu Alva Hess te se njome oženio.

Utemeljen na filozofiji poštenja, čestitosti i poštovanja, Penneyev je posao nastavio rasti. Uskoro je vodio vlastitu trgovinu u sklopu *Golden Rule-a*. Prodavao je kvalitetnu robu po razumnim cijenama za radničke obitelji, a postao

je i poznat po izvanrednoj usluzi. Odbijao je davati na kredit te je od svojih kupaca tražio da plaćaju gotovinom za ono što bi kupili.

Konačno su vlasnici *Golden Rule-a* prodali Penneyu svoje poduzeće, a on mu je promijenio naziv u *J.C. Penney Company*. Penney je 1914. preselio sjedište poduzeća u New York, a 1918. otvorio u Missouriju svoju službeno prvu trgovinu.

Dok je razvijao svoje poslovno maloprodajno carstvo, Penney je doživio nekoliko osobnih tragedija. 1910. umrla mu je voljena žena, Berta, koja je podlegla upali pluća i ostavila mu dva sina da ih podigne i odgoji. Tom je prilikom napisao da mu se zbog njezine smrti „srušio sav svijet”. 1919. Penney se ponovo oženio. Njegova mu je žena, Mary, rodila sina, ali je i ona umrla 1923. Ponovo je bio udovac. Još se jednom oženio 1926. On i njegova žena Caroline, imali su dvije kćeri; ostali su zajedno sve do Penneyeve smrti.

J.C. Penney izgradio je izvanredan posao i život na dobrim, božanskim načelima. Nikad nije odustao od svog poštenja. Nije važno što želite postići u životu, držite se načela sadržanih u Božjoj riječi i *uvijek* ćete biti uspješni.

8. POGLAVLJE

KLJUČ USPJEHA

„Naša se najveća slabost nalazi u odustajanju.
Najsigurniji put do uspjeha je pokušati još jednom.”

THOMAS EDISON

Postoje četiri ključa uspjeha u bilo čemu što poduzmemo: predanost, odlučnost, čekanje na Gospodina i vrijeme za osvježanje i obnovu. Ukoliko ove karakterne osobine i navike postanu dio vašeg svakodnevnog života, one će vas čuvati od toga da odustanete i pokrenut će vas prema uspjehu kojeg želite.

PREDANOST

Želite li jednom riječju sažeto izraziti ideju „nikad ne odustati”, onda upotrijebite riječ *predanost*. Ljudi će, nisu li predani, vrlo lako odustati i neće imati snage ustrajati. Želite li biti osoba koja nikad ne odustaje, predanost je ključ.

Radikalno predani

Kad je orliću oko godinu dana, počinje osvajati određenu samostalnost. Sada ima dobar vid, a njegove su pandže oštre. Sam nalazi svoju hranu, leti, čak i pomalo lebdi u visinama. Živi svoj život mladoga orla još tri godine, nastavljaajući rasti u snazi, razvijajući sve svoje sposobnosti, jednostavno se potvrđujući u životu kao orao.

No kad mu je otprilike četiri godine, počinje se mijenjati – ne namjerno, već nagonski. Iznutra se osjeća neugodno, čudno i nemirno. Vjerojatno ni sam ne razumije što mu se događa. Konačno, usred te čudne sezone rasta, počinje shvaćati da nije stvoren živjeti samo za svoje vlastito zadovoljstvo. Želi imati život koji znači nešto više od njega samog.

Sada, orao mužjak živi za to da si nađe ženku. Kad ju pronade, oni oboje započinju igrati neku vrstu „lovice”; počinju se udvarati. Njegov nemir je zapravo želja za ljubavlju! Vrijeme je da odraste. Ženka orla kruži visoko na nebu u obliku osmice te vabi mužjaka da ju slijedi. Dakle, on više ne leti kamo on hoće; on sada slijedi nekog drugog – nekoga tko, čini se, ide u čudnom smjeru.

Nakon što je tako letjela, ona se sjuri do zemlje, pokupi grančicu, ponovo uzleti na visinu od 3 000 metara i ispusti grančicu. On se tada strmoglati pri brzini od oko 300 km na sat kako bi uhvatio grančicu u zraku i vratio joj natrag. Kako mu ona uzvrća? Ignorira ga.

Na ovoj točki, premda se, vjerojatno, osjeća uvrijeđenim, mora donijeti odluku: „Jesam li predan ovoj stvari do kraja? Želim li ja ovo? Ili da na sve zaboravim i nađem nešto lakše čime ću ispuniti svoje vrijeme?”

Ženka ponavlja ovaj postupak i mužjaku sve više otežava njegov zadatak. Svaki put kad leti, grančica postaje sve veća, a ona leti sve niže i niže. To znači da će grančica udariti o tlo brže, a mužjak se mora još više potruditi želi li osvojiti svoju orlicu.

Ova se igra može doslovno odvijati danima. Konačno, mužjak hvata granu koja je teža od njega. Zamišljam ga kako kaže: „Pa ovo nije fer! Bože, Ti znaš da ja to ne mogu! Hajde, Bože, Ti znaš da je to previše za mene!” Ovoga puta ženka leti tek 150 metara iznad tla i ispušta granu. Ulovi li je, oni postaju par. Ako ne, ona odleti i napusti ga; odlučila je čekati na orla koji ima upornosti da bude njezin muškarac.

Da bi mužjak nastavio s ovim postupkom, mora biti predan do samoga kraja. Kad prođe test s grančicom, oba orla tada prijeđu s udvaranja na konačni test predanja. Ona uzleti visoko na nebo, on leti za njom, a onda ona, iznenada, učini čudan pokret. Leteći gore na visini, ona se okrene na leđa držeći svoje pandže u zraku. Mužjak se postavi iznad nje, uhvati se svojim pandžama za njene i tako padaju prema zemlji. U tom je trenutku on odlučio. Potpuno se predao i radije će umrijeti nego da je

ispusti. Sada počinju pjevati ljubavnu pjesmu. Postaju par za cijeli život. Ni jedno od njih neće imati drugog partnera, sve dok su živi. U slučaju da ženka strada, mužjak će podići mladunce.

Čak i kad je postupak parenja prošao i ona postala njegovom, kad već imaju svoje gnijezdo, mužjak se i dalje, cijelog svog života, udvara svojoj ženki. Vidjeli su mužjaka kako svojoj ženki uređuje perje i donosi zelene grančice kad dolazi „kući“, čak i dugo nakon što je udvaranje završilo. Ako ste žena i čitate ovu knjigu, vjerojatno želite da svaki muškarac na zemlji nauči ponešto od orla!

Ovo je vrsta predanosti koja ostaje postojana i čvrsta kroz cijeli život, a nadam se da ćete i vi razviti takvu predanost u svom životu. Možda ona još nije savršena, ali ako želite hodati s Bogom i biti blagoslovljeni u životu, potrebna vam je ova vrsta radikalne predanosti – vrsta koja opstaje i u teškim vremenima, onda kad ostanete sami ili se osjećate odbačeni, ili kad su okolnosti vrlo loše. Pomislite na moćnog orla, mužjaka, koji ostaje predan premda ga njegova predanost može koštati života. Naučite reći iz dubine svoga bića: „Ništa se zbog ove situacije neće promijeniti u mojoj predanosti. Ja ću proći kroz sve do samoga cilja. Neću odustati, ma što se dogodilo.”

Bog, orao i vi

Mnogo se puta neugodno osjećamo iz istog razloga kao i četverogodišnji orao: vrijeme je da odrastemo. Često osjećamo neku vrstu nezadovoljstva i borbe s osjećajem nemira kad Bog od nas traži prelazak na novu razinu. Tada trebamo odgovoriti tako da zadržimo jasnoću misli i smirimo emocije, jer vrlo je vjerojatno da je čitava stvar posvema u redu. Jednostavno je došlo vrijeme da odrastemo, postanemo jači i zreliji, a mi se moramo predati tom procesu.

Je li se lako predati? Nije, ali vrijedi svega što se od nas traži. Vodila sam mnoge bitke u životu, ali sam vrlo sretna, ispunjena i zadovoljna osoba. Ne, nije bilo lako, i da, željela sam odustati mnogo, mnogo puta. No ja sam predana Bogu i djelu službe u koje me je Bog pozvao. To ne znači da nikad nisam kušana odustati, to samo znači da mi snaga moje predanosti omogućava oduprijeti se kušnji.

Bog vas želi dovesti na novu razinu predanosti. On želi da vi budete, poput orla, strastveno predani Njegovim svrhama za vaš život i da Mu se potpuno posvetite. Bog želi da s

Njim imate predani odnos – za cijeli život. Ne mogu zamisliti ništa što toliko zadovoljava, toliko nagrađuje ili što bi bilo tako uzbudljivo. On je za vas pripremio daleko više nego vi možete moliti ili misliti, no da biste vidjeli ostvarenje Njegovih planova u svom životu morate biti predani!

*Ponekad se najbolje odupremo
kušnji da odustanemo od nečega
kažemo li sebi: „O, ne, nećeš!
Prestani cmizdriti
i dovedi se u red!”*

ODLUČNOST

Primivši Krista kao našeg Spasitelja, primili smo i Božjeg Duha; primili smo novi „želim-to” stav, odlučnost koja nam omogućava da ostvarimo ciljeve i idemo za snovima koji se čine nemogućim. Zapravo, vaš je „želim-to”stav jedna od najjačih sila na svijetu. Ako je usmjerena kamo treba, bit ćete u stanju ostvariti zadivljujuće stvari u životu. U svom sam vlastitom životu otkrila da se ne smijem izgovarati, jer istina je jednostavno ovo: želim li stvarno učiniti nešto, ja ću to i učiniti!

Rođen u centru Detroita, s majkom koja je napustila školu u trećem razredu osnovne škole i koja se udala s trinaest godina, poznati dječji neurokirurg Ben Carson imao je stvarno težak početak. Kad mu je bilo osam godina, njegovi su se roditelji rastali, a njegova je majka morala raditi po dva i tri posla kako bi priskrbila osnovno za život Bena i njegovog brata, Curtisa. Benova priča o neodustajanju, zapravo je svjedočanstvo o majčinoj odlučnosti i upornosti koliko i o njegovoj vlastitoj.

Ni Benu, a ni Curtisu škola baš nije išla. U petom je razredu Ben imao najgore ocjene, a školski su ga drugovi nazivali „glupakom”. U to je vrijeme Ben imao naprasit temperament i izljeve nekontroliranog bijesa.

Benova se majka zbog toga vrlo brinula. Znala je da nešto mora poduzeti. Prvo, počela je moliti, a molila je žarko da joj Bog dade mudrost kako bi znala pomoći Benu i Curtisu da nauče lekcije za školu. Stoga je uvela strogu disciplinu u svoj dom, ograničila dječacima vrijeme kad

mogu gledati televiziju, zabranila im izlazak van na igru sve dok nisu završili domaće zadatke svakog dana, te tražila od njih da pročitaju dvije knjige tjedno i napišu što su pročitali. Posljedica je toga bila da je Ben usmjerio svoju pažnju na školske zadatke i stekao glad za čitanjem. Ben je ne samo dramatično popravio svoje ocjene, već je postao svjestan toga da nije „glup” i da je sposoban učiti kao bilo tko drugi. Tijekom vremena, naučio je kontrolirati svoj temperament i steći prijatelje.

Do kraja srednje škole, Ben je postao izvanredan učenik. Maturirao je s najboljim ocjenama i upisao se na Sveučilište Yale, gdje je diplomirao psihologiju i planirao završiti medicinu kako bi postao liječnik. Studirao je na Sveučilištu Michigan, i tamo se odlučio za neurokirurgiju umjesto psihijatrije. Ben je kao neurokirurg stažirao u jednoj, u to vrijeme, najpoznatijoj bolnici na svijetu, *Johns Hopkins* u Baltimoreu, a kad mu je bilo nešto više od trideset godina života postao je ravnatelj Klinike za dječju neurokirurgiju – i to najmlađi ravnatelj u povijesti bolnice *Johns Hopkins*. Ben još uvijek, u vrijeme pisanja ove knjige, obavlja tu dužnost; ujedno je i profesor neurokirurgije, onkologije, plastične kirurgije i pedijatrije na medicinskoj školi *Johns Hopkins*; isto tako, drži brojna predavanja mladim ljudima na kojima ih ohrabruje da maksimalno povećaju i iskoriste svoje intelektualne mogućnosti.

Sanjate li o postizanju cilja koji se čini nemogućim, sjetite se Bena Carsona, koji je nekoć bio najlošiji u razredu, a na koncu je postao jedan od najbriljantnijih medicinskih umova na svijetu. To se ostvarilo samo zato jer je njegova majka odbila odustati od njega, a on sam nikad nije odustao od sebe.

Ako ste, možda, roditelj djeteta koje se muči u školi ili na bilo kojem drugom području života, dopustite da vas priča o Benu Carsonu nadahne. Mislite na to kako je njegova majka donijela promjenu u njegov život, i činite isto što je i ona činila: molite i tražite od Boga da vam da mudrosti kako biste pomogli svom djetetu da uspije. Zatim mu pomozite tako što ćete uvesti disciplinu koja mu treba i nećete mu dopustiti da odustane!

Želite li se stvarno osloboditi veza koje vas drže zarobljenima, onda ćete se osloboditi! Želite li biti stvarno slobodni od svoje prošlosti i krenuti dalje, onda ćete to i biti. Želite li stvarno čekati i sklopiti brak s

pravom osobom, onda se nemojte zadovoljiti s „drugim najboljim” zato što se bojite da nitko više neće doći, čekajte da se ostvari ono što želite!

Ako ste dovoljno odlučni, nitko – nikakva zla sila izišla iz pakla, ni jedna osoba na zemlji – ne može vas spriječiti da budete uspješni. Budete li poslušni Bogu i učinite ono što vam On kaže da učinite, i budete li odlučni pobijediti đavla svaki put kad se digne protiv vas, tada vas ništa neće moći zaustaviti od toga da ostvarite svoje ciljeve.

Budite odlučni

Jedna od definicija riječi *odlučno* je: „riješiti spor pomoću odluke donesene s autoritetom ili objavom.” Mene ova definicija ohrabruje, jer ja često „objavljujem”, a to je način na koji gradim svoju odlučnost u određenim područjima. Ponekad, kad znam da sam dovoljno jela, a moje tijelo traži još hrane, sjedim za stolom i objavim naglas: „Ovo je moj posljednji zalogaj! Ja sam *završila* s objedom!”

Kad ste odlučni u određenoj stvari, možda trebate govoriti sebi na isti način. Ponekad se najbolje odupremo kušnji da odustanemo od nečega kažemo li sebi: „O, ne, nećeš! Prestani cmizdriti i dovedi se u red!” Bilo je dana kad sam željela odustati, a nikoga nije bilo da me ohrabri, tada bih govorila sama sebi: „Joyce, ti to možeš! Čini se teško, ali ti to *možeš*, i da se nisi usudila misliti drukčije!”

Sjećam se jednog razdoblja od deset godina svog života kad sam patila od različitih

*Čekanje nije pasivno;
ono je duhovno vrlo aktivno.*

zdravstvenih tegoba. *Deset godina!* Imala sam hrpu simptoma, poput vrlo niskog šećera u krvi, ali je većina imala svoj uzrok u stresu zbog toga što sam previše radila. Isto sam tako prolazila kroz fazu „promjene”, što mi nije bilo lako. Hormonske promjene u mojem organizmu uzrokovale su česte migrene, a 1989. godine, kao što sam već ranije napomenula, bio mi je dijagnosticiran rak dojke, koji je trebalo operirati.

Ni izbrojiti ne mogu koliko sam puta u tih deset godina stala na podij da bih propovijedala, misleći u sebi: „*Pitam se hoću li izdržati stajati tako dugo i propovijedati?*” Žarko sam se molila Bogu da me iscijeli. On nije uklonio sve moje probleme, ali mi je dao snagu da učinim sve što je

trebalo, *unatoč njima* – i to svaki put. No ja se nisam mirila s time što imam snagu nositi sve te probleme; željela sam da oni nestanu! Život mi je tih godina bio težak, *zbilja* težak, ali ja sam bila odlučna da se ne dam poraziti i da ne odustanem. Sada vidim kako je tijekom tih godina moja vjera postala čvršćom i kako sam dobila suosjećanje za bolesne.

Zahvaljujem Bogu što mi je dao rješenje za moje probleme nakon deset godina. Željela sam da to bude daleko prije, ali je naše vrijeme u Njegovim rukama. Sad sam zdrava, predivno je raditi ono što ja radim i pri tome se dobro osjećati! No mnogo sam puta morala reći: „Radije bih radila svoj posao i osjećala se dobro, ali slušaj đavle: ja ću to raditi, osjećala se dobro ili loše.”

Dok sam bolovala, morala sam glasno izgovarati riječi odlučnosti: „Radije bih se osjećala dobro dok radim. Raditi ovako je teško, no ja ću ispuniti Božji poziv za moj život bez obzira kako se osjećam. Učinit ću sve što Bog želi da činim i bit ću sve ono što On želi da ja budem!” Sjećam se jednog jutra kad mi je *zbilja* bilo loše. Bila sam jako slaba, gotovo bez snage, ali sam se molila i rekla Gospodinu: „Možda sam sada jako slaba i bez snage, ali koliko je god imala, upotrijebit ću je da Ti služim do kraja života.” Svaki put kad bih donijela takvu odluku, đavo je gubio, a Bog pobjeđivao.

Osnovni razlog zbog kojeg sam tako odlučna slušati Božju volju, neovisno o tome jesam li fizički dobro ili loše, jest taj što ljubim Boga. Isto tako znam da bih bila jedna ako bih pokušala učiniti išta manje od svega za što me je Bog pozvao. Učiniti napor i biti odlučan/odlučna možda neće uvijek biti najprivlačnija stvar na svijetu, ali jedno je sigurno: ne želite riskirati i naći se izvan Božje volje samo zato što niste bili predani i učinili sve kako biste je izvršili.

Rješavanje spora

Sjetite se da se u definiciji riječi *odlučan* govori o rješavanju spora. To je važno jer ako ste se uistinu predali nečemu, morat ćete rješavati beskonačni spor između vašeg tijela i vašeg duha. Često kažem kako je tijelo „kockar”, a duh „ulagač”. Budete li slijedili Duha Svetog i Njegovo

vodstvo u svom srcu (svom duhu), ulagat ćete u sutra, odlučujući se danas za ono što je ispravno.

U Galaćanima 5:17 stoji: „...jer tijelo žudi protiv duha [Duha Svetoga], a duh [želje Duha Svetoga] protiv tijela (bezbožne ljudske naravi). Da, to se dvoje međusobno protivi [bez prestanka jedno drugome pružaju otpor i sukobljavaju se jedno s drugim],...”²⁰ Ovaj nam stih u osnovi govori kako rat bjesni u nama bez prestanka. Tijelo i duh se ne mogu nikad složiti; oni se uvijek bore jedno s drugim.

To se događa u svima nama. Imamo želju, impuls ili osjećaj u vezi nečega; znamo u svojim srcima da je stvar ispravna, no naši nas umovi nastoje odgovoriti od djelovanja na temelju toga. Vaše srce vjeruje da to treba učiniti i da će to biti ugodno Bogu, i ne samo to, nego da je nadahnuto Njegovim Duhom. Vaše će tijelo reći: „Ne bi trebao dati taj novac. Znaš da ti je novac potreban” ili „Nemoj ništa dati tim ljudima, oni nikad ništa nisu učinili za tebe.” Tijelo žudi protiv duha, a vi se pokušavate odlučiti koga ćete slušati.

Sigurna sam da mnoge blagoslove propustimo u svojim životima jer toliko toga pokušavamo razumjeti umjesto da dopustimo Duhu Svetom da nas vodi. Moramo riješiti spor između tijela i duha i biti odlučni slušati Boga, unatoč svemu.

ČEKATI NA GOSPODINA

Bog uspoređuje Svoj narod s orlovima: „Al' onima što čekaju na Jahvu [koji očekuju, gledaju na Nj' ili imaju nadu u Njega] njihova se snaga i moć mijenja i obnavlja; oni će raširiti svoja krila i popeti se visoko [blizu k Bogu] kao orlovi [popeti se visoko prema suncu]; oni će trčati i neće sustati, oni će hodati i neće se moriti”²¹ (Izaija 40:31). Vjerujem da nas Bog uspoređuje s orlovima kako bi nas motivirao da se podignemo u sposobnostima koje imamo i ohrabrio nas da čekamo na Njega, nalazeći

20 ...jer tijelo žudi protiv duha, a duh protiv tijela. Da, to se dvoje međusobno protivi, tako da ne činite što biste htjeli. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

21 Al onima što se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

svoju snagu u Njemu. Kad god uspjeh ne dolazi brzo, kad smo frustrirani i iscrpljeni svojim naporima, tada trebamo čekati na Gospodina.

A što zapravo znači 'čekati na Gospodina'? To jednostavno znači provoditi vrijeme s Njim, biti u Njegovoj prisutnosti, razmišljati o Njegovoj riječi, obožavati Ga, i držati Ga u središtu svojih života. Jedno značenje riječi *čekati* je „biti upleten ili biti svezan zajedno.” Kad mislimo o upletenosti u nečijoj kosi, vidimo da je kosa spletena tako da ne možemo ustanoviti gdje jedan pramen počinje a gdje drugi završava. To je način na koji Bog želi da budemo u jedinstvu s Njime – čvrsto upleteni zajedno, stvarno jedno s Njime, da se Njegov karakter neposredno očituje u nama. Dok čekamo na Njega, postajemo sve više i više nalik Njemu. Čekanje nije pasivno; ono je duhovno vrlo aktivno. Dok čekamo, trebamo silovito očekivati da će Bog učiniti velike stvari u nama i u našim životima.

Počnite odvajati vrijeme i čekajte na Gospodina te Mu dopustite da obnovi vašu snagu za let.

To će vas blisko zajedništvo s Bogom ojačati u najdubljem dijelu vašeg nutarnjeg čovjeka. To će osnažiti vaše srce; to

će vas provesti kroz teška razdoblja u životu s osjećajem mira i pouzdanja kako je sve dobro, unatoč svemu što se događa. To će vam dati snagu da ustrajete u teškim situacijama na takav način da ljudi oko vas neće moći primijetiti ni najmanji trag stresa u vašem životu. Kad čekate na Gospodina na način koji opisujem, od Njega ćete dobiti sve što vam je potrebno. On je vaše utočište, vaš opskrbitelj, vaša radost, vaš mir, vaša pravednost, vaša nada. On vam daje sve što vam je potrebno kako biste živjeli život u pobjedi u svim okolnostima.

Izaija obećava da kad mi čekamo na Boga i provodimo vrijeme s Njim, postajemo sve više poput Njega, i naša se snaga obnavlja. To znači „ponovo se vratiti, ponovo postati nov, vratiti se na početak nečega.” Kad mi čekamo na Boga, naša se snaga obnavlja, a mi možemo letjeti poput orlova, visoko iznad oluja u životu, možemo hodati i trčati i nikad ne sustati. Možemo pristupiti situaciji koja nas je izmorila s novom energijom i strašću. Ohrabreni smo, puni snage i sve manje spremni odustati kad nas uspjeh mimoide.

Jedan od razloga zbog kojeg orlovi simboliziraju snagu je taj što oni znaju kako iskoristiti svoju snagu tako da ona radi za njih. Oni svoju energiju ne rasipaju. Baš kao što ove veličanstvene ptice znaju kako koristiti tople struje naravnog svijeta, tako i „kršćani orlovi” prepoznaju struje Duha Svetog. Oni uočavaju pokretanje Duha Svetog te kroz život mogu teći lagano, bez naprezanja, napora i nepotrebnog stresa. To je rezultat čekanja na Boga, Boga koji im omogućava da kroz život idu sa snagom, moći i puni života.

Često me ljudi pitaju: „Kako vi i Dave možete raditi to što radite u vašim godinama?” Istina je da se mi osjećamo bolje od mnogih tridesetogodišnjaka koji nas dolaze slušati. Jedan od razloga je i taj što se mi brinemo o svom zdravlju. Zdravo se hranimo, vježbamo, pijemo puno vode i dovoljno spavamo. Nastojimo pretjerani stres držati izvan naših života i naučili smo čekati na Gospodina. Isus je rekao da oni koji su umorni, opterećeni i iscrpljeni trebaju doći k Njemu (vidjeti Matej 11:28) i On će ih okrijepiti.

Mnogo puta, između službi na našim konferencijama, legnem na krevet u našoj hotelskoj sobi i odmorim tijelo. Istodobno koristim to vrijeme za razgovor s Gospodinom. Ne kažem Mu ništa posebno, već samo: „Ljubim Te, Gospodine; Trebam Te. Pomozi mi večeras. Hvala Ti za sve što si danas učinio.” U tim trenucima, ja ne odmaram samo svoje tijelo, nego se odmaram i duhovno, pouzdajući se u Gospodina da će biti moj pomoćnik i moja snaga.

Ponekad se umorim – ne samo fizički, nego i na druge načine pa mi je potreban malo duži odmor. Kad se to dogodi, provedem dan ili dva sama, koliko god je to moguće. Potrebno je da odem negdje, popijem na miru svoju kavu i šutim. Želim provesti to vrijeme u tišini s Bogom, a znam da će se za to vrijeme provedeno s Njim obnoviti moja snaga.

Nitko nije izuzet od potrebe za obnovom; svima nam je potrebno vrijeme odmora, osvježenja i obnove. I vi ćete se, živeći svoj život, umoriti. Kad se suočavate s razočaranjima, umorite se. Kad radite i imate rokove i proračune i kvote, umorite se. Kad spremate ispite, umorite se.

Kad se čovjek umori, tada se mogu dogoditi loše stvari. Umorni ljudi često kažu nešto, a da nisu promislili, krenu prečicom zbog koje kasnije žale, i zadovolje se s manjim od najboljeg jer su umorni od čekanja. Ne

dopuste li umorni ljudi da im se snaga obnovi, neće postupati mudro. Vjerujem kako su mnogi ljudi donijeli krive odluke zbog umora; nisu odvojili vrijeme i približili se Bogu, nisu čekali na Njega da ih osnaži i obnovi.

Uvjerena sam kako bi ljudi često bolje odabirali da su provodili vrijeme s Bogom; da su tražili Boga, čuli bi od Njega. Mnogo puta ljudi, koji traže Boga, nisu ni svjesni da im Bog govori, ali nekako znaju što im je u određenoj situaciji činiti, a što ne.

Počnite odvajati vrijeme i čekajte na Gospodina te Mu dopustite da obnovi vašu snagu za let. Još danas počnite uzimati pauze kad se osjetite umornima i recite: „Ljubim Te, Gospodine. Trebam Te. Malo sam umoran/umorna, Gospodine. Daj mi snage.”

Možda nećete moći uzeti dva tjedna godišnjeg odmora iz ovih stopa, no možete početi s nekoliko pet-minutnih stanki svakog dana. Možda nećete moći otići na nekoliko dana, ali čak da se morate povući u kupaticu, pjevajte pjesmu obožavanja, ili pustite CD u automobilu, odvojite se nasamo s Gospodinom, barem na nekoliko minuta i recite: „Isuse, potrebno mi je malo obnove. Ljubim Te. Obožavam Te. Daj mi snage, obnovi me.” Gospodin nas želi osnažiti i obnoviti tako da možemo ustrajati i konačno uživati u svom uspjehu. Čekanje na Gospodina ne treba biti komplicirana stvar. Samo Ga stavite na vrh svoje liste prioriteta. On želi da uživate u kvaliteti života, koja vam možda izmiče jer ne provodite dovoljno vremena s Njime.

OBNOVA

U Psalmu 103:2-5 stoji:

„Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i ne zaboravi dobročinstva njegova: on ti otpušta sve grijehе tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje; on ti od propasti čuva život; on te poljepšava, čini vrijednim/vrijednom časti i kruni te dobrotom i ljubavlju; život ti ispunja [tvoje potrebe i želje] dobrima tako da ti se obnavlja

*mladost kao u orla [koji je snažan, pobjedonosan i koji leti visoko].*²² (označila autorica).

Mnogi od nas ideju o obnavljanju mladosti smatraju vrlo primamljivom. Želimo izgledati mlade i imati onu vrstu energije kakvu smo imali u mladim danima. Međutim, ja vjerujem kako je ono što psalmist naziva „mladošću” zapravo ono što mi nazivamo „mladi u srcu” – svjež, živ pristup životu, umjesto onog umornog, iscrpljenog, negativnog. Mladost nije samo stvar godina života; ne, radi se o onome što se događa u vama. Vi živite u tijelu, ali vi ste duh, i ako čuvate svoj duh snažnim, on će svakako utjecati na vaše tijelo, vaš um, vaše emocije i vaše odluke na pozitivan način.

Psalmist ne bi govorio o obnavljanju naše mladosti poput orlove, da nema nečega što bi nas orao mogao naučiti u vezi s time. Mene cijeli postupak obnove orla fascinira i zadivljuje, a nadam se da će i vas.

Postupak obnove

U orlovom životu nastupi određeno vrijeme kad on više nije tako brz kao što je nekoć bio. Njegovi uzleti više nisu tako brzi kao kad je bio mlad; sporije leti; njegove nekoć oštre pandže sada su postale tupe; na kljunu mu se formirala nakupina uslijed kalcifikacije; njegovo je perje istrošeno i sada kroz njega šišti zrak kad se strmoglavljuje po svoju lovinu. Naravno, on je još uvijek orao, no izgubio je mnogo od svoje snage i smjelosti.

Kad se to dogodi, orao sjedne na visoku stijenu što bliže suncu i počne čupati svoje perje, jedno pero za drugim – ponekad ih ima oko sedam tisuća. Dok to radi ne misli na bol, već na poboljšanje. Zatim potraži hladan, osvježavajući potok u kojem se može oprati. Voda ispere svu prašinu i prljavštinu, parazite i insekte koji su se nakupili tijekom vremena. Kad je osvježen, čist i praktično gol, orao stane nasuprot suncu i čeka.

²² Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i ne zaboravi dobročinstva njegova: on ti otpušta sve grijehе tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje; on ti od propasti čuva život, kruni te dobrotom i ljubavlju; život ti ispunja dobrima, ko orlu ti se mladost obnavlja. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

Da bi mu perje ponovo naraslo, trebat će oko četiri dana. Za to vrijeme on oštri svoje pandže i kljun trljajući ih pokretima naprijed-nazad o stijenu. Istu tu stijenu koristi i da razbije nakupinu na kljunu koja je nastala uslijed kalcifikacije. Ostali orlovi, koji su prošli kroz taj postupak, mogu mu donijeti i nešto hrane. Orao mirno prolazi tim razdobljem svoje relativne slabosti, ali nakon toga njegova se snaga obnavlja.

Vjerujem kako Bog želi da naučimo nešto iz ovih postupaka koje orao poduzima. Postoji vrijeme kad se osjećamo suhi, slabi, pobijedeni i obeshrabreni. Postoji vrijeme kad nam život udijeli gorke udarce, a naši se snovi sruše ravno pred našim očima, kad nas netko koga smo voljeli povrijedi, netko kome smo vjerovali izda, kad smo povjerovali da će nešto konačno uspjeti, a nije. To su upravo one situacije u kojima smo spremni odustati. Tijekom takvih razdoblja stvarno nam je potrebna obnova. Ne uzmemo li tada vrijeme za obnovu, možemo se naći u opasnosti da na situacije reagiramo emocionalno, a to uvijek znači bez mudrosti što vrlo često samo pogoršava situaciju.

To su razdoblja kad moramo postati ozbiljni u vezi s Bogom. Tada nam je potrebno više nego što obično možemo dobiti iz svoje svakodnevne pobožnosti. Neki ljudi trebaju učiti od orla i odvojiti se na stranu i provesti četiri dana u molitvi i postu, tražeći Boga, obožavajući Ga i izljevajući svoje srce pred Njime. Za one koji nikad nisu postili to može izgledati kao ekstremna mjera, no očajni ljudi rade očajničke stvari u očajna vremena. Drugi pak ljudi trebaju postati *radikalni* glede ostvarivanja mira u svojim životima – isključiti televiziju ili isključiti mobitel navečer. Možda vam je potrebno vrijeme da biste ispitali svoj život i vidjeli što u njemu ne donosi rod i što treba odsjeći.

Uvjerena sam kako nam je svima potrebno više vremena ili intenzivnijeg vremena za obnovu. Osobno nastojim godišnje odrediti i rasporediti tri ili četiri tjedna tijekom kojih mogu biti sama. Uložim određeni napor i odvojim to vrijeme, jer vjerujem, to je najbolji dar koji sebi možemo priuštiti - vrijeme koje smo proveli nasamo s Bogom.

Potrebno nam je to vrijeme stvarne tišine jer se možemo povezati s Bogom na zapanjujuće načine, na tim mjestima dubokog mira i spokoja. Pri tome ne moramo osjećati da smo dobili konačnu „riječ” od Boga, niti doživjeti neko nadnaravno iskustvo. Iskazati čast Bogu time što smo

odvojili vrijeme, imat će velike posljedice za naše živote i donijeti obnovu i osvježenje. Donosit ćemo bolje odluke,

...to je najbolji dar koji sebi možemo priuštiti - vrijeme koje smo proveli nasamo s Bogom.

puno će nam lakše biti očitovati Božji karakter i više ćemo uživati u životu. Vrijeme je jedna od najvažnijih stvari koje možemo dati Bogu. Tako Mu govorimo da nam je važan i da ne možemo zamisliti život bez Njega.

Dok idete za svojim uspjehom, nemojte zaboraviti biti predani i odlučni, čekati na Gospodina i obnavljati svoju snagu. Kako to budete činili, sve ćete snažnije ići naprijed i nikad nećete odustati.

Glas u pustinji

Marian Anderson, vična teškom radu i progonstvu, rođena je 1897. u crnačkom dijelu Filadelfije, u skladnoj obitelji koja je imala ograničena financijska sredstva. Kad joj je otac iznenada umro, njoj je bilo tek deset godina; novca je bilo vrlo malo, a njezina je majka čistila po kućama i prala rublje kako bi preživjela zajedno sa svojim kćerima, Marian i njezine dvije sestre.

To što je imala izvanredan dar za pjevanje otvorilo je Marian vrata za prilike koje inače ne bi imala. Pjevati je počela u crkvenom zboru *Union Baptist Church*, gdje su ljudi vrlo brzo uočili kvalitetu, raspon i bogatstvo njezinog izvanrednog glasa. Znali su da je to nešto posebno. Isto su tako znali da Marianina obitelj nema novca za učitelja pjevanja, stoga je crkva organizirala koncert za prikupljanje sredstava; desetogodišnja Marian nastupila je kao glavni solist.

Njezina obitelj nije mogla platiti poduke iz klavira pa je sama učila svirati. Kad je željela naučiti svirati violinu, prala je stepenice kako bi mogla kupiti vlastiti instrument. Očito je da je bila strastveno predana glazbi. Jednom se otišla prijaviti u glazbenu školu u Philadelphiji, ali se mlada recepcionerka u školi vrlo grubo ponijela prema njoj. Kad je Marian rekla da se želi upisati u školu, mlada joj je žena odbrusila: „Ne primamo obojene.”

U dobi od devetnaest godina, Marian je predstavljena poznatom učitelju pjevanja Giuseppeu Boghetti, koji joj je godinama bio učitelj, trener i prijatelj. Kako su se njezina umješnost i izgled razvijali, počela je primati pozive da pjeva, pa čak i da ide na turneju. Puna samopouzdanja i okružena ljudima koji su je podržavali, organizirala je nastup u gradskoj vijećnici u New Yorku 1924. Na koncert je došlo toliko malo ljudi, a kritike su bile tako loše da je razmišljala napustiti glazbu zauvijek.

No Marian se uskoro vratila natrag. Krenula je na natjecanje pjevača kojeg je pokrovitelj bilo Filharmonijsko društvo u Philadelphiji, gdje je pobijedila u skupini od preko tri stotine natjecatelja na *Lewisohn Stadiumu*. Ponovo je počela ići na turneje, a 1928. imala je svoj solistički recital u *Carnegie Hallu*.

Godine 1939., unatoč svojim izvanrednim postignućima, Andersonovoj su još uvijek ograničavali nastupe, zbog boje njezine kože. Te joj godine vlasnici *Constitution Halla* u Washingtonu DC nisu dopustili da tamo pjeva, a sve

zbog njezine rase. Kad je Eleanor Roosevelt, žena predsjednika Sjedinjenih Američkih Država, čula što se dogodilo, organizirala je da Marian umjesto toga pjeva u *Lincoln Memorialu*. Tom je prilikom koncertu na otvorenom prisustvovalo oko sedamdeset i pet tisuća ljudi. Sam je događaj predstavljao vrlo važan trenutak za napredak građanskih prava u Americi te je dao mnogim ljudima, koji su trpjeli zbog rasizma i nepravde, odvažnosti da idu za ostvarenjem svojih snova.

Anderson je nastavila i bila prva Afroamerikanka koja je kao solist nastupila u Metropolitan operi u New Yorku. Isto tako, pjevala je prilikom inauguracija te primila mnoge prestižne nagrade uključujući i predsjedničku medalju slobode 1963. i nagradu Grammy za životno djelo 1991. Kako se njezina izvanredna karijera bližila kraju, krenula je na svoju oproštajnu turneju, završivši je s trijumfalnim koncertom na mjestu gdje su joj nekoć zabranili čak i da uđe u zgradu – Constitution Hall u Washingtonu DC.

Stoga nije važno koja su se to vrata pred vama danas zatvorila, samo nastavite i ne odustajte. Ustrajte s odlučnošću i prilike koje se danas čine nemogućima, otvorit će se sutra.

9. POGLAVLJE

SVLADAVANJE PREPREKA DO USPJEHA

*„Kad dospijete na usko mjesto, a sve je protiv vas,
i čini se da ne možete izdržati ni minute dulje,
tada nemojte odustati, jer to je upravo ono mjesto i
vrijeme kad će se usud preokrenuti.“*

HARRIET BEECHER STOWE

Magarac je upao u duboki zdenac, a farmer, njegov vlasnik, nije imao nikakvu ideju kako da ga odatle izvuče. Nakon mnogo promišljanja, zaključio je kako bi najbolje rješenje bilo da pozove svoje prijatelje da mu pomognu zakopati magarca u zdenacu. Naposljetku, mislio je, magarac je star te bi njegovo izvlačenje iziskivalo previše muke nizašto.

Susjedni su farmeri stigli s lopatama i počeli ubacivati zemlju u bunar, preko magarca. Magarac je ispočetka pravio strašnu buku, a zatim se umirio. Ljudi su pogledali u zdenac i ugledali nevjerojatan prizor.

Svaki put kad bi ubacili zemlju u zdenac, magarac bi stresao zemlju sa sebe, pa bi zemlja dospjela pod njegove noge, a ne na njega. Nastavili su ubacivati zemlju, nastojeći zatrpati bespomoćnog magarca, no on bi svaki put stresao zemlju sa sebe! Uskoro je sloj zemlje s kojim su ga pokušali zatrpati narastao dovoljno da je podigao magarca na vrh i on je jednostavno stupio na čvrsto tlo.

Da je magarac samo stajao i dopustio da ga zemlja zatrpa, ne bi preživio. No on je bio odlučan izaći iz te jame. Svaki put kad se lopata zemlje sručila na njega, on ju je stresao i popeo se na nju.

Željela bih da budete poput toga magarca. Koristite teškoće i prepreke s kojima se suočavate kao stepenice koje vode prema cilju vašeg života. Kad vam naizgled nemoguća situacija dođe na put, ne dopustite joj da vas pokopa. Budite kreativni, svladajte je i natjerajte da radi za vas, a ne protiv vas. Okrenite tu nemoguću situaciju u svoju korist, makar se po njoj morali penjati, korak po korak. Neka vas okolnosti koje bi vas mogle ugušiti, jačaju i podižu na novu razinu. Budite osoba spremna raditi s Bogom na usvajanju odlučnog „ja-to-mogu” stava; djelujte u skladu s istinom da sve „možete u Kristu koji vam daje snagu” (vidjeti Filipljanima 4:13), ma što vam se ispriječilo na putu.

SIGURNI U USPJEH

Pravi uspjeh nikome ne dolazi ni lako ni bez prepreka. On je rezultat marljivog rada, strpljenja, odlučnosti, kreativnosti, žrtvovanja i kretanja unatoč pogreškama – ali dolazi. Odustajanje je jedini način da stvarno budete gubitnik, a upravo će to biti glavna kušnja kad se nađete oči u oči s protivljenjem.

Pismo nas jasno uči da imamo neprijatelja koji nas želi osujetiti i poraziti. Njegov je prvenstveni cilj da „ukrade, zakolje i uništi” (vidjeti Ivan 10:10), a vrijeme provodi obilazeći oko nas „kao ričući lav, tražeći koga da proždere” (1 Petrova 5:8). On će nam se suprotstaviti i priječiti naš uspjeh na sve moguće načine, čineći sve što je u njegovoj moći da nas obeshrabri kako bismo odustali.

Želim vam da budete uspješni u svakom području svog života – svom poslu, svojim odnosima, svom braku, sa svojom djecom, svojim financijama, zdravljem, svojom službom, svojim kreativnim izražavanjem, svojim nastojanjem na ostvarenju Božjih planova i svemu drugome što radite. No znam da trajan uspjeh traži napor, a dok vi radite i idete prema tome, neprijatelj će dolaziti da ukrađe, ubije ili uništi. Od životne je važnosti naučiti kako ići dalje u snazi i kad uspjeh ne dolazi onako lako kako biste vi to željeli i kad se suočavate s preprekama s kojima ćete se sigurno susresti na svom putu.

SAVLADAVANJE PREPREKE BR. 1: KUŠNJA NA ODUSTAJANJE

Kušnja na odustajanje je dio ljudske naravi, no popustiti toj kušnji jednako je kao i odustati. Kušnju ne izbjegavamo tako što mirno sjedimo i odbijamo se obračunati s njom ili želimo da je Bog makne. To spada u realnost kršćanskog života i predstavlja zapreku našem uspjehu, zapreku koju moramo svladati. Biblija nam kaže u Lukinom evanđelju 22:40:

Kušati vjernike u opisu je đavlova posla. Sve dok smo živi bit ćemo kušani, a sve dok slijedimo Isusa naš je posao oduprijeti se kušnjama.

„Molite da ne padnete u napašt!” Kušati vjernike u opisu je đavlova posla. Sve dok smo živi bit ćemo kušani, a sve dok slijedimo Isusa naš je posao oduprijeti se kušnjama.

Vrlo često ne prepoznamo da taj osjećaj obeshrabrenja i misli o odustajanju dolazi od neprijatelja, a to je razlog zašto se ne odupiremo takvim kušnjama onako kako bismo trebali. Neke misli koje neprijatelj može staviti u vaš um, ne bi li vas kušao da odustanete, mogu biti poput ovih:

- To je preteško. To zahtijeva previše truda i napora.
- Stvarno nisam kvalificiran/kvalificirana za takvo što.
- Imam previše problema i ne mogu ih sve riješiti.
- Nema nikoga tko bi mi pomogao.
- Moji prijatelji i moja obitelj misle da sam lud/luda što to radim.
- Nikad neću biti u stanju to završiti.
- Ma što mi je bilo kad sam pristao/pristala na taj zadatak?
- Znao/zнала sam da to neće uspjeti.
- Trebam se vratiti na svoj stari posao/grad/način života/slужbu. Tamo je sve bilo bolje.

Ohrabrujem vas da počnete prepoznavati kušnje na odustajanje kao djelo neprijatelja, a želim i to da se počnete odupirati kušnjama svom svojom snagom. Nemojte 'flertovati' s kušnjom ili ju smatrati nevažnom.

Ne dopustite đavlu da vas namami u pasivnost, ne budite cijela tri dana depresivni, ispuhani balon koji sluša kako mu neprijatelj recitira popis razloga zbog kojih bi trebao odustati od svojeg zadatka. Oduprite se đavlu odmah na početku! Objavite rat kušnji. Nemajte milosti za neprijatelja. Onaj *tren* kad ste kušani odustati, glasno objavite: „*Ja neću odustati. Odbijam odustati. Ja ću dovršiti ono što me je Bog pozvao da radim.*”

Tijekom moje gotovo tridesetogodišnje službe, često sam bila kušana da odustanem, posebno u prvim godinama kad smo puno putovali. Bilo je mnogo slučajeva kad bih se probudila u hotelskoj sobi, iscrpljena od propovijedanja prethodne večeri i opterećena od slušanja o problemima u uredu – netko je odustao, neodgodiva stvar je trebala moju pažnju, primili smo račun koji nismo očekivali i tako dalje, i tako dalje. Povremeno bih bila vrlo obeshrabrena, sve do suza. Ponekad se nisam željela odjenuti i ići propovijedati ljudima o tome da moraju proći kroz teškoće, dok sam sama bila preplavljena pritiscima vlastitog života.

Godinama sam se morala odupirati mnogim kušnjama na odustajanje; naučila sam da je dobro odrađen posao u molitvi jedan od najboljih načina za to. Daleko je mudrije nadvladavati kušnju tako što ćete učinkovito moliti i tražiti Božju pomoć, nego joj se odupirati u vlastitoj snazi. Kad tražite Boga i Njegovu snagu, On će vam je i dati.

Isus je rekao učenicima dva puta u istom danu da mole kako ne bi upali u kušnje. Dakle, ako je On mislio da je upadanje u kušnje ozbiljna prijetnja, onda je bolje za nas da to ozbiljno shvatimo. Pogledajte u Lukinom evanđelju 22:40 i stihove koji slijede: „...Kada dođe na to mjesto, reče im: ‘Molite da ne padnete u napast!’ ... Nakon molitve ustade, pride k učenicima i nađe ih gdje spavaju, obrvani žalošću, te im reče: ‘Zašto spavate? Ustanite i molite da ne padnete u napast!’” (Luka 22:40, 45-46).

Svakako surađujte s Bogom i molite da ne padnete u kušnju na odustajanje. Zamolite Ga da vam pomogne dovršiti ono za što vas je pozvao; budite sve što vam je rekao da budete; činite sve što On traži od vas, i imajte sve što On želi da imate.

SVLADAVANJE PREPREKE BR. 2: OSOBNI PROBLEMI

Kad neprijatelj vidi da ste odlučni dovršiti zadatak za Boga, jedna od njegovih najdražih i najučinkovitijih alatki kojom vas želi navesti da odustanete je osobna bol. Imala sam priliku vidjeti mnoge ljude koji su proživljavali osobne krize i probleme u životu, a i sama sam doživjela osobnu bol dok sam išla prema ostvarivanju svojih ciljeva ili ispunjenju svojih snova.

Tako sam jednom trebala voditi seminar u vrijeme kad sam doista imala slomljeno srce zbog niza ozbiljnih situacija u kojima je sudjelovalo jedno od naše djece. Seminar se održavao u dvorani koja je imala jednu malu prostoriju iza podija, ugodan prostor gdje su se govornici mogli odmoriti i osvježiti između službi. Kad bi na mene došao red da govorim, stupila bih na podij i vodila sastanak kao i obično. Zatim bih otišla u tu prostoriju i plakala. Kad sam trebala ponovo izići na podij, obrisala sam suze i obavila svoj zadatak, a onda se opet vratila u tu prostoriju i još plakala. Taj se ciklus ponavljao tijekom cijelog seminara. Osobno sam patila, ali sam i dalje obavljala svoj zadatak.

Da bismo bili ljudi koji ostaju odlučni i marljivi, moramo naučiti to biti unatoč osobnoj boli. Karakterne osobe jednostavno ne kažu: „Večeras neću raditi svoj posao jer imam problem! Prolazim osobnu krizu pa ljudi ne mogu očekivati da ću im večeras služiti?”

Možda vam to zvuči smješno, no postoje ljudi koji dopuštaju svojim osobnim problemima da upravljaju njihovim životima i diktiraju koje će obveze ispuniti, a koje neće. Ako imaju osobnih problema, odluče da te nedjelje neće raditi s djecom. Ne žele raditi svoj posao ili ispuniti zadanu riječ. Propuste učiniti ono što su rekli da će učiniti jer misle da ih njihove osobne krize oslobađaju njihovih obveza.

Pomagati nekome kad se sami nosite s boli osobne prirode, vrlo je teško; za to je stvarno potrebno predanje i odlučnost. Kao službenica, uvjeravam vas, služiti povrijeđenim ljudima kad ste i sami povrijeđeni pravi je izazov. Slušati probleme drugih ljudi, kad i sami imate probleme može biti izvanredno teško. No to vam pomaže razviti veće suosjećanje i čini vas jačim.

Premda trpите bol, još uvijek trebate držati svoju riječ, ako je to moguće, i učiniti sve što možete kako biste pomogli drugima. Upravo su to ona vremena kad morate marno ispunjavati svoje obveze i djelatno tražiti načine kako biste blagoslovili druge ljude oko sebe. Vremena osobnog testiranja su upravo ona vremena koja *morate* proći izvršavajući ono što ste obećali Bogu i nastaviti Mu služiti.

Svi imamo osobne probleme; u životu dođe trenutak kad nije moguće ispuniti predanje, no trebamo činiti sve kako bi tih trenutaka bilo što manje. Naši se izazovi mogu ticati našeg zdravlja, djece, brakova, roditelja koji stare, stresa na poslu, upravljanja vremenom – popisu nema kraja. Ne smijemo dopustiti tim teškim okolnostima da nas izbace iz kolosijeka dok idemo prema ispunjavanju Božjeg plana za naše živote. Ljudi koji ne dopuste da ih se izbací iz njihova kolosijeka, odlučili su ostati usredotočeni na svoje poslove, ostati posvećeni Bogu, svojim obiteljima; oni su odlučili svladati svaku prepreku na svom putu. To su pobjednici u životu.

SVLADAVANJE PREPREKE BR. 3: ODBACIVANJE

U slučaju da vas ljudi odbace, možda nećete željeti nastaviti raditi ono što biste trebali; možda ćete željeti naći neko mjesto na koje se možete sakriti i 'lizati' svoje rane, no nemojte to činiti! Samo nastavite ići dalje, unatoč svemu što vas obeshrabruje ili vas pokušava zaustaviti.

Pogledate li na svoj život do sada, vjerojatno ćete ustanoviti kako se uvijek kad bi vas Bog pozvao na novu razinu, našao netko tko se s time nije složio. Na neki način ta vam osoba šalje poruku: „Budeš li to radio/radila više ti neću biti prijatelj.” Znete li zbog čega se to tako često događa? Sotona, vjerojatno više od svega, koristi bol koju donosi odbacivanje ljudi, kako bi nas spriječio da ne vršimo Božju volju. Bol koju osjetimo kad doživimo odbacivanje onih koje volimo, tako je snažna da često prestanemo biti odlučni izvršavati ono za što nas je Bog pozvao. Odbacivanje dovodi do toga da mislimo kako nismo sposobni učiniti ništa što bi bilo koga moglo zadovoljiti te poželimo odustati. Moramo

imati na umu da možda nećemo uvijek udovoljiti ljudima, ali ako je Bog s nama zadovoljan, onda je to jedino što je važno.

Isus je adresirao pitanje odbacivanja u Mateju 10:5-14. U ovom je odlomku Isus upozorio Svoje učenike da će ih neki ljudi odbacivati, poučavajući ih kako im je na to reagirati: „Ako vas gdje ne prime, ili ne poslušaju vaših riječi, izidite iz te kuće ili grada i otresite prah sa svojih nogu” (stih 14). Oni su, dakle, doslovno trebali ‘otresti’ odbacivanje i nastaviti dalje.

Kad me je Gospodin ispunio Duhom Svetim, On me i opremio za poziv koji je nedugo zatim oslobodio u moj život – da poučavam Njegovu riječ. Onoga trenutka kad se to dogodilo osjetila sam zrnce odbacivanja, koje sam već ranije opisala. Gotovo svi moji prijatelji mislili su da sam luda. U to vrijeme, o kojem vam ovdje govorim, žene nisu propovijedale i poučavale Bibliju. I dok se činilo kako me svi oko mene odbacuju, ja sam morala ostati odlučna da neću odustati od onoga za što me je Bog pozvao.

Mnogi će ljudi željeti biti uz vas kad uspijevate u nečemu što drugi smatraju dobrim i kad time postajete vidljivi, dobijate prestiž ili čast. Ali, kad činite nešto nepopularno ili neobično, možete izgubiti neke od svojih prijatelja. Želite li učiniti bilo što veliko za Boga, morate biti spremni neko vrijeme izdržati odbacivanje i usamljenost. To vrijedi truda, a na kraju ćete biti sretni što ste izdržali. Morate razumjeti da vas Bog, ma s koliko se odbacivanja suočili, uvijek i do kraja prihvaća. On želi da napravite proboj kroz te prepreke sastavljene od odbacivanja i da idete naprijed prema svojim ciljevima.

SVLADAVANJE PREPREKE BR. 4: ŽELJETI PREVIŠE – PREBRZO

Tijekom godina, ljudi su me pitali: „Što je bila najteža strana ili iskustvo u vašoj službi?” Uvijek odgovaram: „Ne odustati u vrijeme polaganja temelja.” Premda smo, naravno, iskusili svoju porciju situacija koje su nas navodile da odustanemo, ništa nije bio takav izazov kao ostati usredotočenima i marljivima tijekom tih početaka, kad je mnogo toga što danas

čini službu, bilo nevidljivo i nepoznato. Sigurno, željeli smo imati plodonosnu službu, no znali smo kako nam trebaju snažni temelji prije nego li počnemo graditi. To je značilo da se sve mora učiniti izvrsno.

Istodobno s našim pokušajima da izgradimo službu u koju nas je Bog pozvao, Dave i ja smo rasli i u osobnom smislu. Bog je govorio našim srcima o izvrsnosti, poštenju i o tome da izbjegavamo borbe i svade u našim osobnim životima i službi. Naprezali smo se kao nikad prije. Učili smo raditi zajedno i izbjegavati svade u našem osobnom odnosu, a to smo teško postizali.

Nismo imali mnogo ljudi koji bi nam mogli pomoći, a sami nismo imali iskustva pa je sve što smo činili zapravo predstavljalo velik korak vjere. Tada nam se svaka odluka koju smo donijeli činila ključnom; učili smo kako čuti od Boga. To je vrlo često bilo zamorno i obeshrabrujuće, posebno kad smo činili najbolje što smo mogli, a rast je bio tako bolno spor.

Počela sam poučavati Bibliju u našoj dnevnoj sobi i to je trajalo oko pet godina. U drugoj polovini tog razdoblja Bog je otvorio još jedno biblijsko poučavanje u drugoj kući pa sam tjedno imala dva biblijska poučavanja, s oko dvadeset i pet do trideset ljudi na svakom. Isto sam tako služila i na druge načine – savjetovala, pomagala ljudima da se oslobode različitih sveza i zarobljenosti, dijelila sam evangelizacijske traktate na ulicama, molila (puno sam molila) – radila sam sve što sam mogla kako bih služila Bogu. Napustila sam posao kako bih mogla služiti drugima, premda smo imali financijske probleme; Bog nam je dao milost da ne odustanemo.

Nakon pet godina, Bog me je promovirao. Otišla sam raditi u crkvu u St. Louisu, gdje sam provela pet godina. Prva mi je plaća iznosila šezdeset i pet dolara; u to vrijeme činila se cijelim bogatstvom. Tu sam započela držati sastanke za žene. Božja je ruka bila nad tim sastancima; sastanci su tako brzo rasli da smo ubrzo imali oko pet stotina žena koje su dolazile svakog tjedna.

Tijekom vremena, postala sam pomoćni pastor u crkvi i tada počela poučavati u Biblijskoj školi. Malo po malo, Bog me je trenirao i opremao, no ja sam uvijek željela više.

Došlo je vrijeme kad je Bog progovorio mom srcu: „*Sada sam završio s tvojim radom u ovoj crkvi. Uzmi svoju službu, i idi na sjever, na jug, na istok i zapad.*” Bila sam poslušna toj riječi, i nakon nekog vremena imala sam mnogo više sastanaka nego ikada prije, no ti su sastanci po obimu bili manji. Činilo mi se kao da opet počinjem ispočetka! Služila sam većem broju ljudi, ali u manjim skupinama – sedamdeset i pet na jednom mjestu, šezdeset na drugom, stotinu ovdje, osamdeset i pet tamo. Kad smo imali sastanak sa stotinu i pedeset osoba ili dvije stotine osoba, mislili smo kako konačno nešto radimo! Radila sam više nego ikad i imala daleko više obveza.

Svake je godine služba rasla i naši su sastanci bili sve veći i veći u broju. Dosegli smo tri stotine, pa četiri stotine i pedeset. Do tada smo već postali poznati, počeli putovati i držati sastanke u drugim gradovima. A onda je rast stao – barem za tu sezonu.

No jednog je jutra, baš kad smo se spremali na posao, Duh Sveti došao na Davea na tako silan način da je Dave počeo plakati. Bog mu je pokazao u kakvom stanju ljudi žive i rekao mu: „*Sve vas ove godine pripremam za televiziju. Sada želim da idete na televiziju. Vrijeme je da ova služba krene na televiziju. Vi imate odgovore koji trebaju ljudima.*” Imali smo te odgovore jer nas je Bog kroz sve to vrijeme polako učio onome što je želio da podijelimo s drugima.

Kad smo krenuli s televizijom, naša se služba utrostručila u tri mjeseca. Od tada, tako je brzo rasla da smo morali trčati kako bismo bili ukorak s Bogom. Sad imamo više ljudi zaposleno u službi, nego što ih je nekada dolazilo na sastanke. Imamo veliku viziju i planove za budućnost, i mogu iskreno reći da je Bog učinio da naša služba raste baš na pravi način i točno u pravo vrijeme. Drago mi je da nas je On tako strpljivo vodio, premda sam sama ponekad bila frustrirana.

Što god vjerovali da Bog želi da radite u svom životu, budite strpljivi dok On to ne omogući. Strastveno prigrlite vrijeme učenja i pripreme kroz koje vas On provodi, čak i onda kad se sve čini tako bolno sporim. Nemojte željeti da se previše stvari prebrzo dogodi, nego budite zahvalni za svaki dan u kojem Bog donosi rast, širenje i nove mogućnosti na vaš put u Njegovo savršeno vrijeme.

SVLADAVANJE PREPREKE BR. 5: NEUDOBNOST

Živimo u „instant” društvu. Želimo da sve bude lako, ugodno i udobno. Kad moramo nešto raditi, kažemo: „Oh, jadan/jadna ja. To je preteško. Trebam izvaditi suđe iz perilice.” Ja sam živjela još u vrijeme kad nije bilo perilice za suđe i sve što imam za reći onima koji se žale u vezi s perilicom je da budu zahvalni što ne moraju svoje suđe sami prati! A čak ga ne moraju ni brisati!

Imamo dizala i pokretne stepenice pa se ne moramo penjati stepenicama. Imamo mikrovalne pećnice i samo pritisnemo gumb i skuhamo hranu za sekundu tako da ne moramo propustiti svoju omiljenu TV emisiju. Imamo i instant krumpir tako da ga ne moramo guliti, kuhati i miješati da bismo dobili pire. Imamo mogućnost da kupujemo iz naših automobila tako da ne moramo izlaziti iz njih kako bi nabavili lijekove, pokupili odjeću iz kemijske čistionice ili kupili hranu. Imamo stvari na gumbe za ovo i za ono, instant ovo i instant ono. Ovisni smo o lagodnosti i udobnosti.

Tužna je stvar u vezi svih tih ugodnosti da, premda ih smatramo „dobrima”, one zapravo rade protiv nas na mnogo načina. Dovode do toga da uvijek tražimo najlakši put onda kad bi onaj, naoko, teži put zapravo mogao izgraditi nešto vrijedno u nama. Nikad se nećete suočiti s preprekom za koju Bog ne zna. Kad vaše putovanje postane teško, sjetite se, premda svijet voli „lakši put”, Bog vas nije stvorio za udobnost. On vas je stvorio i opremio za nevolje, znali vi to ili ne. On vas je stvorio takvima da se vaše najbolje ispolji u teškim situacijama i da iskusite radost i snagu kad ih prebrodite.

SVLADAVANJE PREPREKE BR. 6: LJUBOMORA

Prije mnogo godina, Dave i ja smo pušili cigarete, i Bog je radio na nama da prestanemo pušiti. To je bilo štetno za naše zdravlje, i ne samo to, bila je to skupa, smrdljiva navika. Dave je jednostavno rekao Bogu: „Pa

dobro, znam da moram prestati pušiti, no ja ću s time nastaviti sve dok mi Ti ne udijeliš milost da mogu prestati; neću se oko toga brinuti; svoju brigu bacam na Tebe.” Slijedećeg je dana ustao i nije mu se pušilo; od toga dana nikad nije poželio zapaliti cigaretu.

Mislite li da sam ja uspjela tako lako prestati s pušenjem, kao Dave? Ne! Da ponovim: Ne! Ja sam morala *patiti!* Bilo je toliko pokušaja da s tim prestanem, da im ne znam ni broja. Evo kako se stvar odvijala: nisam mogla bez cigarete pa sam kupila kutiju. Onda bih se podsjetila da se zapravo ostavljam pušenja i bacila sam kutiju. Zatim bi opet došao trenutak kad sam trebala cigaretu pa bih pretraživala kantu za smeće ne bih li je našla! Onda bi mi bilo strašno što sam pušila pa bih opet uzela cigarete i bacila ih. A usred noći, evo mene opet u kanti za smeće i ponovo palim cigaretu! I tako, tu sam u gluho doba noći, pušim, otpuhujem dim cigarete ispod najvećeg tereta osude kojeg možete zamisliti!

U to smo vrijeme Dave i ja išli u jednu Duhom ispunjenu crkvu i nakon službe ja bih odjurila na parkiralište, otvorila sve prozore našeg automobila, legla unutra na sjedala i pušila – misleći kako u crkvi to nitko ne zna. Vjerojatno su mislili da se naš automobil zapalio zbog dima koji je kuljao kroz prozore.

A Dave je za to vrijeme išao kroz život potpuno slobodan od cigarete. Puno sam ga puta pitala: „Dave, nije li ti to *jako teško?*”

„O, nije,” odgovarao bi mi. „Božja je milost na meni.”

Ljuta, žudeći za cigaretom, poželjela sam vrištati: „A gdje je Njegova milost kad se radi o *meni?!?*” Možda u to vrijeme nisam imala dovoljno vjere da bih primila Njegovu milost, no što god da je bilo u pitanju, ja sam i dalje pušila i zamjerala Daveu što se tako lako riješio cigarete.

Od tada sam naučila kako je naša sklonost da budemo ljubomorni na druge u čijim je životima Bog ostvario proboje, jedna od glavnih prepreka našem proboju za kojim toliko čeznemo. Mislimo kako je nepravdno da oni uživaju u tako brzom uspjehu, gotovo bez napora, dok se mi moramo boriti i trpjeti. Jedan od načina na koji se može svladati prepreka ljubomornosti je da se pouzdamo u Boga i vjerujemo kako je njegov plan za svakog od nas savršen. Možda se u tom trenutku ne čini fer i pošteno, no Bog zna što radi i zna kako nas želi upotrijebiti u budućnosti.

U mom slučaju, ja sam konačno odlučila i rekla uz mnogo molitve i oslanjanja na Boga: „Ja ću prestati pušiti cigarete! Uz Božju pomoć *ja ću se ostaviti* cigareta! Baš me briga koliko je teško, *ja ću prestati pušiti!*” Nakon toga, bilo mi je jako teško nekih trideset dana i napokon, kraj. Konačno sam imala proboj; više nikad nisam zapalila cigaretu niti imala ikakvu želju za njom.

Zašto me Bog nije odmah oslobodio kao Davea? Ne znam. No znam da sam naučila važnu lekciju o pouzdanju u Njegovo vrijeme za mene, a da ne budem ljubomorna zbog načina na koji radi s drugima.

SVLADAVANJE PREPREKE BR. 7: SEBIČNOST

Sebičnost je još jedna prepreka na putu prema ostvarivanju naših ciljeva, osobito kad se radi o našem osobnom prostoru i slobodi. Ako smo odlučili nikad se ne predati, onda ćemo s vremena na vrijeme morati žrtvovati svoje sebične želje. Ustrajnost i odlučnost prilično su teške za ono „sebe.” Naposljetku, ako sam se nečemu posvetila, što će se dogoditi u trenutku kad to više ne želim raditi? Često mislimo kako je sloboda u tome da činimo sve što želimo, kada god to želimo. No istina je, kad bismo zbilja mogli tako živjeti, postali bismo samo još sebičniji i egocentričniji.

Ako pak, s druge strane, nismo odlučni ustrajati i ne odustati, onda će đavlu biti vrlo lako da nas odgovori od onoga što bismo trebali raditi, pozivajući se na naše sebične želje. Ustrajnost zahtijeva discipliniranje naših osjećaja, čineći ono što je pravo, neovisno o tome kako se osjećamo.

Potrebno je da, s vremena na vrijeme, podložimo svoju slobodu i osobni prostor te naučimo sami sebi reći ‘ne.’ Ne možemo se osloniti na svoje tijelo; ono nas neće odvesti tamo gdje trebamo biti kad trebamo biti. Ono će željeti da stane onda kad je potrebno ići dalje. Tijelo će nas kušati u pogledu našeg osobnog prostora i slobode – na račun našeg osobnog rasta.

Obično se kaže kako je puno bolje osjećati se dobro sada nego živjeti discipliniran, posvećen život koji vodi do ostvarenja naših ciljeva i naše sudbine.

Potrebno je da, s vremena na vrijeme, podložimo svoju slobodu i osobni prostor te naučimo sami sebi reći 'ne.'

Ne radi se samo o tome kako Bog želi da vi uspijete, nego o tome da vas je On stvorio da uspijete. I On, Bog, ne želi da se vi zadovoljite s bilo čime

što je manje od toga. Ne dopustite sebi da odustanete zbog neuspjeha ili pogrešaka, nego im dopustite da vas one pouče što treba izbjeći slijedeći put. Kako se krećete prema uspjehu, čekajte na Gospodina i dopustite Mu da obnovi vašu snagu. Uspjeh neće doći lagano; ali će doći, budete li ustrajni.

Borac za slobodu

Britanski političar William Wilberforce jedan je od najpoznatijih svjetskih boraca za slobodu, a protiv okrutnosti i nepravde. 1780. godine, ovaj je sin bogatog trgovca, obrazovan na Cambridgeu, postao član Parlamenta kad su mu bile dvadeset i četiri godine, donja dobna granica za člana Parlamenta. Šarmantan i dobar govornik, Wilberforce je uživao predstavljati svoju izbornu bazu u Parlamentu, ali se nije priklanjao nekom određenom cilju ili zakonodavnom pitanju tijekom tih svojih prvih parlamentarnih godina.

1785. Wilberforce je doživio nešto što bi se moglo ukratko opisati kao izvanredan susret s Bogom. Nakon toga, želio je učiniti sve što može kako bi služio Bogu; mislio je da mora odabrati između svoje političke karijere i punovremene službe. Ipak je na kraju shvatio da ne mora biti punovremeni Božji službenik kako bi radio Božji posao, već da Božji posao može raditi najučinkovitije izvan zidova crkve, u vladi.

1787. Wilberforce je podigao svoj glas u Parlamentu protiv trgovine robljem. Imao je vrlo malo pristalica, jer je bogatstvo britanskog carstva ovisilo o radu robova. Naime, Velika je Britanija bila vodeća u svijetu što se tiče trgovine robovima iz Afrike i užasnom načinu njihovog transporta do luka na čijim su se dokovima prodavali vlasnicima plantaža poput kakve stoke; kasnije bi ih ovi prisiljavali na teški fizički rad, postupajući s njima nezamislivo okrutno.

Wilberforce je o ropstvu rekao slijedeće: „Neka politika bude ono što već jest, neka posljedice budu kakve budu, ali ja sam odlučio da od ovog trenutka neću zaštititi dok se ropstvo ne ukine.” Sigurno je jedno da se Wilberforce nije prestajao truditi. Pretrpio je bolest, teškoće, protivljenje, izdaju kolega za koje je mislio da ga podupiru, kao i izrugivanje drugih, dok je on neumorno i strastveno radio da se prestane s trgovinom ljudima. Svoju je povelju o ukidanju trgovine robljem predstavljao u Parlamentu osamnaest puta dok konačno nije usvojena. 1807. godine Wilberforce je konačno vidio ostvarenje cilja za koji se toliko trudio, žrtvovao i izdržao podsmjeh. Trgovina je robljem bila službeno ukinuta. Međutim, prestanak trgovine robljem nije donio slobodu ljudima koji su dopali ropstva pa je to postao slijedeći cilj Williama Wilberforcea. Wilberforce je umro 1833., znajući da je ukidanje ropstva neminovnost. Mjesec dana nakon njegove smrti, usvojen je zakon o ukidanju ropstva.

Nepravednost i dalje bjesni u današnjem svijetu. Možda imate poziv, a možda i nemate, da se javno zauzmete za neki cilj, poput Wilberforcea, no i dalje možete dobro postupati s ljudima, stati za ono što je pravedno u vašem životu, i pomoći onima koji ne mogu stati sami za sebe. Baš kao i Wilberforce, i vi možete služiti Bogu tamo gdje se nalazite – kao student na fakultetu, poslovni čovjek/žena, majka i domaćica, liječnik/liječnica ili pravnik/pravnica, ili bilo što drugo da radite. Budite osoba koja zna što je dobro i u skladu s Božjom riječi, koja nikad ne odustaje od svojih napora kako bi pobijedilo ono što je pravedno.

SVJEDOČANSTVO POČINJE S T-E-S-T-O-M

*„Prihvatite izazove jer ćete tako doživjeti
radost pobjede.”*

GENERAL GEORGE S. PATTON

Sigurna sam da poznajete ljude koji imaju predivna svjedočanstva o tome što je Bog radio u njihovim životima. Uvijek volim slušati velika svjedočanstva, no isto tako znam da iza tih izvanrednih izvještaja o nečijem životu stoji neka vrsta izazova ili teškoće. Nitko nema svjedočanstvo, a da prije toga nije prošao test.

Moramo proći razne vrste testova u životu, a to što nismo odustali znak je da smo na njima prošli. Za nas je od životne važnosti razumjeti kako testovi i kušnje igraju važnu ulogu u našim životima, jer kad to razumijemo lakše ćemo ih podnijeti i na kraju biti njima osnaženi. Sve kroz što Bog dopušta da prodemo, na kraju je dobro za nas – neovisno o tome koliko je boljelo, bilo nepravedno ili teško. Kad smo suočeni s testovima i kušnjama, ako ih prigrlimo i ne bježimo od njih, naučit ćemo neke lekcije koje će nam pomoći u budućnosti; postat ćemo jači.

U ovom bih poglavlju željela ispitati pet najčešćih, najvažnijih testova koje moramo proći u životu.

*Za nas je od životne važnosti
razumjeti kako testovi i kušnje
igraju važnu ulogu
u našim životima,*

TESTOVI I KUŠNJE

Testovi nas „ispituju” i testovi nas „testiraju.” U većini slučajeva njihova je svrha da nam pokažu tko mi stvarno jesmo i pokažu nam naš karakter. Možemo misliti o sebi sve najbolje, no sve dok nismo stavljani na test, mi istinski ne znamo jesu li te stvari postale stvarnost ili nisu. Možemo se smatrati velikodušnima, poštenima, potpuno predanima nekoj istini ili idealu, ali se dubina ovih stvari otkriva samo pod pritiskom.

Nikad ne znamo što stvarno vjerujemo dok naša uvjerenja nisu testirana. Nikad ne znamo koliko smo bogobožni sve dok se naša vjera ne kuša. Ne možemo predvidjeti kako ćemo se ponašati pod pritiskom sve dok nas stres ne pogodi do kraja. Mi, zapravo, ne znamo koliko smo dragi ljudi sve dok ne moramo biti ljubazni prema nekome kad se tako ne osjećamo. Prolazeći kroz testove, mi spoznajemo imamo li karakter i predanje za koje mislimo da imamo ili nemamo. Vjerujem kako je vrlo važno stvarno poznavati same sebe; dakle, testovi su dobri jer oni otkrivaju i naše jake i naše slabe strane. Ne bojte se suočiti sa svojim slabostima. Božja se snaga očituje upravo u našim slabostima.

Ne bojte se suočiti sa svojim slabostima. Božja se snaga očituje upravo u našim slabostima.

Zašto je Isus – naš savršeni Isus – morao otići u pustinju gdje Ga je đavo kušao četrdeset dana i četrdeset noći?

Naravno da je Bog Otac unaprijed znao kako Isus neće podleći kušnjima. Vjerujem da je Isus, upravo zbog svoje čovječnosti morao otići u pustinju i izgraditi vlastito pouzdanje te pokazati đavlu da je vjeran Svom nebeskom Ocu, bez obzira na sve.

Drugi ljudi ne mogu uvijek molitvom istjerati sve vaše divove i ne mogu voditi sve vaše bitke. Vaš pastor može s vama ići samo dio puta, ali onda vi morate preuzeti loptu i zabiti gol. Vaš najbolji prijatelj ili radni kolega može moliti samo do određene mjere, ali prije ili kasnije, vi ćete morati naučiti moliti. Morate naučiti kako naći vlastite stihove. Morate naučiti kako stajati na vlastitim nogama. Vi morate dospjeti na ono mjesto na kojem će prvo što ćete učiniti kad se pojavi problem biti da otrčite k Bogu. Svoje ćete odgovore i savjete dobiti od Njega, ne od vašeg pastora, najboljeg prijatelja ili osobe s kojom radite.

U 1 Petrovoj 4:12 prikazana je svrha kušnji: „Prestanite se čuditi, ljubljeni – kao da vam se što neobično događa – požaru koji bjesni među vama da vas iskuša!”

Jedan od razloga zbog kojih moramo proći kroz kušnje je ispitivanje naše kvalitete. Često mislimo kako bismo željeli imati vjeru „sestre-te-i-te.” Uvjeravam vas, ako ta sestra ima čvrstu i živu vjeru, ona ju nije razvila na lak način. Kao što se mišići izgrađuju vježbanjem, čvrsta vjera dolazi iz užarene peći ili nevolje.

Ponekad mi ljudi kažu: „Oh, Joyce, želio/željela bih imati službu kakva je vaša.” Pa, ja ju nisam dobila tako što sam je željela. Naravno, ovih ljudi nije bilo blizu kad sam mislila da ne mogu izdržati ni sekunde više, moleći Boga da mi pomogne da se ne predam ili ne odustanem. Oni ne znaju za testove i kušnje koje sam morala proći.

Nitko tko čini bilo što vrijedno za Boga nije do toga došao birajući lakši put. Raditi velike stvari za Boga traži karakter, a karakter se razvija tako što se polažu životni testovi i ostaje vjeran Bogu.

*Nitko tko čini bilo što vrijedno
za Boga nije do toga došao
birajući lakši put.*

Nakon mnogo godina testova i kušnji, postala sam ustrajna i strpljiva kao što nisam mislila da bih mogla biti. Još uvijek rastem na ovim područjima, ali me okolnosti više ne mogu skrenuti kao što su to nekad mogle. U Jakovljevoj poslanici 1:2-3 stoji: „Smatrajte potpunom radošću, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje. Znajte i razumijte da kušanje i ispitivanje vaše vjere stvara izdržljivost, postojanost i strpljivost!”²³

Moram reći da su kušnje, prije negoli su izgradile postojanost i strpljivost u mom životu, iznijele na vidjelo mnogo drugih, negativnih kvaliteta, svjetonazora i stavova za koje nisam ni znala da ih imam. Jedan od razloga zbog kojeg Bog dopušta da prolazimo kroz kušnje i testove je taj da se otkriju skrivene stvari naših srca. Dok se god one ne otkriju, ne možemo se obračunati s njima. No jednom kad ih vidimo, možemo se

²³ Smatrajte potpunom radošću, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje, znajući da kušanje vaše vjere stvara postojanost! (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006*).

suočiti s njima i moliti Boga da nam pomogne. Bog ne dopušta da prolazimo kroz teška razdoblja zato što voli gledati kako patimo; On dopušta da prolazimo kroz njih kako bismo spoznali svoju potrebu za Njim. Ne bojte se istine, jer će vas istina osloboditi (vidjeti Ivan 8:32).

Pročitajte ponovo stih u Jakovljevoj poslanici 1:3. Stvar je u tome da sve kroz što prolazite na kraju biva za vaše dobro jer vas čini jačima i izgrađuje vašu izdržljivost; razvija bogobožni karakter; pomaže vam da upoznate sebe i budete sposobni iskreno se obračunati sa stvarima te ih riješiti zajedno s Bogom, nastavljajući dalje.

Slijedeći put kad se suočite s nekom vrstom testa ili kušnje, odlučite vjerovati kako je to dobro za vas. Recite Bogu: „Dobro, Gospodine, vjerujem da će to na kraju biti dobro za mene. Sada ne izgleda baš najbolje. Nimalo mi se ne sviđa. Ne razumijem to! Boli! Nije pravedno! No vjerujem da ćeš Ti to okrenuti na dobro.” Stavljajući svoju vjeru u Boga, otvarate Mu vrata da čini čuda usred kaosa!

TEST „POVREDE”

Ima jedan test kojeg svi u životu moramo položiti, a to je test pod nazivom „preboljeti povredu”, koji se može nazvati još i test „gorčine-ljutnje-neopraštanja.” Jedini način da se preboli povreda jest da se ona oprostí. Što prije to učinite, to će vam lakše biti. Ne dopustite povredi da pusti korijenje u vašem životu, jer će vam biti sve teže obračunati se s njome.

Jedna od naših prvih reakcija na povredu treba biti molitva: „Bože, odabirem vjerovati u najbolje. Moji su osjećaji povrijeđeni, no Ti me možeš iscijeliti. Odbijam biti ogorčen/ogorčena; odbijam biti ljut/ljuta, odbijam biti povrijeđen/povrijeđena.” Potrebno je da vlastitim ustima objavite kako nećete biti povrijeđeni jer je povreda zamka! To je zamka koju đavo postavlja. On se koristi povredama kako bi nas odvojio od Boga i Njegovih načela.

Riječ *povreda* dolazi od grčke riječi *skandalon*. Skandalon je bio dio zamke za životinje u kojem se nalazio mamac; njegova je uloga bila namamiti žrtvu. Povreda je đavlov mamac kojim nas mami da upadnemo u

zamku gorčine, ljutnje i neopraštanja, tako da on može uništiti naš život.

Mi, kršćani, moramo naučiti biti dobri ljudi puni opraštanja, jer ćemo to morati činiti cijelog života. Kad oprostimo, onda sebi činimo uslugu. Oslobođamo sebe od agonije ljutnje i gorkih misli. Sve dok živimo, bit će ljudi koji će nas povrijediti, odbaciti, razočarati, obraćati nam se povišenim tonom, neće nas razumjeti ili će nas iznevjeriti u vrijeme potrebe. Ove su stvari dio ljudske prirode i dolaze zajedno s odnosima. Zašto bismo upropastili vlastite živote zbog toga što se netko loše ponio? Moramo stupiti na uzvišeniji put i oprostiti!

Isus je znao ovu istinu. Zato je znao odgovoriti Petru kad Ga je ovaj pitao: „Gospodine, ako brat moj pogriješi protiv mene, koliko puta da mu

Mi, kršćani, moramo naučiti biti dobri ljudi puni opraštanja, jer ćemo to morati činiti cijelog života.

oprostim? Do sedam puta?” Isus mu odgovori: „Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.”²⁴ Ono što je Isus mislio bilo je: „Opraštajte i nastavite opraštati. Samo nastavite, nastavite, nastavite, nastavite i nastavite ... opraštati.” Svaki put kad odlučite oprostiti, vi zadržavate svoju slobodu! Odbijate biti ispunjeni negativnim mislima i osjećajima, a vaša odluka omogućava Bogu da vas oslobodi iz zamke ljutnje.

Kad opraštamo, mi blagoslivljamo druge ljude; no opraštanje je više za naše dobro nego onih koji su nas povrijedili. Opraštanje se proširuje i na nas jer ogorčenost, ljutnja i neopraštanje mogu povrijediti jedino nas same. Mnogo puta, oni koji su nas povrijedili i ne shvaćaju što su učinili, čak nisu ni svjesni toga koliko trpimo.

Kad vas ljudi povrijede i uvrijede, možda nećete moći spriječiti svoje osjećaje, no možete odlučiti što ćete učiniti s njima. Ako ste povrijeđeni, onda ste povrijeđeni; no Bog će iscijeliti vaše osjećaje budete li, po vjeri, poslušni Njegovoj riječi, molili za svoje neprijatelje i blagoslivljali one koji s vama loše postupaju (vidjeti Matej 5:44). Predajte cijelu tu situaciju Bogu i odbijte se povrijediti.

²⁴ Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset i sedam puta. (Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006).

Čula sam svjedočanstvo pastora kojeg poznajem. Jednom je bio domaćin gostujućem propovjedniku u svojoj crkvi, a gost se kritički osvrnuo na način na koji crkva održava svoje službe. Gostujući je propovjednik bio mlad i neiskusna pa je pastor odlučio da se neće uvrijediti zbog njegovih komentara. Sjedio je u prvom redu i ponavljao šapatom: „Neću se uvrijediti. Neću se uvrijediti.” Zapamtila sam tu priču jer je izvrstan primjer nekoga tko je odmah poduzeo određenu radnju kako bi spriječio korijenu povrede i gorčine da dođe u njegovo srce.

Isus nam kaže da blagoslivljamo one koji nas povrijede (vidjeti Matej 5:44), no kako to činiti? Jedan je od načina da ne govorimo negativno o njima ili ne govorimo drugima što su nam učinili. Vjerujem kako prizivamo nevolju u naše živote kad govorimo drugim ljudima o tome kako nas je netko uvrijedio ili nam učinio nešto loše samo da bi ogovarali. Naravno, kad smo povrijeđeni potrebno nam je suosjećanje, želimo da ljudi znaju kako smo povrijeđeni i tko nas je povrijedio, no Bog ne želi da reagiramo na takav način. On želi da držimo svoja usta zatvorenima, da nikad ne govorimo zlo o drugima, da molimo za njih i da ih blagoslivljamo. To je jedan način na koji možemo svladati zlo dobrim (vidjeti Rimljanima 12:21)!

Biblija je prepuna priča o ljudima koji su odbili biti povrijeđeni. Job je bio dvostruko blagoslovljen kad je molio za one koji su ga povrijedili (vidjeti Job 42:10). Mojsije je molio za Mirijam i Arona odmah nakon što su ga oni osudili i okrenuli se protiv njega (vidjeti Brojevi 12:13). Vidite, Mojsije je bio bogobožan čovjek. Kad bi ga povrijedili, pao bi ničice pred Bogom, govoreći uglavnom ovo: „O, Bože, o, Bože, oprosti im, oprosti im, oprosti im. Ne znaju što rade.”

Slijedeći put kad vas netko povrijedi, učinite si uslugu i oprostite odmah, odbijte se povrijediti te blagoslovite i molite za tu osobu.

Slijedeći put kad vas netko povrijedi, učinite si uslugu i oprostite odmah, odbijte se povrijediti te blagoslovite i molite za tu osobu. Činite to opet i opet i opet. Imat ćete

mного prilika u životu da položite ispit povrede, i želim da ga položite noseći lentu pobjednika!

TEST „JUDINOG POLJUPCA”

Juda je bio učenik koji je izdao Isusa svojim poljupcem. On je pristao prokazati Isusa za trideset srebrnjaka, rekavši da će to učiniti tako da Ga poljubi, što je bio općenito prihvaćeni način pozdravljanja u Isusovo vrijeme. „Poljubac” je tradicionalni pozdrav kojim se iskazuje ljubav i naklonost; stoga „Judin poljubac” zadaje dublju ranu nego uobičajena povreda. Ova vrsta napada dolazi od osobe s kojom imate bliski odnos, nekoga koga volite i vjerujete mu. Mnogo je puta osoba, koja postane „Juda” u vašem životu, netko kome ste pomogli i dobro postupali s njime/njom.

Postoje mnoge tužne priče o pastorima koji su obučavali mladiće u svojim zajednicama, naučili ih sve što znaju, dali im prilike da rastu u svojim darovima za službu, i pomogli im da zadobiju poštovanje, samo da bi ovi ljudi napustili crkvu i osnovali svoje vlastite, povlačeći mnoge članove crkve za sobom. To je izvrstan primjer „Judinog poljupca.” Vjerujem kako je ovakva situacija jedna od najgorih tragedija koja se može dogoditi crkvi i jedna od najbolnijih situacija koju pastor mora pretrpjeti kad uloži svoj život u obučavanje budućeg voditelja.

O takvom tužnom obratu možemo čitati u Lukinom evanđelju 22:48, kad Juda izdaje Isusa svojim poljupcem – znakom ljubavi. Nije to bio samo tako netko tko je izdao Isusa; bio je to jedan od Njegovih dvanaest učenika; jedan od najbližih suradnika; jedan od Njegovih osobnih prijatelja; netko kome je dao položaj časti. Juda je izdao Isusa za *novac* jer je bio pohlepan. *Prodao je Isusa za nekoliko srebrnjaka. I to poljupcem!*

Kad vas izda netko koga volite, najteža je to od svih situacija s kojima ćete se ikad morati suočiti, ali to se događa. Stoga morate dopustiti Bogu da vas iscijeli i pomogne vam krenuti dalje, ili će vas to uništiti. Bit ćete jednostavno sami sa svojom boli, ljutnjom i patnjom. Osim toga, ne samo da će vaša sposobnost da uživete u Bogu i Njegovom dobrom planu za vas znatno oslabiti, već ona može biti uništena do kraja. Učinite si uslugu i oprostite. Bog nikad ne traži od nas da učinimo nešto, a da nam nije dao sposobnosti za to. Ne morate svoj život provesti osjećajući se povrijeđeno, gorko, ljuto i uvrijeđeno. Možete oprostiti i biti slobodni!

TEST „MOTIVA”

Volim definirati motiv kao „zašto radim to što radim.” Motiv je razlog zbog kojeg činimo to što činimo. Često kažemo da radimo stvari za Boga, no ponekad ne razumijemo zašto to radimo. Jedino znamo što radimo, no nismo odvojili vrijeme da bismo stvarno razumjeli svoje motive. Nečisti motivi mogu prouzročiti mnogo problema, od kojih je prezaposlenost jedan od njih, što opet dovodi do nepotrebnog stresa u našim životima. Međutim, istina je da neće biti ekstremnog stresa ako smo poslušni Bogu i činimo samo ono što On želi da činimo.

Nikad nemojte pristati da radite nešto kako biste impresionirali ljude ili zbog straha od toga što će oni misliti ili reći o vama ako to ne učinite. Bog želi da pomažemo i blagoslovimo ljude, ali „dobro djelo” učinjeno s pogrešnim motivom više uopće nije dobro djelo. Ne recite ‘da’ svojim ustima, dok vaše srce viče ‘ne.’

Često testirajte svoje motive, onoliko često koliko god to možete. Postavite si pitanja koja će vam pomoći da ocijenite svoje motive, nešto poput:

- Zbog čega sam pristao/pristala sudjelovati u ovom odboru? Tražim li priznanje?
- Zbog čega želim obnašati određenu funkciju? Tražim li društveni položaj?
- Zbog čega sam rekao/rekla da ću voditi misijski tim u crkvi? Imam li zbilja srce za evangelizaciju i želim li služiti Bogu, ili želim da ljudi govore o tome kako sam dobar član crkve?
- Zbog čega želim to napredovanje na poslu? Je li moj motiv u Bogu ili u svjetovnoj ambiciji?

I tako, dok budete ocjenjivali svoje motive, spoznat ćete što vam je u srcu. Položite test s čistim motivima, ispravnima pred Bogom. Test motiva cijeloživotno je testiranje. Ja sama često propitujem svoje motive i rješavam se stvari za koje utvrdim kako ih činim iz pogrešnih razloga, a sve to mi pomaže da moji prioriteti budu u redu.

TEST „VOLJETI NEPRIVLAČNO”

Svi se mi suočimo s testom „voljeti neprivlačno.” Kad molimo Boga da nas nauči voljeti, onda ne trebamo očekivati da će nam poslati nekoga koga je lako voljeti; to i ne bi bio neki test. Međutim, voljeti one koji nam nisu baš privlačni dogodi se onda kad u naš život dođu ljudi koji na naše duše imaju učinak ‘šmirgl’ papira. To su oni ljudi koji nam idu na živce, ljudi s kojima se radije ne bismo družili. A opet, znamo u svojim srcima da je sam Bog doveo te ljude u naš život.

U Galaćanima 6:1-3 stoji osnovna uputa kako „voljeti neprivlačno”:

„Braćo, ako i upadne tko u kakav prekršaj ili grijeh bilo kakve vrste, takvog vi duhovni [koji čujete i koje vodi Duh Sveti] ispravljajte, obnavljajte i dovodite na pravi put, bez ikakvog izraza superiornosti i u duhu blagosti, pazeći na same sebe da i vi ne budete kušani. Podnosite (izdržite, nosite) bremena i probleme jedan drugoga, te ćete tako ispuniti i savršeno poštivati zakon Kristov (Mesijin) i dovršiti ono što nedostaje [vašoj poslušnosti tome zakonu]! Ako tko misli da je nešto [previše važan da bi podmetnuo rame pod nečiji teret] iako nije ništa [nema u njemu te superiornosti za koju misli da je ima], sam sebe zavodi, obmanjuje i vara.”²⁵

Ovaj nas odlomak uči, ukoliko smo okruženi ljudima s kojima je teško raditi, moramo s njima dobro postupati i pomoći im da se obnove, ako smo zbilja duhovni. Nećemo od njihovih grešaka stvarati veće pitanje nego što jest, i gledat ćemo na ono dobro u njima, a ne samo na loše. Više će nam biti do njih nego do onoga kako se u vezi njih osjećamo. Umjesto da ih osuđujemo, ispitat ćemo sami sebe. Nastojat ćemo razumjeti svoje slabosti i moliti Boga da pomogne nama, umjesto da mislimo što bi Bog trebao učiniti da pomogne tim „neprivlačnim” ljudima. Voljeti

---

²⁵ Braćo, ako i upadne tko u kakav prekršaj, takvog vi duhovni ispravljajte u duhu blagosti! I pazi na samoga sebe da i ti ne budeš iskušani! Nosite bremena jedan drugoga, te ćete tako ispuniti zakon Kristov! Ako tko misli da je nešto iako nije ništa, sam sebe vara. (Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006).

one koji nam nisu privlačni jedna je od najuzvišenijih kristolikih osoba na koje možemo razviti.

TEST „VREMENA”

Konačni test na koji vam želim svratiti pažnju test je „vremena.” Hoćete li još uvijek biti ovdje – slijediti Boga, biti Mu poslušni, živjeti po Njegovoj riječi – i za pet godina računajući od sada? Hoćete li raditi sve u što vas je pozvao i za deset godina računajući od sada? Hoćete li hodati s Njim svaki dan života koji vam je preostao, unatoč teškoća, i hoćete li odbiti odustati?

Dopustite mi ohrabriti vas dok razmišljate o polaganju ispita „vremena”: učinite sve što treba kako biste bili u vatri za Boga. Nemojte biti strastveni samo šest mjeseci, a onda dopustiti sebi da upadnete u mla-kost. Nemojte biti disciplinirani jedan dan, a lijeni slijedeći, ili revni živ-jeti život po Riječi jedan tjedan, a onda slijedećeg tjedna ignorirati Božju riječ. Imajte stalno napajanje energijom; budite dosljedni cijelo vrijeme; budite predani Bogu na duge staze. Osobno služim Bogu već više od tri-deset godina i vjerujem kako je moje najveće svjedočanstvo ovo: „Ja sam još uvijek ovdje.”

Nije važno s čime se upravo sada suočavate, samo nastavite dalje, na-stavite ići kroz to na pravi način i nećete morati ponoviti isto. Budite sta-bilni u svojim stavovima i djelovanju. Čuvajte svoje predanje i nastavite se ispružati u ljubavi prema drugima koji trpe kao i vi.

U Božjoj školi nema neuspjeha. Moramo opet i opet prolaziti svoje testove sve dok ih ne položimo. Željela bih da testove položite od prve tako da ne trošite svoje vrijeme kao što sam ja činila hodajući oko jedne te iste planine. Božji putovi su uvijek najbolji, a što se brže njima podre-dimo, to će nam biti bolje u životu.

Ne tako obična kozmetička promjena

Vrlo je vjerojatno da kad god vidite Cadillac u određenoj nijansi ružičaste, znate što to znači: njegova je vlasnica izvanredno učinkovita prodavačica kozmetike Mary Kay.

1963. tvrtka Mary Kay imala je jedanaest prodavačica. 2007. imala je 1,7 milijuna prodavačica poznatih kao „nezavisne konzultantice za ljepotu,” u više od 30 zemalja svijeta. Kakva se tajna krije iza takvog fenomenalnog rasta? Žena koja nikad ne odustaje, Mary Kay Ash. Rodila se 1918. godine u Hot Wellsu, državi Texas. Kad je Mary Kay bilo šest godina morala se brinuti za teško bolesnog rođaka dok je njezina majka bila na poslu, obično više od četrnaest sati svakoga dana, kako bi priskrbila sredstva za obitelj. Svaki put kad bi se Mary Kay morala suočiti s novom ili izazovnom situacijom, majka bi joj rekla: „Ti to možeš.” Zbog majčinog ohrabivanja, ona je rasla s osjećajem snage, pouzdanja i s uvjerenjem da može učiniti sve što hoće.

Mary Kay je kao mlada djevojka željela odrasti i postati liječnica. 1938. dok je studirala kako bi ostvarila svoj san, honorarno se zaposlila kao prodavačica kućanskih potrepština za *Stanley Home Products* i ubrzo shvatila kako je posebno nadarena za prodavačicu. Nedugo zatim, opredijelila se za posao, a ne za medicinu, jer je kao prodavačica imala izvanredan uspjeh.

Nekoliko godina kasnije, Mary Kay je počela raditi za jedno poduzeće koje je prodavalo poklone; tu je postala direktorica odjela za obučavanje i to na razini zemlje. Nakon dvadeset i pet godina rada kao izvanredna zaposlenica na području izravne prodaje, Mary Kay je dala otkaz; razlog tomu je bilo što su unaprijedili muškarca, kojeg je ona obučila, umjesto nje, i dali mu dvostruko veću plaću nego što je ona imala.

No Mary Kay je nastavila dalje. Shvatila je da nije jedina žena s kojom se tako nepravedno postupa u korporativnom okruženju pa je odlučila napisati knjigu i pomoći drugim ženama da iskoriste mogućnosti koje ona nije imala. Dok je svoje misli stavljala na papir, spoznala je da ženama ne nudi samo savjet, nego da zapravo stvara strategiju i filozofiju novog poduzeća. Jednom je rekla: „Zamišljam poduzeće u kojem bilo koja žena može postati onoliko uspješna koliko to želi. Vrata će prilika biti širom otvorena za žene koje su voljne platiti cijenu i imati hrabrosti da sanjaju.”

Do 1963. stekla je pravo bogatstvo iskustva u prodaji, plan, pet tisuća dolara i dvadeset i pet godina starog sina da joj pomogne započeti s novim poslom pod nazivom „Ljepota po Mary Kay.” Prema internetskoj stranici poduzeća: „Bilo je to prvo poduzeće posvećeno tome da učini ženama život puno ljepšim. Ono se nije zasnivalo na pravilu natjecanja, nego na ‘zlatnom pravilu’ – da se ljudi pohvalama potiču na ostvarenje uspjeha – kao i na načelu da se vjera stavi na prvo mjesto, obitelj na drugo, a karijera na treće.” Mary Kay je to često nazivala „poduzeće sa srcem.”

Kao žena, Mary Kay se morala boriti kako bi ostvarila sve svoje mogućnosti u poslovnom svijetu. Zato što je odbila odustati, bila je sposobna pokrenuti izvanredno uspješan posao i stvoriti poduzeće koje će mnogim ženama omogućiti da rade velike stvari. I ja vas želim ohrabriti pomoću jedne od izjava ove inovativne i odlučne poslovne žene: „Ako su vaši prioriteti u redu, idite samo naprijed i nikad se ne osvrćite iza sebe.”

POKUŠAJTE NEŠTO NOVO

*„Nikad niste prestari da postavite novi cilj ili
da sanjate novi san.”*

C. S. LEWIS

Jednom je netko rekao: „Nikad se ne boj probati nešto novo. Sjeti se, amateri su izgradili arku. Profesionalci su izgradili *Titanic*.” Ponekad smo kušani odustati jer što god počeli ništa ne uspijeva. Kad se to događa, moramo probati nešto novo. Sve dok živimo, imat ćemo nove prilike i suočavati se s novim izazovima. Imamo snove i ciljeve koje želimo ostvariti, no isto nam tako trebaju rješenja za te izazove koje doživljavamo na putu. Ako znamo što nam je činiti, onda to trebamo i činiti; ako ne znamo, onda imamo tu privilegiju da se pouzdamo u Boga za Njegovo vodstvo. Biblija kaže da trebamo činiti ono što se u krizi mora činiti i zatim čvrsto stajati na svom mjestu (vidjeti Efežanima 6:14). Učinite ono što možete, a Bog će učiniti ono što ne možete.

I tako, dok učimo kako biti odlučni i ne odustati, moramo razumjeti kako prigrлити nove stvari. Mnogo puta kažemo kako želimo nešto novo, a kad to novo stigne, uplašimo se. Nova iskustva i prilike mogu ulijevati strah, ali i ne moraju. Budemo li inzistirali na zadržavanju starih načina, starih ideja, starih odnosa ili starih svjetonazora umjesto da prigrlimo ili prihvatimo novo, nećemo napredovati u životu. Željela bih da idete naprijed – onoliko daleko i onoliko brzo koliko to Bog nalaže – i da ne odustajete kad se pojavi izazov koji od vas traži da mislite i djelujete na

novi način. Vjerujem da Bog radi nešto novo u vašem životu i, stoga, želim da to novo prigrlite sa strašću.

Znate kako je Bog odabrao Jošuu da naslijedi Mojsija u svojstvu vođe Izraelaca, koji će ih uvesti u Obećanu zemlju. Bog mu je dao zadatak koji ulijeva strahopoštovanje, zadatak da vodi cijeli narod na novo mjesto, mjesto na kojem nikad nisu bili. Znali su da iza sebe ostavljaju Egipat, zemlju u kojoj su bili ugnjetavani i teško radili kao robovi, i čuli su da idu u zemlju u kojoj teče med i mlijeko, no nikad je prije nisu vidjeli. To će biti nešto novo za njih. Njihova priča, premda se dogodila tisućama godina prije, uči nas danas neke važne lekcije o novim iskustvima u životu.

U Jošui 3 čitamo kako starješine prodoše kroz tabor i „zapovjede puku: ‘Čim ugledate Kovčeg saveza Jahve, Bogu vašega, i svećenike levite koji ga nose, krenite svi sa svoga mjesta i podite za njim’” (stih 3)²⁶.

Kovčeg saveza sadržavao je ploču s Deset zapovijedi, što je predstavljalo Božju volju, i porciju mäne – iste one mäne kojom ih je Bog hranio u pustinji četrdeset godina. Mäna predstavlja Božju prisutnost i Njegovu nadnaravnu opskrbu. Na našem putovanju kroz život, kad ulazimo u nove situacije, trebamo slijediti Kovčeg, govoreći u prenesenom značenju, kao što su Izraelci trebali doslovno slijediti Kovčeg saveza stupajući u novu domovinu. „Slijediti Kovčeg” danas za nas znači slijediti Duha Svetoga koji živi u svim vjernicima.

Prvo pitanje koje trebamo postaviti kad se suočimo s novom situacijom je ovo: „Je li to Božja volja za mene?” Drugo je: „Imam li unutarnji mir u vezi toga?” Isto se tako trebamo pitati osjećamo li, u toj novoj situaciji, Njegovu prisutnost. Vjerujemo li da je to Božja volja, onda se možemo pouzdati u Boga i Njegovu opskrbu svime što je potrebno za svaki korak na tom putu.

Kao mlada žena nisam znala tražiti Boga onako kako to znam sada pa sam donijela odluku kakvu, vjerujem, sada ne bih donijela, samo da sam znala slijediti Kovčeg.

S osamnaest godina udala sam se za prvog mladića koji mi je poklonio pažnju, jer sam se bojala da me nitko drugi neće htjeti, zbog seksualnog nasilja koje sam doživjela kao dijete. U dobi od devet godina primila sam

---

²⁶ Navod stiha doslovno preuzet iz *Biblije u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*

Isusa kao svog Spasitelja, no nakon toga nisam primila nikakvo duhovno obrazovanje ili pouku, tako da nisam ni čula da se može „biti vođen Duhom Svetim.” Nisam znala tražiti Njegovo vodstvo niti sam shvaćala da je takvo vodstvo važno tražiti.

Kad pogledam unazad, vidim kako me je Duh Sveti pokušavao voditi cijelo to vrijeme, jer sam duboko u svom srcu znala da odnos u koji se spremam ući nije dobar. Moj mi je um govorio: „Nemoj propustiti priliku”, ali duboko unutar sebe nisam imala mir u vezi toga. Jednostavno nisam znala što mi je činiti s tim mirnim, tihim glasom koji mi je govorio: „To neće biti dobro.” No tako sam očajno trebala nekoga da me voli; nisam obratila pažnju na ono što sam znala unutar sebe pa sam išla za svojom glavom, svojom tjelesnom naravi, svojim osjećajima, svojim planom i svojim „ja-to-želim.”

Rezultat je bio – pet godina užasa. Taj čovjek i ja često smo putovali u druge države, a dva put me je – jednom u Oaklandu, država California, i jednom u Albuquerque, država New Mexico – jednostavno ostavio bez sredstava tako da sam morala ostaviti svu svoju oskudnu imovinu i vratiti se kući autobusom. Bilo mi je osamnaest godina, bila sam usamljena, preplašena i zbunjena.

Gotovo većinu vremena koliko je naš brak trajao, čovjek je odbijao raditi. Išao je s drugim ženama, lagao, krao od mene i završio u zatvoru zbog čekova bez pokrića. Jedne sam se noći probudila dok je on pokušavao skinuti vjenčani prsten s moga prsta kako bi ga prodao. Mogla sam si uštedjeti tih pet godina nesreće, tuge i jada da sam jednostavno znala slušati Boga i dopustila Mu da me uvede u Svoju savršenu volju za moj život.

Trebamo slijediti „Kovčeg”, umjesto da slijedimo svoje osobne želje, strahove, svoje osjećaje ili svoje ‘pametne’ ideje, ili savjete drugih ljudi. Mi slijedimo Kovčeg tako što se krećemo korak po korak u poslušnosti Bogu.

Kovčeg će nas dovesti na nova mjesta, baš kao što je to Kovčeg saveza učinio s Izraelcima, jer nas Bog ne vodi unazad. Budemo li Ga slijedili

Možda naša putovanja neće biti lagana, no osobno, radije slijedim Boga na novo i neudobno mjesto nego da ostanem na mjestu na kojem više nema života za mene.

naći ćemo se na nepoznatim mjestima, neudobnim mjestima ili mjestima na kojima ćemo biti nesigurni u vezi sa samima sobom. Možda naša putovanja neće biti lagana, no osobno, radije slijedim Boga na novo i neudobno mjesto nego da ostanem na mjestu na kojem više nema života za mene.

PROPUST DA SE SLIJEDI

Kad vršimo Božju volju, tada je Njegova prisutnost s nama i mi smo sigurni u uspjeh. No kad ga ne slijedimo, prizivamo sve moguće vrste problema.

Neki ljudi žive jadnim životom samo zbog jednog razloga, jer su odbili slijediti vodstvo Duha Svetog. Tako se neki i dalje druže s prijateljima koji negativno utječu na njih. Možda je zabavno biti s njima ili su prijatelji već tako dugo, stvarno dugo vremena, no ne žele slušati Boga ni vršiti Njegovu volju. Uvijek je dobro imati za bliske prijatelje ljude koji će izgrađivati vašu vjeru u Boga, a ne one koji će je slabiti. Nemojte sami odlučivati s kim ćete biti prijatelj, nego radije molite Boga da vam dâ odnose koji će biti dobri za vas.

Ponekad molimo za nešto, ali nismo voljni slijediti Duha Svetoga, čak ni onda kad nas On pokušava uvesti u odgovor na našu molitvu. Na primjer, poznajem ljude koji su odbili dolaziti na druženja samaca u crkvi, jer nisu htjeli ići sami. Čak i onda kad su vjerovali da Bog to želi za njih, ne bi otišli. Naravno, žele izlaziti i na kraju se oženiti, ali žele i to da Bog radi pod njihovim uvjetima. Mogu razumjeti da je osobi potrebna određena mjera odvažnosti kako bi došla sama na druženje, ali je za nas često dobro kad činimo teške stvari.

Time se napreže naša vjera i to nas često vodi upravo tamo gdje bismo željeli biti. Moramo biti vrlo oprezni kako ne bismo prvo planirali pa onda molili da naš plan uspije, a zapravo bismo morali prvo moliti, a onda slijediti Božji plan.

Jeste li voljni reći Bogu 'da' čak i onda kad to znači reći 'ne' svojim prijateljima ili čak samima sebi? Što ako vas prijatelji ili članovi obitelji pozovu na neki izlazak, a vi nemate mir u vezi toga? To može biti neka

zabava na kojoj se uzimaju droge, ili film prepun golotinje. Da biste išli tamo morat ćete napraviti kompromis sa svojom savješću. Što ćete učiniti? Jeste li voljni provesti večer kod kuće, sami, kako biste slijedili Boga?

U svakoj od ovih situacija, ljudi koji samo idu i čine što oni žele činiti, slijede vlastite želje, a ne Božju volju. Je li moguće da bi se nešto predivno dogodilo da su slijedili vodstvo Duha Svetoga? Možda bi ugodna večer provedena kod kuće mogla donijeti mir, tišinu, odmor i osvježanje koje je tako potrebno nakon napornog radnog tjedna. Možda bi stekli neke nove prijatelje s kojima bi bilo stvarno ugodno provesti vrijeme, da su bili odvažni i sami otišli na sastanak samaca u crkvi.

Moja kćer Sandra upoznala je svog muža kad je sama otišla na jedan događaj u crkvi. Bila je odlučna slijediti Božje vodstvo, i tako primila veliki blagoslov. Sjećam se koliko joj je bilo teško da ide sama, ali mi je rekla kako ne namjerava sjediti kod kuće, biti deprimirana i žaliti se zbog života, kad može odabrati nešto sasvim drugo.

Moramo biti ljudi koji žele biti poslušni Bogu i slijediti Ga više od svega drugog. Moramo biti snažni i hrabri te činiti sve što nam Bog kaže da činimo. Čak i da ste jedina osoba na cijelom svijetu koja radi pravu stvar, ohrabrujem vas da budete poslušni Bogu. Nemojte ići za svojom tjelesnom naravi, svojim prijateljima i svojim vlastitim željama. Budite poput Izraelaca koji su slijedili Kovčeg saveza i, čineći tako, slijedili Boga u dobre stvari koje je bio pripremio za njih.

OVIM PUTEM JOŠ NISTE IŠLI

Vjerujem kako je stih u Jošui 3:4 jedan od najvažnijih stihova: „Tako ćete znati put kojim vam je ići, jer tim putem još nikada niste išli. Ali između vas i Kovčega neka bude razmak do dvije tisuće lakata. I da mu se niste približili.”

Ove su se riječi duboko zarile u moje srce pa bih stvarno željela da im posvetite posebnu pažnju: „...jer tim putem još nikada niste išli.” Ovdje sve ima značenje riječi „novo.” Neovisno o tome radi li se o poslu, mjestu gdje ćete živjeti, odnosu, prinovi u obitelji, položaju od utjecaja, programu vježbanja, crkvi, hobiju ili načinu na koji služite svojoj

zajednici – ako tim putem nikada prije niste išli, on je za vas nešto novo. Možda ne znate kako doći tamo ili što vam je činiti, no budete li slijedili Kovčeg odnosno Boga, stići ćete na svoje odredište. Bog će vas već upućivati u sve što morate raditi.

Jedna je od najvećih prepreka za slijediti Boga strah – jednostavno zato „jer tim putem još niste išli.” Stvari koje nikad prije nismo činili uvijek nas pomalo plaše. Ljudi me pitaju jesam li ikada nervozna ili uplašena, a ja odgovaram ‘da’, jesam. Kad radim nešto po prvi put ili nešto u čemu nemam iskustva, kušana sam izgubiti samopouzdanje baš poput svakog drugog. Stoga vam savjetujem: samo nastavite dalje s onim što vjerujete da je Božja volja za vas. Ne dopustite strahu da upravlja vašim odlukama. Usrdno nastojte primijeniti Božju riječ u svom životu i ostati u Njegovoj blizini.

Kad slijedite Boga na neko novo mjesto, možda to doživljavate kao prejako rastezanje. Možda ste unaprijeđeni na poslu, a vaše naravne vještine i znanje, mislite, nisu dovoljni za taj posao. Počinjete se brinuti i bojati, misleći kako ste previše ‘zagrizli.’ Posao može biti veći nego što ste mislili, ali nije veći od Boga. Ako vas On vodi u to, On će vam i pomoći da ispunite svoje obveze koje uz to idu. Božja sila i prisutnost omogućuju nam da činimo stvari koje inače ne bismo mogli činiti.

Važno je imati na umu, dok ulazite u tu novu situaciju, da je Bog na vašoj strani jer će vam neprijatelj uvijek lagati kako bi vas spriječio da slijedite Boga. Neprijatelj nas uvijek i prije svega pokušava vratiti u stare okolnosti pomoću strategije „što ako.” Cilj je ovog plana probuditi strah zbog kojeg ćete odlučiti da nećete ići na to novo mjesto. U stvarnosti to izgleda ovako:

Čovjek dobije novi posao u novom gradu. On i njegova žena molili su za novu priliku i bolji posao za njega, i vjeruju kako je to odgovor na molitvu. Oboje su tako uzbuđeni jer je Bog uredio sve aspekte traženja posla, razgovor za posao i drugo. Čovjek je blagoslovljen, dobio je i popriličnu povišicu, a novo je poduzeće spremno platiti troškove prese-ljenja.

I tako, čovjek se sprema dati otkaz na svom sadašnjem poslu, kad mu na um padne slijedeće pitanje: „Što ako budem morao raditi više prekovremenih sati nego ovdje?” Otkloni tu misao, no ubrzo se pita: „Što ako

troškovi života budu puno viši tako da povišica koju sam dobio ništa bitno ne promijeni u našem načinu životu?" Zatim samog sebe pita: „A što ako na kraju ne budem volio to raditi?”

Te mu noći, njegova žena kaže: „Mislila sam: ‘A što ako djeci ne bude dobro u novoj školi kao što im je ovdje? Što ako ne budemo mogli naći crkvu kakva je ova naša?’”

Čovjek i njegova žena našli su se u kušnji da odustanu od odgovora na njihove molitve, zbog „što ako” pitanja i laži. Oni se trebaju prestati oslanjati na svoje mišljenje i početi slijediti ono što je Bog stavio u njihova srca. Trebaju se prestati bojati i početi misliti: „Što ako budemo tako radikalno sretni da se nikad nećemo željeti vratiti ovamo? Što ako je taj posao najbolja stvar koja se ikada dogodila našoj obitelji?”

Neprijatelj će vas podsjetiti na svaku moguću negativnost u vezi s tom novom situacijom, a sigurno neće spomenuti ni jednu pozitivnu. Da biste se usredotočili na pozitivno, morate provesti vrijeme s Bogom i biti voljni slijediti Kovčeg, baš poput Izraelaca.

*Ne bojte se iskoračiti
i činiti nešto novo.*

Ne bojte se iskoračiti i činiti nešto novo. Možda nikad prije niste išli tim putem, ali Bog je s vama, stoga samo nastavite dalje kroz strah i protivljenje, i odbijte odustati.

BUDITE OSJETLJIVI ZA BOŽJE VRIJEME

Jednom kad znate da je nešto novo Božja volja za vaš život, moguće je da poželite stupiti u to prije nego vas sam Bog u to uvede. Ili, nakon što ste morali čekati neko vrijeme, odlučite kako to više uopće ne želite! Ne bismo smjeli trčati ispred Boga ili zaostajati za Njim. Bog ima određeno vrijeme za svaku svrhu pod nebom (vidjeti Propovjednik 3:1).

Pokušala sam ići s emisijom na televiziji prije negoli je Bog otvorio vrata za mene pa je moj projekt jadno propao. Kad je došlo Njegovo vrijeme, razmišljala sam o tome da malo usporim svoj raspored; nisam željela započeti s nečim tako velikim. U to je vrijeme moj plan bio da radim manje, a ne više. Slijediti Boga, vrlo često, znači da ne radimo stvari na svoj način ili u vrijeme kad mi to hoćemo.

Mojsije je školski primjer čovjeka koji se borio s Božjim vremenom. Bog mu je poštedio život još dok je Mojsije bio beba i poslao ga da odraste u faraonovoj palači. Bog je imao veliki plan za Mojsijev život – plan u kojem će Mojsije voditi Njegov, Božji narod u slobodu od egipatskog ropstva. No prije negoli je Bog rekao Mojsiju kako je vrijeme da iskorači, Mojsije je sam poduzeo neke korake. Vidio je Egipćanina kako loše postupava s jednim od njegovih sunarodnjaka i, djelujući na temelju svojih osjećaja, ubio je čovjeka. Saznavši da su dvojica Židova nazočila tome ubojstvu, uplašio se i pobjegao u pustinju, gdje je ostao četrdeset godina. Sama ta činjenica da se Mojsije ponašao emocionalno i djelovao iz straha pokazuje kako još nije bio spreman za zadatak koji je Bog naumio za njega.

Za vrijeme Mojsijeva boravka u pustinji, Bog je radio na njemu, pomogao mu da odraste, i na koncu mu se objavio u grmu koji gori, a ne izgara (vidjeti Izlazak 3:2). Kad je Bog bio spreman upotrijebiti ga, Mojsije nije želio surađivati. Ponovo i ponovo, tražio je Boga neka pošalje nekog drugog i navodio sve moguće razloge zbog kojih on ne bi bio dobar izbavitelj. No Mojsije je bio Božji odabir, pa je, nakon značajnog protivljenja, stajao pred faraonom i govorio mu u Božje ime. Kao i mnogi od nas, prvo je pokušao iskoračiti prerano, a onda, kad je vrijeme došlo, nije htio iskoračiti uopće.

Želim da znate da Bog ima svoje vrijeme. On može dati san, viziju ili ideju u vaše srce na određenoj točki vašeg života i onda tražiti od vas da ništa od toga ne činite godinama poslije. U Mojsijevom slučaju, on je morao proći razdoblje treninga od četrdeset godina u pustinji prije negoli je bio spreman da se Božji poziv nad njegovim životom ispuni. Nadam se da vi nećete morati tako dugo čekati, no ako i budete, samo ostanite strpljivi. Oduprite se nagonu da iskoračite ispred Njega, a nemojte si dopustiti ni da zaostajete za Njim. Pokušaj da se pokrećete izvan Njegovog određenog vremena – bilo da je prebrzo ili presporo – dovest će do frustracije zbog koje ćete željeti odustati, jer Njegove prisutnosti tamo neće biti. Neovisno od toga traži li Bog da čekate dva tjedna ili dvadeset godina, budite osjetljivi za Njegovo određeno vrijeme u vašem životu i budite voljni čekati dok vas On ne povede na slijedeće novo mjesto koje ima za vas.

BOG ĆE BITI S VAMA

U 3. poglavlju, ukratko sam prikazala Božje obećanje Jošui: „...ja ću biti s tobom kao što sam bio s Mojsijem, i nikada te neću napustiti niti ću te ostaviti” (Jošua 1:5). Ovo obećanje, Bog ponavlja u Jošui 3:7: „Danas te počinjem uzvisivati pred očima svega Izraela, neka znaju *da sam s tobom kao što bijah s Mojsijem*” (označila autorica).

Bog je pozvao Jošuu na novo područje. On mu govori: „Sada kreni, Jošua, ovo je nešto što nikad prije nisi radio. Ovim putem još nisi išao. Ranije si radio pod Mojsijevim vodstvom. Mojsije je nosio svu odgovornost, a ti si mu samo pomagao. Mojsija više nema. No ti se nemoj brinuti, a evo zašto: jer kao što sam bio s Mojsijem, tako ću biti i s tobom.”

Vjerujem kako si zbog svojih slabosti dopuštamo biti previše zabrinuti. Kad se suočimo s novom prilikom ili situacijom, često mislimo na sve one razloge zbog kojih to ne možemo učiniti: „*Nemam dovoljno iskustva. Nemam diplomu. Ne govorim u javnosti. Moje vještine na računalu su tako-tako. Ne znam kako voditi kućanstvo. Nisam siguran/sigurna da ću biti dobar roditelj. Ni s jednom dijecom nisam uspio/uspjela u životu. Jednostavno ne znam kako ću izvršiti ovaj novi zadatak.*” Ovakva vrsta sumnje u same sebe sabotirat će vas prije negoli i stignete na to novo mjesto koje Bog ima za vas. Svojim ćete se razmišljanjem jednostavno paralizirati. Nazivam to „paraliza od analize.”

Istina je, međutim, da se ne trebate brinuti zbog svojih slabosti. Boga ne iznenađuju vaše slabosti jer On zna sve što se ima znati o vama. Bog ne traži *sposobnost*; On traži *raspoloživost*. Ohrabrujem vas da se svakog jutra probudite i kažete: „Evo me, Bože. Ima li nešto što bi Ti želio da učinim? Imaš li nešto novo za mene? Ja ću biti odvažan/odvažna i hrabar/hrabra u Tebi, Gospodine. Želiš li da radim ovu stvar slijedećih deset godina, ja ću to raditi. Želiš li da krenem u nešto što nikad prije nisam radio/radila, mogu i to, jer si Ti sa mnom.”

Istina je, međutim, da se ne trebate brinuti zbog svojih slabosti. Boga ne iznenađuju vaše slabosti jer On zna sve što se ima znati o vama.

Terminator za bakterije

U Europi i Sjedinjenim Američkim Državama 19. stoljeća, mnoge su žene umirale na porođaju u bolnicama. Do 25 posto ovih roditelja dobivalo bi agresivnu sepsu koja se često nazivala „porodiljna groznica“, od koje se nikad ne bi oporavile.

Kasnih 1840-tih, dr. Ignaz Semmelweis, mladi liječnik mađarskog porijekla, radio je na ženskom odjelu bolnice u Beču. Bolnica je imala dva porodiljna odjela. Muški studenti medicine i liječnici obavljali su porode na jednom, a učenice za babice na drugom odjelu. Semmelweis je uočio da je smrtnost roditelja od porodiljne groznice bila od tri do pet puta veća na odjelu na kojem su porode obavljali studenti nego na odjelu na kojem su radile babice.

U to vrijeme, nitko nije razumio odnos između bakterija i bolesti. Jedini način na koji je Semmelweis mogao utvrditi zbog čega se veća smrtnost događa na odjelu gdje porode obavljaju studenti medicine i liječnici od onoga gdje rade babice, bio je da uoči što ove dvije skupine rade različito. Uskoro je ustanovio da studenti medicine vrlo često idu ravno s predavanja tijekom kojih su vršili autopsije i secirali leševe na odjel kako bi porađali žene.

Semmelweis se poveo za svojom slutnjom da studenti na neki način prenose bolesti s leševa na žene koje rađaju te je naredio da muškarci koji rade u rađaonicama peru svoje ruke u kloriranoj vapnenoj vodi prije negoli pristupe pregledu žene. Rezultati su bili zapanjujući. S politikom pranja ruku, stopa se smrtnosti na odjelu smanjila s više od 18 posto na manje od 1,5 posto.

Mogli bismo pomisliti kako su Semmelweisu iskazali priznanje za njegov izvanredan rad, no umjesto toga, njega su oštro i naveliko kritizirali i čak ga neprijateljski primali. Direktor bolnice u kojoj je Semmelweis radio smatrao je da on potkopava njegovo vodstvo, stoga je odbio promaknuti liječnika i dati mu mjesto profesora koje je ovaj priželjkivao. Njegove su mu se kolege rugale tako da je na kraju morao dati otkaz u bolnici i vratiti se u Mađarsku. U Mađarskoj se Semmelweis zaposlio u bolnici u kojoj su njegove metode smanjile stopu smrtnosti žena od porodiljne groznice na manje od 1 posto.

Članovi liječničke zajednice nastavili su omalovažavati Semmelweisovu tvrdnju da je pranje ruku nužna stepenica u smanjivanju infekcija i smrti. Usred protivljenja, on je čvrsto ostajao pri svojim uvjerenjima, a 1860-tih

napisao je i knjigu o tome. Znanstveni je establišment ismijao njegovu knjigu i nastavio kritizirati njegov rad.

1865. Semmelweis je pretrpio živčani slom, koji neki pripisuju neprestanom neprijateljstvu i odbacivanju koje je trpio zbog svog otkrića o važnosti pranja ruku. Prijatelji su ga smjestili u duševnu bolnicu gdje je i umro, ironično, od porodiljne groznice koju je dobio porezavši prst.

Danas znamo da je Semmelweis imao pravo. Znanost je dokazala poveznicu između bakterija i bolesti, a detaljno pranje ruku danas je obvezno u medicinskom svijetu, zahvaljujući i tome što Semmelweis nije odustao od svojih znanstvenih uvjerenja te je bio voljan zbog njih trpjeti kako bi bezbrojni životi mogli biti spašeni.

12. POGLAVLJE

VAŠ NAJVEĆI NEPRIJATELJ

„Ništa nije tako jadno kao um čovjeka
svjesnog svoje krivnje.”

PLAUTUS

Američka pjesnikinja i književnica Maya Angelou poznata je diljem svijeta. Jednom sam pročitala dio njezine biografije, koji bih ovdje željela podijeliti s vama.

Maya Angelou rodila se kao Marguerite Annie Johnson u Saint Louisu, država Missouri. Njezini su se roditelji razveli kad joj je bilo samo tri godine, a nju su zajedno s bratom, koji joj je i dao nadimak Maya, poslali k baki u gradić Stamps, država Arkansas. Tamo je Maya trpjela rasnu diskriminaciju, u to vrijeme zakonom dopuštenu u državama američkog juga. Međutim, u tom istom Arkansasu, ona je vidjela i primila moćnu vjeru u Boga te blago i ljubazno ponašanje tako karakteristično za njezin, afroamerički narod. Angelou je rekla da su je njezina baka i obitelj naučili vrijednostima koje će kasnije oblikovati njen život i djelo.

Kad je Mayi bilo sedam godina, otišla je posjetiti majku u Chicago, gdje ju je seksualno zlostavljao dečko njezine mame. Taj je sramotni čin tako paralizirao Angelou da to nije rekla nikome osim svome bratu s kojim je bila vrlo bliska. Kasnije je saznala da je njezin ujak ubio osobu koja ju je zlostavljala.

Djevojčica je vjerovala da su njezine riječi na neki način ubile tog čovjeka pa slijedećih pet godina nije progovorila ni riječi.

Možete li zamisliti da ste vi to dijete s tolikom krivnjom u sebi zbog koje ne govori pet godina? Krivnja je *tako* moćna; ona može ušutkati glas elokventan i moćan poput njezinog, Angelouinog. Osjećati se krivim/krivom isto je kao biti zatvoren/zatvorena u nevidljivom zatvoru. Krivnja vam krade sposobnost da vjerujete kako zavređujete uspjeh u životu; dok god nosite to breme ne možete istinski biti slobodni.

Isus je došao slomiti zarobljenost krivnjom u našim životima. On je svojim životom platio za sve što smo mi ikada učinili krivo i sve što ćemo ikada učiniti krivo. Kad vjerujemo u Njegovo djelo na križu i primimo Ga kao Gospodina i Spasitelja, On gleda na nas i kaže: „Nije kriv/kriva.” Opravdani smo u Kristu Isusu, što znači da nas Bog vidi kao da nikad nismo grijehili. Njegova nam žrtva daje pravo na posve nov život koji uključuje uspjeh i radost.

NEMA OSUDE

„Svi grijesimo.” Ova se rečenica izgovara godinama i ona je, naravno, istinita. Međutim, jednako je tako istinita činjenica da većina od nas *mrzi* grijehiti, raditi stvari na pogrešan način ili stvarati probleme. Mnogo je puta krivnja koju osjećamo zbog svojih grešaka gora od samih grešaka.

Naravno, trebamo žaliti što smo pogrijehili, i uvijek se kajati zbog toga, a to znači biti voljni okrenuti se od grijeha i

Mnogo je puta krivnja koju osjećamo zbog svojih grešaka gora od samih grešaka.

uz Božju pomoć početi raditi ono što je ispravno. Možda ćemo morati žalovati neko vrijeme zbog vrlo ozbiljnih pogrešaka. No ne smijemo mrziti sebe, odbacivati sebe i osjećati se krivima i posramljenima danima i tjednima zbog toga što smo sagrijehili ili napravili grešku. Možemo se osjećati *osvjedočenima* o grijehu kad učinimo nešto loše, no ne smijemo doživjeti osudu. Trebamo primiti oprostjenje koje nam Bog milostivo

nudi i nastaviti sa svojim životima, neprestano težeći da Boga sve više i više spoznajemo.

Apostol je Pavao imao puno razloga osjećati se krivim. Progonio je i ubio mnoge kršćane prije negoli se osobno susreo s Isusom Kristom i postao Mu učenicom. U Rimljanima 8:1, ovaj čovjek koji je znao što znači biti kriv i što znači biti slobodan od krivnje, piše: „Sad, dakle, nema više nikakve osude (nikakve krivnje koja osuđuje) onima koji su u Kristu Isusu, koji ne žive [i] ne hodaju prema diktatu tjelesne naravi, nego prema diktatu Duha.”²⁷

Ljudska nas priroda navodi da osjećamo osudu kad učinimo nešto pogrešno, a nitko ne voli taj osjećaj. Mnogi ljudi koje poznajem žele učiniti sve što je ispravno, no to je nemoguće dok god smo u ovom tijelu. Kad bi naše ponašanje moglo biti savršeno, ne bismo trebali Boga; na taj bismo način izgubili uživanje i blagoslove koji dolaze od odnosa s Njim. Isus je umro za nas jer ne možemo biti dovoljno dobri u svojoj vlastitoj snazi i imati odnos s Bogom koji je potpuno svet.

Ponekad se mučimo uživati u Bogu ili životu koji nam je dao, jer se osjećamo krivima zbog svojih grijeha ili prekršaja. Ma kako se jako trudili, nikad nećemo moći živjeti, a da ne grijeshimo. Budemo li vjerovali kako moramo patiti i osjećati se užasno i proći putem krivnje svaki put kad pogriješimo, životi će nam biti bijedni. Način kojim se to može nadvladati je vjera.

*Ma kako se jako trudili,
nikad nećemo moći živjeti,
a da ne grijeshimo.*

Moramo vjerovati u istinitost Božje riječi više negoli svojim osjećajima ili mislima. Uistinu je moguće znati u du-

bini naših srca da nismo krivi, premda *osjećamo* da jesmo. Kad se to dogodi, potrebno je ispovijedati Božju riječ, a ne se fokusirati na vlastite osjećaje.

Želite li Bogu iskazati čast, stavite svoju vjeru u djelovanje tako što ćete vjerovati da vam je Bog oprostio onog trena kad ste Ga to zamolili. Čak i ako se *osjećate* krivima, budite uvjereni da niste, zbog onoga što piše u 1 Ivanovoj 1:9: „Ako [slobodno] priznajemo i ispovjedamo svoje

²⁷ Sad, dakle, nema više nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

grijehe, vjeran je on i pravedan (vjeran Svojoj vlastitoj naravi i obećanjima) oprostiti će nam grijehe [poništiti naše bezakonje] i [bez prestanka] nas čistiti od svake nepravednosti [svega što nije u skladu s Njegovom voljom i svrhom, mišlju ili djelovanjem].”²⁸ Kad se podignu ti osjećaji krivnje i osude, prođite kroz njih i recite: „Baš me briga kako se osjećam. Meni je oprošteno!” Ljudi nikad neće ući u Božji plan za svoje živote ako ne prestanu donositi odluke temeljem svojih osjećaja. Iskažite Bogu čast tako što ćete odlučiti vjerovati Njegovoj riječi, a ne svojim osjećajima.

POTPUNA ISPLATA

Porezna uprava SAD-a, kako su izvijestili, primila je pismo slijedećeg sadržaja:

„Poštovana Porezna upravo, ja sam puno, puno, puno puta varao na porezima te se ne sjećam da sam ikad platio sve što sam bio dužan. Zbog toga se osjećam krivim da noću ne mogu spavati. U prilogu pisma dostavljam vam ček na 20.000,00 dolara. P.S. Budem li i dalje imao problema sa spavanjem, poslat ću još novaca.”

Krivnja će navesti ljude da učine neobične stvari. U većini slučajeva, krivnja nije ništa drugo nego naš patetični pokušaj da žrtvujemo nešto kako bismo nadoknadili ono što smo skrivili. Istina je ovo, ili je djelo koje je Isus učinio na križu potpuno i savršeno, a to je da je platio cijenu za naše grijehe i ne treba našu pomoć, ili djelo nije dovršio. Uvjeravam vas da je On dovršio djelo; Isus je konačna, jedina i savršena žrtva koju će ikada trebati prinijeti za naš grijeh. Nikad se više neće trebati prinijeti nikakva dodatna žrtva. Ja sam, kad se radi o mom slučaju, shvatila da sam samu sebe kažnjavala tim osjećajem krivnje, odbijajući sve u čemu bih mogla uživati; držala sam ga plaćom za moju nesavršenost. Isto sam tako spoznala da moj patetični pokušaj nije bio samo neugodan, nego i neprihvatljiv Bogu.

Mi, ljudi, imamo tendenciju razvrstavati svoje grijehe u kategorije. Mi određujemo koliko je velik ili loš određeni grijeh, a onda odredimo i

²⁸ Ako priznajemo svoje grijehe, vjeran je on i pravedan: oprostiti će nam grijehe i očistiti nas od svake nepravednosti. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

kako se dugo moramo loše osjećati u vezi njega da bismo platili cijenu. Isto tako, osjećamo kako nemamo pravo biti blagoslovljeni niti uspjeti u bilo čemu ili uživati sve dok ne isplatimo dug.

Možda mislite: „*Ali, čekaj malo, Joyce, ne mogu jednostavno raditi nešto loše i ne brinuti se zbog toga.*” Nekad sam i sama tako mislila. No reći ću ovo: „Ako ste istinski vjernik Isusa Krista, nije vam moguće grijешiti, a da vam nije stalo. To nije moguće jer vam je On dao novo srce. Vi znate da grijeh vrijeđa Boga, a vi volite Boga; svakako da vam je stalo. No jedna je stvar žaliti zbog grijeha, a sasvim druga osjećati se osuđenim zbog njega. Briga samo pokazuje silu osvjedočenja Duha Svetoga koji djeluje u srcu osjetljivom na Boga, dok je osjećaj krivnje i osude znak neprijatelja i njegovog djelovanja. Uvijek se pobrinite da primite osvjedočenje Duha Svetoga, ali silovito odbacite osudu koja dolazi od neprijatelja.

KRUG KRIVNJE

Prije mnogo godina, bila sam raspoređena za evangelizaciju u crkvi koju smo tada Dave i ja pohađali. Svake bi srijede navečer išli po susjedstvu, kucali na vrata i govorili ljudima o Isusu.

U to sam vrijeme stvarno ljubila Boga, ali sam „odrađivala” svoje svjedočenje. Nisam razumjela Isusovo obećanje da će nam Duh Sveti dati snagu da *budemo* Njegovi svjedoci, a ne osobe koje tek odraduju stvari (vidjeti Djela 1:8). Da bih postala svjedok, morala sam dopustiti Bogu da me pouči istini iz Svoje riječi te promijeni moje srce i moje ponašanje. Bila sam osoba koja kontrolira, manipulira, koja je sebična i ljuta. I ne samo to, bila sam frustrirana, uznemirena, i općenito govoreći, netko s kim se teško izlazilo na kraj.

Tijekom vremena, primila sam snagu za „biti”. To ne znači da nikad nisam pogriješila ili nikad više nisam imala loš dan, već to znači da sam imala sve više dobrih, a sve manje loših dana. Od tada se moje ponašanje dramatično poboljšalo i sve je bolje i bolje.

Želim da znate kako je to poboljšanje bilo vrlo teško i jako polagano; trajalo je vrlo dugo. Međutim, nisam značajno napredovala sve dok nisam naučila prekinuti taj krug krivnje u svom životu. Ako sam, na

primjer, pogriješila u ponedjeljak, onda sam utorak, srijedu i pola četvrtka provodila osjećajući se krivom za ono što je bilo u ponedjeljak. Na

Međutim, nisam značajno napredovala sve dok nisam naučila prekinuti taj krug krivnje u svom životu.

taj način nisam upropastila samo ponedjeljak, već i utorak, srijedu i pola četvrtka. Kad sam se konačno dokopala četvrtka poslijepodne, počela sam se osjećati malo bolje jer sam mislila kako sam dovoljno dugo patila i platila za ono u ponedjeljak.

A što mislite da se dogodilo u četvrtak poslijepodne, baš kad sam se počela osjećati malo bolje? Opet sam pogriješila u četvrtak navečer, naravno napravila sam nešto drugo. Dakle, sada je upropašten i četvrtak, što opet dovodi do lošeg raspoloženja u petak, subotu i nedjelju. Tako sam u cijelom tjednu imala samo tih nekoliko sati kad sam osjećala slobodu od krivnje. Kakvo jadno postojanje!

Moramo shvatiti da nas krivnja ne mijenja, ali nas sigurno zarobljava u krug grijeha i još više krivnje. Istina je ovo, krivnja je sama po sebi grijeh, jer Biblija kaže da sve što nije vjera jest grijeh. Krivnja sasvim sigurno nije nešto što imamo po vjeri, jer svoj korijen ima u strahu. Pravi je odgovor na grijeh primiti osvjedočenje od Boga, priznati grijeh, ispovijediti ga, okrenuti se od grijeha i primiti Božje potpuno oprostjenje kroz Isusa Krista.

Naučila sam brzo primiti oprostjenje, jer znam koliko Bog želi da imam radostan život. On to isto želi i za vas. Krivnja će vam ukrasti radost i blagoslove, ali možete uživati u životu i imati snagu da nastavite ako se naučite *brzo pokajati*, *brzo primiti oprostjenje*, *brzo se vratiti i ponovo raditi ono što trebate raditi*, umjesto da ostanete uhvaćeni u zamci.

...ali možete uživati u životu i imati snagu da nastavite ako se naučite brzo pokajati, brzo primiti oprostjenje, brzo se vratiti i ponovo raditi ono što trebate raditi, umjesto da ostanete uhvaćeni u zamci

DVOSTRUKA NAGRADA

U Filipljanima 3:8-12, Pavao zapravo govori o tome kako bi želio biti savršen, ali da to još nije postigao; znao je da još uvijek nije „stigao.” Pročitajte njegove riječi u stihovima 13-14: „Braćo, ja još ne mislim da sam to dohvatio. Ali *kažem samo jedno*: zaboravljajući što je nazad, ispružajući se prema onome što je naprijed, trčim prema cilju da postignem nagradu – nebesko stanje u koje nas je Bog pozvao po Kristu Isusu” (označila autorica).

Zapazite da Pavao kaže „samo jedno”. Što je to bilo „samo jedno” za što je znao da će mu pomoći više od bilo čega drugoga? Bilo je to zaboravljanje onoga iza njega. Na koji način zaboravimo ono iza nas, posebno stvari koje nam izazivaju osjećaj krivnje? Jednostavno prestanemo misliti o njima, prestanemo govoriti o njima i samo nastavimo ići dalje prema dobrim stvarima ispred nas.

Mnogo puta kad poučavamo o Filipljanima 3, stanemo na 14. stihu, no želim da spoznate snagu koja leži u stihovima 15-16: „Stoga neka svi [mi] koji smo duhovno zreli i odrasli mislimo to isto i čuvamo ta uvjerenja. I ako vi, u bilo kojem pogledu, imate drukčiji stav, Bog će vam to razjasniti. Ali držimo istinitim ono što smo već postigli te hodajmo i uredimo svoje živote u skladu s time!”²⁹

Pavao govori da duhovno zreli ljudi znaju kako ostaviti pogreške iz prošlosti iza sebe i kako da zbog toga ne pate danima. On govori kako ljudi koji se osjećaju krivima i loše misle o sebi, svaki put kad pogriješe još moraju rasti u Bogu, jer su duhovno nezreli.

Duhovna zrelost kaže: „Imam posao koji moram obaviti. Bog me je pozvao; On mi je dao darove; On me je stavio na ovo mjesto; ja imam zadatak. Nemam vremena biti uhvaćen/uhvaćena u zamci krivnje zbog onog što sam prošli tjedan pogriješio/pogriješila; Ja živim danas! Želim se mijenjati i duhovno rasti, ali znam da moram ostaviti pogreške iz prošlosti iza sebe. Isusova mi žrtva daje pravo na uspjeh.”

---

²⁹ Ovako mislimo svi koji smo 'savršeni'! I ako vi mislite što drukčije, i ovo će vam Bog objaviti. Ali što smo postigli, to isto pravo prosljedimo! (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

Moramo dospjeti na ono mjesto u svom životu na kojem nam je odlučiti vjerujemo li stvarno onome što Biblija govori ili ne. Vjerujemo li mi da je Isus uzeo naše grijehе i ponio našu kaznu, ustao od mrtvih i sada nas zastupa pred Ocem? Vjerujemo li da je Isus naša zamjena i da ono što je On učinio za nas mi ne moramo činiti ponovo? Ako vjerujemo da je On učinio sve te stvari za nas, onda moramo djelovati na temelju toga i odbiti ostati u zamci jučerašnjih pogrešaka. Isus nas uvijek poziva da idemo naprijed, tako da moramo zaboraviti što je iza nas i nastaviti dalje.

Dobro se sjećam kad me je Bog poučio ovu lekciju na vrlo dubok način. Bila sam predana kršćanka; već sam imala svoju službu i poučavala sam u biblijskoj školi. No cijelo bih se vrijeme osjećala krivom. Uvijek bih imala taj grozan osjećaj unutar sebe kako nešto sa mnom jednostavno nije u redu. Ponovo i ponovo pitala bih se: „Što nije u redu sa mnom?”

Jednog sam dana išla u kupovinu i parkirala automobil na parkiralištu ne ispred nego daleko iza trgovine. Još se uvijek smijem kad se sjetim toga, jer sam u to vrijeme vozila automobil koji nikome ne bi palo na pamet ukrasti. Možda sam se parkirala tako daleko zato što sam se osjećala jadno te ne zavređujem parkiralište bliže trgovine.

Toga sam dana napravila nešto loše, ali dok sam ulazila u trgovinu, Gospodin me upitao kako mislim riješiti svoj grijeh.

Odgovorila sam: „Oh, jednostavno ću primiti žrtvu koju je Isus učinio kad je umro na Kalvariji.”

Gospodin me je nastavio dalje ispitivati: „Razumijem, a kad planiraš to učiniti?”

Odjednom sam shvatila što mi pokušava pokazati pa sam rekla: „O, vjerojatno za tri dana.”

Nastavio je: „Zar ne razumiješ kako je sve što radiš zapravo pokušaj da sama platiš za svoj grijeh, ono što sam ja već učinio? Ti ne možeš platiti za svoj grijeh. Ja sam ga platio žrtvujući Svoga Sina.”

Zatim mi je Gospodin pokazao kako bih Mu učinila uslugu ako primim Njegovo oprostenje i jednostavno otpustim krivnju i nastavim raditi na Njegovom djelu. Pokazao mi je kako me pokušava upotrijebiti, ali Mu nisam od koristi kad sam u toj negativnoj, depresivnoj fazi.

Nitko od nas ne može biti koristan Bogu dok se valja u krivnji i osudi. Samo nezreli kršćani udaraju po sebi za svaku grešku koju naprave. No,

zreli kršćani primjenjuju djelo izvršeno na križu u svojim životima, prihvaćajući i primajući vjerom da je Isus prolio Svoju krv za oprostjenje grijeha i da su nam grijesi oprosteni; oni nastavljaju raditi ono što ih je Bog pozvao da rade bez ikakvog traga krivnje. To može biti sasvim novi način razmišljanja za vas, ali je on biblijski i mi kao vjernici Isusa Krista imamo pravo na njega.

PRAVO OSJEĆATI SE DOBRO

Vi imate krvlju plaćeno pravo osjećati se dobro u vezi samih sebe i uspjeti u životu, a da niste krivi zbog toga. Želim da razmislite o ovome: Isus je platio cijenu za vašu slobodu, Svojom krvlju. On vas je kupio i oslobodio od ropstva grijehu i krivnji. *Imate se pravo osjećati dobro u vezi samih sebe i uspjeti u životu, a da ne osjećate krivnju zbog toga.* Vi čak ne trebate biti ni u kakvoj neutralnoj zoni i osjećati se „pa dobro” u vezi sebe; vi se zapravo možete osjećati jako dobro. Ne samo da ste slobodni od loših misli o sebi, vi možete voljeti sebe!

Dave je jedna vrlo smirena, sretna osoba. Godinama su ga ljudi pitali: „Kako se nosiš s time što je Joyce uvijek naprijed i govori ljudima? Zar ti to ne smeta?”

U početku je i Dave prošao kroz jednu fazu tranzicije, no njemu nije trebalo dugo da prihvati moj poziv i to što ću biti vidljivija od njega. On je ona vrsta osobe koja jednostavno svoj mozak uskladi da se slaže s Bogom.

Kad je naša služba počela dobivati tu javnu komponentu, Dave se požalio Bogu, govoreći: „Pa, čini se da to nije fer. Muškarac je obično onaj koji je naprijed i ‘na prvij crti’. Zašto mene, Bože, nisi pomazao da poučavam?”

Dave je znao da se Bog ne mora opravdavati ili obrazlagati svoje odluke, nikome. Nisam baš sigurna da znam što je Bog odgovorio Daveu, ali znam da je Dave vrlo brzo došao k meni i rekao mi: „Očigledno je da je Bog pomazao tebe da radiš to što radiš. Očito je i to da te je On pozvao i vjerujem kako želi da te podupirem i budem tvoja zaštita. Želim ti reći, od sada ja sam s tobom; ja sam za tebe. Ja idem tamo gdje ideš ti.”

Jedan od osnovnih razloga zašto je Dave tako sretna i zadovoljna osoba je taj da on nikad ne hoda okolo s osjećajem poniženja jer se meni ukazuje više javne pozornosti nego njemu. On se ne osjeća krivim za ono za što nije pozvan ili pomazan raditi. On zna za što je on pomazan i te stvari ne samo da radi izvrsno, već u njima uživa. Nikad se ne natječe sa mnom. On je sretan jer zna tko je i voli sebe.

Ipak, mnogi ljudi nisu poput Davea. Ne vole sebe i ne osjećaju se sigurnima u onome što oni jesu. Zapravo, ja sam bila takva. No sada, imam sasvim dobar odnos sa samom sobom. Sviđa mi se osoba koju je Bog zamislio kad je mene stvarao.

Nikad neću zaboraviti svoj boravak u jednom gradu kad sam pročitala slijedeći naslov u tamošnjim novinama: „Meyerova kaže da voli sebe!” Nisam sigurna zbog čega je to trebala biti vijest dana, možda zbog toga jer društvo doživljava divljenja vrijednim kad netko ima loše mišljenje o sebi, i zapravo nas na neki način uvjerava da smo arogantni ako se sebi stvarno sviđamo. Vjerujem kako je nešto pogrešno u takvom mentalitetu. Mržnja na samoga sebe obično je povezana s religioznošću, i vodi u sve vrste zarobljenosti. Bog nas voli, stoga i mi trebamo voljeti sebe, na onaj zdrav, uravnotežen i biblijski način jer vjerujemo da je Onaj koji nije poznavao grijeha postao grijehom za nas kako bismo mi postali pravednošću Božjom u Kristu (vidjeti 2 Korinćanima 5:21). Nemamo pravo mrziti ono što je Bog kupio krvlju Svojega Sina, našeg Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista. Bog nas voli i mi se moramo slagati s Njime, a ne s đavлом koji nas pokušava navesti da se stalno osjećamo krivima.

Mala promjena, velike promjene

Neki od najvećih blagoslova u mom životu bili su posljedica prilika kad sam bila blagoslov drugima. Tako je jedna od najsnažnijih priča koju znam izvanredno svjedočanstvo o Osceoli McCarty, ženi koja je odbila odustati od svoga sna da bi pomogla drugima ostvariti blagodati koje ona nikad nije imala.

Rođena je 1908. u državi Mississippi; njezina je majka, koja je morala raditi po cijele dane, sama odgajala Osceolu. Radila je kao kuharica u kući okružnog činovnika, a prodavala je i slatkiše kod lokalne škole kako bi zaradila nešto dodatnog novca. Okružena potrebom i pod utjecajem moralnih vrijednosti svoje majke, Osceola je počela raditi kao vrlo mala djevojčica i štedjeti novac koji bi zaradila glačanjem rublja poslije škole.

Osceola je već tada odlučila da želi zaraditi novac koji bi joj omogućio da se brine za svoju baku kad ova bude jako stara; kad je bila u šestom razredu osnovne škole uočila je da jednoj od njezinih tetaka treba pomoć. Ova tetka nije imala djece pa joj je Osceola pomagala nakon što se po izlasku iz bolnice nije mogla kretati. S vremenom se tetka oporavila tako da se Osceola mogla vratiti u školu, ali su njezini školski prijatelji bili već toliko odmakli s učenjem da je odlučila prekinuti školovanje.

I tako je mlada djevojka osjetljivog srca započela karijeru koja će trajati desetljećima. Radila je ono što je znala raditi – prati rublje i glačati. Radila je to godinama. Na početku je zaračunavala od 1,50 do 2,00 dolara po jednoj turi rublja. Kako su rasli troškovi života, tako su rasle i njezine cijene. U jednom je trenutku zaračunavala 10,00 dolara po turi rublja pa je štedljiva žena odlučila još više štedjeti. Stavljala bi novac na svoj štedni račun i, što još više zadivljuje, nije ga uopće podizala. Samo ga je tako ostavila – i novac je rastao.

Kad je ušteđevina postala značajna, njezin ju je bankar ohrabrio neka dopusti svom novcu da radi za nju, predlažući joj načine na koje bi zaradila veće kamate nego na samoj štednji. Prihvatila je te savjete, a saldo se sve više povećavao. Premda je Osceola, koja se nikad nije udavala, imala novac na računu u banci, nastavljala je prati rublje i glačati. Živjela je jednostavno; nije imala automobil, godinama nije imala klima uređaj u kući, pješačila je kamo god bi išla, čak gurala svoja kolica za kupovinu do trgovine udaljene više od kilometra.

U Osceolinom se rodnom gradu, Hattiesburgu, država Mississippi, nalazi jedno od najstarijih sveučilišta u državi – Sveučilište Južnog Mississippija. U određenom trenutku tijekom Osceolinog života, škola nije primala crne studente. No kad je već bila starija, počeli su ih primati – žena koja je imala samo šest razreda osnovne škole željela je upotrijebiti svoj novac za nagradu zaslužnim studentima Afroamerikancima koji nisu imali novca da plate studiranje. Željela im je omogućiti školovanje na fakultetu. Tako je 1995. donirala 150.000,00 dolara Sveučilištu i osnovala Stipendiju „Osceola McCarty”. Nakon što je njena donacija postala poznata javnosti, McCarty je rekla: „Ja ne mogu učiniti sve, ali mogu učiniti nešto kako bih pomogla nekome. A ono što mogu učiniti ja ću učiniti.”

Dopustite mi ohrabriti vas da razmišljate o načinima na koje možete blagosloviti druge, baš poput Osceole McCarty. Nemojte da vaš san uključuje samo vaš osobni uspjeh, nego i uspjeh drugih ljudi. Budite predani tome snu kao što ste predani ostvarivanju drugih ciljeva koje ste postavili u svom životu.

13. POGLAVLJE

NIKAD SE NEMOJTE STIDJETI

„Prava se nevinost nikad ne osjeća posramljeno.”

JEAN-JACQUES ROUSSEAU

Možda znate priču o tihoj, odvažnoj ženi po imenu Rosa Parks, marljivoj Afroamerikanki, švelji koja je odbila ustupiti svoje sjedalo u autobusu bijelom čovjeku. U to vrijeme, sredinom 1950-tih, zakon je tražio od Afroamerikanaca da ustupe svoja sjedala bijelcima, da koriste odvojene toalete i slavine, te da se podlože svim vrstama sramotnih pravila i propisa samo zato što nisu bijeli. Ovi su ljudi užasno trpjeli zbog onoga tko oni jesu, a ne zbog onoga što su eventualno učinili.

Odbijajući ustupiti svoje sjedalo toga prosinačkog dana 1955. godine, Rosa Parks je nastojala potisnuti tu sramotu koju joj je društvo namegnulo zbog boje njezine kože. Kada je umrla 2005., bila je prva žena čije je tijelo bilo izloženo na odru u zgradi Kongresa Sjedinjenih Američkih Država. Zamislite to! Žena, kojoj je jednom bilo zabranjeno ući u autobus zbog toga što je crna, jednog dana odlučuje odbaciti plašt sramote koji je nosila cijelog života. Njezino odbijanje da se podredi sramoti pokrenulo je pokret koji će zbrisati sramotu s cijele rase ljudi, a njezina joj je hrabrost priskrbila počasno mjesto u američkoj povijesti.

RADI SE O TOME TKO VI JESTE

Ne možete prolaziti kroz izazove i teškoće u životu ako se duboko unutar sebe, u samoj srži svoga bića, stidite onoga tko vi jeste. Ne govorim sada o neugodnosti zbog nečega što ste učinili, već zbog onoga *tko vi jeste*. Krivnja je osjećaj u vezi onoga što činite; stid se odnosi na ono tko vi jeste kao osoba. Stid i krivnja su bliski rođaci, ali stid stanuje mnogo dublje u ljudskom srcu od krivnje, a ja vjerujem kako je to i mnogo ozbiljnije pitanje.

Stid se vrlo često krije u samoj vašoj naravi, u dubini vaše duše. On se očituje u neprestanom osjećaju nemira, u stalnom osjećaju osude, premda na niskoj razini, kao i na stalnom unutarnjem šaptu koji vam govori: „Nisi dovoljno dobar/dobra.” To se očituje u načinu na koji mislite o sebi, na koji se odnosite prema drugima, načinu na koji razumijete odnose i razmišljate o prilikama koje vam dolaze na put.

VI NISTE ONAJ/ONA TKO STE BILI

Osoba koja je bila zlostavljana gotovo uvijek razvije narav utemljenu na sramoti. To je svakako vrijedilo za mene. Seksualno zlostavljanje koje sam doživjela kao dijete, stvorilo je korijen stida duboko unutar mene. U početku sam se jednostavno stidjela onoga što mi je moj otac radio, ali sam se u jednom trenutku svoga djetinjstva prestala stidjeti onoga što je on meni činio i počela se užasno stidjeti same sebe. Mislila sam: „*Nešto sigurno nije u redu sa mnom kad mi to radi.*” Sada znam kako sam, zapravo, misleći tako trovala vlastitu dušu. Sve je u meni postalo okuženo zbog toga što je destruktivna sila sramote tekla mojim mislima i mojom osobnošću. Na sebe sam preuzela lažnu odgovornost, preuzela sam krivnju i stid zbog nečijeg tuđeg grijeha.

Sada je ta sramota nestala. Bog me je svojom ljubavlju i prihvaćanjem oslobodio toga. Sada mogu reći: „Bila sam zlostavljano dijete; bila sam ispunjena mržnjom i gorčinom; nisam željela oprostiti svom ocu zbog toga što me je zloupotrebljavao; stidjela sam se onoga tko ja jesam; postala sam vrlo neugodna osoba koja pokušava kontrolirati sve i

svakoga.” Mogu vam reći sve o tome tko sam bila, jer me sada događaji koji su izazvali tu sramotu, taj stid u prošlosti, i one osobine koje sam prije imala, više ne opisuju. Kad je Isus umro na križu, ja sam umrla s Njim; kad je On uskrsnuo u novi život, ja sam uskrsnula s Njim. Ja sam novi stvor u Kristu; stare su stvari nestale, a sve je novo nastalo (vidjeti 2 Korinćanima 5:17). Isto vrijedi i za vas ako ste primili Isusa za svog Spasitelja.

Ma kakva da je bila vaša prošlost, ne stidite se zbog nje niti je skrivajte. Postoje razlozi zbog kojih nije uvijek mudro govoriti sve svakome, ali ako trebate reći nekome, nemojte se stidjeti. Ono od čega vas je Bog izbavio može ohrabriti druge ljude da vjeruju kako se i njima može pomoći.

Sloboda je u tome da ne dopustite vašem jučer utjecati na vaše danas.

Kad mislim na tu groznu situaciju svoga djetinjstva – stvari koje sam proživjela – a pogotovo kad imam razloga govoriti o njima, iskreno osjećam kako govorim o nekome koga sam davno, davno poznavala, a ne o sebi. Sloboda je u tome da ne dopustite vašem jučer utjecati na vaše danas. Ono kakvi ste bili nije ono tko vi jeste! Sada, vi ste Božje dijete, a vaša je budućnost svijetla.

OSOBINE NARAVI UTEMELJENE NA STIDU

Vjerujem, i to više od svega, kako svi mi želimo biti slobodni i biti ono tko mi jesmo, biti prihvaćeni kakvi jesmo – i biti oslobođeni stida koji nas sprečava da to ostvarimo. Riječ *stid* znači „biti posramljen, zbunjen, suh, razočaran i zatvoren.” Biti posramljen znači „biti pobijeđen, srušen i proklet.” Riječ *proklet* znači „predviđen za kaznu.” Stoga, ako imamo naravi koje se temelje na stidu, predodređeni smo za kaznu. Kažnjavamo sebe svaki dan tako što se mrzimo, odbacujemo, zato što smo postidjeni i neugodno nam je zbog onog tko mi jesmo. Ljudi u ovom stanju i ne znaju kako bi im život mogao biti lijep kad bi se samo prestali stidjeti i naučili prihvatiti same sebe.

Ljudi, čija se narav temelji na stidu, mogu imati raznolike karakterne osobine ili se mogu boriti s nizom pitanja, a sve zbog stida i osjećaja nevrijednosti u svojim životima. Želim adresirati neka od tih pitanja i skrenuti vam pozornost na njih kako biste ih mogli nadvladati ili pomoći nekom da slomi stid i živi u predivnom prihvaćanju za koje je Isus umro da bi vam to dao.

Depresija

Ljudi koji imaju narav utemeljenu na stidu često su depresivni. Loše se osjećaju, obeshrabreni su i beznadni jer se osjećaju strašno u vezi sa samima sobom. Mnogi ljudi koji se bore s depresijom povlače se od drugih ljudi. Žive izolirano, puni su sumnje u same sebe i uopće nemaju samopouzdanja. Suočavate li se s čestim depresijama u svom životu upitajte se ovo: „Što osjećam za sebe?” Nema te medicine koja može promijeniti to što osjećate prema sebi. Ohrabrujem vas da odete liječniku ako vam je to potrebno, no još je važnije da se ispunite istinom Božje riječi i počnete obnavljati svoj um time što Bog kaže tko vi jeste, jer će se tako promijeniti način na koji doživljavate sebe.

Znam mnogo ljudi koji se bore s tjeskobom, depresijom i drugim stanjima koja značajno umanjuju njihovu sposobnost uživanja u životu. S Božjom pomoći, sama sam riješila mnoga od ovih pitanja, ali sam doživjela i „trenutačne proboje” na putu do iscjeljenja. U većini slučajeva, rješavanje ovih problema odvija se korak po korak, a za to je potrebno vrijeme.

Perfekcionizam

Perfekcionisti postižu svoju vrijednost time što pokušavaju učiniti sve baš onako kako treba da bi im ljudi pljeskali i kazali im kako su savršeni. Neki postanu ovisni o odobravanju drugih ljudi. Znete li samo koliko je bolno biti ovisan o odobravanju i biti ona vrsta osobe koja postane ljuta ili nesretna kad drugi ljudi ponude zdravu, konstruktivnu kritiku, ispravku ili čak prijedlog? Morate doći do one točke na kojoj će vam osoba reći: „Ne sviđa mi se tvoja frizura,” a vi joj odgovorite: „Znaš

što, meni se sviđa.” Ili netko kaže: „Ne mislim da ti ova boja odgovara,” a vi samo slegnete ramenima: „Pa dobro, ali meni se sviđa.” To nikako ne znači da morate biti tvrdoglavi i nikad od nikoga ne primiti savjet. Molim vas, imajte ravnotežu u svemu. Ja jednostavno kažem da ako ste ovisni o odobravanju drugih ljudi, nikad nećete biti slobodni. Sotona može urediti stvari tako da vas svakog dana deset puta u danu netko krivo pogleda, krivo vas promatra, ili vam kaže nešto krivo što će vas navesti da se pokušate promijeniti kako bi se svidjeli drugima; stoga, nikad niste onaj/ona tko zapravo jeste.

Zbog zlostavljanja u djetinjstvu i stida koji je zbog toga uhvatio korijena u meni, trpjela sam strahovitu krivnju svaki put kad ne bih nešto savršeno odradila. Zbog te intenzivne krivnje i stida postala sam nesposobna učiniti nešto značajno za Boga. Bio je to podzemni pritisak koji me je iscrpljivao tako da nisam mogla uživati u ničemu što sam radila.

Tvrdokorno srce

Ljudi koji se bore s otrovnim, toksičnim stidom često su hladni i neprijateljski. Ja sam bila takva – ekstremno tvrdoga srca, hladna i neprijateljski raspoložena. Mislila sam da mi nitko nije potreban. Odbijala sam dopustiti bilo kome da mi se približi, jer sam mislila kako me ljudi neće voljeti kad me upoznaju. Bojala sam se otvoriti svoje srce bilo kome, jer sam mislila da će me povrijediti. Stoga sam ih uspješno držala podalje od sebe. Ljudi koji žive s takvim stidom vrlo su često naprasiti. Duboko unutar sebe oni su ljuti zbog svojih života i stvari koje su im se dogodile, ali to izražavaju na krivi način. Tvrdokorni ljudi obično imaju u sebi određenu oštrinu i provode svoj život tako da su stalno krivo shvaćeni. Svi misle kako su oni zločesti, ali su u stvari duboko ranjeni i povrijeđeni. Uvijek imajte na umu da „povrijeđeni ljudi povređuju ljude.”

Strah

Priode utemeljene na stidu dovode do zaplašenosti, strahova svih vrsta i kompulzivnih problema kao što su: poremećaj prehrane, kockanje, droge, alkohol, pretjerano trošenje, krađa, laganje i seksualne

nastranosti. Ljudi koji pate od ovih stvari mogu postati radoholičari. Ili se često kriju tako što provode pretjerano mnogo vremena za računalom ili u gledanju televizije. Mogu se čak skrivati od samih sebe tako što pretjerano spavaju. Govore kako su samo umorni, ali je vjerojatnije da su umorni od samih sebe.

Lažna ili pretjerana odgovornost

Zbilja nisam znala što su to neuroze dok ih nisam počela proučavati – tada sam shvatila da je to moj veliki problem. Neurotični ljudi preuzimaju previše odgovornosti, a u slučaju sukoba uvijek pretpostavljaju kako su nešto skrivili.

Godinama sam imala taj lažni osjećaj odgovornosti. Nisam znala da je to moj problem, ali sam osjećala takav pritisak – takvo opterećenje – zbog svega za što sam mislila da ljudi očekuju od mene kao i zbog svih zadataka koje sam trebala obaviti. Međutim, jedini je problem bio ovaj: ja sam te zadatke sama sebi zadala! Nitko nije stavio taj teret na mene osim mene same.

Da ponovim: ta se stvar ukorijenila u meni još u djetinjstvu. Dok me je moj otac zlostavljao, ja sam to nastojala skrivati od svoje majke. Moja je majka bila nježna žena, vrlo često i vrlo jako povrijeđivana. Stoga je nisam željela još više povrijediti. Bojala sam se oca. On mi je stalno ponavljao: „Bolje ti je da nikom ne kažeš.” U tim okolnostima, stalno sam pokušavala da svi budu „sretni.” Nisam željela da se tata uopće ljuti, a pogotovo ne na mamu jer sam znala da će onda s njom loše postupati. Stoga sam morala činiti sve samo da tata bude sretan; i morala sam činiti sve da mama bude sretna. Imala sam jednog brata, i njega sam štitila kako ne bi saznao ili bio povrijeđen. Mislila sam kako moram učiniti da sve bude sređeno. I tako sam gotovo nesvjesno postala mirotvorac u kući. Onog trenutka kad bi nešto pošlo krivo, ja sam to pokušala ispraviti. Život sam provodila razmišljajući: „*Uh, oh, tata se ljuti. Što mi je činiti da donesem mir?*” Ova me je navika dovela do tog lažnog osjećaja odgovornosti s kojim sam se morala obračunavati godinama i godinama poslije, a još uvijek moram biti na oprezu.

Dobra je stvar biti odgovoran, ali kad se pretjera, čak i dobra stvar može postati problem. Imate li sklonost osjećati se odgovornima za sve što nije kako treba? Ako imate dijete koje baš i nije onakvo kakvim ste se nadali da će biti, mislite li da je to vaša krivnja? Neurotični ljudi uvijek misle da su situacije i okolnosti njihova pogreška. Možda se pitate: „Što sam mogla učiniti drugačije kako bi moje dijete ispalo bolje? Znae što? Ponekad možete učiniti sve kako treba, ali ljudi svejedno pogrešno odaberu. Moramo se prestati osjećati odgovornima za sve što se događa u svijetu te početi živjeti svoje vlastite živote i uživati u njima. Ne dopustite da nečiji pogrešan odabir utječe na vašu radost.

GOLI, A NE STIDE SE

Biblija nam govori da su Adam i Eva bili u vrtu i nisu imali grijeha; bili su goli i nisu se stidjeli. Vjerujem kako ovime Bog želi da budemo otvoreni i poštenu, u prvom redu prema sebi, a onda i prema drugima. Želimo li živjeti pobjedničke kršćanske živote, moramo prihvatiti činjenicu da je Isus ponio našu sramotu na križ.

Previše je pretvaranja u svijetu. Ljudi se zbilja jako trude sakriti svoje slabosti, pogreške i grijeha. I premda se ljudi pokušavaju sakriti iza tolikog i takvog pretvaranja, oni u suštini čeznu za nekim tko bi bio nepretvoren i stvaran. Kao kršćani, morali bismo biti voljni pružati primjere koje će svijet slijediti.

U Postanku 3:7, 21 vidimo Adama i Evu kako se pokušavaju pokriti nakon što su sagriješili. I mi se isto tako pokušavamo pokriti svim vrstama stvari. Kako to činimo? Imamo izgovore; okrivljujemo druge ljude; pretvaramo se da nas stvari ne diraju, a zapravo nas diraju.

Mojoj su kćeri Sandri, dok je bila tinejdžerica, vrlo često iskakali prištići. Ona bi ih prikrivala s toliko šminke da bi na kraju samo privukla još veću pozornost na njih. Na isti sam način i ja pokušavala sakriti nasilje u djetinjstvu pa sam stekla taj grubi, čvrsti stav „Nitko mi ne treba”, koji je samo privlačio pažnju ljudi na mene. Ljudi su znali da nešto nije u redu. Nisu znali o čemu se radi, ali sjećam se da su me pitali: „Što nije u redu s tobom?”

Odgovor je: bila sam bolna, usamljena i uplašena, no nisam znala kako to reći bilo kome. Skrivala sam to lažnom osobnošću za koju sam mislila da će druge ljude držati podalje od mene.

Što se više budete otvarali sebi i Bogu, to ćete biti sve sposobniji za iskrenost i prema drugim ljudima.

Mnogi ljudi ne znaju tko su. Oni su isprobali toliko osobnosti da su se usput izgubili. Ako ovo opisuje vas, ohrabrujem vas da prestanete nastojati biti kao netko drugi. Prestanite pokušavati biti i ponašati se kao netko drugi i jednostavno budite stvarni. Nije vam potrebno prikrivati se ili skrivati iza bilo čega ili bilo koga. Budite toliko odvažni i skinite stid sa sebe te dopustite pravom/pravoj sebi da stupi na svjetlo dana kako bi vas vidjeli ljudi oko vas i uživali u vama. Za početak budite stvarno otvoreni s Bogom. Recite Mu sve o sebi – svoje tajne misli, strahove i želje. On već sve zna o vama, makar Mu još ništa niste ni rekli. No čineći tako stupit ćete na put slobode, jer ste potpuno iskreni s nekim kome možete vjerovati, a Bog jest taj netko. On zna sve o vama i bezuvjetno vas voli. Što se više budete otvarali sebi i Bogu, to ćete biti sve sposobniji za iskrenost i prema drugim ljudima.

DOPUSTITE MI DA VAM PREDSTAVIM VAS

Vi ste predivna osoba, i ako ste patili pod teretom stida većinu svog života, dopustite mi da vam predstavim vas same. Potrebno je da susretnete stvarnog/stvarnu sebe, jer ste bili prevareni i mislili ste da ste netko tko zapravo niste. Slobodno recite kako ste bili žrtva krađe identiteta. Vi ste dijete Božje. Njegova je snaga u vama i On će vas osposobiti da činite sve što trebate činiti u životu. Vi ste novo stvorenje, pravednost Božja u Kristu (vidjeti 2 Korinćanima 5:17, 21). Vi imate zadatak od Boga i prekrasnu budućnost. Vaša je prošlost oprana Isusovom krvlju. Vi ste čudesni – potpuno, apsolutno čudesni! Biblija govori predivne stvari o vama, a vi trebate naučiti koje su to stvari i dobro ih proučiti. Ne dopustite da ono što netko drugi misli ili govori o vama bude faktor koji određuje vašu vrijednost, jer je jedino važno ono što Bog kaže o tome.

U Psalmu 34:4-5 stoji: „Tražio sam Jahvu (ispitivao gdje je) pitao ga [o potrebi i o autoritetu njegove riječi], i on me usliša, izbavi me od straha svakoga. U njega su gledali i blistali; njihova se lica neće nikad zarumjeti od stida ili biti zbunjena.”³⁰

Dopustite mi potaknuti vas da tražite Gospodina, da Ga trebate u svom svakodnevnom životu i da vjerujete u autoritet Njegove riječi. Gledajte na Njega, i On će vas osloboditi toga stida. Kako budete sve slobodniji i ostavljali iza sebe stid koji ste nosili u životu, bit ćete sve sposobniji biti i činiti sve ono što vas je Bog pozvao da budete i činite. Prigrnite bezuvjetno prihvaćanje koje vam Bog nudi kroz Isusa Krista i dobit ćete snagu da nikad ne odustanete.

---

30 Tražio sam Jahvu, i on me usliša, izbavi me od straha svakoga. U njega gledajte i razveselite se, da se ne postide lica vaša. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*).

Od tame do svjetla

Tijekom jeseni, na drugoj godini fakulteta, Michellein je život postao prenaporan – premda se nije moglo reći da nešto nije u redu s njom. Dodatno toj tjeskobi, Michelle se borila sa svakodnevnim aktivnostima, patila je od potpunog nedostatka energije, a njezina nada u budućnost – a i sadašnjost – strmoglavo je padala. Bez ikakve posebne intervencije, s dolaskom proljeća, Michelleina nada, energija i sposobnosti počele su se vraćati. Do travnja te godine, ona je opet bila ona stara.

Tada još nije znala da će depresija postati norma njezinog života mjesecima tijekom slijedećih dvadeset godina. U početku je mislila kako se jednostavno radi o naporu da se privikne na školu svake jeseni, no čak i nakon što je diplomirala i počela raditi, kako su godine prolazile svake bi se jeseni, kad lišće počne padati na zemlju, počela osjećati sve gore i gore – do točke na kojoj bi obično željela umrijeti i biti s Gospodinom, misleći kako se to i dogodilo kad bi se probudila usred noći.

Michelle je tražila pomoć na sve strane – savjetovanja (kako psihološka tako i dušebrižnička), liječnike, stručnjake za prehranu – no nitko joj nije mogao pomoći. Na kraju se upisala na klinički pokus u Institutu za nacionalno zdravlje u Bethesda, država Maryland, te tako postala jedna među prvima na svijetu kojoj je dijagnosticiran poremećaj uslijed godišnjeg doba.

Radosna što je dobila dijagnozu, ali uznemirena spoznajom o nepravilnom funkcioniranju kemije njenog mozga, vratila se svojoj kući i poslu u New Yorku te pokušala nastaviti sa svojim životom. Slijedećih sedam godina, ona i njezin liječnik radili su na tome da nađu pravu ravnotežu umjetnog produživanja njenog dana tako da četiri sata dnevno bude izložena vrlo jarkom svjetlu punog spektra uz uzimanje antidepresiva, na što joj se bilo vrlo teško odlučiti. Njezino kršćansko obrazovanje i odgoj učili su je da će joj svakodnevno hodanje s Bogom dati snagu te da Bog može iscijeliti depresiju.

Danas Michelle zna da joj je Gospodin spasio život. „Tolike sam godine bila frustrirana,” kaže. „Nisam mogla razumjeti zašto mi Bog ne olakša stvar ... činilo se tako malim ono što tražim. No Božji putovi nisu naši putovi, a Njegovo se vrijeme uvijek razlikuje od našeg. No On nam stvarno daje snagu da prolazimo kroz nevolje i uvid kako bismo mogli svoje patnje vidjeti na

konstruktivan način. Sada znam da mi je Bog, premda nisam doživjela iscjeljenje, spasio život. Bez Njegove milosti, a to mogu reći bez oklijevanja, danas ne bih bila ovdje.”

VAŠE TAJNO ORUŽJE

„Daleko su teže posljedice ljutnje nego njezin uzrok.”

MARCUS AURELIUS

Vincent Newfield radio je za našu službu. Željela bih da pročitate njegovu pripovijest onako kako ju je podijelio s nama:

„Je li vam Bog ikada progovorio nešto stvarno snažno? Meni jest u prosincu 1998. Dok sam sjedio u svojoj sobi i molio, Gospodin je progovorio mom srcu i rekao: „Selim tebe i tvoju obitelj u St. Louis da radiš za Joyce Meyer. Tvoj će dar biti za nju blagoslov, a ti i tvoja obitelj ćete biti jako blagoslovljeni.”

Vau! Je li to stvarno bio Bog? Nikad mi se prije nije obratio na takav način. No Njegove su riječi tjednima ponovo i ponovo odzvanjale u mojim ušima. Čudna je stvar bila, tek sam trebao ispuniti obrazac ili poslati svoj životopis. To sam učinio u siječnju 1999. U roku od nekoliko tjedana tražili su moje preporuke. Bio sam zapanjen. „Je li Bog stvarno mogao govoriti sa mnom?” mislio sam. „Da li nas On to zbilja seli u St. Louis?” Počeo se otkrivati novi hod u vjeri.”

Stigao je ožujak i mene su kontaktirali ljudi iz službe. Nakon dva razgovora obavljena telefonom, poslali su mi zadatak da napišem nešto. Nakon što sam se tri tjedna znojio zbog toga, primio sam pismo da im se svidjelo. Slijedeći je korak bio osobni razgovor u lipnju. Nisam mogao vjerovati! Ono što mi je Bog bio rekao počelo se događati u stvarnosti, i to vrlo brzo. Uzbuđenje, nada i radost ispunjavali su moju dušu. Moja se vjera podigla u nebesa. A onda ... onda sam tresnuo o tlo.

12. svibnja 1999., primio sam jedan vrlo obeshrabrujući telefonski poziv. „Vincent, vrlo nam je žao, ali vas moramo obavijestiti da je razgovor otkazan. Radno mjesto za koje ste se prijavili neće se popunjavati za vrijeme od šest mjeseci do godine dana.” Srce mi je pretrnulo. Sva nada, sreća i vjera su nestale. „Što se dogodilo? Ne razumijem. Stvari su se pokretale a onda, odjednom, kraj.” Allison, moja žena, vjerno je stajala uz mene, ohrabrujući me da se ne prestanem nadati: „Ako ti je Bog progovorio, onda će se to i dogoditi,” rekla je. „Samo je pitanje vremena.”

Nakon tri dana, skupio sam dovoljno vjere da poslušam poučavanje Charlesa Stanleya s vrlo prigodnim naslovom „Nepokolebljiva vjera.” Polako, ali sigurno, Bog me je ohrabrivao dok sam vozio i slušao. Zraka nade se počela probijati na horizontu moga srca. A onda iznenada, „BUM! TRAS!” Takvu prometnu nesreću još nisam doživio. ‘Totalka’ na autu! A što je najgore od svega, ja sam skrivio nesreću. Vratio sam se kući potpuno obeshrabren, samo da bih ustanovio kako su se toga dana pokvarila oba naša računala. Izdavali smo magazin, a to je značilo da ga nećemo moći dovršiti. Tema je broja, da ironija bude veća, bila: „Ohrabrenje usred beznađa.”

Ljutnja koja je ključala sada se probila poput bujice: „Gdje si ti, Bože? Što to radiš? Ne razumijem? Zašto dopuštaš sve ovo?” Danima tako, razočarenje, obeshrabrenje i očaj postali su moji najbolji prijatelji. Pitanje za pitanjem nadiralo je u moj um. A najveće od svih koje će me progoniti bilo je: „Jesam li zbilja čuo od Boga o preseljenju u St. Louis?” Pokušao sam svim snagama zaboraviti na St. Louis i na rad s Joyce Meyer, no nije se dalo otjerati. Činilo se da kuda god pogledam, vidim St. Louis, Missouri – registarske tablice na automobilima, poklopce na kantama za smeće, servise za čišćenje po kućama, što god zamislite.

Bog nam je pomogao da završimo magazin i naučio me izvanrednoj lekciji strpljivosti, izdržljivosti i pouzdanja u Njega. Moja je vjera bila na kušnji. Svaki sam dan trebao odabrati

hoću li vjerovati da mi je Bog govorio ili ću to odbaciti. Proplakao sam mnogo suza i iskusio cijeli raspon emocija, uključujući ljutnju i depresiju. Ali duboko unutar sebe, želio sam vjerovati, a moja mi je voljnost da vjerujem Bogu i onome što mi je rekao, omogućila da nastavim ići dalje.

Prošlo je više od godinu dana; sada je već bio lipanj 2000. Allison i ja izdali smo posljednji broj našeg magazina, a ja sam tražio novo zaposlenje. „Još jednom,” mislio sam, „poslat ću Joyce Meyer Ministries ažuriranu verziju svoga rada i nazvati ih još jednom.” To je bilo gotovo prije sedam godina. Od tada imam nevjerojatnu privilegiju da pišem za Davea i Joyce Meyer i uređujem njihov mjesečni magazin, koji dotiče milijune ljudi svakog mjeseca.

Pouka: Ako je Bog stavio nešto u vaše srce što, čini se, ne želi otići, nastavite vjerovati u to. On će već učiniti da se to ostvari. Plačite ako morate ... prođite kroz ljutnju, frustraciju, i sumnju ... ali nemojte odustati.

PROĐITE KROZ LJUTNJU I NEOPRAŠTANJE

Vincent je priznao da je bio ljut tijekom tog dugog razdoblja čekanja na promjenu koju je želio. Svatko dođe u napast da se povremeno naljuti; možemo biti kušani ostati ljuti danima, tjednima, ili čak mjesecima. Biblija priznaje da ćemo ponekad biti ljuti, ali nam jasno govori neka ne ostanemo ljuti. Mi moramo biti ljudi koji su mirni, staloženi i pribrani jer smo naučili kako postupati sa svojom ljutnjom i razočaranjem na biblijski način. Pismo nam jasno veli: „Ako se ljutite ne grijешite!” Nemojte nikad dopustiti da vaš bijes (vaša razdraženost, vaš gnjev ili ogorčenost) traju do zalaska sunca” (Efežanima 4:26).³¹ Možemo biti ljuti, ali ne smijemo ostati ljuti; možemo biti razočarani, ali se moramo ponovo pribrati. Bog će nam uvijek dati novi početak kad nešto nije išlo

31 „Ako se ljutite ne grijешite!” Neka sunce ne zađe nad vašom srdžbom! (Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.).

prema našem planu. Moramo naučiti čuvati svoja srca potpuno čistima od svih negativnih emocija jer se one protive našem miru.

Ne budemo li rješavali svoje negativne emocije, uskoro ćemo imati sve vrste problema, uključujući i one fizičke naravi. Na primjer, ako smo ljuti na nekoga i ostanemo ljuti dovoljno dugo da se ta ljutnja ukorijeni u našem srcu, imat ćemo gorki korijen (vidjeti Hebrejima 12:15) te postati kivni i jadni. Što duže ostajemo takvi, to će stanje sve negativnije utjecati na naše zdravlje. Pokušajte razumjeti da nam za nervozu treba mnogo energije; ako nemate toliko puno energije da ju možete rasipati, predlažem vam da naučite ostati mirni, staloženi i pribrani.

Bog nikad ne traži od nas da učinimo nešto što je nemoguće. Ako nam On kaže da oprostimo, onda mi oprostiti možemo.

Stalno me začuđuje koliko ljudi srećem koji ljube Boga i nastoje hodati s Njime, dok još uvijek u svojim srcima drže ljutnju, neopraštanje ili druge negativne emocije. Ponekad se ljute na nekog zbog situacije ili povrede koja se dogodila prije mnogo godina. Često govore: „Stvarno sam pokušao/pokušala prijeći preko toga, ali ne mogu.” Da, mogu. Bog nikad ne traži od nas da učinimo nešto što je nemoguće. Ako nam On kaže da oprostimo, onda mi oprostiti možemo. Ako nam On kaže da se ne povrijedimo, onda postoji način da se čuvamo od povrede. Bog nam govori neka ostanemo mirni, staloženi i pribrani, stoga je to moguće učiniti.

KAKAV JE TO SMRAD?

Mnogo puta, kad se radi o ljutnji i ostalim negativnim emocijama, mi ih pohranimo duboko u našim srcima, pretvarajući se kako je sve u redu. Negativne emocije, žive zakopane, nikad ne umiru; s njima se moramo obračunati do kraja ili će se one nastavljati pojavljivati na ovaj ili onaj način. Ljutnja i neopraštanje, na primjer, imaju korijenje, u dubokim, skrivenim osjećajima koji imaju za posljedicu bijesne ispade i neljubazne reakcije. Oni isto tako mogu biti pravi uzrok depresije. Naravno, možemo mi razviti različite načine na koje ćemo ignorirati svoje

negativne osjećaje i tako naći privremeno olakšanje, no pokvareno korijenje uvijek donosi pokvareni plod. Neće proći dugo vremena, a korijenje će ljutnje proizvesti još ružnije osjećaje i ponašanja, koji se mogu malo i razlikovati od naših prethodnih osjećaja, ali još uvijek dolaze iz istog korijenja.

Sigurna sam da ste i vi znali otvoriti svoj hladnjak i osjetiti neugodan miris. Odmah se upitate: „*Kakav je to užasan smrad?*” Jedini način da se eliminira smrad je pronaći njegov izvor. Možete ga pokušati trenutno neutralizirati nekakvim osvježivačem zraka, ali ako stvar nije očišćena do kraja, i dalje će smrdjeti.

U većini slučajeva, taj neugodni miris ne dolazi od stvari koje stoje na prednjem dijelu police u hladnjaku. Obično je to nešto skriveno, nešto na što čak ne bi ni pomislili da može tako smrdjeti. Morate izvaditi sve stvari iz hladnjaka, komad po komad kako biste otkrili što to tako smrdi. Morate oprati police i sve pretince, dok na kraju ne nadete, to nešto staro, neku pljesnivu, neodređenu vrstu hrane koju ste zaboravili!

Susrela sam mnogo ljudi koji su rekli da su im životi poput takvih hladnjaka – smrde. Kad se to dogodi, moraju ispitati svaki kutak svojih srca kako bi našli uzrok problemu. Često je izvor ljutnja ili povreda koju su potisnuli, prekrili ili pokušali sakriti. Te se stvari skrivaju na tajnim mjestima srca gdje uzrokuju veliko oštećenje i truljenje u samoj srži ljudskog bića. Baš kao što malo osvježivača neće pokriti užasan smrad u hladnjaku, nastojanje na kamufliranju duboko ukorijenjene ljutnje i neproštanja ili negativnih emocija neće odstraniti uzrok loših stavova i ponašanja.

Moramo prestati svoje živote prskati osvježivačem zraka. Ne smijemo stalno govoriti: „Pa, ići ću danas u crkvu, valjda ću biti bolje,” ili „Molit ću pastora da moli za mene i sve će biti u redu.” Ne, moramo sami istražiti što nas to čini jadnima te ispitati svoja srca sve dok ne nađemo ono što je u njima zadržano. Počnimo postavljati slijedeće pitanje: „O čemu se tu zapravo radi?”

Mnogo puta, ljudi kažu: „Pa, to-i-to me ljuti. Ne biste vjerovali što mi je učinio/učinila!” Međutim, moram vam reći da se nikad ne radi o onome što su nam učinili drugi ljudi. Potrebno je da shvatimo vlastite reakcije. Umjesto da okrivljujemo druge ljude zbog našeg lošeg ponašanja,

počnimo sami sebi postavljati slijedeća pitanja: „Zašto sam tako ljut/ljuta i frustriran/frustrirana većinu vremena? Zbog čega se tako lako uzrujam? Što se to događa u mom srcu da tako jako i tako često eksplodiram? Zbog čega se naljutim više nego što je normalno u određenim situacijama? Zašto sam tako nesiguran/nesigurna da ‘puknem’ svaki put kad mi netko pokuša dati makar i najmanji mogući savjet? Zašto se uzrujam svaki put kad stvari ne idu kako sam planirao/planirala?”

Moramo dopustiti Bogu da se bavi drugim ljudima. Moramo ih prepuštiti Njemu i marljivo raditi s Njim na našim životima kako bismo naučili živjeti u svijetu prepunom ‘teških’ ljudi, a opet zadržati mir i ne dopustiti im da upravljaju nama. Čak i da osoba koja nam tako često nanosi bol ode i ostavi nas na miru, pojavio bi se netko drugi i preuzeo tu ulogu. Odgovor nije odstraniti ljude ili situacije koje za nas predstavljaju izazov; odgovor je u tome da se mi promijenimo tako da se naučimo odnositi prema njima i ostati mirni, staloženi i pribrani.

PRESTANITE POTISKIVATI STVARI

Jedan je od osnovnih načina na koji ljudi izbjegavaju suočiti se s boli „potiskivanje.” Vrlo često, kad nam ljudi nanesu bol, mi to potisnemo duboko u svojim srcima umjesto da to odmah razriješimo – a kad bol potiskujemo previše dugo, ona će konačno eksplodirati u jednom ružnom ispadu bijesa. Trebale su mi godine da shvatim zašto eksplodiram zbog naoko sitnica koje u svakom slučaju nisu dovoljan razlog za moje smiješno ponašanje. Sada znam da su te eksplozije dolazile zbog mnogo negativnih emocija koje sam potisnula duboko unutar sebe i odbijala se s njima obračunati. „Incident” koji se činio problemom, zapravo je bio samo okidač za skrivenu eksploziju spremnu da izbije u svako doba.

Ignorirala sam pravi problem i za moje loše ponašanje krivila sve i svakoga. Neovisno o tome koliko sam se duhovnom prikazivala nedjeljom u crkvi, moja je obitelj poznavala pravu mene. Godinama mi je uspijevalo ignorirati problem, izgovarajući se i okrivljavajući druge, no morala sam konačno dopustiti Bogu da „očisti hladnjak” i dođe do samog korijena problema.

Bog se koristi istinom kako bi nas oslobodio (vidjeti Ivan 8:32), ali istina koja nas oslobađa nije istina o nekom drugom; ne, to je istina o nama samima, i ona nam je potrebna! Suočiti se s istinom o meni samoj bilo je vrlo teško i emocionalno bolno, ali je značilo i početak mog iscjeljenja. Ma kakva istina bila, idite samo naprijed i priznajte je. Ako ste ljuti, priznajte to. Ako ste uplašeni, priznajte to. Ako ste ljubomorni na nekoga, priznajte to. Idite k Bogu i recite Mu: „Bože, znaš što? Znam da imam loš stav. Zbilja smrdi i sam/sama to osjetim. Želim razumjeti zašto imam taj problem s ljubomorom. Što je to u meni? Bi li mi, molim Te, pokazao gdje je uzrok problemu?”

Možda će vam Gospodin pokazati istog trena odkuda te borbe. Možda ste nesigurni; možda ne znate tko ste u Isusu Kristu. Možda se prečesto uspoređujete s drugima. Možda ste prije mnogo godina pretrpjeli veliku povredu ili razočaranje koje ne možete oprostiti ili ne dopuštate Bogu da vas iscijeli.

Napravite predanje da ćete biti iskreni i priznati svoje osjećaje; odbijte ih potiskivati i odmah prestanite s izgovorima i okrivljavanjem drugih za svoje negativne osjećaje. Vjerojatno je da ćete morati razgovarati s Bogom, i to puno razgovarati. Možda ćete morati potražiti pomoć pouzdanog prijatelja ili službenika, ali sve što budete činili vrijedno je, ako vam pomogne da budete slobodni i uživete u životu.

Neovisno od toga što vam je nanijelo bol, što vas je povrijedilo ili naljutilo, danas odlučite da ćete proći kroz tu bol, suočavajući se s njom i rješavajući je. Moj prijatelj, inače pastor, nedavno mi je rekao da kad god on ima dan u kojem se osjeća deprimirano, nestrpljivo, frustrirano ili uzrujano, uvijek se pita što se dogodilo jučer, a što nije riješio. Kaže da mu Bog gotovo uvijek pokaže nešto što nije riješio prethodnog dana i pomogne mu prepoznati to kao korijen njegovog lošeg ponašanja.

Jedne sam se noći prevrtala u krevetu sve do 5:00 sati ujutro, i konačno zapitala Boga: „Što ne valja? Zašto ne mogu spavati?” Odmah sam se sjetila situacije koja se dogodila prethodnog dana kad sam bila neljubazna prema jednoj osobi i našla izgovor za to, umjesto da sam joj se ispričala. Tek što sam zamolila Boga da mi oprost i odlučila da ću se ispričati osobi čim to budem mogla, zaspala sam bez problema. Stecite tu

naviku da pitate: „Bože, odakle ovo raspoloženje ili ovaj stav?” Iznenadit će vas stvari koje biste iz toga mogli naučiti.

U svom sam životu imala situacije i okolnosti koje su mi nanosile bol i ljutile me, a vremenom sam se naučila nositi s njima. Neću vam govoriti kako je suočavanje s tom boli, te konfrontiranje povrede i ljutnje bilo lako, ali je to, ipak, bio jedini način da nadvladam i idem dalje. Suočavanje sa samima sobom i preuzimanje odgovornosti za naše stavove i radnje jedna je od najtežih stvari uopće, ali je u isti mah i jedna od najvažnijih.

PRIZNATI LJUTNJU

Dave i ja smo se oženili kad je njemu bilo dvadeset i šest godina, a meni dvadeset i tri. Jednog dana, počeo je govoriti o svom djetinjstvu i kako je uživao u njemu. Premda njegovi roditelji nisu bili bogati, a tata mu je umro od posljedica alkoholizma, Dave je imao sretne uspomene na svoje djetinjstvo. Imao je bogobjaznu majku koja je molila za svoju djecu, voljela ih i držala obitelj na okupu. Njezina je dobrota prekrivala sve teškoće i sve loše stvari koje su se dogodile kad je Dave bio mali. Tijekom tog razgovora, Dave je rekao nešto što me je jako pogodilo: „Sjećam se svega onog zabavnog što smo radili dok smo odrastali.”

Kad sam čula te riječi, preplavio me je osjećaj duboke tuge i pomislila sam: „*Ja se ne mogu sjetiti ničeg zabavnog iz vremena kad sam bila dijete. Zapravo, ja nikad nisam ni bila dijete.*” Moj mi je otac uvijek nametao taj osjećaj krivnje ako bih se igrala i zabavljala kao curica. U našoj je kući „smjeh” bio buka. Stoga je sve što sam imala dok sam odrastala bio rad. Zapravo sam postala radoholičarka, jer se nikad nisam naučila igrati; mislila sam kako je rad jedina aktivnost koju drugi odobravaju. I tako, što sam više, već kao odrasla osoba, razmišljala o svojoj prošlosti i svemu onome dobrom što nikad nisam iskusila u životu, postala sam sve ljuća i ljuća, a da nisam znala razlog tomu.

Kako sam postajala starija i imala sve bliskiji odnos s Bogom te upoznala Njegovu riječ, pročitala sam Efežanima 6:12: „Jer naša borba nije protiv krvi i tijela [ne rvemo se samo s fizičkim protivnicima], nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti i protiv Vrhovniká [vladajućih duhova]

ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima.”³² Ovaj me je stih poučio kako moj neprijatelj nije bio moj otac. Da, on je bio onaj koji je vršio nasilje nada mnogim, ali on je bio pod utjecajem neprijatelja. Jednostavno je bio lutka na koncu kojom je đavo upravljao. Trebala sam prestati okrivljavati svog oca i početi ozdravljati. Morala sam spriječiti đavla da nastavi s krugom boli koji je uspostavio u mom životu.

Kad sam shvatila da su mi ukrali djetinjstvo i da ga više ne mogu dobiti natrag, postala sam ljuta. Bila sam tako ljuta da se to ispoljavalo na potpuno besmislene načine. Konačno sam shvatila kako ne mogu vratiti svoje djetinjstvo, ali da mi Bog obećava dvostruki blagoslov za moju prijašnju nevolju (vidjeti Izaija 61:7). Naučila sam da se zlo ne može nadvladati s više zla, već da u skladu s Rimljanima 12:21, zlo nadvladavamo dobrim. Ako želim natjerati đavla da mi vrati što mi je ukrao, trebam ostatak svog života provesti pomažući drugim ljudima koliko god mogu.

Sada mogu izjaviti da više nisam ljuta i da sam svom ocu potpuno oprostila. Nije se to dogodilo preko noći; zapravo, bio je to dug, bolan proces. No ja sam se obračunala sa svojom ljutnjom, i nisam je skrivala, pretvarajući se da se ne događa, ili se ponašajući kao da je sve u redu. Napokon sam mogla predati svog oca Bogu u ruke, nastaviti dalje i dospjeti na mjesto mira i opraštanja na kojem se sada nalazim.

Naravno, više nikad neću moći biti dijete. Moj otac, koji je umro, nije mi mogao vratiti ono što mi je ukrao. Nije mi mogao nadoknaditi gubitak. No Bog je moj Obnovitelj! Kad mi je bilo oko pedeset godina, počela sam učiti kako je to ponovo biti dijete. Smijem se i smiješim se i opuštam se i zabavljam se. Možda nisam baš dobro počela sa životom, ali ću zato imati sjajan završetak – a to se nikad ne bi moglo ostvariti da nisam svladala svoju ljutnju i naučila oprostiti.

Kao vjernici, mi imamo neprijatelja. On će nam se protiviti na svaki mogući način. U mojoj je knjizi *Bojno polje uma* jasno pokazano kako on koristi naše misli i osjeća je protiv nas. Volim reći da đavo čini sve kako

---

32 Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti protiv Vrhovniká ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

bismo se uzrujali. Neprijatelj zna da ne možemo hodati u sili ako nemamo mir. On zna da Božja ljubav ne može teći kroz nas ako smo uzrujani. On će nas uvijek nastojati uzrujati, ali mi možemo naučiti kako uvijek ostati mirni, staloženi i pribrani. Kad se slijedeći put dogodi nešto što vas lako uzruja, upitajte se je li to vrijedno uzrujavanja. Hoće li uzrujavanje išta promijeniti? Možete li si dopustiti da svoju energiju rasipate na uzrujavanje? Hoće li vas to odvući od Božje svrhe za vaš život? Svaki se dan suočavamo s dobrim i sa zlim; mi odlučujemo za što ćemo se opredijeliti.

KORISTITE SE SVOJIM TAJNIM ORUŽJEM

Svaki put kad smo povrijeđeni, kad nam je učinjena nepravda ili nas netko povrijedi, moramo se sjetiti da naši neprijatelji nisu ljudi; sotona je naš neprijatelj. Bog nam je dao tajno oružje, jedno koje sigurno pobjeđuje đavla i uništava njegove strategije i planove. Već sam ranije spomenula, ali želim ponovo naglasiti koliko je stvarno važno i moćno to oružje. U Rimljanima 12:21 stoji: „Ne dopusti da te svlada zlo, već zlo svladaj dobrim!”

Imate tajno oružje protiv neprijatelja, a on ga apsolutno mrzi jer zna da protiv toga oružja ne može uspjeti. Nazivam ga tajnim oružjem jer ga mnogi ljudi ne poznaju i ne koriste. Vaše je oružje vaša, Bogom dana, sposobnost da budete dobri prema ljudima koji su vas povrijedili. Moguće je da bi se vaša tjelesna narav željela osvetiti, ali Bog kaže da nadvladamo bol tako što ćemo na zlo odgovoriti dobrim. To je jako teško učiniti kad ste emocionalno izvan sebe; to je daleko lakše učiniti ako ste se istrenirali da ostanete mirni, staloženi i pribrani unatoč onoga što đavo radi.

Kad poučavam na temelju ovog stiha, netko uvijek kaže: „Ali ne mogu biti dobar/dobra prema osobi koja me je povrijedila. Jednostavno ne mogu!” Ma, možete. Kao što sam već bila napisala, Bog od nas nikad ne traži da učinimo stvari, a da nam nije dao sposobnost da ih učinimo.

Dakle, kad mislite kako se ne možete ponašati u skladu s Rimljanima 12:21, sve što trebate reći je: „Bože, po tvojoj milosti i ljubavi, ja ću biti

dobar/dobra prema toj osobi. Neću govoriti drugima što mi je ta osoba učinila. Neću govoriti negativno o toj osobi, ja ću moliti za nju, kao što Ti to želiš. Ako vidim osobu koja me je povrijedila, ja ću biti ljubezan/ljubezna poslušat ću Tvoju riječ i nadvladati zlo dobrim, Tvojom milošću.”

Ne morate imati nekakav topao, čudan osjećaj prema toj osobi koja vas je povrijedila, nego kao učenik Isusa Krista, morate se sa svojom ljubtnjom obračunati na biblijski način. Učinite to kao akt svoje volje, a pravi će osjećaji već doći.

Za mene sloboda znači mogućnost odabira kako ću se ponašati, a ne biti sužanj negativnih emocija. Mogu djelovati u skladu s Božjom riječi, a ne reagirati na situaciju. Može đavo biti živ i na zemlji, ali on mnome neće upravljati više ni sekunde; osim toga on nema pravo mnome upravljati. Bog je na vašoj strani, a to vas čini više nego pobjednikom.

Za mene sloboda znači mogućnost odabira kako ću se ponašati, a ne biti sužanj negativnih emocija.

Snaga u slabosti

Ponekad je sve što je potrebno da bi se potpuni neuspjeh pretvorio u fenomenalni uspjeh malo timskog rada. To se dogodilo Spenceru Silvery i Artu Fryu, dvojici kemičara koji su zajedno radili u poduzeću 3M, tijekom 1970-tih.

Nastojeći razviti jače ljepilo od onih u upotrebi, Silver je ostvario upravo suprotne rezultate. Stvorio je ljepilo koje je slabije ljepilo nego većina tadašnjih proizvoda 3M-a, a nije se ni sušilo. Ono bi se prilijepilo za određene predmete, ali se vrlo lako skidalo. Silver nije mogao zamisliti ni jedan način na koji bi mogao koristiti svoje ne-tako-ljepljivo ljepilo – a ni itko drugi. Dakle, bio je to potpuni neuspjeh jer nije uspio razviti snažnije, ljepljivije ljepilo koje je 3M želio.

Četiri godine kasnije, Silverov kolega iz 3M-a, Art Fry svake je nedjelje, dok bi pjevao u crkvenom zboru, bio frustriran. Volio je staviti oznake u svoju pjesmaricu kako bi označio stranice pjesama koje su pjevali svakog tjedna tako da ih može što brže naći bez nepotrebnog listanja. Tjedan za tjednom, Fryu bi njegove oznake ispadale iz pjesmarice. Mogao ih je zalijepiti ili pričvrstiti samoljepivom trakom, ali bi tako oštetio svoju pjesmaricu kad bi ih pokušao odstraniti.

Jednog dana, Fry se sjetio da je Silver razvio slabo ljepilo te ga je nanio na svoje oznake. Bilo je to upravo ono što je trebao! Njegove su oznake ostajale pričvršćene u pjesmarici, ali su se lako uklanjale ne oštećujući stranice.

Uskoro je Fry počeo koristiti svoje „oznake” i u druge svrhe – dodajući bilješke u predmete koje je rješavao, ostavljajući kratke poruke svojim kolegama ili ih koristeći za sistematiziranje dokumenata ili bilježaka. Njegove su se kolege počele zanimati za te papiriće sa slabim ljepilom, i željele su ih imati.

Kasnih 1970-tih u 3M-u su skovali naziv *Post-it*® za Fryove papiriće. 1977. godine, testirali su proizvod na tržištu; nije bilo velikog interesa. No znali su kako njihovi samo-prianjajući papirići za bilješke predstavljaju briljantan potez te nisu odustali. Tako su 1979. pokrenuli veliku promotivnu kampanju s uzorcima proizvoda za potrošače kako bi privukli pažnju američke javnosti na genijalni novi proizvod. 1980, gotovo više od deset godina nakon očiglednog neuspjeha Spencera Silvera sa slabim ljepilom, 3M je uveo *Post-it*® papiriće za bilješke na tržište cijele Amerike. Danas, slabo ljepilo Spencera Silvera

prekriva male papiriće za bilješke svih mogućih veličina, oblika i boja i može se naći u domovima, uredima i školama diljem svijeta.

15. POGLAVLJE

SNAGA ZA LET U VISINAMA

*„Odbijte biti prosječni. Neka vaše srce
leti onoliko visoko koliko želi.”*

A. W. TOZER

Biti osoba koja nikad ne odustaje ne znači jedva preživljavati ili jednostavno gurati kroz život bez snage ili radosti na kraju svakog dana. Ne, postoji kvaliteta snage, određena vrsta pobjede, osjećaj trijumfa i jedinstvene strasti koja prati osobu koja ne odustaje. Takav odlučan, uporan, pobjedonosan pojedinac ima ne samo sposobnost preživjeti, već i snagu za uspijati.

Sjetite se orla i razmislite o njemu. Osoba koja uspjeva ne čeprka po piličnjaku s pjevcima i kokošima, niti se ponaša preplašeno poput pilića. Umjesto toga, on ili ona imaju duh pobjednika i snagu da se podignu i lete poput veličanstvenog orla.

UČITI LETJETI

U Ponovljenom zakonu 32:11 stoji: „Poput ženke orla što o svojem gnijezdu brine, što nad svojim orličima lebdi, tako Jahve krila širi, uzima ga, pa ga na svojim nosi perima.”³³ Željela bih da zapazite glagole u ovom

---

³³ „Poput orla što bdi nad gnijezdom, nad svojim orličima lebdeći, tako on krila širi, uzima ga, pa ga na svojim nosi perima.” (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*).

stihu: ženka orla brine o svom gnijezdu, lebdi nad svojim orličima, širi svoja krila, i na krilima nosi svoje mlade.

Želimo li imati snagu da letimo visoko, moramo razumjeti što ovaj stih znači. Dopustite mi da vam kažem nešto o orlovom gnijezdu. Orao gradi svoje gnijezdo na visokim stijenama, s čvrstom stijenom ispod i iza gnijezda. Čvrsti se temelji gnijezda sastoje od tri kraka veličine 0,05 m puta 1,82 m. Dovišeno orlovo gnijezdo može težiti čak do dvije tone, dubine od oko 0,68 m i široko 2,43 do 3 m.

Kad su temelji gnijezdu postavljeni, orlica prestaje skupljati materijal za građenje gnijezda i ostaje „kod kuće” kako bi obavljala „završne radove,” dok orao i dalje donosi grančice, lišće, životinjska krzna i sve što može naći za građenje i „opremanje” gnijezda. Kad je gnijezdo gotovo dovršeno, ženka položi dva do tri jajeta. Pripremajući gnijezdo za orlice, ona sama iščupa perje sa svojih prsa kako bi gnijezdo bilo što udobnije za njezine mlade. Dok ona sjedi na jajima, mužjak joj donosi hranu i dopušta joj ostati u „krevetu”. (Predložiti ću Daveu da ide promatrati orlove).

Mužjak nastavlja skupljati stvari za gnijezdo. U jednom danu može otići iz gnijezda i vraćati se nekoliko puta noseći stvari poput loptica za golf, loptica za tenis, starih cipela, limenki i svakakvih vrsta sjajnih predmeta koje nađe. Ako orlica majka utvrdi kako joj je gnijezdo pretrpano ili joj neke stvari ne trebaju, ona ih jednostavno izbacila iz gnijezda. Ja sama kažem Daveu, barem tri put tjedno: „Baci ovo ili ono. Sigurno to više nećemo koristiti!” Ponekad to učinim sama, kad on ne gleda!

U međuvremenu, kad dođe vrijeme da se orlići izlegu, oni počnu ključati ljusku od jajeta pomoću malog, zuba nalik dodatka na njihovim pandžama dok konačno ne iziđu van. Orlići se koriste tim „zubom” i ključaju, i ključaju, i ključaju... sve dok ne probiju ljusku jajeta.

Bog je stavio tu vrstu odlučnosti u orlice od samog početka. To je nužno jer ih priprema za nevolje s kojima će se susresti kasnije u životu. Zapravo, čitala sam da ako osoba pokuša pomoći orličima kako bi lakše prodrli kroz tvrdu ljusku njihova jajeta, oni mogu uginuti. Orlicu je potrebna ta prilika za ustrajnost i uporno nastojanje unatoč prepreci, odnosno ljusci jajeta, kako bi mogao živjeti na način koji mu je Bog

odredio. Ne nauči li to da ne odustane unatoč teškoćama, neće moći preživjeti.

Prva tri mjeseca života orlići provedu u udobnom gnijezdu koje su pripremili njihovi roditelji. Ono je duboko; ono je široko; ono je čvrsto; ono je udobno. Mama je tu, i sve je predivno. Njihovi su životi lagodni, i o njima se dobro brinu.

No kad im je oko dvanaest tjedana, nastupa veliko iznenađenje. Iznenada, majka počinje bacati sve njihove igračke van iz gnijezda. Ona uđe u gnijezdo i počne lupati svojim krilima, i bacati stvari preko ruba. Zatim počne izbacivati sav onaj udobni materijal iz gnijezda – perje i životinjsko krzno – i ostavi orliće sjediti na trnju i šiljcima. Na ovo se misli u Bibliji kad se kaže da majka orlica „brine o svojem gnijezdu.” Razlog zbog kojeg ona čisti gnijezdo je taj što ona želi da njezina djeca iziđu iz gnijezda i počnu letjeti. Ona zna da ih mora naučiti letjeti, inače neće preživjeti.

Ne prođe puno vremena, a majka orlica postane vrlo aktivna. Ona ih zapravo počinje gurkati da iziđu iz gnijezda. Vjerojatno je za mlade orliće, koji nemaju pojma o letenju, padanje kroz zrak vrlo zastrašujuće iskustvo. Ne znaju što im se to događa, i sigurna sam da ne gledaju dolje, na zemlju koja im se tako strelovito približava. Međutim, uskoro začuju šum krila kad njihova majka orlica doleti ispod njih i uhvati ih na svoja krila.

Mogu samo zamisliti što bi orlić rekao da može: „Oh! Hvala Bogu! Oh, mama! O,čovječe! Baš sam se uplašio. Pitao sam se je l' me uopće voliš, ali mora da me voliš kad si mi spasila život. Ne znam zašto si to učinila, ali možemo li se vratiti doma, molim te? Želim svoje igračke natrag.”

Majka ih tada vrati u gnijezdo, samo da bi ih opet gurkala da iziđu van iz njega. Ovaj se postupak ponavlja ponovo i ponovo, sve dok konačno ne shvate kako im nema druge, nego letjeti. Orlica majka čini to jer ih voli i želi da imaju najbolji mogući život. Mnogi orlići ne žele izići iz gnijezda i ne bi ni izišli da nema toga gurkanja. Isto tako, mnogi će od nas radije odabrati udobnost umjesto izazova, sve dok imamo izbora.

Osjećate li kako Bog radi u vašem životu na isti način na koji orlica majka radi sa svojim mladima? Je li i Bog, nedavno, uzeo neke od vaših igračaka? Izbacuje li i On neke udobne stvari iz vašeg gnijezda tako da

sada sjedite na oštrim granama koje budu? Mijenja li On vaš život tako da vam postaje neudobno? Govori li vam: „Hajde, vrijeme je za let?”

Ponekad mislimo da nas je Bog ispustio. Ne razumijemo što se događa u našim životima; osjećamo se kao da padamo na zemlju o koju ćemo se razbiti. U takvim situacijama ne smijemo popustiti kušnji da odustanemo. Ne možemo dopustiti sebi da se bojimo dok prolazimo situacije koje ne razumijemo. Bog nas jednostavno pokušava naučiti kako da letimo – i prije negoli padnemo preduboko, čut ćemo onaj spanosni šum krila! On će biti tamo baš na vrijeme da nas spasi!

ČIŠĆENJE PERJA I PRIPREMA

Orao počinje svaki dan tako da sjedi na stijeni, sustavno prelazeći svojim kljunom preko svakog pera na svojim krilima (otprilike jedna tisuća i dvije stotine pera na svakom krilu). On puše na svako pero i premazuje ga uljem koje luči posebna žlijezda smještena blizu njegovog repa. To se zove čišćenje perja i traje oko jedan sat, a slično je čišćenju pomoću pare. Time se perje čisti, obnavlja mu se nepropusnost za vodu te priprema za let toga dana. Ova je priprema od vitalnog značenja za orlov opstanak i sposobnost funkcioniranja na razini njegovih optimalnih sposobnosti.

Neki vjernici nikad ne steknu snagu lebdjeti na visinama jer ne uzmu vrijeme da se pripreme za ostvarivanje svojeg najboljeg toga dana. Ne znam kako je s vama, ali ja se moram pripremiti svaki dan prije negoli krenem raditi s ljudima ili raditi bilo što drugo. Najbolji oblik dnevne pripreme za funkcioniranje u maksimalnoj snazi je vrijeme s Bogom. Ništa vas neće tako pripremiti da se suočite s onim što vas čeka na poslu, kod kuće, u odnosima ili svakodnevnici kao kad odvojite vrijeme za Boga prije početka vašeg radnog dana.

Kad sam prvi put razumjela da se moram pripremiti za svaki dan tako što ću provesti vrijeme s Bogom, jedno se od moje djece počelo žaliti. „Svako se jutro ustaneš i ideš u radnu sobu, mama. Zar ne možeš biti kao svaka obična mama i spremi nam doručak, tu i tamo?”

U to su vrijeme bili tinejdžeri, tako da im zbilja nije trebalo pomoći oko doručka. Odgovorila sam: „Slušaj, vi ste već dovoljno odrasli da

možete staviti žitarice u zdjelicu i preliter ih vrućim mlijekom. I trebali bi se radovati što idem u radnu sobu svako jutro. Dan će vam biti puno bolji ako ja budem imala zajedništvo s Bogom!”

Moja kćer, Sandra, kojoj je sada trideset i osam godina, provela je neko vrijeme sa mnom dok sam radila na ovoj knjizi. Jučer ujutro, rekla sam joj da ću provesti svoje ranojutarnje druženje s Gospodinom, a ona mi je odgovorila: „Hoćeš li postati ljubazna?” Obje smo se nasmejale jer smo naučile da biti ljubazan prema nekome može biti nemoguće bez dnevne pripreme u Božjoj prisutnosti i riječi.

Znam da mnogi ljudi osjećaju pritisak vremena pa im i sama pomisao o nalaženju nekog slobodnog vremena u njihovom rasporedu izaziva jezu. Mogu vas čuti kako govorite: „No, dobro, imam kuću punu djece i tinejdžera. Kako možeš očekivati od mene da provedem vrijeme s Bogom?” Ili: „Radim na tri posla. Kako možeš od mene očekivati da ću provoditi vrijeme s Bogom?”

*Budete li mu dali vrijeme,
On će vam vratiti vrijeme.
On je gospodar vremena.*

Sve što imam za reći je to da što više imate posla i što ste zaposleniji, to više trebate provoditi vrijeme s Bogom. Ne

znam na koji način trebate prilagoditi raspored svojih obveza, ali znam da se vrijeme koje ste odvojili za Boga ne razlikuje od novca kojeg ste dali Bogu. Budete li mu dali vrijeme, On će vam vratiti vrijeme. On je gospodar vremena. Bog zna koliko vam vremena treba da biste dovršili stvari koje morate dovršiti, a On vas može zaštititi i pomoći vam da njima upravljate, ako odvojite vrijeme za Njega. Prestanite uguravati Boga u svoj raspored obveza i odlučite staviti Njega na prvo mjesto, a onda svoje obveze izvršavajte oko Njega.

Ne morate živjeti s tim osjećajem da ćete se svake sekunde naći na rubu ili misliti kako jednostavno ne možete izdržati još jedan dan. Ako se nalazite u problematičnom braku, najbolja stvar koju za sebe možete napraviti upravo sada je da provedete vrijeme s Bogom, i tako svaki dan. Ako na svojem poslu obnašate veliku odgovornost, najbolja stvar koju za sebe možete napraviti je da iskoristite neku od pauza, sjednete u svoj automobil i budete s Bogom. Imate li dijete koje zahtijeva dodatnu pažnju i skrb, provedeno vrijeme s Bogom prije početka dana bit će naj-

bolja investicija koju možete zamisliti. Uzimanje nekoliko pet-minutnih „duhovnih praznika” tijekom dana također puno pomaže. Napravite stanku nekoliko minuta i molite ili razmišljajte o stihovima koji vas ohrabruju ili osnažuju.

Život vas ne mora svladavati ili vas uhvatiti nesprennima. Pripremite se za izazove s kojima ćete se susresti svakog dana, i pripremite se da poput orlova letite visoko jer svakog dana odvajate vrijeme za Boga.

POPNITE SE VIŠE

Osim vremena kojeg su proveli s Bogom kako bi zadržali snagu, orlovi kršćani isto tako moraju biti pažljivi izlažu li se pravim utjecajima u svom životu. S kime se družite? Tko donosi stvari u vaš život? Koga slušate?

Kao što sam već ranije opisala, orao koji se cijelo vrijeme druži s pilićima sigurno će pokupiti neke od osobina pilića. U Izrekama 4:23 stoji uputa: „A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život.” Zapazite da su ovo zapovijedne riječi: „čuvaj svoje srce.” Vaš je posao da čuvate svoje srce. Čuvanje vašeg srca nije nešto što će Bog činiti umjesto vas.

Suštinsko pitanje života – najvažnije stvari – teku iz vašeg srca, tako budite vrlo marljivi čuvajući ga. Na razini svakodnevnog života, to znači biti vrlo pažljiv u vezi sa stvarima koje dopuštate da uđu u vaš život kroz „vrata ušiju” (ono što slušate), i kroz „vrata očiju” (što gledate i promatrate).

Budite vrlo oprezni s kim provodite vrijeme, i sjetite se, orao ne leti sa svim vrstama ptica, tako da se ni vi ne možete družiti sa svim skupinama ljudi. Budete li provodili vrijeme s negativnim ljudima, razvit ćete negativni stav. S druge, pak, strane, budete li se okružili ljudima koji su pozitivni, i vaš će stav postajati sve optimističniji. Budete li provodili vrijeme sa škrtim ljudima, i vi ćete postati škrti. No budete li se družili s onima koji rado daju, njihovi stavovi i djela motivirat će vas da se i vi popnete na više razine i postanete darežljiviji.

Moramo biti ona vrsta ljudi koja *želi* biti izazvana drugim ljudima, jer nam to pomaže zadržati snagu za let. Dopustite mi da vas ohrabrim,

molite Boga da u vaš život dovede ljude čije će vas ponašanje uvjeriti kako trebate živjeti na višoj razini. Bog želi da svi mi dospijemo na više razine. Vjerujem kako trebamo živjeti s ciljem da nikad nećemo odustati i biti zadovoljni s onim gdje smo sada te da ćemo uvijek ići naprijed sve više i više, stalno se kretati prema slijedećoj razini u svojoj vjeri i svojim životima.

RAZVIJTE SVOJE DUHOVNE MIŠIĆE

Bog želi da budete snažni toliko da možete letjeti iznad životnih oluja i ispuniti planove koje On ima za vaš život. Da biste to ostvarili, morate izgraditi duhovne mišiće. Ne možete jednostavno *željeti* da imate duhovne mišiće; morate ih *razviti* kao što razvijate mišiće vašeg naravnog tijela.

Bilo bi super kad bismo mogli razviti svoje mišiće tako da popijemo tabletu ili da netko moli za nas. Svatko bi želio takve molitve! Jasno, svi znamo kako je to smiješna ideja, jer je jedini način za razvijanje mišića - vježba!

Uvijek sam govorila da *nikad* neću biti osoba koja odlazi u teretanu tri put tjedno, jer mrzim vježbati! Bilo mi je dobro baviti se aktivnostima poput šetanja ili igranja golfa (i usputno vježbati dok to činim); ali nisam bila pristalica redovnog vježbanja. Već sam prije bila spomenula, sada redovno odlazim u teretanu tri put tjedno i vježbam. Što me je navelo promijeniti mišljenje? Želja da konačno budem jača, zdravija i imam više energije. To je bilo dovoljno da počnem raditi na ostvarivanju svoga cilja.

Reći ću vam što se stvarno dogodilo. Bog mi je progovorio i rekao: „*Moraš učiniti nešto sada, kako bi bila snažna u posljednjoj trećini svoga putovanja.*” On želi da imam snagu za letjeti visoko.

Vjerujem kako se nalazim u posljednjem trimestru svoje službe, i želim da se ostvari sve ono što je Bog planirao za mene. Kako bih mogla putovati izvan zemlje, služiti na konferencijama i ispunjavati sve svoje obveze, potrebno mi je snažno tijelo koje pruža dom mome duhu.

Našla sam trenera i počela vježbati. Počela sam s utezima od dva kilograma, misleći kako ih nikad neću moći podići. A onda sam prešla na utege od tri kilograma pa četiri kilograma, onda pet i pol kilograma, i konačno šest i pol kilograma. Sada mogu lako podići devet kilograma, a ponekad čak i jedanaest kilograma, ovisno o vježbi.

Bilo mi je potrebno samo devet tjedana da dođem do te razine. Začudit će vas vaš napredak budete li jednostavno voljni raditi ono što vas Bog vodi da radite. To može biti dizanje utega ili nešto, ali sam sigurna da Bog radi na vama, jer nas On uvijek potiče da idemo sve više i više. To što radimo teške stvari koje Bog od nas traži, pomaže nam da razvijemo duhovne mišiće.

Teške situacije, naročito one koje nije lako izdržati, one su situacije koje vam daju snagu da letite visoko, zato nemojte bježati od njih. Do-spjet ćete do točke na kojoj okolnosti, nekoć vrlo teške za vas, postaju lagane. Zapravo, izdižete se iznad životnih oluja, baš poput orlova.

Teške situacije, naročito one koje nije lako izdržati, one su situacije koje vam daju snagu da letite visoko, zato nemojte bježati od njih.

Pozlaćeni kavez

Mnogo puta kad mislimo na ljude koji su odbili odustati, mislimo na one koji su svladali prepreke poput siromaštva ili ekonomskih poteškoća, fizičkih ili duševnih hendikepa ili nekih drugih tragičnih okolnosti. No to nije uvijek slučaj. I ljudi koji su rođeni u privilegiranim okolnostima imaju svoje izazove, kao što možemo naučiti iz života Florence Nightingale.

Ona je dobila ime po gradu u kojem je rođena – Firenci u Italiji – 1820. godine. Njezini su roditelji bili vrlo imućni pa su imali produženi, dvogodišnji medeni mjesec u Europi. Od Florence Nightingale se očekivalo da ima interese svoje privilegirane klase, da se dobro uda i živi tradicionalnim životom sofisticirane Engleskinje, pripadnice gornjeg sloja.

No Florence je imala druge planove. 1837., u vrtu obiteljske kuće u Hampshireu, primila je „poziv“ od Boga, osjećajući kako je Bog poziva da čini Njegovu djelo, ali još nije znala što bi to bilo. Konačno, spoznaje da bi trebala postati medicinska sestra, ali su njezini roditelji smatrali da je „sestrinstvo“ nešto što je nedostojno Florence zbog njezina društvenog položaja, akademskih vještina, živahne osobnosti i ljepote. Po njihovom mišljenju, žena takvog položaja ne bi smjela ni pomisliti na profesiju „niže klase“ pa su joj odbili dopustiti da se školuje za poziv koji joj je Bog stavio na srce.

Nakon stanovitog sukoba u obitelji, roditelji su dopustili Florence, mada nevoljko, da prođe tromjesečni tečaj za medicinske sestre. To joj je omogućilo da postane nadglednica u ženskoj bolnici u Londonu 1853. godine.

U ožujku 1854., izbio je Krimski rat, kad su Velika Britanija, Francuska i Turska objavile rat Rusiji. Britanski su novinari ubrzo izvještavali o tome kako britanski vojnici ne dobivaju odgovarajuću medicinsku skrb zbog vrlo loših medicinskih uvjeta na frontu. Britanski dužnosnik i poznanik Florence, zamolio ju je da nadgleda postupak zapošljavanja osoblja za vojne bolnice u Turskoj, naročito medicinskih sestara koje bi vojnicima, ranjenim u borbi, mogle pružiti odgovarajuću skrb. Florence je stigla u Tursku zajedno s trideset i osam medicinskih sestara i stupila na dužnost u studenom 1854. godine.

U početku su liječnici odbijali da sestre rade zajedno s njima i nisu od njih tražili pomoć. No nije prošlo dugo, a medicinske su potrebe preplavile liječnike te su ovi morali uvidjeti važnost i vrijednost sestara koja su im pomagale.

Kao rezultat Florenceina rada, uvjeti u vojnim bolnicama dramatično su se popravili, a stopa smrtnosti značajno je pala. Florence je, tako, zadobila veliko poštovanje britanskih vojnika ne samo radi svoje vještine kao sestre i upraviteljice, nego i zbog svoje ljubaznosti i suosjećanja.

Tokom života, Florence je dobila mnogo prestižnih nagrada te dala neprocjenjiv doprinos suvremenom zdravstvenom sustavu, a njezin se utjecaj i danas osjeća u profesiji medicinskih sestara. Ona je podigla sestrinstvo u divljenja vrijedno zanimanje za žene i napisala knjige o sestrinstvu koje spadaju u klasiku i koje se još uvijek tiskaju.

Florence Nightingale morala je svladati veliko protivljenje svoje obitelji i društveni pritisak kako bi mogla činiti ono za što ju je Bog pozvao. Nikad nije odustala od Božjega plana za njezin život i ostala je vjerna tom pozivu sve do smrti u devedesetoj godini. Poput Florence, budite voljni riskirati da drugi ljudi neće odobravati vaš hod s Bogom i ostanite predani u činjenju svega onog što On traži od vas.

NIKAD NEMOJTE ODUSTATI OD SVOJE BUDUĆNOSTI

*„Najviše sam zainteresiran za budućnost,
u kojoj ću provesti ostatak svog života.”*

CHARLES F. KETTERING

Kroz čitavu vas ovu knjigu potičem da ne odustanete. Nikad ne odustati znači hrabro i s pouzdanjem stupati u svoju budućnost, smatrajući svaki novi dan kao mogućnost za napredovanje u sve što Bog ima za vas i suočavanje sa svakim novim izazovom kao s planinom na koju se treba popeti, a ne kao s gromadom koja će vas smrviti.

Pred vama je velika budućnost, no nećete moći ući u nju niti uživati u njoj ako vas vaša prošlost još uvijek drži zarobljenim/zarobljenom. Prošlost ima tu moć da vas spriječi doživjeti radost, slobodu i blagoslove sadašnjosti i budućnosti – *ako joj to dopustite*. Bog želi da se oslobodite svoje prošlosti i okrenete se prema budućnosti ispunjeni nadom, hrabrošću i očekivanjem. A najbolji je način, za koji znam, nikad ne odustati od svoje budućnosti, odbijajući ostati zarobljen svojom prošlošću.

NE OSVRĆITE SE NAZAD

Bog je vrlo ozbiljan u vezi vaše slobode od prošlosti. Možda ni jedna priča u Bibliji to ne oslikava tako dobro kao priča o Lotovoj ženi. Dopusite mi podsjetiti vas.

Čovjek po imenu Lot živio je sa svojom obitelji u gradu u kojem su vladali zloća i grijeh. Bog je bio ljut zbog opaćina u tom gradu i još jednom susjednom pa je odlučio uništiti ih. Poslao je dva anđela u Lotovu kuću da mu kaže kako mora bježati zajedno sa svojom obitelji. Anđeli su ga upozorili: „Bježi da život spasiš! Ne *obaziri* se niti se igdje u ravnici zaustavljaj! Bježi u brdo, da ne budeš zatrt!” (Postanak 19:17, označila autorica). Lotova je žena pogriješila kad nije poslušala zapovijed da se ne osvrće. U trenutku i na mjestu na kojem se osvrnula, pretvorila se u stup soli.

Isus nije želio da zaboravimo što se dogodilo Lotovoj ženi. U Lukinom evanđelju 17:32 nalazi se vrlo kratak biblijski stih u kojem Isus izriče samo četiri riječi: „Sjetite se Lotove žene.” Na taj je način zapravo rekao: „Prestanite se osvrutati iza sebe. Prošlost je završila. Ne gledajte u ono što je prošlo; gledajte prema naprijed, u budućnost.”

Sve dotle dok sam mislila i govorila o svojoj prošlosti, mislila sam da nemam budućnosti. Bog me uvodio u novo, ali bih ja to potpuno promašila sve dok nisam razumjela i konačno otpustila prošle stvari da bih mogla ući u te nove!

Ponekad kad svoju pažnju usmjerimo na prošlost, ne možemo ni vidjeti svoju budućnost. Postanemo obeshrabreni, beznandni i depresivni. Nemojte se ponašati kao da je vaša prošlost važnija od vaše budućnosti tako što joj posvećujete previše vremena. Budete li tako radili ostat ćete zarobljeni u danima koji su prošli pored vas i ukrali vam radost sadašnjeg trenutka i vašu nadu u budućnost. Kad se Lotova žena osvrnula, izgubila je život. Izgubila je svoju obitelj i, naravno, izgubila je svoju budućnost. Želim da znate: gledanje na prošlost može vas uništiti! Vjerojatno se nećete pretvoriti u stup od soli, no postat ćete „mrtvi” iznutra, baš poput stupa soli, ako dopustite pretjeranom fokusiranju na prošlost ukrast će vam život koji imate danas.

SVAKOG JUTRA JE NOVA

Držanje za svoju prošlost znači samo jedno: oslobodite je se. Biblija kaže da je čovjek onakav kako u sebi misli (vidjeti Izreke 23:7). Volim to reći

ovako: „Tamo kamo ide mozak, ide i čovjek za njim.” Zaokupim li svoj um prošlošću, ponavljat ću je na jedan ili drugi način, ali zaokupim li ga budućnošću, napredovat ću prema snu koji Bog ima za mene.

Nemojte se bojati ponoviti stvari iz prošlosti. Ako vjerujete da je Bog veći od vaših grijeha, pogrešaka i nedostataka, imat ćete duhovnu energiju, snagu kao i milost Božju da vam pomognu ubuduće to raditi bolje. U snovima o budućnosti nema mjesta za razočaranja iz prošlosti. Ona će vas samo usporiti i zaustaviti.

Mnogo puta, još prije negoli su vaše noge dotaknule pod kad ustajete ujutro iz kreveta, neprijatelj vas počne podsjećati na sve što nije ispalo kako treba. On to radi zato kako bi vas ono jučer spriječilo da živite danas. Neprijatelj se uvijek koristi vašom prošlošću protiv vas. No Bog ne želi da živimo pod tiranijom prošlosti. Svaki dan može biti novi početak, ako mu dopustimo. Božja je milost veća od jučerašnjih pogrešaka.

Božja je milost svaki dan nova! Stoga, svako jutro kad se probudite, a sotona vam počne nabrajati jučerašnje neuspjehe, objavite naglas: „Božja je milost svakog jutra nova. Upravo sada primam Tvoju milost, Bože. Zahvaljujem Ti na oprasatnju. Zahvaljujem Ti što moju prošlost ostavljaš iza mene i pozivaš me u veliku budućnost.” Umjesto da se pitate kakve se grozne stvari mogu dogoditi do kraja dana, počnite dan govoriti: „Danas će mi se dogoditi nešto dobro!”

Postoje realne šanse da će se neprijatelj naći u blizini i šapnuti vam: „Pa, bit ćeš razočaran/razočarana i danas neće biti ništa bolje nego što je bilo jučer.” Ali vi možete reći: „Ne znam točno što će se danas dogoditi, no ja ću zadržati pozitivan stav, ići naprijed i raditi najbolje što mogu, a na kraju ovog dana ja ću preboljeti pogreške i biti spreman/spremna za sutrašnji dan. Sotono, kažem ti, bolje ti je da me ostaviš na miru jer ja nikad neću odustati od nove milosti koju mi Bog daje svako jutro i odbijam biti zarobljena u prošlosti.” Bit ćete zadivljeni koliko dobrog može donijeti takav pozitivan govor sa samim/samom sobom, koliko vam može pomoći i osnažiti vas. Ako smo negativni to nas isuši do kraja, dok naprotiv, vjera, nada i pozitivan stav otvaraju vrata za Božja čudesa.

Vi ste jedini koji možete ušutkati neprijatelja kad on počne ponavljati prošlost. Nitko to ne može učiniti umjesto vas. Ako ste odlučni da ga nadvladate i da nastavite dalje u predivnu budućnost koju Bog ima za

vas, morat ćete naučiti odgovoriti đavlu na njegove tirade. Ne možete posuditi nečiju tuđu odlučnost; vi trebate kopati duboko i čvrsto se uhvatiti za svoju unutarnju snagu i reći: „Ja neću odustati! Neprijatelj se neće koristiti mojom prošlošću kako bi ukrao moju budućnost! Neću dopustiti da jučer utječe na moje danas!”

Ispunjavanje sudbine traži da se prošle stvari ostave iza sebe. Ja sam morala prestati žaliti za onim što sam izgubila i trebala sam popisati stvari koje sam ostavila. To sam donijela Bogu, premda se to nije činilo nečim posebnim, a On je učinio predivne stvari u mom životu. Bog će učiniti isto i za vas budete li radili s Njime umjesto protiv Njega. Bog sebe naziva „JA JESAM” (vidjeti Izlazak 3:14). Rekao je kako je to Njegovo ime. Zašto? Kakvo je to ime? On, zapravo, podvlači da je uvijek prisutan, spreman raditi u našim životima. Bog je s nama, i pomaže nam upravo sada! On može učiniti čak i to da prošle greške rade za naše dobro, ako mu vjerujemo. Hoćete li, dakle, ostaviti prošlost iza sebe i živjeti danas punim plućima koračajući prema svojoj budućnosti?

ZABORAVITI ŠTO JE BILO PRIJE

Prorok Izaija potiče nas da zaboravimo prošle stvari: „Ne spominjite se onog što se zbilom, nit mislite na ono što je prošlo” (Izaija 43:18). Sjećanje i spominjanje na nešto, proces je koji se odvija u mozgu pa Izaija zapravo veli: „Ne mislite više na svoje *stare* grijehе, svoje *stare* neuspjehe, svoj *stari* posao – ništa što se tiče vaše prošlosti. Ne dopustite svom umu da razmišlja o onome što je bilo prije.”

Nakon što sam napustila posao poučavanja u dobro posjećenoj biblijskoj školi u crkvi i počela voditi *Joyce Meyer Ministries*, povremeno bi me ljudi, koji su pohađali biblijsku školu, upitali: „Zar ti ne nedostaju stari dani kad smo svi bili zajedno u crkvi i išli u biblijsku školu? Zar to nisu bila dobra vremena?”

Da, bila su to dobra vremena. Bila su to vremena vrlo važna za razvoj službe kakvu imam danas, i stvarno smo znali imati prekrasno vrijeme u zajedničkom proučavanju Riječi. No moram reći kako mi ta vremena ne nedostaju. To su bila dobra vremena, ali ovo što sada živim puno je bo-

lje! Budu li nam nedostajala 'stara, dobra vremena' dovoljno dugo pa nastavimo o njima misliti i govoriti, potpuno ćemo izgubiti sposobnost uživanja u ovome danas i u budućnosti.

Ja ne znam točno što Bog ima u planu za mene, no znam da su to dobre stvari. Uzbuđena sam što ću u njih stupiti zajedno s Njime; zato ne smijem svom umu dopustiti da „odluta” u smjerovima koji mi neće koristiti. Usmjerite svoje razmišljanje na svrhu, ne čekajući da vidite što će vam tek tako pasti na um.

Mi vidimo stvari svojim umom. Što vi vidite? Nakon što je Abraham morao podnijeti veliki gubitak, Bog ga je odveo na vrh planine. Rekao mu je neka pogleda na sjever, jug, istok i zapad i zatim nastavio: „...jer svu zemlju što je možeš vidjeti dat ću tebi i tvome potomstvu zauvijek...” (vidjeti Postanak 13:14-17). Vau! To mi stvarno zvuči kao dobar plan. Stoga, zašto se osvrtni unazad i imati ono što je već bilo, umjesto gledati unaprijed i uživati u stvarima koje su toliko divne da ih ne možemo ni zamisliti?

Ako nastavimo čitati u Izaiji 43, Bog kaže: „Evo, činim nešto novo; već nastaje. Zar ne opažate i ne znate, zar nećete obratiti pažnju? Da, put ću napraviti u divljini i rijeke u pustinji”³⁴ (stih 19).

Zapazite da Bog ne kaže: „Ja ću učiniti nešto novo”, ne, On kaže: „Ja činim nešto novo.” Bog čini nešto novo, ali da biste to iskusili morate svoj fokus premjestiti s onoga što je Bog činio u prošlosti, na ono što On čini danas. Propustite li to učiniti, rezultat će biti život pun žaljenja.

Žaliti znači „žaliti ili jadikovati zbog nečega; tugovati; imati osjećaj gubitka i čežnje za nečim ili nekim tko je otišao; biti uznemiren/uznemirena zbog neispunjene želje ili zbog neke radnje koja se učinila ili se nije učinila.” Žaljenje vas vezuje za prošlost i drži vašu pažnju usmjerenu na ono što je bilo prije. No Bog čini nešto novo *upravo sada*. Budite osoba koja ostavlja iza sebe žaljenje zbog prošlosti, živi u sadašnjosti i nikad ne odustaje od čudesne budućnosti.

Osobno ne vjerujem da Bog, živimo li u prošlosti, oslobađa blagoslove koje je planirao za svaki dan našeg života. Zna On da mi ne možemo uživati u njima, jer smo zaglavili negdje u vremenu od prije petnaest

---

34 Evo, činim nešto novo; već nastaje. Zar ne opažate? Da, put ću napraviti u pustinji, a staze u pustoši. (Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.).

godina ili ne možemo preboljeti pogreške koje smo napravili još u srednjoj školi. Hej, vratite se u sadašnjost; primite blagoslove koje Bog ima za vas danas i gledajte naprijed u budućnost s velikim očekivanjem.

Budite osoba koja ostavlja iza sebe žaljenje zbog prošlosti, živi u sadašnjosti i nikad ne odustaje od čudesne budućnosti.

BOG ZABORAVLJA!

Vjerujete li stvarno da Bog zaboravlja vaše grijehе kad ste se pokajali? Da, zaboravlja. Na više sam mjesta u ovoj knjizi spomenula kako je Isus platio punu cijenu za naše grijehе, da nam je oprosteno te da više nеma razloga osjećati se krivima ili osuđenima kad smo se pokajali. Sada bih željela ići korak dalje tako da razumijete kako Bog ne samo *oprašta*, nego isto tako i *zaboravlja* sve vaše grijehе. Kad je oprostio, On ne kaže: „Oh, čovječe, sjećam se da sam morao oprostiti Johnnyju jer je povlačio sestru za kosu i rasplakao je. Sad želi da mu oprostim jer je varao na testu iz matematike. Njegova lista oprostjenih grijehа sve je duža i duža!” Ne, ako bi Johnny rekao Bogu: „Znam da si mi već oprostio što sam povlačio sestru za kosu prije nekoliko godina, ali mi sada treba Tvoj oprost jer sam varao na testu,” Bog bi rekao: „Kažeš, kosa tvoje sestre? Molio si me da ti to oprostim? Ja se toga uopće ne sjećam; nema nikakvog zapisa o tome. Ali, što si mi htio reći u vezi tvog testa iz matematike?”

Kako u Starom tako i u Novom zavjetu, Bog nas uvjerava da On potpuno zaboravlja naše grijehе. U Jeremiji 31:34, On nam govori: „...jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijehа se njihovih neću više spominjati.” U Hebrejima 10:17, pisac se Poslanice poziva na Jeremijine riječi: „...i grijehа se njihovih neću više spominjati.”

Željela bih da ovaj tekst sagledamo u njegovom kontekstu:

On je uistinu jednim jednim prinosom očistio i učinio zauvijek savršenim one koje posvećuje i čini cjelovitima. A to nam svjedoči i Duh Sveti [On to potvrđuje]. Pošto je naime izjavio: „Ovo je Savez (testament, ugovor) koji ću uspostaviti i sklopiti

s njima poslije onog vremena,” veli Gospodin: „Stavit ću zakone svoje u srca njihova i upisat ću ih u pamet njihovu (u njihove najdublje misli i spoznaju), a onda nastavlja pa kaže: „I grijeha se njihovih i bezakonja njihovih nipošto neću više sjećati.” (stihovi 14-17).³⁵

Ovaj odlomak ne govori o opraštanju koje se dogodi kad primimo Krista i koje se odnosi *na sve naše prošle grijeha do tada*. Božje se opraštanje proteže na naš cjelokupni život; ono je za svaki dan. Kad je Isus umro na križu prije dvije tisuće godina, On nije samo oprostio sve ono što smo krivo učinili u prošlosti, već se isto tako predao da oprost i svaki grijeh koji ćemo učiniti u budućnosti. On poznaje naše misli, čak i prije nego smo ih mislili; On zna naše riječi i prije negoli smo ih izrekli; On zna svaku pogrešnu odluku koju ćemo ikada napraviti – i sve je to već pokriveno. Sve što mi moramo učiniti jest da zadržimo odnos s Njime. Naposljetku, ono što Bog želi od nas više od svega drugoga nije savršena izvedba, savršeno ponašanje ili savršeni stavovi, već srca koja Ga stvarno ljube. Uvijek imajte na umu, Boga ne iznenađuje naše loše ponašanje. On je znao za njega davno prije negoli mi sami i svejedno nas želi. Njega uzbuđuje što nam može pomoći da rastemo u sve ono što On zna da mi možemo biti.

Bog je bacio naše grijeha – prošle, sadašnje i buduće – u more zaborava i više ih se ne sjeća. Često se propovijeda o Božjem opraštanju, zaboravljajući spomenuti činjenicu Njegova zaborava. „I grijeha se njihovih više neću spominjati!” kaže Bog. Odlučite već danas da ćete se prestati sjećati onoga što je Bog zaboravio.

Kroz cijelu ovu knjigu, spomenula sam mnoge od pogubnih i disfunkcionalnih situacija iz moje prošlosti, i kako sam im godinama dopuštala da stvaraju one okolnosti koje su mi priječile ići naprijed prema mojoj budućnosti. Nisam napredovala u novi život koji je Bog imao za

---

35 On je uistinu jednim jednim prinosom učinio zauvijek savršenim one koje posvećuje. A to nam svjedoči i Duh Sveti. Pošto je naime izjavio: „Ovo je Savez koji ću sklopiti s njima poslije onog vremena,” veli Gospodin: „Stavit ću zakone svoje u srca njihova i upisat ću ih u pamet njihovu, a grijeha se njihovih i bezakonja njihovih nipošto neću više sjećati. (Biblija u izdanju Kršanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.).

mene, jer sam se koristila svojom prošlošću kao izgovorom što nastavljam živjeti po starim obrascima ponašanja.

Isus je rekao: „Ako ustrajete u mojoj nauci, uistinu ste moji učenici; upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi” (Ivan 8:32). Kad se suočimo s istinom o samima sebi, bit ćemo oslobođeni. Prihvativši činjenicu da sam okrivljavala druge ljude i okolnosti iz moje prošlosti za svoj neuspjeh u pogledu budućnosti, konačno sam mogla preuzeti odgovornost za vlastiti život, izići nakraj sa svojom prošlošću i biti slobodna ići za svojom budućnosti. Našla sam snage vjerovati u ono što stoji u 2 Korinćanima 5:17: „Dakle, ako je tko u Kristu (Mesiji), on je novi stvor (potpuno novo stvorenje u svemu); staro [nekadašnje moralno i duhovno stanje] je nestalo. Pogledajte, novo i svježije je nastalo!”³⁶

Biti novo stvorenje u Kristu ne znači kako su se svi vaši problemi i slabosti jednostavno rasplinuli u zraku onog trenutka kad ste učinili predanje da ćete živjeti za Boga. To znači da ste postali potpuno nova duhovna „glinena posuda.” Dopustite mi objasniti vam to.

Isus, kojeg se još naziva i „Sjemenom”, došao je prebivati u nama kao sjeme Svemogućeg Boga, donoseći sa sobom sjeme od svega što Bog jest. U naravnom svijetu, sjeme se mora posijati; njemu treba vremena da pusti korijenje i učvrsti se; treba mu, naravno, skrb. Treba mu voda i sunce. Netko se treba pobrinuti i odstraniti korov kako ne bi zagušio sjeme i spriječio ga da raste.

Sličan je postupak potreban i u našim duhovnim životima. Mi ne postanemo „nova stvorenja” preko noći, već tijekom procesa. Potrebno je da se Božja riječ posije u naša srca, a potrebno je i vrijeme da se ona ukorijeni. Potrebna nam je i voda Božje riječi (vidjeti Efežanima 5:26) i svjetlo Njegovog Duha da nas ojača. Isto je tako izvanredno značajno koristiti sve pogodnosti i prilike da se za nas skrbe zreli vjernici koji nas mogu usmjeravati.

Kako nastavljamo i nastavljamo i nastavljamo usvajati ove dobre, bogobojazne navike, ono sjeme koje je Bog stavio u nas počinje rasti poput biljaka i postaje drveće pravednosti (vidjeti Izaija 61:3). Vremenom, primijetimo kako se mijenjamo ne zbog svojih napora, nego zato što

---

36 Dakle, ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo; novo je, evo, nastalo. (Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.).

provodimo vrijeme s Bogom i rastemo u spoznaji Njegove riječi. Dok prebivamo u Njegovoj prisutnosti i živimo u skladu s Njegovom istinom, Njegova se slika ponovo i ponovo stvara u nama, a mi stvarno postajemo nova stvorenja.

PROŠLOST JE OTKUPLJENA

Neprijatelj nas voli podsjećati na našu prošlost. On uzme pogreške, razočaranja, bol i povrede iz prijašnjih razdoblja našeg života i stavi ih u naš um, ponavljajući ih poput pokvarene gramofonske ploče. A između svakog stiha te iste stare pjesme, on pjeva ovaj refren: „Sad moraš platiti. Moraš platiti zbog svega što si skrivio. Moraš platiti! Moraš platiti! Moraš platiti!”

Kao što sam već bila rekla, mnogi ljudi vjeruju laži kako mi moramo, na neki način, kompenzirati pogrešne sudove ili loše stvari koje smo učinili u prošlosti. Ne želim da upadnete u tu zamku. Dopustite mi potaknuti vas da nikad ne pokušate „platiti” za stvari iz vaše prošlosti tako što ćete se odreći svoje budućnosti. Ne vjerujte laži da vas loša prošlost diskvalificira za veliku budućnost. Ne dopustite sebi vjerovati kako ste napravili toliko mnogo grešaka da za vas nema nade u budućnosti.

U Jeremiji 29:11, Bog kaže: „Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam – riječ je Jahvina – naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu.” Nije važno što je bilo u vašoj prošlosti, odlučite u svom srcu vjerovati da Bog ima dobre planove za vas. Vaše pogreške ne mogu promijeniti tu istinu. Jedini način na koji se to može pokazati neistinitim za vaš život bit će ako odbijete vjerovati. Ako niste voljni vjerovati, onda je vrlo vjerojatno da nećete vidjeti realnost toga u svom životu. No budete li vjerovali i bili ustrajni, uskoro ćete vidjeti Božje misli i planove za vas i vašu dobrobit i mir, a ne nesreću, neovisno o vašoj prošlosti. On je za vas; On ima velike planove za vas, a vi imate sve razloge da budete puni nade za svoju budućnost.

On je zaglavio s time

Možda nikad niste čuli za Thomasa Adamsa, no vjerojatno ste uživali u proizvodu koji je on kreirao, kao rezultat svoje upornosti. Evo priče.

Tijekom 1860-tih, činilo se da je Adamsu nemoguće uspjeti. Nakon neuspjeha na nekoliko poslova i trgovina, postao je fotograf. Bio je kreativan i uživao u svom poslu, ali je od toga teško vezivao kraj s krajem.

Otprilike u isto vrijeme, meksički general Antonio de Santa Anna nalazio se u egzilu u Sjedinjenim Državama. Odsjevši u Adamsovoj kući na State Islandu, država New York, Santa Anna je ohrabrivao inovativnog Adamsa da vidi može li što učiniti sa ljepljivom tvari iz jedne vrste voća (*chicle*) *Manilkara zapote*, koja inače raste u Mexicu. Santa Anna je vjerovao kako se od toga može raditi umjetna guma te je rekao Adamsu da može nabaviti tu sirovinu po niskim cijenama od svojih prijatelja u Mexicu.

Tako je Adams počeo eksperimentirati s *chicle* u jednom skladištu u New York Cityu. Pokušavao je tu tvar pomiješati s gumom i proizvesti gume za bicikle, ali to nije uspjelo. Pokušavao je izraditi igračke, maske, čizme za kišu i druge stvari, ali ništa nije uspjelo. Nakon što je marljivo eksperimentirao oko godinu dana i utvrdio kako od *chiclea* nema koristi, odlučio je baciti svu preostalu zalihu te tvari u East River i zaboraviti na sve.

Prije negoli je bacio *chicle*, posjetio je lokalnu ljekarnu, gdje je čuo jednu djevojčicu kako traži žvakaću gumu za jedan novčić. U to se vrijeme žvakaća guma u Americi radila od pčelinjeg voska. Tog je trena Adams shvatio da bi od *chiclea* vjerojatno mogao proizvoditi žvakaću gumu, ne znajući da se to već godinama radilo u Mexicu. Te je noći Adams zajedno sa svojim sinom proizveo iz te ljepljive smjese komade žvakaće gume – male komade bez ikakvog umjetnog okusa – koje je umotao u sjajne obojene papirnate servijete. Te su ljepljive komade prodavali za jedan novčić.

Napokon je Adams uspio, prodajući svoju žvakaću gumu koju je nazvao „Adamsova žvakaća guma New York br. 1.” 1888. godine njegova žvakaća guma „Tutti-Frutti” bila je prva koja se prodavala u automatima, a do kraja devetnaestog stoljeća, osnovao je najprofitnije poduzeće za proizvodnju žvakaće gume u Americi. Njegovo je poduzeće dobilo monopol na posao sa žvakaćim gumama 1899. godine, kad je izvršeno spajanje šest najvećih proi-

zvođača žvakaće gume u Sjedinjenim Državama i Kanadi. Ova je kompanija početkom 1900-tih razvila i prodavala *Chiclets*® s ogromnim uspjehom.

Slijedeći put kad vidite paketić žvakaćih guma, sjetite se Thomasa Adamsa i neka vas to podsjeti da nikad ne odustanete.

MOĆ NADE

„Nada je nužna u svakom stanju.”

SAMUEL JOHNSON

Na Badnjak 1981. godine, skupina ljudi krenula je na tragično putovanje koje neće nikad zaboraviti. Žena po imenu Pat, njezin muž Gary, njezina dva pastorka i bliski prijatelj, letjeli su na skijanje u državu Colorado. Gary je pilotirao malim zrakoplovom koji ih je trebao odvesti na željeno odredište. Imao je pilotsku dozvolu, ali mu zrakoplov nije bio certificiran, tako da nije prijavio plan leta.

Letenje iznad planina napregnulo je slabi motor, pa su počeli ponirati. Gary je ugledao malu čistinu uz rub šume usred planinskog lanca. Krenuo je prema njoj i premda su se srušili, Gary je uspio očuvati veći dio zrakoplova neoštećenim i u uspravnom položaju.

Međutim, pad zrakoplova prouzročio je da je Pat slomila kralježnicu, dok su svi drugi prošli s neznatnim ozljedama. Pat je neko vrijeme bila bez svijesti, ali se maglovito sjeća kako je njezin muž rekao da ide potražiti pomoć.

Četvoro je ljudi ostalo stisnuto u kabini zrakoplova te, prenoćivši tu, čekalo da stigne pomoć. Slijedećeg su dana pomislili da su im molitve uslišane. Nekih stotinjak metara dalje od njih sletio je vojni helikopter iz kojeg je iskočila skupina vojnika. Unesrećeni su putnici mislili kako je njihovoj nevolji došao kraj. Pretpostavili su da je Gary stigao na sigurno te da su stigli spašavatelji. No nekoliko minuta kasnije, putnici su shvatili da ovi ljudi *ne* traže žrtve avionske nesreće. Prestravljeni, vikali su u pomoć, ali je helikopter pravio tako zaglušujuću buku da ih vojnici nisu čuli. Bijeli se vrh aviona stopio sa snijegom; snijeg je bio tako dubok da

se dječaci nisu mogli probiti do helikoptera, a nisu imali ništa čime bi signalizirali svoju prisutnost. Ništa nisu mogli učiniti. Helikopter se podigao. Hladna ih je tišina planine potpuno slomila.

Žrtve su umjesto božićnog ručka jele snijeg te pokušavale naložiti vatru, ali bez uspjeha. Sjedili su u zrakoplovu, na vrlo niskoj temperaturi, u potpuno crnoj, neprobojnoj noći. Negdje duboko iza, Pat se u svom umu pitala: „Bože, ako ćemo umrijeti, mogu li ja biti prva? Ne bih mogla gledati druge kako umiru prije mene.”

Hvala Bogu, imali su Bibliju sa sobom. Pomoću nje, Gospodin ih je počeo ohrabrivati da nastave dalje i onda kad se činilo kako nema nade.

Budući da plan leta nije bio prijavljen, nitko nije znao da je nestala skupina ljudi. Ipak je, radio-transponder slao signal. Žrtve nesreće nisu znale da je putnički zrakoplov koji je preletio iznad njih primio signal, ali budući da nije bilo izvještaja o nestalom zrakoplovu, pretpostavili su da se transponder koristio za označavanje mjesta za izbacivanje droge. (1980-tih, trgovci drogom bacali su pakete s drogom, opremljene transponderima kako bi ih timovi na zemlji mogli pronaći.) Bilo kako bilo, kad je taj isti let čuo signal transpondera nekoliko dana kasnije, dali su znak za uzbunu i stotine je ljudi počelo pretraživati planine. Bilo je teško odrediti lokaciju transpondera jer se signal odbijao kao jeka od planina.

Šestog se dana vrijeme pogoršalo, spremala se vijavica. Odjednom su promrzli, izgladnjeli putnici čuli nekakvu buku koja dopire izvana, a na prozorčiću zrakoplova, činilo se niodkuda, pojavilo se lice čovjeka s velikim osmjehom! Pozvano je pojačanje. Pilot je helikoptera, unatoč naredbi, prizemljio svojoj Huey na neravnu ledenu ploču u olujnim uvjetima. Pat se s dječacima ukrcala u helikopter, ali su njihovog prijatelja trebali niz planinu spustiti na skijama. Sada je snijeg bio dubok tako da je dopirao do prsa pa su spašavatelji morali ostate s njime preko noći. Slijedećeg im je dana trebalo sedam sati da ga spuste do zone slijetanja i uzlijetanja zrakoplova.

Pat je imala operaciju na kičmi tako da joj sve do danas čelična šipka drži kralježnicu. Dječaci su izgubili svaki pola jednog stopala zbog ozeblina, a prijatelj obje noge do koljena.

Mjesecima nitko nije vidio ni čuo nikakve vijesti o Garyu. Pat je znala da je nestao.

Potrajalo je nekoliko mjeseci, a Pat se počela oporavljati. Bila je ohrabrena ići dalje. Počela je osjećati kako Bog želi da ona nešto učini. Shvaćala je da ima izbor: ili će se sažalijevati i živjeti kao žrtva ili će nastaviti sa svojim životom.

Devet mjeseci nakon nesreće, otkriveno je Garyjevo tijelo. Pao je u provaliju i smrznuo se.

Pat je odlučila nastaviti dalje i otkriti što je to u što je Bog poziva. Proživjela je cijelo desetljeće potrage i emocionalne pustinje, kušnji i bola – a sve je to bila priprema za djelo koje ona i njezin čovjek, za kojeg se udala nakon Garyjeve smrti, rade.

Uvijek imajte na umu kako su pred vama dva izbora kad se nađete u teškim okolnostima: možete odustati ili nastaviti ići dalje! Samo vi možete odabrati; no odaberete li ići dalje, možete svojim životom ohrabriti tolike druge koji se suočavaju s istim odabirom kao i vi nekada.

Uvijek imajte na umu kako su pred vama dva izbora kad se nađete u teškim okolnostima: možete odustati ili nastaviti ići dalje!

DRŽITE SE SVOJE NADE

Pat i njezini suputnici u onoj zrakoplovnoj nesreći naučili su kako se nadati u naizgled bezizlaznoj situaciji. Ljudi poput Pat, koji su vidjeli Božju vjernost u prošlosti, imaju sklonost da budu puni nade. Oni znaju kako se loše situacije mogu preokrenuti u prekrasna svjedočanstva za samo nekoliko minuta. Znajuju kako se držati svoje nade i ne odustati.

Ljudi koji su izgubili nadu, promatraju život iz perspektive strave. Strava, inače usko povezana sa strahom, krade sposobnost uživanja u običnom životu, a u vezi budućnosti stvara u ljudima tjeskobu. Ona ih sprečava da gledaju unaprijed makar jedan sat, jedan dan, a kamoli jedan mjesec ili cijelo desetljeće. Njihove misli u vezi sadašnjosti su negativne, a sama pomisao na budućnost ispunjena je strahom, pesimizmom, sumnjom i brigom.

Nada, s druge pak strane, sasvim je suprotna stravi; ona je blisko povezana s vjerom. U Hebrejima 11:1 stoji da je vjera „jamstvo za ono

čemu se nadamo, dokaz (potvrda, isprava o vlasništvu) za one stvarnosti koje ne vidimo.”³⁷ Kad imamo nadu, naša je percepcija života i budućnosti pozitivna. Imamo nadu jer se pouzdajemo u Božju ljubav, Njegovu moć da nas opskrbi, Njegovu sposobnost da nas vodi u svakoj situaciji. Nada nas čuva od toga da se ne brinemo, omogućuje nam da svoja neodgovorena pitanja ostavimo u Božjim rukama, osnažuje nas da možemo imati mir i daje nam snagu da vjerujemo kako najbolje tek dolazi. Ljudi koji imaju nadu sretni su ljudi, puni optimizma, snage i odvažnosti.

I zato što je nada tako moćna sila, neprijatelj ide u osvetnički pohod protiv nje. Bude li u stanju ukrasti vam nadu, uspjeh će vas dobiti na put koji vodi u potpuni očaj i depresiju – a to jest njegova namjera. On će posijati misli poput ovih:

- Uvijek si takav/takva. Nikad se nećeš promijeniti.
- Nikad se nitko neće htjeti oženiti tobom.
- Možeš se skrasiti na tom niže plaćenom poslu jer nikad nećeš biti dovoljno pametan/pametna da dobiješ promaknuće.
- Možeš slobodno kupovati i veće brojeve odjeće jer nikad nećeš smršavjeti.
- Tvoja djeca nikad ništa neće postići.
- Nećeš imati dovoljno novca u fondu za mirovinu.
- Nitko u tvojoj obitelji nije živio dulje od sedamdeset godina, stoga ne nadaj se dugom životu.
- Nikad nećeš kupiti novi automobil.
- Nikad nećeš imati vlastitu kuću.
- Nikad se nećeš riješiti dugova.

Pročitajte li ove izjave pažljivo, ustanovit ćete da imaju zajedničku nit koja se kroz sve njih provlači: samosažaljenje! Đavo donese misli u naš um kako bismo žalili sami sebe i prezirali one koji imaju ono što nama, kako smo uvjereni, izmiče.

Samosažaljenje je vrlo destruktivna, negativna emocija. Samosažaljenje nas čini slijepima za naše blagoslove i mogućnosti koje stoje pred

---

³⁷ Vjera je jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo. (*Biblija u izdanju kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

nama; ono nam krade nadu kako za danas tako i za sutra. Ljudi, koji se samosažaljevaju, misle: „Zašto bih se uopće trudio/trudila oko bilo čega? Ionako sam gubitnik.”

Osobno sam običavala sjediti i piti svoju kavu, žaleći samu sebe i razmišljajući o tome kako su sa mnom loše postupali. No, konačno sam spoznala da je samosažaljenje idolopoklonstvo, jer je egocentrično i dovodi do ekstrema te odbija Božju ljubav i sposobnost da mijenja stvari u našem životu.

Ohrabrujem vas da ne rasipate još jedan dan na samosažaljenje. Kad izgubite nadu i počnete žaliti sami sebe, zaustavite se istog trena i recite: „Odbijam se samosažaljevati. Možda je ovo loše doba u mom životu, no ja se neću prestati nadati da dobre stvari tek dolaze!” Rimski je govornik Ciceron rekao: „Dok ima života, ima i nade.” To je istina. Sve dok ste živi, imate sposobnost da se nadate.

Neprijatelj želi da se valjate u beznadu i reći će vam svu silu stvari o vama, vašem životu, drugim ljudima i Bogu, ako misli da ćete im povjerovati i tako izgubiti svaku nadu. No đavo je lažljivac; ne smijete mu vjerovati ma što rekao. Psalmist je odbio odustati kad ga je neprijatelj napao beznađem. Znao je kako govoriti samom sebi i pobijediti te napade, rekavši: „Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!” (Psalam 42:6, označila autorica).

Imajte na umu da Bog ima misli o vama i planove za vas, za dobro, da vam dadne nadu za vašu budućnost (vidjeti Jeremija 29:11). Budete li se držali svoje nade i borili se za nju kad je neprijatelj pokuša uzeti, u vašem će se životu događati predivne stvari, vidjet ćete! Budete li ispunjeni nadom, to će vam pomoći da nastavite ići dalje, umjesto da odustanete.

NADATI SE USRED RAZOČARANJA

Nedavno mi je prijatelj ispričao priču koja dobro oslikava što se događa kad osoba odbije odustati od nade, čak i nakon velikog razočaranja.

Pastor se sastao s članom naše crkve, poslovnim čovjekom koji je bio uzbuđen i pun vjere zbog onoga što je Bog silno radio u njegovom životu. Čovjek se bavio prodajom velikih strojeva poduzećima, a nedavno je, rekao je pastoru, pregovarao o vrlo unosnom poslu. Vjerovao je da će dobiti ugovor. Zapravo, čovjek je bio *apsolutno siguran* da će trgovac sklopiti ugovor s njime.

Međutim Pastor je vjerovao da mu je Bog pokazao kako čovjek neće dobiti taj ugovor pa je savjetovao čovjeku neka ponovo razmisli o svojim očekivanjima tako da se ne razočara ako se to ne ostvari. Čovjek je to odbio, govoreći: „Znam da ću dobiti taj ugovor. Vjerujem za to. Moja je vjera snažna. Dobit ću ga, sigurno.”

No, nije. Ugovor je sklopljen s konkurencijom.

U početku je poslovni čovjek bio uzrujan, no onda mu je pastor dao jedan vrlo mudar savjet: „Vjerujem da bi sada bilo najbolje otići do ljudi koji su sklopili ugovor s nekim drugim i ponuditi im svoju pomoć te se tako ili na neki drugi način uključiti u posao. Recite im da razumijete zbog čega su kupili strojeve od nekog drugog, ali biste voljeli sudjelovati u montaži, jer imate najbolje montažere u struci.” Ohrabrio ga je da se i dalje nada te da ne bude poražen tim jednim neuspjehom ili razočaranjem.

Poslovni je čovjek poslušao savjet svoga pastora i odlučio proći kroz svoje razočaranje ne odričući se nade u mogućnost poslovnog odnosa s poduzećem koje nije od njega kupilo strojeve, makar i na drugi način nego što je u prvi mah želio.

Dobio je ugovor za montažu strojeva, a dok su njegovi zaposlenici sklapali strojeve, direktor je tog poduzeća zapazio izvanredan rad ovih ljudi. Slijedeći put, naravno, kupio je veliki dio opreme upravo od ovog poslovnog čovjeka – a to je bila puno, puno veća prodaja nego što bi bio onaj prvi ugovor. Tako je završio s „najboljim od oba svijeta” jer se nastavio nadati usred velikog razočaranja.

Kad se stvari ne događaju na način na koji mi to želimo, možemo biti ili žalosni zbog onog što nismo dobili ili možemo biti kreativni i vidjeti što se može učiniti s onim što je preostalo.

Poslovni je čovjek odlučio imati pozitivan stav, pun nade, u situaciji koja je bila razočaravajuća. Nadvladao je kušnju da bude ljut na poduzeće

koje nije s njim sklopilo prvi ugovor i ljubomoran na svoju konkurenciju, stoga je na kraju pogodio posao bolji od prvog. Mislio je da će ga Bog blagosloviti na jedan način – kroz prvi ugovor – ali ga je Bog blagoslovio na drugi način. Prvo, blagoslovio ga je unosnim poslovnim dogovorom, i drugo, naučio ga je važnost nade usred razočaranja.

NADATI SE USRED UŽARENE PEĆI

Jedan od načina da se razvije nada je naučiti kako je Bog pomogao ljudima u gotovo beznadnim situacijama, kao što je bila Patina situacija u zrakoplovnoj nesreći i ovog poslovnog čovjeka koji je prodavao velike strojeve. Biblija je isto tako puna priča koje nam daju nadu i izgrađuju našu vjeru. Jedna od njih je i izvanredni izvještaj o mladim Hebrejima – Šadraku, Mešaku i Abed-Negu – koji su uporno obožavali i štovali jedinog pravog Boga, odbijajući se pokloniti zlatnom kipu (vidjeti Daniel 3:1-6). Kao kaznu za njihovo odbijanje lažnog boga, mladići su bili bačeni u užarenu peć – koja je bila naložena sedam puta jače nego obično. Trebalo je da budu sagoreni u trenutku; njihovi su životi završili; situacija je bila beznadna.

Je li situacija bila stvarno beznadna? Ne s Bogom koji se uključio. Meni je najdraži dio

Tuga, razočaranje i očaj moraju nestati u prisutnosti nade.

te priče kada kralj, koji je želio spaliti mladiće, gleda u peć i vidi četvrtog čovjeka s njima (mnogi učeni ljudi smatraju da je to bio Isus), a onda shvati da su lanci ili užad kojom su mladići bili vezani, popadali. Kad su trojica mladića izišla iz peći potpuno neozlijeđena, kralj ih je promaknuo u državne službenike! Sve se u toj naizgled beznadnoj situaciji preokrenulo u dobro za njih.

Poput Šadraka, Mešaka i Abed-Nega, možda se i vi suočavate sa situacijom koja se čini krajnje beznadnom. Danas vas potičem: molite Gospodina i dopustite Mu da u vama obnovi nadu. Nada jednostavno kaže: „Vjerujem da se nešto dobro može i hoće dogoditi.” Tuga, razočaranje i očaj moraju nestati u prisutnosti nade. Tako dugo dok imate nadu, nećete moći odustati.

Na pravom putu

Kad je bio još dječarac, od Andrewa Carnegiea se očekivalo da ide očevim stopama i postane tkalac u svojoj rodnoj Škotskoj. Prije industrijske revolucije u Škotskoj 1847. i parnih tkalačkih stanova, tkalac je mogao pristojno živjeti od rada vlastitim rukama. No kad su na scenu stupili mehanizirani tkalački stanovi, poduzeća više nisu trebala usluge tkalaca. Kad se to dogodilo Carnegievom ocu, životni je standard obitelji dramatično opao, a njegova se majka morala zaposliti. Otvorila je dućan s prehranom i dodatno zarađivala popravljajući cipele. Sjećajući se tih dana, Carnegie je napisao kako ga je to iskustvo naučilo što zapravo znači biti siromašan, gledajući svog oca kako moli za posao. „Posljedica je toga bila,” napisao je, „da sam tada i tamo odlučio da ću popraviti te stvari kad budem odrastao čovjek.” Odrastao je odlučan da učini sve kako bi omogućio zaposlenje vrijednim ljudima, i da nikad ne živi u siromaštvu.

1848. Carnegieva je majka povukla drastičan potez kako bi izbjegla potpunu propast i financijski kolaps svoje obitelji. Posudila je novac i zajedno se sa svojim mužem i djecom preselila u Ameriku. Njezine dvije sestre već su se bile smjestile u Pittsburghu, pa im se Carnegieova obitelj tamo pridružila. Carnegie i njegov otac zaposlili su se u tvornici za preradu pamuka.

Zatim se Carnegie zaposlio u telegrafskom uredu u Pittsburghu kao dostavljač. On se posebno izdvajao svojim vrijednim radom i žarkim volontiranjem za nove i dodatne zadatke. Istovremeno, razvio je i vrlo discipliniranu naviku čitanja te našao načina spoznati kako se obavljaju druge kulturne i obrazovne aktivnosti.

Svojim je radom u telegrafskom uredu, Carnegie privukao pažnju Thomasa A. Scotta iz Pennsylvanijskih željeznica. Uskoro je Scott zaposlio Carnegiea kao svog osobnog tajnika. Svojom predanošću te izvanrednom radnom etikom, Carnegie je dobivao promaknuće za promaknućem na Pennsylvanijskim željeznicama, da bi na kraju zamijenio Scotta kao rukovoditelj Odjela u Pittsburghu.

Nakon građanskog rata, Carnegie je vidio velike mogućnosti u industriji čelika, tako da je dao otkaz na željeznici i krenuo se obogatiti na čeliku. A obogatio se, to je sigurno. Donoseći mudre odluke, pažljivo ocjenjujući rizike

te usvojivši discipliniranost u trošenju, postao je ne samo jedan od najbogatijih ljudi već i jedan od najvećih filantropa svoga vremena.

Carnegie je vjerovao da „čovjek koji umire bogat, umire osramoćen.” Tako da je, kako je postajao sve stariji, počeo donirati svoj novac, naročito u obrazovne i kulturne svrhe. Do svoje je smrti osnovao dvije tisuće i pet stotina javnih knjižnica te darovao otprilike 350 milijuna dolara.

Marljiv rad i neumorno ostvarivanje ciljeva učinili su od Andrewa Carnegiea, nekoć siromašnog sina nezaposlenog tkalca, čovjeka kojeg su njegovi suvremenici nazivali „najbogatijim čovjekom na svijetu.” On je u svom umu postavio cilj da će postati bogati poduzetnik koji zapošljava druge ljude. Rađeći predano, iskorišćujući prilike, prihvaćajući odgovornost, on je to uspio. Kad svoj um usmjerite prema postignuću svojih ciljeva i činite sve što možete, vi ćete ih i ostvariti.

POPUT IZNENADNOG VJETRA

„Najveća nagrada za čovjekov trud nije ono što on za njega dobije, nego ono što zbog njega postane.”

JOHN RUSKIN

Jednom sam čula priču pod nazivom „Prepreka na našem putu”, koju bih željela podijeliti s vama.

Nekoć davno, jedan je kralj postavio ogroman kamen nasred puta. Zatim se sakrio i promatrao hoće li netko pomaknuti taj kamen. Putom su tuda prošli neki od najbogatijih kraljevih trgovaca i dvorjana, ali su kamen jednostavno zaobišli.

Mnogi su glasno okrivljavali kralja što ceste nisu održavane kako treba, no nitko nije učinio ništa kako bi maknuo kamen s puta. Zatim se na putu pojavio seljak noseći veliki tovar povrća. Kad je prišao kamenu, seljak je spustio svoj tovar i pokušao odgurati kamen na rub puta. Nakon mnogo guranja i upiranja, konačno je uspio. Podigavši natrag svoj tovar s povrćem, seljak je ugledao torbicu na mjestu na kojem se nalazio kamen. U torbici je bilo mnogo zlatnika i pisamce od kralja u kojem je stajalo da je zlato namijenjeno osobi koja je maknula tu kamenu gromadu s puta. Seljak je naučio ono što mnogi drugi nikad ne shvate.

Važna je lekcija koju treba upamtiti ta da rad donosi nagradu. To je istina u korporativnom okruženju, u vašem domu, u vašim odnosima i svakom području života. Ako ste voljni platiti cijenu, onda možete osvojiti i nagradu. Isto se načelo primjenjuje i na naše duhovne živote kako hodamo s Bogom. On od nas traži da radimo na onome u što nas je On

pozvao, da ispunimo Njegove svrhe za naše živote i da slijedimo snove koje je On stavio u naša srca; Njegovo je obećanje da će nas On nagraditi, ako smo vrijedni.

Vjerujem kako su mnogi ljudi danas nesretni jer se žele posvetiti jedino onim stvarima koje su lagane ili udobne. To me zbilja žalosti jer se ti ljudi često varaju u pogledu nagrade koju Bog ima za njih, a to samo zato jer žele izbjeći teškoće. Da su voljni prihvatiti napor, želi bi velike blagodati.

Bog nas želi blagosloviti na puno načina. Ponekad od nas traži da učinimo nešto teško prije negoli primimo određene blagoslove, jer je njegova nakana da ti blagoslovi budu nagrada za našu marljivost. Nema nagrade samo zato što smo nešto započeli; nema nagrade za odustajanje. No, ako nikad ne odustanemo, *primit ćemo* svoju nagradu.

BOG JE ONAJ TKO NAGRAĐUJE

Možda je jedan od stihova koji najbolje oslikava obećanje Božje nagrade onima koji nikad ne odustaju, onaj u Hebrejima 11:6: „...da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga iskreno i uporno traže.”³⁸

Već znate da učiniti nešto ispravno samo jednom, nužno ne donosi veliku nagradu. Ali činiti ono što je ispravno ponovo i ponovo i ponovo i ponovo ... na kraju će donijeti dobar rezultat kakav i želite. Morate biti marljivi i onda kad svi oko vas usporavaju ili odustaju. Marljivost nije lagana, ali ima svoju nagradu – a ja vam jamčim, da je ta nagrada vrijedna svakog napora i svake žrtve koju morate učiniti.

RAD IZA NAGRADE

Ne postoji takva stvar kao „projuriti” kroz proboj! Naravno, možete kupiti hamburger sjedeći u automobilu ili fràpê; možete čak ostaviti i kasnije pokupiti svoju odjeću s kemijskog čišćenja, a da ne izlazite iz automobila, ali ne postoji opcija pomoću koje biste mogli projuriti, ako

38 ...da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže. (*Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006.*)

želite nagradu od Boga. Kod Njega nema prečica. Želite li nagradu, morate raditi.

Bog radi u vama i pokreće vas usput, na takav način da vi možda čak i ne primjećujete kako niste više ondje gdje ste bili prošle godine.

Sada, ja živim u nagradama koje dolaze nakon godinâ predanog rada – ne jedne godine, ne dvije godine, čak ni deset godina, već *desetljeća* marljivog rada. Znati da sam bila po-

slušna Bogu i išla za Njegovim pozivom nad mojim životom, najvažnija je nagrada, a to što sam mogla živjeti svoj san i služiti drugima samo je dodatna blagodät. Oduševljava me pomisao da premda nisam imala sjajan početak u životu, zbog đavlovog napada, imam sjajan završetak, a Bog je uzdignut kao Kralj.

Želim vas podsjetiti da nisam nagrade dobila ‘odmah.’ Godinama sam zapravo osjećala kako radim sve što znam i još uvijek se činilo da nikamo ne dospijevam. Međutim, bilo je napretka, ali sam ja imala toliko toga u životu što je trebalo ispraviti da se nisam mogla otarasiti prošlosti i vidjeti koliko se stvari promijenilo na bolje. Želim da znate ovo kako se ne biste obeshrabrili, ako se borite sa sličnim osjećajima. Većinu vremena, vi stvarno napređujete, čak i onda kad mislite kako se ne pomjerate prema naprijed ni za jedan milimetar. Bog radi u vama i pokreće vas usput, na takav način da vi možda čak i ne primjećujete kako niste više ondje gdje ste bili prošle godine. No Bog je primijetio i On želi da nastavite ići dalje, makar napređovali milimetar po milimetar (vidjeti Ponovljeni zakon 7:22). Već je samo to što ste odbili odustati, pobjeda vrijedna pažnje.

POSTOJE RAZLOZI ZA BLAGOSLOVE

Kad vidimo ljude na koje se, kako se čini, izlijevaju Božji blagoslovi i napreduju u životu, ljude koji imaju savršeni mir i uvijek su radosni, a sve, kako izgleda, radi za njihovu dobrobit, pitamo se zašto imaju tako blagoslovljene živote. Svijet ih naziva sretnima, ali mi znamo bolje. Mi znamo da postoji razlog za dobar život u kojem uživaju.

Većinom ljudi koje nazivamo „blagoslovljenima” nisu započeli svoje živote u blagoslovljenom stanju. Imali su oni svoj dio izazova i nevolja; prolazili su i oni kroz teškoće. Ali, oni su bili predani živjeti po Božjoj riječi, ostali su vjerni Bogu, davali su drugima kad su i sami imali malo za dati, molili su i kad im se nije molilo, bili su strpljivi i puni ljubavi, ljubazni prema ljudima i onda kad nisu željeli biti ljubazni ni prema kome. Činili su te stvari iz poslušnosti Božjoj riječi, i jer su znali da će one, ako ih budu činili donijeti radost u njihove živote.

Kad je Bog vidio da su ovi ljudi donijeli mudre odluke, slijedili Ga cijelim svojim srcem i odbili odustati tijekom određenog vremena, On ih je blagoslovio. On je Bog koji nas voli blagoslivljati, ali nas i testira da vidimo jesmo li odlučni i voljni živjeti za Njega čak i onda kad ne dobijemo sve što želimo.

U Matejevom evanđelju 5, Isus kaže da je čisto srce blagoslovljeno (vidjeti stih 8), no znajmo ovo: čisto se srce ne postiže ni lako ni brzo. Isus, isto tako, kaže da su blagoslovljeni mirotvorci (vidjeti stih 9); no tvoriti i održavati mir pretpostavlja poniznost, žrtvu i voljnost za prilagoditi se drugim ljudima. Bog daje blagoslove slobodno prema Svojoj milosti, no mi moramo biti voljni poslušati Ga, želimo li u njima uživati.

Sama sam prošla kroz mnoge teške situacije o kojima nitko ništa ne zna. Puno sam puta bila osamljena, a bilo je i mnogo teških godina. Izdržala sam mnoge godine odbacivanja i osude i kritičizma zbog toga što sam bila žena u službi. No sada je vrijeme nagrade. Nije bilo lako, ali je vrijedilo. I vaša će nagrada doći odbijete li odustati! Zadrhtim od pomisli kako je moj život mogao izgledati da sam odustala onda kad sam bila kušana to učiniti. Zahvaljujem Bogu što me je stalno gurao prema naprijed, ponekad me čak i vukao dok sam se ja batrgala i vrištala na svaku neugodnost. S vremenom sam osjećala da se ne mogu vratiti natrag; nisam znala kako ići naprijed, no Bog mi nije dopuštao odustati. On je doveo ljude da mi pomognu, dao mi novac da platim račune, otvorena vrata, snagu, mudrost i sve drugo što mi je trebalo. Staza je bila uska, strma i teška za penjanje, no na kraju sam shvatila kako je to jedini put koji stvarno nekamo vodi. Sada sam tako sretna što nisam odustala, a ako vi odlučite da nećete odustati i vaša će nagrada uskoro doći.

ONIMA KOJI NADVLADAVAJU

Već smo rekli da premda želimo da se o nama misli kao o jakima, odlučnima i sposobnima nadvaladati teškoće, još uvijek pokušavamo izbjeći prepreke, protivljenje i nevolje koje će nam na kraju omogućiti da imamo ono što, kako kažemo, želimo. Iz Knjige otkrivenja možemo primiti mnogo ohrabrenja, jer je puna obećanja o nagradama koje čekaju na one koji nadvladavaju:

„Tko ima uho neka čuje što Duh poručuje crkvama! Pobjedniku ću dati ‘da jede od stabla života’ koje se nalazi ‘u Božjem raju’” (Otkrivenje 2:7).

„Pobjednika ću učiniti stupom u hramu moga Boga odakle sigurno više neće izići. Na njemu ću napisati ime moga Boga, ‘ime grada’ moga Boga – novoga Jeruzalema koji silazi od moga Boga s nebesa – i moje ‘novo ime’” (Otkrivenje 3:12).

Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na mome prijestolju, kao što i ja pobijedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovu prijestolju” (Otkrivenje 3:21).

Ovi nas stihovi podsjećaju na našu nebesku nagradu koju dobijemo kad vjerom, ustrajnošću i karakterom nadvladamo nevolju. Mi ostvarujemo pobjedu u našim životima kad prigrlimo hodati po toj teškoj stazi koja donosi pobjedu.

PROĆI KROZ USKI PROLAZ

Ukoliko želite postići bilo kakav hvalevrijedan cilj ili nešto stvarno značajno za Boga, ustanovit ćete da vam uvijek treba proći kroz uski prolaz. Svaki put, kad vas Bog vodi prema nečemu većem – položaju od većeg utjecaja, većem uživanju u životu, ili ispunjenju želje – morat ćete se provući kroz uski prolaz. Vaš uski prolaz može biti potreba da napustite negativne odnose, potreba da stavite stegu na svoja usta kako biste govorili pozitivno umjesto neprestanih jadikovki, ili potreba

štednje zbog koje si ne možete priuštiti mala životna zadovoljstva poput šalice neke posebne kave ili odlaska u kino. Možda ćete morati raditi dok se drugi zabavljaju. Ovakve vrste disciplina mogu vas stisnuti i pritisnuti, no one će vas isto tako voditi na šira mjesta i veće blagoslove koje Bog ima za vas. Kad ste stisnuti i pritisnuti do one točke na kojoj osjećate kako jedva dišete, svakako ostanite usredotočeni na nagradu ispred vas. To je kao da radite cijeli tjedan s očekivanjem plaće u petak. Kad vas đavo bude pokušao obeshrabiriti, samo recite naglas: „Dan isplate je blizu!”

Isus je govorio o uskim vratima u Mateju 7:13-14: „Uđite na uska vrata, jer široka vrata i prostran put vode u propast i mnogo ih je koji idu njim. Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze!”

Neki ljudi nikad ne ostave širok put koji vodi u propast. Zašto? Zato što na širem putu ima puno prostora. Na širokom ćete putu imati veliko društvo. To je lakši način. Isus ga naziva „prostranim”, i kad razmišljam o tome, onda mislim na osobu koja ima dovoljno prostora sobom nositi svu onu prtljagu svoje tjelesne naravi! Prostran put može biti lagan i širok, ali ne vodi ničemu dobrom. Zapravo, vodi u propast.

Oni koji stvarno žele naći život, moraju ići onim putom koji Isus naziva „tijesnim” putom. Taj put vodi u pravom smjeru, uzak je, i po njemu nije lako hodati kao po prostranom putu. Kad odlučimo ići tim uskim putom, Bog počinje sve više tražiti od nas. Prvo počinje uzimati nešto od prtljage koja pripada našoj tjelesnoj naravi. Počinje iz našeg gnijezda izbacivati sav onaj udoban materijal. Traži od nas da ostavimo iza sebe naše prošle načine, da popravimo neke stavove, da povećamo standarde u našim odnosima i razgovorima, te da napravimo neke promjene u načinu na koji provodimo svoje vrijeme i trošimo svoj novac. Život na uskom putu zahtijeva od nas da pustimo Boga iz „kutije službe nedjeljom” u kojoj Ga vrlo često nastojimo zadržati i da Ga pozovemo u svaki dan i u sve naše. Ne može u našem životu biti mjesta na kojem Bog nije dobrodošao.

Naravno, sve što Bog bude tražio od nas dok prolazimo tim uskim putom, možda neće biti lako, ali će svakako biti dobro za nas. Možda se neće činiti kao blagoslov u prvi mah, no taj će nas put sigurno dovesti do

blagoslova. Tražit će se od nas da nadvladamo neke stvari, ali ćemo osvojiti predivne nagrade.

Ohrabrujem vas da krenete tim uskim putem i ostanete na njemu. Možda na njemu s vama neće biti mnogo ljudi, no budete li pažljivo gledali vidjet ćete Isusa, jer tuda, tim uskim putem, On uvijek putuje. Izgubi li taj uski put u nekom trenu svoju privlačnost, ne vraćajte se na onaj široki. Prostrani je put prijevaran. Može biti zabavnije neko vrijeme, može biti lakše, ali vodi u nevolju. Platite cijenu i ostanite s Bogom na putu koji vodi u život.

DAN ISPLATE JE BLIZU

Obećanje o nagradi je dinamično; ono nas drži u kretanju u pravom smjeru te nas prijeći odustati u teškim vremenima. Kad se obeshrabrite ili umorite na putovanju, nemojte odustati, jer će se cijena koju plaćate na kraju pokazati vrijednom. Dan isplate je blizu!

Možda vam Bog baš sada zadaje neke teške zadaće. Možda traži od vas da učinite neke stvari za koje mislite kako ih je nemoguće učiniti, no želim da znate: budete li nastavili ići naprijed i nastavili ići 'kroz', Bog ima nagradu za vas. Obećanje nagrade je veličanstveno. Ono nas motivira i ohrabruje.

Kad god pomislim na nagrade koje Bog obećava ako nikad ne odustanemo, odmah se sjetim jednog stiha - Hebrejima 11:6, koji nam govori „da Bog nagrađuje one koji ga traže.” Uvijek moramo imati na umu da Bog nagrađuje one koji ga uporno traže. Možda njegove nagrade ne dođu u obliku u kojem ih mi očekujemo, ali dođu.

Isto tako, jedan od mojih najdražih odlomaka u Pismu je: „Umjesto svoje [nekadašnje] sramote, dobit ćeš dvostruku naknadu, umjesto nečasnosti i prezira [tvoj će se narod] radovati u svojoj baštini. Zato će u svojoj zemlji baštiniti dvostruko [što su bili izgubili]; uživat će u vječnoj radosti. Jer ja, Jahve, ljubim pravdu...”³⁹ (Izaija 61:7).

---

39 Dvostruka bijaše njihova sramota – rug i prezir bijahu im baština – zato će u zemlji svojoj baštiniti dvostruko, njihova će biti radost vječita. Jer ja, Jahve, ljubim pravdu... (Biblija u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 2006).

Pogledajmo zajedno prvi dio: „Umjesto svoje [neka-dašnje] sramote, dobit ćeš dvostruku naknadu ...” Riječ

*Možda njegove nagrade
ne dođu u obliku u kojem ih
mi očekujemo, ali dođu.*

‘naknada’ znači ‘nagrada’ ili ‘plaća za trpljenje.’ Riječ naknada me podsjeća na nadoknadu štete. Kad pomislim na nadoknadu štete onda pomislim na radnika koji dobija odštetu za ozljedu na radu. Uvijek imajte na umu, ako se povrijedimo dok radimo za Boga, On će se pobrinuti za nas; On će nam, da tako kažemo, „platiti”. Nismo mi na platnoj listi u svijetu; Bog pazi na nas. Ako netko dođe protiv nas, ako nas tko povrijedi, ako nas tko rani, mi moramo nastaviti služiti Bogu i činiti ispravnu stvar, a On će se već pobrinuti da na kraju dobijemo ono što nam pripada.

Spoznaja da se ja ne moram namirivati od ljudi koji su me povrijedili, značila je za mene promjenu života. Istina je tâ da mi oni nisu mogli platiti. Nisu mi mogli vratiti ono što su mi uzeli, no Bog vam uvijek može dati više nego što ljudi mogu uzeti od vas.

Još jedno obećanje nagrade nalazimo u Joelu: „Nadoknadiću vam godine koje izjedoše skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška, silna vojska moja što je poslao na vas.” *Jest ćete izobila, jest ćete do sita, slaviti ćete ime Jahve, svojeg Boga, koji je s vama čudesno postupao.* (Moj se narod neće postidjeti nikad više.) (Joel 2:25-26, označila autorica).

Zapazite riječi označene kosim slovima: „Jest ćete izobila, jest ćete do sita ...” Ovaj dio obećanja meni osobno toliko puno znači jer sam godine i godine provela nezadovoljna i bez radosti. Ništa me, ništa što sam imala, nije moglo zadovoljiti. Ma što tko učinio za mene, nije me moglo zadovoljiti. Ništa što bih sama postigla, nije me moglo zadovoljiti. Zašto? Jer samo Bog može donijeti zadovoljstvo.

Ma što da ste izgubili u životu, On će obnoviti. To je obećanje. On će nadoknaditi ono što vam je bilo ukradeno. Dok se vi pouzdajete u Njega, On će se pobrinuti da „jedete izobila, da jedete do sita, i da slavite ime Gospodnje.”

VI STE NA SVOM PUTU

Postoji razlog zbog kojeg ste odabrali čitati ovu knjigu. Predmnijevam da je nešto u vezi s naslovom *Nikad nemoj odustati!* privuklo vašu pažnju. Možda cijeli život živite s nadom, snom ili ciljem za koji vjerujete da je važan i vrijedan toga da nikad ne odustanete od njega; prinijet ćete svaku žrtvu samo da vidite ostvarenje sna ili ćete se boriti kroz sve nedaće kako biste ga postigli. Možda se suočavate sa situacijom i znate kako je jedini način da preživite taj da ne odustanete. Možda ste odustali od nečega u prošlosti pa želite biti sigurni da više nikad nećete odustati.

Nije važno koji je razlog, želim vas još jednom osobno ohrabriti – *nikad nemojte odustati*. Isto tako, želim vam reći kako se Bog vrlo često pokrene iznenada nakon što su ljudi godinama uporno i uporno nastojali i nisu odustajali. Ne očajavajte, jer vaš proboj može doći „iznenada”, već danas, a ako ne danas, onda možda sutra ili već koji dan. Bog je čuo svaku molitvu koju ste ikada molili u svojim borbama, i On vidi predanost koju pokazujete i promatra vas kako nadvladavate nevolje dok idete za onim što On ima za vas. Vjerujem kako će biti trenutaka i doba kad će vam Bog iznenada pružiti ono što vam treba, otvoriti vrata prilike na koju čekate, dati vam ideje koje vam nedostaju, dovesti u odnose ljude koji trebaju biti zajedno, ili učiniti sve za čime čeznete da On učini u vašem životu. To će se dogoditi, i moguće je da će vam se činiti „iznenadnim.”

Vjerujem kako uglavnom samo rezultati dolaze iznenada.

Vjerujem kako uglavnom samo rezultati dolaze iznenada. Iza svake naizgled iznenadne pobjede, proboja, velike prilike, postignuća, ili blagoslova leži određeni stupanj ustrajnosti u vjernosti i odlučnost za koju znaju samo oni koji su izdržali.

Možda ćete morati čekati dulje, negoli biste voljeli, prije konačne radosti zbog postignutog cilja ili ispunjene želje. Čekanje – i to čekanje sa strpljivošću i očekivanjem – dio je toga da se nikad ne odustane. Stoga, neovisno o tome što vjerujete da će Bog učiniti u vašem životu, budite strpljivi, uživajte u putovanju i nemojte nikad odustati.

Možda nećete moći promijeniti svoje okolnosti, no možete odlučiti da ćete čekati na Boga i pouzdati se u Njega. Možda ćete morati čekati dulje

nego što ste mislili i što se nadate, ali Bog neće zakasniti. Kad čekate, pozdajte se u Boga i vjerujte da će se On probiti do vas. Kad to učini, bit će vam drago što ste ustrajali.

Bog ima predivan, jedinstven plan za vas, a ja vas ohrabrujem budite odlučni sve dok ne vidite ispunjenje tog plana u vašem životu, u svojoj njegovoj punini. Kad se život čini teškim i kušani ste odustati, sjetite se onih koji su tim putom prošli prije vas. Sjetite se onih koji nikad nisu odustali i na kraju su uživali u nagradama za svoju vjeru i nadu.

Hoćete li upravo sada odlučiti da, ma što se dogodilo u vašem životu, nikad nećete odustati? Odabir je potpuno vaš, no ja vas uvjeravam da je, neovisno o tome što ćete morati nadvladati kako biste ostvarili svoje ciljeve i uživali u uspjehu koji Bog ima za vas, vrijedno truda.

Budite odlučni; budite predani; budite strpljivi; i budite marljivi u svakom području svog života – i ma što radili, nikad nemojte odustati!

MOLITVA SPASENJA

Najvažniji odnos u vašem životu svakako je osobni odnos s Isusom Kristom. Želite li Ga primiti kao svog Gospodina i Spasitelja te ući u jedan od najdivinijih odnosa koji možete ikada imati, molim vas molite ovu molitvu:

Oče,

Ti si tako volio svijet da Si dao Svog jedinorođenog Sina da umre za naše grijehе tako da nitko tko vjeruje u Njega ne propadne, nego da ima život vječni.

Tvoja Riječ kaže da smo spašeni milošću po vjeri i da je to dar od Tebe. Nema ništa što bismo mogli učiniti da zaradimo spasenje.

Vjerujem u svom srcu i ispovjedam svojim ustima da je Isus Krist, Tvoj Sin, Spasitelj svijeta. Vjerujem da je On umro na križu za mene i ponio sve moje grijehе, plativši cijenu za njih.

Vjerujem u svom srcu da si Ti podigao Isusa od mrtvih i da On živi.

Griješnik sam/griješnica sam; žao mi je zbog mojih grijehа i molim Te da mi oprostiš. Po vjeri primam Isusa Krista kao mog Gospodina i Spasitelja. Vjerujem da sam spašen/spašena i da ću vječnost provesti s Tobom! Hvala Ti, Oče! Tako sam zahvalan/zahvalna! U Isusovo ime. Amen.

DODATAK

PRIČE O POJEDINCIMA KOJI NIKAD NISU ODUSTALI

Uvod

1. Henry Ford
2. Fred Astaire
3. Louisa May Alcott
4. Walt Disney
5. Enrico Caruso
6. Theodore Roosevelt
7. John Wesley
8. Abraham Lincoln

Poglavlje 1

9. Pennie Shephard
10. Winston Churchill

Poglavlje 2

11. Marie Curie

Poglavlje 3

12. Bessie Coleman
13. Alexander Graham Bell

Poglavlje 4

14. Dr. Martin Luther King, Jr.
15. Helen Keller

Poglavlje 5

16. Wilma Rudolph
17. Caitlin Hammaren
18. Aron Ralston
19. Levi Strauss

Poglavlje 6

20. John Washington Roebling
21. Arah Breedlove
(Madame C. J. Walker)

Poglavlje 7

22. Stanley Praisnath
23. James Cash (J. C.) Penney

Poglavlje 8

24. Ben Carson
25. Marian Anderson

Poglavlje 9

26. William Wilberforce

Poglavlje 10

27. Mary Kay Ash

Poglavlje 11

28. Dr. Ignaz Semmelweis

Poglavlje 12

29. Maya Angelou
30. Osceola McCarty

Poglavlje 13

31. Rosa Parks
32. „Michelle”

Poglavlje 14

33. Vincent Newfield
34. Spencer Silver i Art Fry

Poglavlje 15

35. Florence Niggingale

Poglavlje 16

36. Thomas Adams

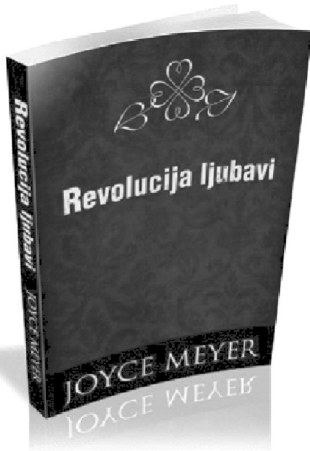
Poglavlje 17

37. „Pat”
38. Andrew Carnegie

O AUTORICI

Joyce Meyer spada u vodeće biblijske učitelje u svijetu. Kao najuspješnija autorica New York Timesa, napisala je više od osamdeset inspirativnih knjiga, uključujući *100 Ways to Simplify Your Life*, *Never Give Up!*, čitavu obitelj knjiga pod nazivom *Bojno polje uma*, i dva romana *Penny* i *Any Minute*, kao i mnoge druge. Isto tako, ona je izdala na tisuće audio učenja kao i kompletnu video knjižnicu. Joycini radio i TV programi *Enjoying Everyday Life*® emitiraju se širom svijeta, a ona sama intenzivno putuje kako bi vodila mnoge konferencije. Joyce i njezin suprug, Dave, imaju četvoro odrasle djece, a žive u St. Louisu, država Missouri.

*Joycine poruke prevedene na različite jezike potražite na
tv.joycemeyer.org.*

Joyce Meyer – Revolucija ljubavi

str. 246; format: B5; izdavač: Syloam

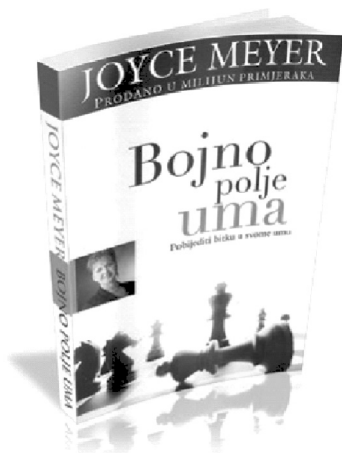
Revolucija je nagla, radikalna i potpuna promjena načina na koji su se stvari uobičajeno činile. Revolucije su obično započinjali pojedinci ili vrlo male grupe ljudi koji nisu željeli nastaviti živjeti na isti način na koji su živjeli u prošlosti. Vjerovali su da se nešto može i mora promijeniti, te su nastavili promicati svoje ideje sve dok se na kraju nije promijenila situacija, često na radikalnan način. Svaki pokret treba neki moto ili „vjerovanje” po kojemu treba živjeti. Mi u „Joyce Meyer Ministries” smo nakon molitve sastavili jednu izjavu predanja po kojoj smo odlučili funkcionirati. Hoćeš li nam se pridružiti?

Odlučujem živjeti suosjećajno i odričem se kojekakvih izlika da tako ne živim.

Ustajem protiv nepravde i odlučujem se posvetiti jednostavnim djelima Božje ljubavi. Neću više samo promatrati i ništa ne činiti. To je moja odluka.

JA SAM DIO REVOLUCIJE LJUBAVI.

Sa poglavljima koja su napisali gostujući autori: Darlene Zschech iz crkve Hillsong, Martin Smith iz benda Delirious, pastori Paul Scanlon i Tommy Barnett, te John Maxwell, REVOLUCIJA LJUBAVI daje nacrt za novi način življenja – za ono što će promeniti tvoj život i tvoj svet.

Joyce Meyer – Bojno polje uma
str. 273; format B5; izdavač: Syloam

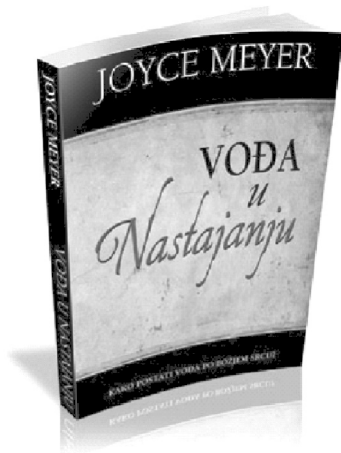
BJESNI RAT.

Tvoj um je bojno polje.

Briga, sumnja, zbunjenost, depresija, ljutnja i osjećaj osude... sve su to napadi na um. Ako patiš zbog negativnih misli, ohrabri se! Joyce Meyer je pomogla milijunima da pobijede u tim strašno važnim bitkama a može pomoći i tebi!

Ona te uči kako da se pozabaviš sa tisućama misli s kojima se svakodnevno susrećeš i fokusiraš svoj um da razmišlja onako kako Bog razmišlja.

Ne predaj idući dan očaju! Saznaj danas kako si zagarantirati pobjedu u **BOJNOM POLJU UMA!**

Joyce Meyer – Voda u nastajanju

str. 312; format: B5; izdavač: Syloam

JE LI BOG U TVOJE SRCE STAVIO SAN KOJI SE ČINI NEMOGUĆ? Ako je Božja ruka nad tvojim životom, vjerovatno se osjećaš kao obična osoba sa neobičnim ciljem. San koji ti je Bog dao daleko nadilazi tvoje prirodne sposobnosti, kao i finansijske i sve druge mogućnosti. Prevelik je da bi ga se moglo ostvariti u ljudskoj snazi.

Joyce Meyer iz svog životnog iskustva zna da Bogu ništa nije preveliko. Kao iskusan učitelj i vođa, prošla je stvari kroz koje ti sada prolaziš. Poznate su joj frustracije i uspjesi s kojima ćeš se susresti na svom putu duhovnog razvoja. Uistinu je kvalificirana pomoći ti u vezi toga kako ćeš:

- otkriti svoj jedinstveni poziv za službu
- prepoznati svoje duhovne darove
- potpuno razviti potencijale koji ti je Bog dao
- na učinkovit način ostvariti svoje snove
- ohrabriti i izgraditi ljude koji su pod tvojim autoritetom
- upravljati svojim stavovima i emocijama
- živjeti uravnotežen život koji na svaki način proslavlja Boga
- i još puno toga.

Joyce Meyer – Lepota umesto pepela
str. 238; format: A5; Izdavač: Syloam

Mnogi ljudi spolja izgledaju kao da imaju dobre živote, ali unutra su emocionalne olupine. Izranjavani su, a njihova prošlost je slomljena i razbijena. Oni mogu da budu isceljeni. Bog ima plan, i u knjizi proroka Isaije u 61. poglavlju, čitamo da je Isus došao da isceli slomljene u srcu. On želi da isceli žrtve zlostavljanja i emocionalnog ranjavanja.

Džojls Mejer (Joyce Meyer) je još kao dete bila žrtva fizičkog, mentalnog, emocionalnog i seksualnog zlostavljanja. Ipak, danas ima razvijenu službu u kojoj pomaže svima koji su bili zlostavljani. U knjizi LEPOTA UMEMTO PEPELA ističe glavne istine koje su donele isceljenje u njen život, i opisuje kako i druge žrtve zlostavljanja mogu da iskuse Božije isceljenje u svojim životima.

***Prevedene na više jezika,
poruke Joyce Meyer se mogu pogledati na
tv.joycemeyer.org***

Više o našim knjigama možete saznati
na našim internetskim stranicama:

www.press.syloam-international.org

i

www.syloam-international.org

Knjige možete naručiti na:
e-mail: press@syloam-international.org;
tel.: +385 (0) 91 739 01 91; + 381 (0) 64 405 47 44;